NATIONAL SOCIALISM

SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმი

შერჩეული ნაწერები

ანნაციონალსოციალისტური ქსელის მუშაობა

პუბლიკაცია

2020 წელი

Machine Translated by Google

შინაარსი

ნაციონალ-სოციალიზმი – ფილოსოფიური შეფასება..2
თეთრკანიანთა ძალაუფლება – თავი XV ნაციონალ -სოციალიზმი..8
In Hoc Signo Vinces..26 ჩემი
ლეგიონერებისთვის – თავი VIII დემოკრატია ერის წინააღმდეგ .....44 პოლიტიკური
ჯარისკაცი – მეორე და მესამე ნაწილები..75
ნაციონალ-სოციალიზმი - ბიოლოგიური მსოფლმხედველობა..89
ნაციონალ-სოციალიზმი - მემარცხენე მოძრაობა...................................114

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმი

ფილოსოფიური შეფასება

კოლინ ჯორდანი

Machine Translated by Google

ბოლშევიკურ-დემოკრატიული ალიანსის მიერ მის წინააღმდეგ მობილიზებულ ადამიანთა და მატერიალურ ძლიერ მასასთან გმირული ბრძოლის შედეგად ნაციონალ-სოციალისტური გერმანიის ფიზიკური დამარცხებიდან რამდენიმე ათწლეულის შემდეგ, ამ გადაფასების გამოჩენა ასახავს ნაციონალ-სოციალიზმის აღორძინებას, რაც იმ დროის დამახასიათებელი ნიშანია.

ის ფაქტი, რომ ეს მრწამსი უნდა იცოცხლოს და გამოვლინდეს ისე, როგორც ახლა, მას შემდეგ, რაც მსოფლიოს ოდესმე უნახავს ცილისწამების უდიდესი კამპანიის ათწლეულების განმავლობაში, მისი უწყვეტი ვალიდურობისა და მიმზიდველობისა და მომავლისთვის მისი ღირსების დასტურია. მან გადაიტანა ომის ალი და ცილისწამების ქარიშხალი, რადგან, როდესაც ომმა ყველაზე უარესი შედეგი აჩვენა და ცილისწამება მთელ სპექტრს მოიცავს, ნაციონალ-სოციალიზმი, საბოლოო ჯამში, სინონიმია უმაღლესი ადამიანის გადარჩენის ნებისა, ჯანმრთელობისა და ძალის ინსტინქტისა და ცხოვრებაში სილამაზის სურვილისა; და სანამ ეს, ეს ინსტინქტი და ეს სურვილი ამ დედამიწაზე დარჩება, ნაციონალ-სოციალიზმის მრწამსი ურღვევი დარჩება.

პოლიტიკური განხორციელების ყველა წვრილმანის, დროისა და ადგილის თავისებურებების მიღმა და უკან, ნაციონალ-სოციალიზმი, სწორად გაგებული, სხვა არაფერია, თუ არა გონების ორიენტაცია, რომლის დომინანტური იმპულსია სრულად ცხოვრება საკუთარი პოტენციალის განვითარებისა და საჭიროებების დაკმაყოფილების გზით, ბუნებრივი კონკურენციისა და შერჩევის პირობებში, თანამშრომლობასთან შერიგებული, ხალხის ორგანიზებულ საზოგადოებაში.

ამაში მისი ფესვები პლატონის საბერძნეთსა და ბუნებრივი ცხოვრების მისეულ კონცეფციას უკავშირდება, რომელიც ადამიანის ჭეშმარიტი ბუნების სრულ რეალიზაციას გულისხმობს მის მშობლიურ თემში მმართველობის ხელშემწყობი ძალაუფლების მეშვეობით.

ეს იმეორებს რომაულ წარმოდგენას მორჩილი მოქალაქეობის შესახებ: წარმოდგენას რომ კარგი და კეთილშობილური ცხოვრება სახელმწიფოს სტოიკურ სამსახურში მდგომარეობს.

ეს აცოცხლებს ადრეული ევროპის ნორდიული ტომების სისხლით შეკავშირებულ გრძნობებსა და ერთობის განცდას: განცდას, რომ ადამიანი არსებითად ხალხის წევრია და რომ ხალხის ყველა წევრი მჭიდროდ არის დაკავშირებული ურთიერთმოვალეობებითა და ვალდებულებებით.

ამ გზით, ნაციონალ-სოციალიზმი ძველ, ჯანსაღ, ორგანულ ღირებულებებს უბრუნდება, რითაც აჯანყდება ლიბერალიზმისა და დემოკრატიის აზროვნების მთელი სტრუქტურის წინააღმდეგ, მისი ფულადი კავშირით; მისი გადაჭარბებული ინდივიდუალიზმით; ადამიანის, როგორც უხალხოს, აღქმით.

Machine Translated by Google

მსოფლიო მოსახლეობის ურთიერთშემცვლელი ერთეული; მისი სულიერი გამართლება ავადმყოფური „ჰუმანიტარიზმის“ მიმდევრობით გახრწნილ ქრისტიანობაში, რომელიც ყოველთვის აიტანს უფრო დიდ ზიანს ნაკლების თავიდან ასაცილებლად; და მისი თაღლითური მტკიცება, რომ მასის ხელოვნურად გამოწვეული და რიცხობრივად განსაზღვრული სურვილები უმნიშვნელოვანესი კრიტერიუმია.

ისტორია სოციალური დაცემისა და განახლების საგაა. ნაციონალ-სოციალიზმი მეოცე საუკუნის განახლების წამალია თანამედროვე დროის დიდი გადაგვარებისთვის, რომელიც გამოწვეულია დაშლილი, დამამცირებელი და მასკულაციური აზროვნებითა და პრაქტიკით, რომელიც წარმოიშვა კაპიტალიზმისა და ინდუსტრიული რევოლუციის განვითარებადი ძალების მიერ ძველი შუა საუკუნეების სტაბილურობის წესრიგის დარღვევით; აყვავდა მეთვრამეტე და მეცხრამეტე საუკუნეების თავისუფალი ბაზრის ლიბერალიზმის დროს; კულმინაციას მიაღწია მე-19 და მეოცე საუკუნეების დემოკრატიის დროს; და გამოიწვევს კომუნიზმის მსოფლიო ტრიუმფს ამ მეოცე საუკუნის ბოლოსთვის, თუ ნაციონალ-სოციალიზმი დროულად არ მოვა ხელისუფლებაში, მსოფლიოს საკმარის ტერიტორიაზე.

ამგვარად, ნაციონალ-სოციალიზმი გაცილებით მეტია, ვიდრე უბრალოდ გარდამავალი პოლიტიკური სქემა. ის აღორძინების ისტორიული ტენდენციაა: ჩვენი ეპოქის აღორძინების მოძრაობა, რევოლუციური მოძრაობა მასშტაბებითა და სულისკვეთებით, რომელიც არ ეძებს კომპრომისს ამჟამინდელ წესრიგთან, მის მავნე პრაქტიკებთან და ცრუ ღირებულებებთან, არამედ მათ სრულ ჩანაცვლებას.

როგორც ასეთი, ის მსოფლიოა და მოიცავს მთელ ცხოვრებას. ის მსოფლიოა იმით, რომ თავისი არსით, ის ვალიდური და სასიცოცხლოა უნივერსალურად, მხოლოდ იმით არის შეფასებული, რომ ის არიულია თავისი ემანაციითა და ტრადიციით და ინარჩუნებს და ეყრდნობა იმ თვისებებს, რომლებიც არიელ ხალხში გვხვდება.

ის მთელი ცხოვრებისეულია იმით, რომ ის არ არის ცხოვრების ერთი ასპექტი, არამედ მთელი ცხოვრება, დანახული ერთი ასპექტით. ეს არის გონების დამოკიდებულება, რომელიც გამოიხატება პრაქტიკულად ყველაფრის მიმართ. ნაციონალ-სოციალიზმი დაუნდობლად ეწინააღმდეგება ჯანმრთელობის პრობლემების, სიმახინჯისა და გადაგვარების ყველა გამოვლინებას კულტურულ და სულიერ სფეროებში, არანაკლებ პოლიტიკურ და ეკონომიკურ სფეროებში. სინამდვილეში, ის ცხოვრების წესს წარმოადგენს. ადამიანი საკუთარ თავს ნაციონალ-სოციალისტს არ უწოდებს მხოლოდ ინტელექტუალური მხარდაჭერის იარლიყით. ის იბადება ნაციონალ-სოციალიზმისკენ მიდრეკილებით, მისი გონება ესთეტიურად მიისწრაფვის ცხოვრების ჯანსაღი წესის გარჩევისა და რეალიზებისკენ და ის ა

Machine Translated by Google

მხოლოდ ფიქრობს და გრძნობს, არამედ მოქმედებს როგორც ნაციონალ-სოციალისტი, თუ ის ნამდვილად და მთლიანად ნაციონალ-სოციალისტია.

თავისი მასშტაბითა და აზროვნებით ტოტალური ნაციონალ-სოციალიზმი ფილოსოფიისა და რწმენის ტოლფასია. ის აფასებს კარგსა და ცუდს, სწორსა და არასწორს, როგორც იმას, რაც ხალხს სარგებელს ან ზიანს აყენებს; და დემოკრატიული გონების სენტიმენტალური სისუსტის ნაცვლად, იღებს იმ აზრს, რომ მიზანი ამართლებს საშუალებას, იმ პირობით, რომ ეს საშუალებები არ ეწინააღმდეგება მიზანს.

ის ცხოვრებას, როგორც პიროვნულ ავსებას, ხალხის უწყვეტობასა და განვითარებაში, ხალხის სისხლის ხაზიდან საშვილოსნოში ჩანასახსა და საფლავის მეტამორფოზას შორის, მისი ფიზიკური გადანაწილებით სამყაროში, კოსმიური განზომილების მნიშვნელობასა და მიზანს ანიჭებს.

ნაციონალ-სოციალიზმის ძირითადი კრიტერიუმი და პირველადი ღირებულება, საიდანაც ყველაფერი დანარჩენი გამომდინარეობს, როგორც ადოლფ ჰიტლერი ნათლად აღნიშნავს „ჩემი ბრძოლის“ წიგნში, არის მისი კონცეფცია ხალხის შესახებ, რომელიც ადამიანის არსებით გარემოდ და, ფაქტობრივად, მისი პიროვნების გაგრძელებად არის მიჩნეული.

ხალხის მნიშვნელობა, უპირველეს ყოვლისა, რასობრივი საზოგადოების მნიშვნელობაა. ეს ოჯახის ეთნიკური გაფართოებაა. ადამიანი არ არის თვითკმარი ერთეული და თვითმიზანი, როგორც ლიბერალიზმისა და დემოკრატიის ბრძენკაცები ამტკიცებენ. ის თავის ხალხს ეკუთვნის. მისი ცხოვრება, როგორც ნაწილი, გადაჯაჭვულია მთელის ცხოვრებასთან, არა მხოლოდ აწმყოსთან, არამედ წარსულთან და მომავალთან, რადგან სანამ ადამიანები მოდიან და მიდიან, ხალხი ცოცხლობს, უწყვეტი, მარადიული, იმ პირობით, რომ მისი წევრები ასრულებენ მის წინაშე თავიანთ მოვალეობას. ამრიგად, თავის ხალხთან იდენტიფიცირებით, ადამიანი ახანგრძლივებს საკუთარ თავს თავისი წინაპრებისა და შთამომავლების სიმრავლის მეშვეობით და ამით აღწევს უკვდავებას.

ხალხური ცნობიერება არსებობს უფრო მცირე და დიდი ფორმებით, ოჯახიდან დაწყებული, კლანით, ტომით ან რეგიონული თემით, შემდეგ ერით და მის მიღმა რასით. თანამედროვე დროში ხალხის კონცეფცია ძალიან ფართოდ იქნა იდენტიფიცირებული თანამედროვე სახელმწიფოების ერებთან. თუმცა, ნათესაობისა და თემის განცდა, რომელიც სამართლიანად გაფართოვდა ტომიდან და მცირე სამეფოდან თანამედროვე ეროვნულ სახელმწიფომდე, ამ დონეზე ძალიან კონცენტრირებული გახდა. ეროვნულ სახელმწიფოში არსებული დაბალი და პატარა, მაგრამ თანაბრად მნიშვნელოვანი თემები დაირღვა და სიცოცხლისუნარიანობა დაკარგა, ხოლო ხალხური ცნობიერების გაფართოება ნაციონალური სახელმწიფოს დონიდან მთელი რასის დონამდე შეჩერდა. თუმცა, იმისათვის, რომ ხალხური გრძნობა იყოს სრულფასოვანი, ის თავისი ფესვებიდან ადგილობრივი და პროვინციული გზით უნდა მოდიოდეს.

Machine Translated by Google

თემები რასის ზღვრამდე, რადგან ნაწილების სრული უსაფრთხოება და კეთილდღეობა მხოლოდ მთლიანობის უსაფრთხოებაში შეიძლება მოიძებნოს.

დღეს და მომავალში ნაციონალ-სოციალიზმმა უნდა განასახიეროს ნათესაობისა და ერთობის განცდის ეს არსებითი გაფართოება თანამედროვე ერი-სახელმწიფოსა და კონვენციური ნაციონალიზმის საზღვრებს მიღმა, რათა ერი-სახელმწიფო გახდეს შუალედური ერთეული ხალხის სტრუქტურაში, ხოლო მისი ნაციონალიზმი და რასიზმი განუყოფლად დაექვემდებაროს მთელი რასის ნაციონალიზმს.

ამავდროულად, საჭიროა ადგილობრივი თემების აღორძინება, პროვინციული ქვე-ერების აღიარება და პატივისცემა, ხოლო ხალხების დაქვემდებარება არასასურველი, უცხო მმართველობის ქვეშ, რომლებსაც გამოყოფის გზით ეთნიკური თავისუფლება მიენიჭათ.

ნაციონალ-სოციალიზმის რწმენა ხალხის, როგორც ძირითადი ღირებულებისადმი და მისი შეხედულებების მთლიანობა, ფიგურალურად რომ ვთქვათ, ყველა საკითხზე სისხლით აზროვნებას იწვევს.

ეს დაუყოვნებლივ და გარდაუვლად წარმოშობს მოქალაქეობის განმარტებას, როგორც რასის საკითხს: მხოლოდ ისინი, ვინც ხალხის წევრები არიან, არიან ერის წევრები და მხოლოდ ისინი, ვინც ერის წევრები არიან, შეიძლება იყვნენ სახელმწიფოს მოქალაქეები - ადოლფ ჰიტლერის NSDAP-ის ოცდახუთი პუნქტიდან მეოთხეს პერიფრაზირებით.

ეს ასევე წარმოშობს რწმენას, რომ აუცილებელია არა მხოლოდ ხალხის რასობრივი ხასიათის შენარჩუნება, არამედ ევგენიკური ზომებით მათი ხარისხის გაუმჯობესებაც. ნაციონალ-სოციალიზმის რევოლუციური მტკიცებაა, რომ რეალური პროგრესის გზა უკეთესი ადამიანების აღზრდაშია.

რადგან ყველა მოქალაქე ერთი რასის წარმომადგენელია, მათ შორის არის ნათესაობის ტრანსცენდენტული კავშირი, რომელიც მათ აერთიანებს, როგორც სისხლით ძმებს, ყველა სექტანტურ და კლასობრივ განსხვავებასა და პირად განსხვავებებზე მაღლა. ეროვნული ერთიანობა, ანუ მემარცხენეებისა და მემარჯვენეების კლასობრივი ომის ნაცვლად ერთიანობა და კორპორატიული ცხოვრება, ნაციონალ-სოციალიზმის ერთ-ერთი დიდი მეორადი პრინციპია. ყველა პროფესია და საქმიანობა, ყველა სახის ადამიანი და საქმიანობის ყველა სფერო უნდა იყოს ინტეგრირებული საზოგადოების კორპორატიულ ცხოვრებაში.

ერთიანობის სოციალურმა განცდამ პრაქტიკული გამოხატულება უნდა იპოვოს სოციალური და ეკონომიკური სამართლიანობისადმი გულწრფელი და ღრმა ზრუნვით და, თავის მხრივ, სტიმულირებული უნდა იყოს ამით. ნათესაობის შეგნება და ხალხის კოლექტიური სიკეთისადმი ზრუნვა მოითხოვს, რომ ყველა მოქალაქეს ჰქონდეს თანაბარი შესაძლებლობა, განავითაროს და გამოიყენოს თავისი ნიჭი და...

Machine Translated by Google

აღზევება მისი დამსახურების შესაბამისად; და რომ ყველა მოქალაქემ უნდა მიიღოს სამართლიანი ანაზღაურება საზოგადოებისთვის გაწეული სამსახურისთვის და ყველაზე უბრალო მუშაკსაც კი - ცხოვრებისეული აუცილებლობის გარანტია.

ამგვარად, ჩვენ ნაციონალ-სოციალიზმის სოციალისტურ ელემენტამდე მივდივართ. ეს არ არის წარმოებისა და განაწილების საშუალებების სახელმწიფო საკუთრების მარქსისტული სოციალიზმი, რომელიც ჭიანჭველების გროვის ეკონომიკური ზედმეტად მართვაა და ისეთივე საეჭვოა, როგორც კაპიტალისტური სისტემის მტაცებლური ინდივიდუალიზმი, რომელიც ჯუნგლების ეკონომიკური მმართველობა ან ანარქიაა. ამის ნაცვლად, ეს არის ხალხური სოციალიზმი, ანუ კერძო საწარმოს რეგულირება მისი ნაყოფის სამართლიანი განაწილებისთვის, სამართლიან პირობებში. კაპიტალიზმის ეკონომიკურმა უსამართლობამ და სოციალურმა ბოროტებამ ხელი შეუწყო მარქსიზმის განვითარებას ეკონომიკის საზოგადოებრივი კონტროლის მისი მავნე ფორმით და ორივეს ალტერნატივა ნაციონალ-სოციალიზმშია.

ხალხური იდეალი, რომელიც გულისხმობს რასის დაცვას, ერის ერთიანობას და ხალხის კეთილდღეობას, წარმოშობს ნაციონალ-სოციალიზმის ლიდერობის პრინციპს და ელიტას, რომელიც ამ მიზნების სამსახურშია. ბუნებრივი წესრიგის მისი კონცეფცია არა მხოლოდ იმას განსაზღვრავს, რომ ადამიანები ხალხში იბადებიან ხალხში ცხოვრებისთვის, არამედ იმასაც, რომ მათ აქვთ მემკვიდრეობითი განსხვავებები საზოგადოების სამსახურში ყოფნის უნარში.

შესაბამისად, ყველას მაქსიმალური სიკეთისთვის, უფროსმა უნდა უხელმძღვანელოს უფროსს. ბუნებრივი ლიდერები უნდა შეირჩეს, დამკვიდრდეს უზენაესი ლიდერის ხელმძღვანელობით იერარქიულ ელიტად და მიეცეს უფლებამოსილება, შეასრულონ თავიანთი ფუნქციები.

ლიბერალიზმისგან განსხვავებით, ნაციონალ-სოციალიზმი სახელმწიფოს დირექტიულ ძალაუფლებას არსებითად რეპრესიულად არ მიიჩნევს, არამედ ხელმძღვანელობისა და არბიტრაჟის, წახალისებისა და დაცვის დიდ, სასარგებლო ძალად. ის იცავს დიქტატს: „ყველაფერი ხალხისთვის და ხალხი ყველასთვის“. ის ამტკიცებს ყველა იმ საშუალებას, რომელიც აუცილებელია ნებისმიერ სფეროში, იმის უზრუნველსაყოფად, რომ საზოგადოებაში ყველა და ყველაფერი ჰარმონიაში იყოს ამასთან.

ის ნაციონალ-სოციალისტური მთავრობის მოვალეობას ხალხის ნების წარმომადგენლად მიიჩნევს, რაც აღიქმება არა როგორც რაიმე დემოკრატიული ბრბოს დროებითი ახირება, არამედ როგორც საზოგადოების უმაღლესი ინტერესი, ისტორიულ პერსპექტივაში განხილული, როგორც მიზნის უწყვეტობა, რომელიც მოიცავს არა მხოლოდ აწმყოს საზოგადოებრივ სიკეთეს, არამედ წარსულის მემკვიდრეობას და მომავლის საჭიროებებსაც.

Machine Translated by Google

თეთრი ძალა

თავი XV

ნაციონალ-სოციალიზმი

ჯორჯ ლინკოლნ როკველი

Machine Translated by Google

ჯერჯერობით, ეს წიგნი ძირითადად კრიტიკულია.

ახლა დროა წარმოვადგინოთ მშენებლობისა და შექმნის კონსტრუქციული გეგმები.

ერთი წელი კვლევასა და ასობით გვერდის წერას დავუთმე მკითხველს იმის დანახვასა და გაგებას, რომ დასავლური ცივილიზაცია რომაული ცივილიზაციის დასასრულს - დავიწყებას - სულ რამდენიმე წელიწადში მიაღწევს და რომ ის, პირადად, მილიონობით ადამიანის ბედს განიცდის, რომლებიც უკვე ჩავარდნენ დასავლური ცივილიზაციის ებრაელი მომაკვდავი მტრების ხელში - დამონებას ან, უფრო სავარაუდოა, მკვლელობას - თუ არ ვიპოვით ნებას და სიბრძნეს, რომ როგორმე შევწყვიტოთ მტრისგან გაქცევა და შევუტიოთ მას თეთრკანიანთა რევოლუციით!

უბრალოდ როგორ აპირებთ რევოლუციის მოწყობას?

ყველამ წვერი უნდა მოვიწიოთ, ქუჩებში გავიქცეთ და ყვირილი, ხელების ქნევა, ბომბების სროლა და სხვა სტერეოტიპული „რევოლუციონერების“ როლის თამაში დავიწყოთ? არა! რა თქმა უნდა, არა. ჩვენი რევოლუცია ჩვენთვის იყო დაგეგმილი.

ჰიტლერმა შთააგონა, ორგანიზება გაუწია და განახორციელა შედარებით მშვიდობიანი რევოლუცია, რევოლუცია, რომელმაც გაცილებით ნაკლები სიცოცხლე შეიწირა, ვიდრე ამერიკის რევოლუციამ და უმნიშვნელო რაოდენობის სიცოცხლე იმ ადამიანთა რიცხვთან შედარებით, რომლებიც კი ოდესმე ებრაელმა ბოლშევიკებმა განახორციელეს.

არა მხოლოდ ეს, არამედ ჰიტლერის რევოლუცია, როგორც მან დაჰპირდა „ჩემს ბრძოლაში“, იყო 100%-ით „ლეგალური“ - ლეგიტიმური - გერმანელი ხალხის უმრავლესობის ფორმალურად გამოხატული ნება, რომელიც დამტკიცებული იყო როგორც გერმანიის უმაღლესი აღმასრულებელი დირექტორის, ფონ ჰინდენბურგის, ასევე გერმანული „კონგრესის“, რაიხსტაგის მიერ. ჰიტლერს ძალაუფლების ძალის გამოყენებით ხელში ჩაგდების მრავალი შესაძლებლობა ჰქონდა და ამის გაკეთება 1931 წელსაც ადვილად შეეძლო. თუმცა, ჰიტლერი თვლიდა, რომ ხალხის ნების წინააღმდეგ მიმართული რევოლუცია, რევოლუცია, რომელიც ძალაუფლებას მხოლოდ ძალით მოიპოვებს, დიდხანს ვერ გაგრძელდებოდ

ჰიტლერი, ისევე როგორც მე, თვლიდა, რომ ლიდერი ცივილიზაციის მტერია.

თუ მას თავისი ხალხის ნება არ უჭერს მხარს.

მაშ, როგორ შემიძლია „რევოლუციის“კენ მოწოდება? როგორ შემიძლია დავწერო „მკვლელობისა და მოკვლის“? განა რევოლუციის არსი ძალადობა არ არის?

არა აუცილებლად

შეიძლება ძალადობის ელემენტი იყოს, დიახ. როდესაც მკვლელი თავს გესხმება და სიკვდილისა და ვაჭრობის არჩევანის წინაშე დგახარ.

Machine Translated by Google

სიკვდილი თავად, მაშინ ძალადობა ერთადერთი შესაძლებლობაა. და დასავლური ცივილიზაცია მართლაც არის მტრის თავდასხმის ქვეშ, რომელიც რეგულარულად, პოლიტიკის თვალსაზრისით, კლავს და ხოცავს ისტორიაში ნებისმიერ სხვა ჯგუფზე უფრო დაუნდობლად.

ამიტომ, ჩვენ საკმარისად ძალადობრივი უნდა ვიყოთ, რომ კომუნისტი შევაჩეროთ. მტრის მკვლელი და საკმარისად დაუნდობელი, რომ მისი ძალაუფლება გაანადგუროს.

1923 წელს, როდესაც წითლებმა ბავარიაში ძალაუფლების ხელში ჩაგდებით დაემუქრნენ, ნაციონალისტებმა, კონსერვატორებმა და გენერალმა ლუდენდორფმა ჰიტლერს მიუნხენში „პუტჩის“ - აჯანყების - ხელმძღვანელობა სთხოვეს. შემდეგ სუსტმა ლიდერებმა ბოლო მომენტში მოატყუეს. „პუტჩი“ ჩახშობილ იქნა და ჰიტლერი ციხეში გაგზავნეს.

თუმცა, როგორც შემდგომმა მოვლენებმა დაამტკიცა, ეს არ იყო რევოლუცია ხალხის ნების წინააღმდეგ. თუმცა, ნამდვილი რევოლუციის არსი არასდროს არის მხოლოდ სისხლისღვრა და არეულობა. ნამდვილ და ხანგრძლივ რევოლუციაში ძალადობა და მკვლელობა მხოლოდ ერთ-ერთი მიზანშეწონილი საშუალებაა რადიკალური ცვლილების მისაღწევად.

ყოვლისმომცველი სულიერი მსოფლმხედველობა - უზენაესი ადამიანური ნების გარეგანი გამოვლინება, რომელიც მიზნად ისახავს ფიზიკური საქმეების ახალი მოწყობის დამყარებას შინაგან იდეალთან შესაბამისობაში.

დღეს ხელისუფლებაში მყოფთა უმეტესობის მიერ განხორციელებული ძალაუფლება არის უნაკლო ტირანია, თუმცა ის თვალთმაქცურად შენიღბულია „დემოკრატიით“. ეს არ არის კეთილგანწყობილი, ინტელექტუალური ძალაუფლება, რომელიც შეინარჩუნებს წესრიგსა და სამართლიანობას, რომელიც დამფუძნებელმა მამებმა დაამყარეს თეთრკანიანების სასარგებლოდ.

ჩვენი რევოლუცია მტკიცედ უნდა ეფუძნებოდეს ტირანების უკანონო ძალაუფლების განადგურების იდეალს და სამართლიანი საზოგადოებრივი წესრიგის აღდგენას, რომელიც დაფუძნებული იქნება ჩვენი ხალხისგან პირდაპირ მომდინარე მტკიცე ავტორიტეტზე. და თავისუფლად ენიჭება ლიდერს.

გჯერათ თუ არა, ეს ზუსტად ისაა, რაც ადოლფ ჰიტლერმა გააკეთა გერმანიისთვის და რაც ჩვენ უნდა გავაკეთოთ ამერიკისთვის.

მოკლედ რომ ვთქვათ, ჩვენი რევოლუციის მამოძრავებელ ძალად და მიზანად უნდა იყოს არა მხოლოდ მტრის სიძულვილი და განადგურება, არამედ ის უნდა იყოს გამსჭვალული სამართლიანი სოციალური წესრიგის დამყარების აბსოლუტური გადაწყვეტილებით, რომელშიც თითოეულ ადამიანს შეეძლება მაქსიმალური პოტენციალის მიღწევა, როგორც ჩვენი დიდი თეთრი რასის წარმატებულმა, ბედნიერმა და პროდუქტიულმა ნაწილად.

რა არის საზოგადოების ასეთი სამართლიანი წესრიგი?

სამეცნიერო ცოდნის ასეთი გაგება არ არის საჭირო

ჯანმრთელ ადამიანებში წარმატებული ჯგუფური ცხოვრების პრინციპები

Machine Translated by Google

საზოგადოებები, სადაც ბუნებრივი ინსტინქტები დაუზიანებელია. მაგალითად, ცხოველებს აქვთ მოწესრიგებული, წარმატებული „საზოგადოებები“, რადგან ბუნება ყველა სოციალურ არსებას აძლევს ყველა იმ ინსტინქტს, რაც მას წარმატებული ჯგუფური ცხოვრებისთვის სჭირდება.

მაგალითად, მგლებს, ჭიანჭველებს, ფუტკრებს - და მაიმუნებს - მაღალი აქვთ ორგანიზებული და სრულიად ჯანსაღი, მოწესრიგებული საზოგადოებები.

ადრეულ ადამიანებს ჯანსაღი საზოგადოებები ჰქონდათ. შემდეგ ბუნებაზე მზარდი კონტროლი ადამიანს საშუალებას აძლევდა, გაქცეულიყო ბუნებრივი გარემოდან, გარშემორტყმულიყო ხელოვნურობითა და ფუფუნებით, სანამ არ გახდებოდა დეკადენტი და ამპარტავანი ამპარტავნებით სავსე - ამ ამპარტავნებას, რომელსაც დღეს „ლიბერალიზმი“ ეწოდება.

მხოლოდ უაზრო და არაცივილიზებული ცხოველთა სამყაროს უფრო მარტივ და პრიმიტიულ ცხოვრებისეულ სიტუაციაში დაბრუნებით და შემოქმედის მიერ მათთვის მინიჭებული ინსტინქტების მოქმედების დაკვირვებით,
შეგვიძლია თუ არა ერთი შეხედვით დავინახოთ იმ საოცრებები, რაც ასევე მოგვეცა – და რაც ჩვენ გადავაგდეთ.

ბუნებამ შექმნა „ჯიშები“, რომლებთანაც მას შეუძლია ექსპერიმენტები ჩაატაროს და ყოველთვის უკეთესი ჯიშების ძიება, ისევე როგორც ამას კარგი ფერმერი აკეთებს. შემოქმედი, როგორც ნებისმიერ ადამიანზე უსასრულოდ უფრო ბრძენი ფერმერი, აბსოლუტურად მოითხოვს თითოეული ჯგუფის სიწმინდეს, სიწმინდეს - ბიოლოგიურ მთლიანობას.

მაგრამ ბუნებას, ისევე როგორც ფერმერს, რომელიც ძროხებს ამრავლებს, შეუძლია ჯიშის გაუმჯობესება მხოლოდ უკეთესი ჯიშის მოშენების ხელშეწყობით და ღარიბი ჯიშის აღმოფხვრით. ბუნება ამ ამოცანას ყველაზე მეტად ასრულებს.
ჩვენთვის მოცემული ძლიერი ინსტინქტები: ჩვენივე თავის სიყვარული და სიძულვილი შემოჭრილების - ანუ „გარეშეების“ მიმართ.

ეს ორი ინსტინქტი თანაბრად მნიშვნელოვანია: სიყვარული არ არის „კარგი“, ხოლო სიძულვილი „ბოროტებაა“ — რაც ისეთივე საყვარელი ტყუილია ებრაელების, ლიბერალების, ჰიპების, ქვიარებისა და ნახევრად ჭკუასუსტების მიერ.

სიყვარული მართლაც წარმოუდგენლად ძლიერი და კარგია, როდესაც ის ბუნებრივია. სიყვარული, ბუნებრივი, ჯანსაღი სახეობა, მართლაც არის ის, რაც სამყაროს ამოძრავებს და ის ყველაზე ლამაზი, წმინდა სასწაულია, რაც კი ოდესმე გვინახავს ამ დედამიწაზე.

მაგრამ იმის მიმართ სასიკვდილო სიძულვილის გარეშე, რაც
ემუქრება იმას, რაც გვიყვარს, სიყვარული სიცარიელეა
სიტყვა, ჰიპების, ქვიარებისა და მშიშარაების ლოზუნგი.

Machine Translated by Google

მსურს, სოციალური ცხოვრების ამ კონკრეტულ კანონზე კიდევ ბევრი დავწერო, რადგან, როგორც ვნახავთ, ბიოლოგიური მთლიანობა არის ნაციონალ-სოციალიზმის არსი, არსი და დასასრული, როდესაც მას არიული საზოგადოების მიმართ ვიყენებთ - და, ფაქტობრივად, ყველა ჯანსაღი ადამიანური საზოგადოების, რომელიც კი ოდესმე არსებობდა.

მაგრამ ამ ნაშრომში უბრალოდ არ არის ადგილი წიგნისთვის, რომელიც მხოლოდ ამ თემაზე დაიწერებოდა. მხოლოდ იმით შემიძლია შევაჯამო, რომ სოციალური არსებების მიერ ყველა ჯგუფური ცხოვრების პირველი კანონი არის ბიოლოგიური მთლიანობა; აბსოლუტური და უკომპრომისო ერთგულება საკუთარი რასობრივი ჯგუფის მიმართ, რომელიც დაფუძნებულია...
შთანმთქმელი სიყვარული და აბსოლუტური, უკომპრომისო სიძულვილი ნებისმიერი გარეშე პირის მიმართ, ვინც შემოიჭრება და იმუქრება მათი გენების საკუთარი ჯგუფის მდედრების გენებთან შერევით.

ეს კანონი ყოველდღიურად ვლინდება საკუთარი თავის სიყვარულით და აგრესიული შემოჭრილების სიძულვილით (სწორედ ამიტომ აქვს ჯანმრთელი თეთრკანიანების უმეტესობას ასეთი ინსტინქტური ზიზღი „ზანგების", ებრაელების და სხვა „უცხოპლანეტელების" მიმართ).

მეორე უმნიშვნელოვანესი კანონი ტერიტორიის კანონია.

მაგალითად, პაწაწინა ტროპიკული თევზის, „მახვილკუდა თევზების", ათი ან ოცი მამრი აკვარიუმში მოთავსებისთანავე ჩაკეტავს ზოლს და თავს დაესხმება სხვა მამრის ნებისმიერ შემოჭრას.

თუ მდედრებს აკვარიუმში შეიყვანენ, როგორც მოსალოდნელი იყო, მამრები მათ გამო იბრძოლებენ. თუმცა, მეცნიერებისთვის გასაკვირი ის იყო, რომ სექსი ამ პატარა თევზების ცხოვრებაში ყველაზე ძლიერი მოტივი არ არის.

თუ მათ აკვარიუმში წყლის გაგრილებას დაიწყებთ, შეიძლება მიაღწიოთ წერტილს, სადაც წყალი იმდენად ცივი იქნება, რომ მამრებს აღარ ადარდებთ მდედრების შეყვანისას. როდესაც წყალი იმდენად...
პატარა თევზების მოსაკლავად თითქმის ცივები არიან, მაგრამ მდედრებს საერთოდ არ აქცევენ ყურადღებას. თუმცა, მაშინაც კი, როდესაც ისინი სიკვდილის პირას არიან, ისინი მაინც სასტიკად გამოდიან თავიანთი ტერიტორიის - მათი პირადი საკუთრების დასაცავად!

ნაციონალ-სოციალიზმი, სხვა საკითხებთან ერთად, კერძო საკუთრების ამ კონცეფციას ეფუძნება. ტერიტორიის კანონი ადამიანთა საზოგადოებაში „ნაციონალიზმისა" და კერძო საკუთრების სახით ვლინდება.

ცხოველთა სამყაროში ლიდერი არასდროს ირჩევა ხმის მიცემით, არამედ ყოველთვის ბუნებრივი გადარჩევით, რომელიც ბუნების მიერ არის დადგენილი, როგორც ერთადერთი საიმედო მეთოდი იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ჯგუფს საუკეთესოები ხელმძღვანელობენ.

Machine Translated by Google

– ბრძოლა. ამას მე ლიდერობის კანონი დავარქვი.

როგორც კი ცხოველთა საზოგადოების თითოეული წევრი გაიგებს თავის ადგილს სიმტკიცის, სიბრძნისა და ჭკუის ბუნებრივ ბიოლოგიურ წესრიგში, თითოეული წევრი თავის ნიშაში მკვიდრდება და ჯგუფი შედარებით მშვიდობიანი და მოწესრიგებულია. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ახალგაზრდა მამრები იწყებენ მომწიფებას და უწევთ ბრძოლა კიბეზე ასვლისა და ჩამოსვლისთვის, იწყება სერიოზული ბრძოლები. შემდეგ კი, როგორც კი თითოეული მამრი გაიგებს, ვის შეუძლია ცემა და ვის შეუძლია მისი ცემა, ის მკვიდრდება და მშვიდობიანად და კმაყოფილად ცხოვრობს იმ ადგილას, რომელიც თავად იპოვა

ამგვარად, ჩამოყალიბდა ჯგუფური ცხოვრების კიდევ ორი ფუნდამენტური პრინციპი ან კანონი - საუკეთესოების მიერ ლიდერობა და ჯგუფის ყველა სხვა წევრის ხელმძღვანელობის ბუნებრივი იერარქია ან შკალა - სტატუსი.

და ბოლოს, ცხოველთა სამყაროს შესწავლა ადგენს, რომ მდედრები მამრების საქმეებში არ ერევიან და ჯანსაღი ოჯახების ორგანიზებით სპეციალიზდებიან შთამომავლობის გაჩენასა და აღზრდაში. შეჯამებისთვის: ყველა ჯგუფური ცხოვრების ხუთი ძირითადი კანონი არსებობს, რომლებსაც მე „ტომის კანონები“ ვუწოდე;

(1) ბიოლოგიური მთლიანობის კანონი (სიყვარული შიგნით, გარეთ სიძულვილი);

(2) ტერიტორიის სამართალი (კერძო საკუთრება);

(3) ლიდერობის კანონი (საუკეთესოების მიერ);

(4) სტატუსის კანონი (ანუ ჯგუფში ყველა ინდივიდის ბუნებრივი ადგილი); და

(5) დედობა ქალებისთვის.

ამ ბუნებრივი პრინციპების მოქმედებით, როგორც ეს სოციალური ცხოველების მთელ სამყაროშია, ჯგუფში შედარებითი მშვიდობა და წესრიგი სუფევს.

მხოლოდ მაშინ, როდესაც ჯგუფი რატომღაც იძულებულია არაბუნებრივ პირობებში აღმოჩნდეს, ქრება ღვთისგან ბოძებული ინსტინქტები, დაემორჩილონ ბუნების ამ რკინის კანონებს.

ამ ყველაფრის საკუთარ გონებაში შეფასებისას, იფიქრეთ აშკარაზე არასრულწლოვანთა დანაშაულის „გიჟური“ ნიმუში. ჩვენ გვყავს ვაჟები და

Machine Translated by Google

ყველაზე „ხელმისაწვდომი“ და მდიდარი ადამიანების ქალიშვილები მოულოდნელად გაგიჟდნენ, სცემეს მოხუცებს, უაზროდ დაანგრიეს ნივთები, მოიხმარეს მომწამვლელი ნარკოტიკები და გახდნენ ამპარტავნები, ანტისოციალური დამნაშავეები. ამავდროულად, ჩვენი საზოგადოების უღარიბესი ჯგუფების შვილები თითქმის საერთოდ არ ქმნიან დამნაშავეებს.

მაგალითად, სულ ახლახანს, ახალგაზრდა ჩინელები არასდროს ყოფილან დამნაშავეები (და მათ დანაშაულის მაჩვენებელი სხვა ჯგუფებთან შედარებით გაცილებით დაბალია). მჭიდროდ შეკრული, თუმცა ძალიან ღარიბი ჯგუფების ახალგაზრდები ხშირად არ არიან ხელშესახები არასრულწლოვანთა დანაშაულის თანამედროვე სიგიჟის მიერ.

რატომ ხდება ეს? რატომ უნდა გახდეს მდიდარი ახალგაზრდა ბიჭი ან გოგო ქურდი, ვანდალი და იყოს სასტიკად ანტისოციალური ყველა შესაძლო უპირატესობის მიუხედავად, მაშინ როცა ამერიკის უღარიბესი ხალხის შვილები კარგად ადაპტირებულები და კონსტრუქციულები არიან?

პასუხი ის არის, რომ ბავშვები, რომლებიც ისეთ ჯგუფში იზრდებიან, რომელმაც მოახერხა ბუნებრივი ჯგუფური ცხოვრების კანონების („ტომის კანონები“) გარკვეული მსგავსების შენარჩუნება, თავს ერთგულად გრძნობენ.
ჯგუფის, „ტომის“ წევრები, რომ ისინი „ეკუთვნიან“ რაღაცას ან ვინმე ღირებულს და, შესაბამისად, აქვთ ჯგუფური ცხოვრების ხუთი ძირითადი კანონის გაცნობიერება, არ არიან იმედგაცრუებულები, არ იკარგებიან და არ
ცარიელი.

ებრაელებმა, ლიბერალიზმისა და კომუნიზმის გავრცელებით, შეგნებულად და მეცნიერულად დაიწყეს ჩვენი ხალხის სულებიდან წმინდა „ტომის კანონების“ ყველა მოგონების წაშლა, რომლებსაც, მხოლოდ მათ შეუძლიათ კაცობრიობის ჯგუფის ჯანმრთელობა, ბედნიერება და მშვიდობა.

ვერც ერთი ადამიანი ვერ იცხოვრებს მშვიდობითა და ნაყოფიერი ბედნიერებით რაღაც „ტომის“ გარეთ, რომელსაც ის ეკუთვნის
უაღრესად ერთგული და რაც თავის მხრივ მხარს უჭერს მას
სულიერად.

ებრაელებმა გაავრცელეს „უნივერსალიზმის“, „ერთიანი სამყაროს“ - ურასო, უსახელმწიფო და ატომიზებული ინდივიდების ერთიანი ბრბოს - ენით აუწერელი დამანგრეველი იდეა, როგორც კაცობრიობის უზენაესი იდეა. კონსერვატორებიც კი იძულებულნი გახდნენ, სიტყვიერი მსახურება გამოეხატათ საზოგადოების ამ არაბუნებრივი, ფრაგმენტული, ზეინდივიდუალისტური, ებრაული დაავადების მიმართ.

Machine Translated by Google

ებრაელები გვეუბნებიან, რომ ბიოლოგიური მთლიანობის კანონი (შიგნით სიყვარული, გარეთ სიძულვილი) „რასიზმია“ - ყველა დროის „უკანასკნელი ბოროტება“! გვეუბნებიან, რომ თუ ყვითელკანიან ადამიანებს, შავკანიანებს - და განსაკუთრებით ებრაელებს - ისევე არ გვიყვარს, როგორც საკუთარ ხალხს, მაშინ ჩვენ ბოროტები, გარყვნილები და განწირულები ვართ - ჩვენ „რასისტები“ ვართ. მილიონობით საცოდავი თეთრკანიანი ნაძირალა ამ ებრაულ ტყუილს სჯერა!

გვეუბნებიან, რომ ტერიტორიის კანონი (კერძო საკუთრება) არაბუნებრივი სიხარბეა და რომ წესიერ ადამიანებს ყველაფრის გაზიარება უნდა სურდეთ და არ უნდა ჰქონდეთ საკუთარი პირადი საკუთრების სურვილი. ისინი ამას „მარქსისტულ სოციალიზმს“, „კომუნიზმს“ და სხვადასხვა სახელწოდებას უწოდებენ, რაც „საზოგადოებისა“ და „თემის“ მიმართ ზრუნვაზე მიუთითებს - მაგრამ ყველა მათგანი ურტყამს ცოცხალი არსებების ყველაზე ძლიერ და ერთადერთ მოტივაციას, რომ ააშენონ, შექმნან და წარმოქმნან. მილიონობით ადამიანი სჯერა ამ ებრაელ მატყუარებს.

ებრაელები გვეუბნებიან, რომ ლიდერობის კანონი (საუკეთესოთა მმართველობა) „დიქტატურაა“ და რომ ჩვენ უნდა ვისწრაფოდეთ „დემოკრატიისკენ“ (ბრბოს მმართველობისკენ): მილიონობით თეთრი არიელი ჩაითრია... „დემოკრატიის“ ამ სირენის სიმღერას ვიჯერებდით, სანამ ადამიანური ნაგვის ბრბო მთელ ჩვენს ერს არ დაატერორებს.

ებრაელები გვეუბნებიან, რომ სტატუსის კანონი (ის თითოეული ადამიანის შესაძლებლობების ბუნებრივი წესრიგის დამყარება მის სწორ ადგილას) არის „კლასობრივი ექსპლუატაცია“ და რომ საზოგადოების ბუნებრივი ლიდერები - ისინი, ვინც წარმატებას მიაღწიეს - უნდა გაანადგურონ და მოკლან ისინი, ვინც ვერ მიაღწიეს წარმატებას. კეთილი თეთრი არიელებით სავსე მთელი ერები შეწუხებულნი არიან ამ საზიზღარი ებრაული მეთოდით, რომელიც კლასობრივი ომის გზით ჩვენი ხალხის დაყოფასა და დაპყრობას ისახავს მიზნად.

და ბოლოს, ეს მუდამ მოსიყვარულე ებრაელები გვეუბნებიან, რომ ბავშვების აღზრდაში ქალების სპეციალიზაცია ჩვენი ქალების მხეცური დამონებაა, რომ ქალები მოსამართლეებად, ლოკომოტივის ინჟინრებად, არმიის ოფიცრებად და ბიზნეს აღმასრულებლებად არიან განკუთვნილნი. შედეგი, რა თქმა უნდა, ყველა ჯანსაღი ცივილიზაციის ამ წმინდა და ლამაზი ინსტიტუტის, დედობის და მასთან ერთად სახლისა და ოჯახის, მზარდი განადგურებაა. მთელი ჩვენი დასავლური სამყარო ამ „დემოკრატიულ“ ებრაულ თაღლითობაში ჩავარდა, რამაც ქალები ებრაული დაავადების ყველაზე საცოდავ მსხვერპლად აქცია. მილიონობით „თანამედროვე“ ქალი უიმედოდ დაკარგული, იმედგაცრუებული და სრულიად უბედურია, მაშინაც კი, როდესაც ისინი ხმამაღლა და ხმამაღლა „უფლებებზე“ საუბრობენ.

ჯოჯოხეთის ამაღელვებელ, მებრძოლ, პოლიტიკურ ორგანიზაციებში მსვლელობაში. ამასობაში, მილიონობით ოჯახი თბილი, მშვენიერი დედების გარეშეა და სახლები უფრო მეტად ფუფუნების ციხეებს ემსგავსება, ვიდრე სიყვარულისა და სითბოს სასწაულებს, რომლებიც საუკუნის წინანდელი სახლები იყო.

ოდესმე დაფიქრებულხართ, რატომ ერთიანდება ამდენი არასრულწლოვანი დამნაშავე ბანდებში? წლების განმავლობაში, როგორც ადამიანების უმეტესობა, მეც ვვარაუდობდი, რომ ეს „ცუდი" ბიჭების არაბუნებრივი გარყვნილება იყო, რადგან ერთგვარ ბურჟუაზიულ „ქოქოსში" გავიზარდე და ცხოვრების სასტიკი რეალობის შესახებ ცოტა რამ ვიცოდი.

მაგრამ როგორც კი ადამიანი გაიგებს ყველა არსების სოციალური ცხოვრების კანონებს - ადამიანის მოთხოვნილებას, იცხოვროს „ტომის კანონებით" - „ბანდა" უფრო გასაგები ხდება.

ეს აჩვენებს, რომ ჩვენს შვილებს, სულ მცირე, ჯერ კიდევ აქვთ ჯანსაღი ინსტინქტები, მიუხედავად იმისა, რომ ამ ინსტინქტების გარეგანი გამოვლინება მანკიერი და ანტისოციალურია, რაც ბავშვებისთვის სრულიად არაჯანსაღი ურბანული გარემოს მიერ დაწესებული არაბუნებრივი პირობების შედეგია.

გაითვალისწინეთ, რომ ბანდის პირველი მახასიათებელი „ექსკლუზიურობაა". ისინი ფანატიკურად „ერთად არიან". ერთს თავს დაესხმები და ყველა შენც დაგესხმება. ბანდის ერთ-ერთ ქალთან შეხება და მოკვდები. ისინი ერთმანეთის მიმართ ვნებიანად ერთგულები არიან. და კიდევ უფრო ვნებიანად სძულთ გარეშე პირები და თავდამსხმელები.

მათ კიდევ ერთხელ დაადასტურეს ბუნების ბიოლოგიური კანონები. პატიოსნება, ჯგუფური ლოიალობა, თუმცა არ იციან რატომ.

გაითვალისწინეთ, რომ შემდეგი, რასაც ბანდა აკეთებს, არის „ტერიტორიის" - ტერიტორიის - დაცვა. ვაი მას, ვინც ამ „ტერიტორიას" არღვევს - ბანდის „კერძო საკუთრებას" ხელყოფს! შეუძლია თუ არა ამას რაიმე მეტი? აშკარად ასახავს ტერიტორიის კანონს?

ბანდას არასდროს ხელმძღვანელობს „დემოკრატიული" არჩევნები, არამედ ყველაზე მკაცრი, საუკეთესო (ბანდის სტანდარტებით). აი, ლიდერობის კანონის კლასიკური მაგალითი.

დააკვირდით, თუ როგორ აცნობიერებს ბანდის თითოეული წევრი საკუთარ ზუსტ ადგილს ბანდაში - ვინ არის მასზე მაღლა და ვინ - ქვემოთ. დაე, ვინმემ სცადოს მასზე წინსვლა და ის დამარცხდება. დაე, ეცადე ერთი საფეხურით წინ აიწიო და ზემოთ მყოფი კაცი მას გაანადგურებს. აი, სტატუსის კანონი - ისევე როგორც ბუნებაში.

და ბოლოს, დააკვირდით ბანდის ქალებს. აძლევენ თუ არა ისინი რაიმეს?

Machine Translated by Google

ბრძანებები ლიდერისთვის? არა! ისინი დარბიან და „უფლებებს“ მოითხოვენ? ჯანდაბა, არა! ისინი ისე იქცევიან, როგორც მდედრები ცხოველთა სამყაროს დანარჩენ ნაწილში და არ ცდილობენ მამრებივით მოიქცნენ. ისინი ამაყობენ თავიანთი როლით, როგორც მდედრები, როგორც „ეკუთვნიან“ და ამაყად ეხმარებიან ძლიერ მამრს. და ეს ზუსტად ქალების როლია ჯანსაღ და ბედნიერ საზოგადოებებში.

(საინტერესოა აღინიშნოს, რომ ებრაელი ფროიდისტი ფსიქიატრები იძულებულნი არიან დაუბრუნდნენ ჯგუფის კანონებს, ტომის კანონებს - ნარკომანებისა და ალკოჰოლიკების „განკურნების“ მიზნით. ისინი
ჯგუფის შექმნა და ამ ჯგუფისადმი ერთგულების ძლიერი ინსტინქტები
ზოგჯერ შეუძლია დაძლიოს მარტოსული, ინდივიდუალური სისუსტეები)

შავკანიანებიც, თავიანთი ბრმა და სულელური ბრძოლით, იგივეს აკეთებენ, ინსტინქტურად ქმნიან შავკანიანთა ერთგულებას, ყვირიან „შავკანიანთა ძალას“ და ერთმანეთს „სულიერ ძმებს“ უწოდებენ.

ნიუ-იორკის ქვემო აღმოსავლეთ ნაწილში ებრაული იმიგრაციის ადრეულ წლებში უკიდურესი სიღარიბის მიუხედავად, ევროპიდან ჩამოსული ებრაული ნარჩენების ეს საზიზღარი გუნდებიც კი ისეთი ფანატიკური ჯგუფური ერთგულებით იცავდნენ ერთმანეთს, რომლებიც „ტომის კანონებს“ ემორჩილებოდნენ, რომ მათ შორის თითქმის არ არსებობდა დანაშაული და ერთმანეთის წინააღმდეგ არც ერთი დანაშაული. სინამდვილეში, ამ ებრაელების ჯგუფური ერთგულება, ალბათ, ყველაზე ფანტასტიკურია მსოფლიოს ისტორიაში. მან ისინი თითქმის მთელი მსოფლიოს ბატონობისკენ მიიყვანა - არა იმიტომ, რომ ისინი უფრო მამაცები არიან, უფრო შრომისმოყვარეები, უფრო ჭკვიანები ან უფრო ღირსეულები, ვიდრე ჩვენ დანარჩენები - არამედ იმიტომ, რომ ისინი იცავენ ბუნების ძირითად კანონებს და ინარჩუნებენ ჯგუფურ ერთგულებას. მაშინ, როდესაც ყველა დანარჩენი მათ დამპალ „ერთიან სამყაროს“, „ჩვენ ყველანი ძმები ვართ“ ნაგავს გავცდით, რაც ჩვენს საზოგადოებას ანგრევს, ებრაელები ინარჩუნებენ თავიანთ საზოგადოებას ისეთი ჯგუფური ერთგულებით, როგორიც ისტორიას არასდროს უნახავს და ამგვარად, ისინი ერთი ტრიუმფიდან მეორეზე გადადიან.

მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ორმოცდაათი წლის წინ ადოლფ ჰიტლერმა დაიწყო ამ ყველაფრის ინტუიციურად აღქმა, როგორც ახალი მსოფლმხედველობის, ნაციონალ-სოციალიზმის Weltanschauung-ის, არაებრაელებმა პირველად შეძლეს ახალი სამყაროს შესახებ ინფორმაციის მიღება. ადამიანური ჯგუფური ცხოვრების მეცნიერება. რასაც ჩვენ საუკუნეების განმავლობაში ინსტინქტურად ვაკეთებდით და რასაც ებრაელები დღემდე აკეთებენ ინსტინქტურად, ადოლფ ჰიტლერმა ინტუიციურად დაიწყო დანახვა და გაგება.

ნაციონალ-სოციალიზმის არსი რასიზმია, რაც, უმარტივესად რომ ვთქვათ, უბრალოდ რწმენაა იმისა, რომ ადამიანები განსხვავდებიან თავიანთი სრულყოფილებით.

Machine Translated by Google

ჯიშის ზუსტად იგივე, რაც ყველა სხვა ცოცხალი არსება და რომ თეთრი კაცი ჯერჯერობით ყველაზე კარგი ჯიშია, ხოლო შავკანიანები ყველაზე დაბალი. და, როგორც მკითხველს ახსოვს, ეს არის ჯგუფური ცხოვრების პირველი კანონი, „ბიოლოგიური მთლიანობა", როგორც მე ვუწოდე.

ებრაელების (და „კონსერვატორების") ამაზრზენი ტყუილების საწინააღმდეგოდ, კერძო საკუთრებას ძლიერად იცავდა ადოლფ ჰიტლერი, კრუპი და სხვა მსხვილი თუ მცირე ქონების მფლობელები და ბიზნესმენები ჰიტლერის დროს არც ერთი ცენტი არ დაუკარგავთ, ისევე როგორც გერმანელი მთავრები. (ერთ დროს, მის პარტიაში გააფთრებულ „მემარცხენეებს" გერმანელი მთავრებისთვის ქონების ჩამორთმევა სურდათ და ჰიტლერს იძულებული გახდა...)

საკუთარი რიგებში აჯანყება მოაწყო მათი საკუთრების უფლებების დასაცავად, რაც მან გააკეთა კიდეც. ჰიტლერი ნაციონალისტი იყო, ტერიტორიის, კერძო საკუთრების მომხრე.

ცხადია, ჰიტლერმა თავის ხალხს ლიდერობა მისცა.
არც ტკბილეული და არც დემაგოგია და მათ ის ამის გამო უყვარდათ. ისინი სიყვარულით და ნებით მიჰყვებოდნენ მას, ისევე როგორც ყველა ბედნიერი, წარმატებული და ჯანსაღი სოციალური ჯგუფის წევრები.

ჰიტლერის ხალხში მშვიდობა და წესრიგი სუფევდა, რადგან ის ასწავლიდა, რომ ადამიანი იმსახურებდა და უნდა მიეღო იმდენივე პატივისცემა, როგორც კარგი თხრილის მთხრელი (თუ ეს იყო მისი შესაძლებლობების ზღვარი თავისი ხალხისთვის, ემსახურა), როგორც ადამიანი, რომელსაც შეეძლო ახალი და საოცარი მანქანის გამოგონება ან პოლიტიკური ლიდერი ყოფილიყო.

ჰიტლერის გერმანიაში თითოეულ ადამიანს პატივს სცემდნენ საზოგადოებაში მისი ადგილისთვის, იმ პირობით, რომ ის მას თავისი შესაძლებლობების ფარგლებში ასრულებდა. ისინი არ იყვნენ მუდმივად წაქეზებულნი (როგორც ჩვენს ხალხს ებრაელები აკეთებენ) მოითხოვონ... მხოლოდ პრეზიდენტების, საბჭოს თავმჯდომარეების და აღმასრულებელი დირექტორების თანამდებობებზე მუშაობენ, როდესაც ზოგიერთი ადამიანი ამ კონკრეტული ნიჭით არ იბადება.

იმის წარუმატებლობა, რისი გაკეთებაც შეგეძლო, ამავდროულად ჯოჯოხეთის ატეხვა და იმისკენ სწრაფვა, რაც არ შეგიძლია, ნიშნავს მოწესრიგებული და ბედნიერი საზოგადოების დარღვევას, რომ აღარაფერი ვთქვათ იმ ინდივიდის უიმედოდ იმედგაცრუებაზე, რომელიც უარს ამბობს ამის გაკეთებაზე. აღიაროს მისი ბუნებრივი ადგილი სამყაროში.

ამგვარად, ჰიტლერის სახელმწიფომ სტატუსის კანონი აღიარა. ყველა ადამიანს პატივს სცემდნენ იმისთვის, რასაც ერთგულად და საუკეთესოდ აკეთებდა, მიუხედავად იმისა, იყო თუ არა ის ფერმერი, მეომარი, მუშა, ქარხნის მუშა თუ სხვა რამ.

საბოლოოდ, ჰიტლერმა იზრუნა, რომ ქალებს თავიანთი ცხოვრების წესი აღედგინათ.

Machine Translated by Google

უძველესი პირმშოობა და პატივცემულნი, როგორც ცოლები და ბედნიერი, ჯანსაღი სახლების შემქმნელები - როგორც კარგი ადამიანების შემქმნელები.

ჰიტლერის დროზე არსებული ტყუილები ახლა იმდენად უზარმაზარი და ძლიერია, რომ თითქმის შეუძლებელია მათში ეჭვის შეტანა. მაგრამ თუ შეხვდებით პატიოსან და მამაც გერმანელს, რომელმაც ეს დიდი დრო გადაიტანა (და ის მზადაა ისაუბროს იმ ტერორის მიუხედავად, რომელიც დღეს ყველგან არის გამეფებული მათთვის, ვინც სიმართლის თქმას ბედავს), შეიტყობთ, რომ გერმანელმა ხალხმა აღმოაჩინა, თუ რა კარგი ლიდერობა და ბუნებრივი...
ჯანსაღი სახელმწიფო ჰიტლერის დროს იყო.

ამ ცოდნისა და საზოგადოების ბუნებრივი მდგომარეობის გავრცელების თავიდან ასაცილებლად (და ამით ებრაელობის პარაზიტული არსებობის განადგურების მიზნით), ამ ებრაელმა ეშმაკებმა დანარჩენები ჩვენც წაგვაქეზეს, რომ წავსულიყავით და გაანადგურეთ და დაამსხვრიეთ თეთრკანიანი რენესანსის ეს სასწაული.

მაგრამ ბუნებრივი კანონის დანგრევა შეუძლებელია, ისევე როგორც არ შეიძლება იმ ფაქტის „დანგრევა", რომ ორს პლუს ორი უდრის ოთხს. შეიძლება ხალხი დააშინოთ და ყველამ თუთიყუშით გაიმეოროს „ორს პლუს ორი არის"
ჩვიდმეტი" - მაგრამ ორიც ორი მაინც ოთხია და ყოველთვის მოიძებნება ვინმე, ვისაც ეყოფა გამბედაობა და სიბრძნე, ადრე თუ გვიან, რათა დაამარცხოს ტერორისტები და მატყუარები და ხელახლა დაადასტუროს სიმართლე.

უკვე, ეს მთელ მსოფლიოში ხდება.

ჩემს მიერ ნახსენები ახალგაზრდა „ბანდები" მხოლოდ ერთი ნიშანია იმისა, თუ რა ხდება სინამდვილეში. ხალხი იპოვის გზას „ტომის კანონების" ბუნებრივ ნორმებთან დასაბრუნებლად.

ის, რაც ჰიტლერმა მსოფლიოს, როგორც ნაციონალ-სოციალიზმი, გარკვეული გაგებით, მხოლოდ უძველესი, ბუნებრივი „ტომობრივი კანონის" თანამედროვე ფორმაა, ბედნიერი და ჯანსაღი ჯგუფური ცხოვრების რეცეპტი, რომელიც დიდი სულის მიერ ყველა ცოცხალ არსებას, მათ შორის ადამიანსაც, მისცა.

ნაციონალ-სოციალიზმი სხვა არაფერია, თუ არა ბუნებრივი წესრიგი (სახელწოდება, რომელიც, გარკვეულწილად, რეალობის აღმნიშვნელი უფრო იქნებოდა, ვიდრე „ნაციონალ-სოციალიზმი"). ჰიტლერს თავისი მოძრაობისთვის სახელწოდების შემუშავება მოუწია კონკრეტულ პოლიტიკურ სიტუაციაში წარმატების მისაღწევად და ამიტომ იძულებული იყო გამოეყენებინა სახელები და ტერმინები, რომლებიც მის მიზნებს მიაღწევდა. გერმანიაში მილიონობით გერმანელი თვლიდა თავს „სოციალისტებად" -
მაგრამ ებრაელების მანიპულირების კლანჭებში იყვნენ. იმის ნაცვლად, რომ მეტი ბრძოლა ეწარმოებინა, ვიდრე საჭირო იყო, ჰიტლერმა, ფაქტობრივად, ამ მილიონებს უთხრა: „თუ თქვენ „სოციალისტები" უნდა იყოთ, ნუ ვიქნებით ებრაელები".

Machine Translated by Google

„სოციალისტები“ – მარქსისტები – მოდით, ვიყოთ „ნაციონალ-სოციალისტები“, რაც გულისხმობს ეროვნულ საზოგადოებას. მოდით, ვიყოთ „სოციალისტები“ გერმანიისთვის და არა ებრაელებისთვის.“

და ეს გაამართლა! მილიონობით კარგი კაცი და ქალი, რომლებიც ებრაელებმა კომუნიზმისკენ აცდუნეს, ჰიტლერის მეთოდებით საკუთარ ხალხსა და ჯანსაღი ჯგუფური ცხოვრების ბუნებრივ წესრიგს დაუბრუნდნენ.

ბუნებრივი წესრიგის ფუნდამენტური ელემენტების მიღმა, რომლებიც მე ზემოთ აღვნიშნეთ, რომ ნაციონალ-სოციალიზმი განასახიერებს რაღაც გაცილებით მაღალსა და კეთილშობილს, ვიდრე ნებისმიერი უბრალო წესისა თუ პრინციპის ერთობლიობა. ნაციონალ-სოციალიზმი, როგორც ფილოსოფია, განასახიერებს ყველა ცოცხალ არსებაში - და უფრო მეტიც, ყველა ქმნილებაში - არსებობის უფრო მაღალი დონისკენ - სრულყოფილებისკენ - ღმერთისკენ სწრაფვის მარადიულ სწრაფვას.

ნაციონალ-სოციალიზმის ეს „არისტოკრატიული“ იდეა - იდეა ა. ბუნებაში მუდმივი სწრაფვა უფრო და უფრო მაღალი, უფრო რთული და უფრო სრულყოფილი არსებობისკენ - ჩვენი იდეალის მეტაფიზიკური, ზებუნებრივი ასპექტია.

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, სოციალური სამართლიანობისა და ბუნებრივი წესრიგის ცნებები ნაციონალ-სოციალიზმის ორგანოები და ნერვებია, მაგრამ მისი პიროვნება, მისი „რელიგიური“ ასპექტი - ის, რაც მას ნებისმიერ მკაცრად პოლიტიკურ ფილოსოფიაზე მაღლა აყენებს - მისი თაყვანისცემისადმი დამოკიდებულება და უცნობი შემოქმედის დიდი ნიჭისადმი რელიგიური სიყვარული.

მაგალითად, ქრისტიანობა გაცილებით მაღალია, ვიდრე მისი რიტუალები, ლოცვების სიტყვები ან მისი რომელიმე მრწამსი. ის სულიერი სწრაფვაა მორწმუნის სულიერი სრულყოფილების იდეალებისკენ.

ნაციონალ-სოციალიზმი იგივე სახის სწრაფვაა სულ უფრო და უფრო მაღალი დონეებისკენ აქ, ამ დედამიწაზე, მაშინ როცა ქრისტიანობა ისწრაფვის მომავლისა და შემდგომი ცხოვრებისკენ, რომელიც ამქვეყნიური არ არის.

ჩვენი „არმიის“ რიგითი „ჯარისკაცებისთვის“, რომლებიც ბუნებრივი წესრიგის - ნაციონალ-სოციალიზმის - მშენებლობასა და მისთვის ბრძოლაში არიან ჩართულნი, საკმარისია, რომ ისინი პატივს სცემდნენ და ემორჩილებოდნენ ჩვენი ფილოსოფიის მაღალი იდეალებით დადგენილ კანონებსა და დოქტრინებს, მხოლოდ ამ იდეალების ინსტინქტური სიყვარულით, შესაძლოა არა ჩვენი ფილოსოფიის უმაღლესი ფორმების სრული გაგებით.

მაგრამ ისევე, როგორც უდიდესი ქრისტიანი ლიდერები იყვნენ ისინი, ვინც არ იყვნენ დაკავებულნი დეტალებითა და წესებით, არამედ ისინი, ვინც „ღმერთები“ იყვნენ

Machine Translated by Google

რელიგიის უმაღლესი იდეალებით „გაჟღენთილმა“, ჩვენი ნაციონალ-სოციალისტური ელიტის ლიდერებმა უნდა გაიზიარონ ეს ფუნდამენტურად რელიგიური მიდგომა. მათთვის ჩვენი რასობრივი დოქტრინის ნამდვილი მნიშვნელობა მათი იდეალისტური „ღმერთისკენ სწრაფვის“ ნაწილი უნდა იყოს.

ჩვენს დიდ რასასთან საკუთარი თავის სრული იდენტიფიკაციის გზით, ჩვენ მისი წარსული და მომავალი დიდების ზიარება. როდესაც რაიმე ფორმით ვახდენთ წვლილს, განსაკუთრებით თავგანწირვით, რათა დავეხმაროთ ჩვენს რასას უმაღლესი არსებობისკენ მიმავალ გზაზე, ჩვენ ვისწრაფვით ღმერთისკენ - უზენაესი რასის შემოქმედისკენ.

მოკლედ, მიუხედავად იმისა, რომ ნაციონალ-სოციალიზმის მექანიკა და წესები, როგორც აქ კოდიფიცირებული და გადმოცემულია, საკმარისია ჩვენს უმეტესობისთვის, იმ მცირერიცხოვანი იდეალისტებისთვის, რომლებიც მზად არიან და მზად არიან საკუთარი სიცოცხლე გასწირონ თავიანთი ხალხის საქმისთვის, ნაციონალ-სოციალიზმი უნდა იყოს ძალიან რეალური რელიგიური იდეალი - ღვთისკენ სწრაფვა. ნაციონალ-სოციალიზმი ერთადერთი მოძრაობაა, რომელმაც მოიპოვა საკმარისი თვითშემეცნება და გამჭრიახობა, რათა შეძლოს ამ მოძრაობის გაგება ლიბერალური ხელოვნურობისა და მოკლე ხედვისგან მოშორებით და ბუნების მარადიული სიბრძნისკენ. რასისადმი ჩვენი ყოვლისმომცველი რწმენა, საზოგადოებაში, ეკონომიკასა და ადამიანის საქმიანობის ყველა სხვა სფეროში ბუნებრივი კანონებისადმი ჩვენი დაჟინებული დაჟინებული დამოკიდებულება, ყველა შემთხვევაში, ბუნების რკინის კანონების შეგნებული, მეცნიერული გამოყენებაა, კანონების ამპარტავანი და მოკლე ხედვის მქონე დამახინჯებების ნაცვლად, როგორც ამას ამპარტავანი, არაქისის ტვინიანი ლიბერალები და მარქსისტები ახორციელებენ.

ჩვენი ლიბერალი და მარქსისტი ოპონენტები ასევე ბრმები არიან იმის მიმართ, თუ რას აკეთებენ. თუმცა, ყველა შემთხვევაში აღმოჩნდება, რომ ისინი ძირითადად ბუნების კანონების მოძულეები, ამპარტავნები და უინტერესო განათლების მქონენი არიან. „ინტელექტუალები“, რომლებიც „ცოდნის მცირე ნაწილის“ „სახიფათო რამედ“ ყოფნის შესახებ ტრაიზმების მსხვერპლნი არიან. იმის გამო, რომ მათ აღმოაჩინეს, რომ კონგოელ შავკანიანს შეუძლიათ პოეზიის წაკითხვა ან თუნდაც ადვოკატის ან ექიმის როლის შესრულება, ისინი ამაღლებულები არიან ბუნების თავისებურად მოქცევის უნარით და წარმოიდგენენ, რომ შეუძლიათ ნებისმიერი ჰოტენტოტისგან თვითდამიზნებული, დასავლელი თეთრკანიანი მამაკაცის შექმნა. ის ფაქტი, რომ ბუნებამ უკვე შექმნა შავკანიანი ის, რაც ის არის და ვერცერთი ადამიანური ორგანიზაცია ვერ შექმნის „აბრეშუმის ქისა ღორის ყურიდან“, ისინი უბრალოდ უარს ამბობენ აღიარებაზე.

ნაციონალ-სოციალიზმი სიყვარულისა და...

ბუნებისადმი პატივისცემა და მოსიყვარულე, შეგნებული და სამეცნიერო

Machine Translated by Google

ბუნების მარადიული, სამართლიანი და მშვენიერი კანონების გამოყენება ადამიანის არსებობის ყოველ წამზე. ამავდროულად, ნაციონალ-სოციალიზმი აღიარებს ადამიანის საჭიროებას უფრო მაღალი კულტურის მიმართ, ვიდრე ჯუნგლების უაზრო ცხოველების კულტურაა და აქ ბუნებრივი კანონის გამოყენებას ცხოველთა სამყაროს შიშველი, კბილებითა და ეშვითი კონკურენციიდან, მაგალითად, რეგულირებულ და მოწესრიგებულ კონკურენციაზე აჰყავს, სამართლიანი წესების დაცვით.

ჩვენს ოპონენტებს კონკურენციის სრულად აღმოფხვრა სურთ - სრულიად არაბუნებრივი იდეა.

ნაციონალ-სოციალიზმი ამტკიცებს, რომ ადამიანს შეუძლია დახვეწოს და გაამდიდროს სიცოცხლის ბუნებრივი კანონების გამოყენება ადამიანის საკეთილდღეოდ, მაგრამ ასევე ამტკიცებს, რომ ადამიანს არ შეუძლია გაექცეს ან დაუპირისპირდეს ბუნებრივ კანონს. სოციალური ჯანმრთელობის („ნაციონალ-სოციალიზმი“ ანუ ბუნებრივი წესრიგი) მდგომარეობებსა და სოციალურ დაავადებას (ებრაული მარქსიზმი) შორის მდებარეობს არაფრის „არავის მიწები“ - ადგილი, სადაც ადამიანები არც მკვდრები არიან და არც სინამდვილეში... ცოცხალი.

დემოკრატია, „ლიბერალიზმი“ და „კონსერვატიზმი“ სუფთა, უნაკლო, არაფრის მდგომარეობებია. მათ არ გააჩნიათ ცხოვრებისეული, ფუნდამენტური შეხედულება, გაგება, შინაგანი სასიცოცხლო ძალა. ისინი ლამაზი სიტყვებითა და ფრაზებით შექმნილი ხრიკებია, რომლებიც საერთოდ არაფერს ნიშნავს. ისინი მხოლოდ ქაოსისკენ მიჰყავთ და გზას უმზადებენ ებრაელებს და მათ საზარელ, არაბუნებრივ კომუნიზმს.

ერთადერთი გზა, რითაც შეგვიძლია შევაჩეროთ ეს ებრაული თაღლითობა და მოვიპოვოთ ჩვენი ხალხის გონება და გული, არის აღვადგინოთ ჩვენი ხალხისთვის ბუნებრივი წესრიგი - ტომის კანონები - რაც, მხოლოდ, მოგვცეს ძალა და ნება, რომ ხელახლა დავამტკიცოთ ჩვენი თეთრი რასის ბუნებრივი, ბიოლოგიური უპირატესობა და ამით გადავარჩინოთ დასავლური ცივილიზაცია.

გაანადგურეთ ბუნებრივი წესრიგის შეკრული ძალები ნებისმიერ ჯგუფში და ეს ჯგუფი გახდება ქაოტური, უიმედო, იმედგაცრუებული, დაკარგული, ცარიელი, სასტიკი და საბოლოოდ უმწეო ნებისმიერი სხვა გაერთიანებული ჯგუფის წინაშე. და ემორჩილება ტომის კანონებს.

სწორედ ამიტომ, შავკანიანები, ხშირ შემთხვევაში, მთელ ქალაქებს აშინებენ. ისინი ერთად არიან. ერთს დაარტყამ და მილიონი შავკანიანი შემოგივარდება. სწორედ ამიტომ, პოლიცია ხშირად ვეღარ ბედავს მათ დაპატიმრებას, თუნდაც ამისთვის ყველაზე სამარცხვინო დანაშაულები.

და ებრაელები ჩვენში კიდევ უფრო ძლიერები არიან, იმავე მიზეზით

Machine Translated by Google

მიზეზი. ისინი ერთად არიან.

ტომის კანონების დამატებით რასის კანონებს, რომლებიც ადრე IX თავში განვიხილეთ, შეგვიძლია შევქმნათ თანამედროვე საზოგადოების ახალი კანონი: ჯგუფური დომინირების კანონი.

ბუნების მდგომარეობაში, ცხოველთა ან პრიმიტიული ადამიანთა ჯგუფი, რომელიც ბიოლოგიურად უპირატესია, ჯგუფი, რომელიც შედგება საუკეთესო ინდივიდებისგან, საუკეთესო გენებისა და ქრომოსომების მატარებლებით, დომინირებს ყველა დაბლა ჯგუფზე, რადგან ბუნებაში ყველა ჯგუფი (უპირატესი თუ დაბლა მყოფი) თანაბრად ემორჩილება ტომის კანონებს.

ამგვარად, ცხოველთა სამყაროში კონკურენტუნარიანი ერთადერთი ფაქტორი სელექციონირების ბიოლოგიური სრულყოფილებაა. თუმცა, სამეცნიერო გაჯეტებმა, ფუფუნებამ და ებრაულმა „ლიბერალიზმმა" იმდენად გაანადგურა... თანამედროვე, ცივილიზებული თეთრკანიანი ადამიანის უნარი, იგრძნოს და დაემორჩილოს ბუნების „ტომის კანონებს", რომ მან დაკარგა ჯგუფური ერთიანობა; ის „გამოეთიშა" სოციალურ ცხოველს; ის ფრაგმენტირებული და ატომიზებულია. მილიონობით იზოლირებულ ინდივიდად და ასობით ათას ეგოისტურ „ზეწოლის ჯგუფად", კლასად და ა.შ. თეთრკანიანი მამაკაცების დიდი „ტომის" ამ თითქმის სრულმა ფრაგმენტაციამ, როგორც ჯგუფმა, უძლურებამდე მიგვიყვანა.

ჯგუფური დომინირების კანონი ადამიანებს შორის არის წესი, რომლის მიხედვითაც ნებისმიერი ჯგუფი, რომელიც ფანატიკურად იცავს ტომის ბუნებრივ კანონებს, შეძლებს დომინირება გაუწიოს ნებისმიერ ჯგუფს, რომელიც არ ემორჩილება ამ კანონებს, რაც არ უნდა დაბალი იყოს „ტომი", რომელიც ემორჩილება კანონებს.

სწორედ ამიტომ ბატონობენ შავკანიანები და ებრაელები თეთრკანიანებზე ამერიკაში, რომელიც თეთრკანიანმა ადამიანებმა შექმნეს და მათ საკუთრებაშია. სწორედ ამიტომ ვიტანჯებით „უმცირესობის" ტირანიით. ნაძირლებისა და ადამიანების ნებისმიერი ორგანიზებული უმცირესობა... ნაგავს ძალა აქვს – მაშინ როცა დიდი თეთრკანიანი, არაებრაელი უმრავლესობა გაშლილი, უმწეო, პარალიზებული გიგანტია.

ამრიგად, ჩვენი ნაციონალ-სოციალისტური რევოლუციის მიზანია ჩვენი ხალხისთვის ტომის კანონების აღდგენა, რათა მათ კვლავ შეძლონ გამრავლების ბუნებრივი ბიოლოგიური უპირატესობის აღდგენა, რათა თეთრკანიან კაცს მისცენ ბატონობა იმაზე, რაც მან ააშენა და რაზეც უნდა ბატონობდეს.

ზუსტად ეს გააკეთეს ჰიტლერმა და ნაციონალ-სოციალიზმმა გერმანიაში მილიონობით ფრაგმენტირებული, ატომიზებული ადამიანისთვის, რომლებიც უიმედობისა და ქაოსის სიღრმეში იყვნენ ჩაძირულნი.

ჰიტლერმა თავის ხალხთან ასეთი გასაოცარი წარმატება ვერ მოიპოვა

Machine Translated by Google

იმიტომ, რომ ის „მკაცრი ბიჭი“ იყო, იმიტომ, რომ დიდ, საინტერესო მიტინგებს მართავდა, იმიტომ, რომ გერმანელები ბუნებრივი „მხეცები“ არიან და არც სხვა რაიმე მიზეზი, რასაც მატყუარა ებრაელები და მათი დღევანდელი ლიბერალი და კონსერვატორი მოკავშირეები ასახელებდნენ.

ჰიტლერმა გერმანიაში სოციალური სასწაულის მოხდენა იმიტომ შეძლო, რომ ინტუიციურად გაიგო ყველაფერი, რაც დავწერე და თავის ხალხს ბუნებრივი სოციალური წესრიგი დაუბრუნა.

ჰიტლერმა თავის ხალხს ასწავლა, შეეწყვიტათ ერთმანეთის, როგორც იზოლირებული, მარტოსული და შეშინებული პიროვნებების, სიძულვილი და დაუბრუნა მათ ეროვნულობის, „ტომის“ წმინდა გრძნობა; დიახ, ნამდვილი ძმობის (და არა...) ხელოვნური სახეობა, რომელსაც ებრაელები ავრცელებენ). (საკუთარ ხალხთან „ძმობაში“ არაფერია ცუდი და ყველაფერი სწორია. სწორედ მაშინ, როდესაც ებრაელები ეშმაკურად და ყალბად ცდილობენ „ძმობის“ გაფართოებას, რათა „ძმობას“ თავი დააფარონ და ზულუებთან, პიგმეებთან, ჩინელებთან, ბუშმენებთან და ებრაელებთან „ძმობად“ გაგვხადონ, ეს „ძმობა“ რასობრივი კატასტროფის სინონიმად იქცევა, როგორც ეს უკვე მოხდა.)

ჰიტლერმა თავის ხალხს იგივე მსხვერპლშეწირული სული მისცა, თბილი სიყვარული საკუთარი ოჯახისა და ხალხის მიმართ (რომელიც დიდი „ოჯახია“), რომელიც აერთიანებს და აკურთხებს არსებების ყველა ბუნებრივ სოციალურ ჯგუფს. შექმნა.

როგორც არაერთხელ აღვნიშნე, ვერც ერთი ადამიანი ვერ იცხოვრებს ბედნიერად, წარმატებით და პროდუქტიულად, როგორც მარტოსული, გამწარებული ინდივიდი, რომელიც ომობს ყველა თავის თანამოძმესთან. თითოეულ ჩვენგანს ღრმად სჭირდება თავისი ჯგუფის, მისი ბიოლოგიური ოჯახის წევრების სითბო და სიყვარული. თანამედროვე ადამიანმა დაკარგა ჯგუფური სითბოს, ერთგულებისა და სიყვარულის ეს გრძნობა და შედეგად ვიღებთ ქაოსსა და სულიერ სიცარიელეს, რომელსაც ჩვენ გარშემო ვხედავთ ამ დაშლილ დასავლურ საზოგადოებაში.

ამ წიგნის პირველ თავში ასახული საშინელებები ამერიკის მიერ ტომის კანონების თითქმის სრული დაუმორჩილებლობის პირდაპირი შედეგია. ეს საშინელებები გაგრძელდება, მაშინაც კი, თუ ყველა ებრაელი და შავკანიანები ერთ ღამეში უნდა გაქრნენ, თუ ჩვენს ხალხს, როგორც ჰიტლერმა გააკეთა, ბუნებრივ წესრიგს, „ტომის კანონებს“ არ აღვადგენდით.

ამრიგად, ჩვენი რევოლუცია არ არის მატერიალური და ფიზიკური, არამედ რადიკალური სულიერი ცვლილება ჩვენი ხალხის გრძნობებში:

ეგოისტური ატომიზმისა და ხარბი, ვიწრო „ინდივიდუალიზმის“ აღმოფხვრა; იქნება ეს „ლიბერალიზმი“?

Machine Translated by Google

„კონსერვატიზმი“ ან „დემოკრატია“ და დასავლელი თეთრკანიანი მამაკაცების გულებში ჩვენივე სახეობის სიყვარულის ღრმად დამაკმაყოფილებელი გრძნობების აღდგენა. საკუთარი ჯგუფისადმი ეს სიყვარული გამოიხატება საკუთარი ოჯახისთვის - და საკუთარი რასის უფრო დიდი ოჯახისთვის - თავგანწირვისა და გაღების მზაობაში.

Machine Translated by Google

ამ ნიშნის მიხედვით

ჯორჯ ლინკოლნ როკველი

Machine Translated by Google

ადამიანის ნებისმიერ წამოწყებაში ხანგრძლივი წარმატება არასდროს არის ბრმა იღბლის შედეგი. მკაფიოდ განსაზღვრული მიზნის მიღწევა, იქნება ეს „X" წერტილიდან „Y" წერტილამდე სიარული, სახლის აშენება თუ ბიზნესის ორგანიზება, ყოველთვის სამი რამის შედეგია:

1. ინტელექტუალური უნარი, აღიქვას არსებული პრობლემა, მოსალოდნელი წინააღმდეგობა და ამ წინააღმდეგობის დაძლევის საუკეთესო გზა მიზნის მისაღწევად.

2. ნება და გადაწყვეტილება, გააკეთო ყველაფერი, რაც შეიძლება საჭირო გახდეს სასურველი მიზნის მისაღწევად, წინააღმდეგობის მიუხედავად.

3. ფიზიკური საშუალებები, ძალა და გამბედაობა გონებით ჩაფიქრებული და ნებისყოფით განსაზღვრული გეგმის ან ბრძოლის აღსასრულებლად და განსახორციელებლად.

თუ ამ სამი ელემენტიდან რომელიმე აკლია ადამიანის მიზანს, წარუმატებლობა გარდაუვალი, პროგნოზირებადი შედეგია.

ადამიანი, რომელიც ძალიან სულელია იმისთვის, რომ გაიგოს სხვადასხვა ფაქტორები, რომლებიც დაკავშირებულია „X" წერტილიდან „Y" წერტილამდე სიარულის მცდელობასთან, სადაც ჩვენს შორის გზა ჯუნგლებშია, სავსე გველებით, საშიში მტაცებლებითა და ცხელებით, და რომელიც ვერ აღიჭურვება იარაღით, რუკებით, მედიკამენტებითა და სხვა აღჭურვილობით, ვერასდროს მიაღწევს „Y"-ს, რაც არ უნდა ჯიუტი იყოს მისი მონდომება ან ძლიერი კუნთები. სხვა ადამიანი, რომელიც ცდილობს იგივე მოგზაურობას, თუმცა ის აშკარად ხედავს საფრთხეებს და ემზადება მათთვის, და მიუხედავად იმისა, რომ ძლიერი კუნთები აქვს, მაინც ვერ მიაღწევს „Y"-ს, თუ ის იმდენად ურყევი და სუსტი ნებისყოფისაა, რომ არ გააგრძელებს ბრძოლას და დაუნდობლად გამოიყენებს ნებისმიერ ძალას, რაც შეიძლება საჭირო გახდეს.
დაამსხვრიოს და გაანადგუროს მის მოწინააღმდეგე ძალები. და მესამე კაცი, რომელსაც აქვს ინტელექტი, რათა აღიქვას საფრთხეები და მოემზადოს მათთვის, ასევე ნება და გადაწყვეტილება, იბრძოლოს თავისი გმირობითაც კი, მაგრამ რომელიც ფიზიკურად სუსტია და ამიტომ...

Machine Translated by Google

სუსტია, რომ მას არ შეუძლია თავისი გონების ბრძანებების შესრულება და მისი ნება ვერ დანებდება იმ ძლიერ მოწინააღმდეგეებს, რომლებსაც შეხვდება.

ცივილიზაციების შემთხვევაშიც ასეა, როგორც ცალკეული ადამიანების ბრძოლების შემთხვევაში. ათობით დიდი ცივილიზაცია განადგურდა გადარჩენისთვის ბრძოლაში აუცილებელი ამ სამი ელემენტიდან ერთის ან მეტის წარუმატებლობის გამო.

ველური საზოგადოებები, როგორც წესი, იღუპებიან არა იმდენად ენერგიული ნებისყოფის ან ფიზიკური ძალის ნაკლებობის გამო, რამდენადაც რეალური სიტუაციის აღქმის უნარის ნაკლებობის გამო. ცრურწმენაში ჩაძირულები და უმეცრების სიბნელეში წაბორძიკებულები, ისინი ძალადობრივი ბუნებრივი მოვლენების, კატასტროფებისა და დაავადებების ფიზიკური ძალებით იტანჯებიან, რომლებიც უფრო ცივილიზებულმა საზოგადოებებმა ისწავლეს.

გადალახული.

მეორე მხრივ, ცივილიზაციები, მიუხედავად მათი ყველა ინტელექტუალური მიღწევისა და მეცნიერებისა, ყველაზე ხშირად იღუპებიან ნებისყოფის უკმარისობის, გადარჩენისა და ბატონობის ველური და დაუნდობელი სწრაფვის შესუსტების გამო, რამაც თავდაპირველად შექმნა საზოგადოება. ისინი ხდებიან „ჰუმანიტარულები“, ეგოისტები და რბილები. ისინი ფიზიკურად სუსტები ხდებიან და დამოკიდებულნი არიან ანაზღაურებად ჯარებსა და პოლიციაზე ბრძოლის წარმოებისთვის.

წინაპრების მებრძოლი სული, რომელიც სავსეა პატივისცემით, თავგანწირვითა და გმირობით, ადგილს უთმობს სიმარტივისა და ფუფუნების მზარდ სიყვარულს და სიმხდალეს, რომელიც „ჰუმანიტარიზმის“ შენიღბვას წარმოადგენს.

როდესაც ცივილიზაცია თავისი დაშლის ამ დაღუპულ ეტაპს მიაღწევს, მხოლოდ ძალიან იშვიათ ისტორიულ მოვლენას შეუძლია შეაჩეროს საზოგადოების საბოლოო კოლაფსი, რადგან დეკადენცია ყოველდღიურად უფრო აშკარა ხდება. მხოლოდ მაშინ, როდესაც მომაკვდავ საზოგადოებას ჯერ კიდევ აქვს საკმარისი სასიცოცხლო ენერგია სულიერი გიგანტის წარმოსაქმნელად, ღვთაებრივი რეტროსპექტივიდან მისი ხალხის უძველესი გმირობისა, რომელსაც შეუძლია შოკში ჩააგდოს და განდევნოს ცივილიზაცია მისი ბუნებრივი მდგომარეობიდან.

ძილისა და სიკვდილის ისტორიულ ღამეს, მომაკვდავი ხალხების თვითმკვლელი წინააღმდეგობის მიუხედავად, რომლებიც მხოლოდ „მშვიდობას“ და სიკვდილის ძილს ელიან, შეუძლია საზოგადოებას კიდევ ერთხელ აღდგეს გარკვეული ხნით.

დასავლურმა, არიული ცივილიზაციამ მეცხრამეტე საუკუნეში ლიმბოში ჩავარდნის გზაზე ისტორიული უკუღმასვლა გადალახა, რაც სათანადოდ აღნიშნეს შპენგლერმა, ჩემბერლენმა და სხვებმა. რომ არა ადოლფ ჰიტლერის წარმოუდგენელი, სასწაულებრივი გამოჩენა ბოლო...

Machine Translated by Google

შესაძლო მომენტში, ინტელექტუალური, გამჭრიახი და მგრძნობიარე ადამიანისთვის, რომელიც გარშემორტყმულია ამაზრზენი და თვითმკვლელობისკენ მიდრეკილი ცივილიზაციით, ერთადერთი ასატანი გზა იქნებოდა ისეთი წამიერი სიამოვნებებით ტკბობისგან თავის დაღწევა, რაც იუდაიზებული, კანიბალიზებული და მკერდგამძლე ცივილიზაციის სულისშემძვრელი რეალობისგან თავის დაღწევას გულისხმობდა, რომელიც „ჰუმანიტარიზმის" სახელით ჯუნგლებში თავბრუდახვეული ბრუნდება.

მაგრამ ადოლფ ჰიტლერის ისტორიაში გამოჩენა იმის დასტურია, რომ თეთრკანიან, დასავლურ ცივილიზაციაში ჯერ კიდევ რჩება თავგანწირული, შემოქმედებითი ენერგიის საკმარისი ნაპერწკალი, რათა თეთრკანიან ადამიანს კიდევ ათასი წელი გადარჩეს. თუმცა, ეს უსაზღვროდ ძვირფასი ნაპერწკალი ასეთად დარჩება და სწრაფად გაქრება სიბნელეში, სანამ კაცობრიობის ის მცირერიცხოვანი ელიტური უმცირესობა, რომელსაც აქვს გონება, რომ დაინახოს, რა ჩაიდინა ჰიტლერმა, ძალიან ეგოისტი, მშიშარა და მოკლე ხედვაა იმისთვის, რომ ისტორიის გაკვეთილები გამოიყენოს, სანამ ძალიან გვიან არ არის და ჰიტლერის მიერ მოტანილი ნაპერწკალი შემოქმედებითი ალივით გააღვივოს. ცივილიზაცია, რომელიც ჩვენი მამაცი წინაპრების მიერ არის დაარსებული.

ჯერჯერობით, ადოლფ ჰიტლერის ცივილიზაციის მებრძოლი გმირებისთვის ებრაული დაშლისა და განადგურების ძალების მიერ გამოტანილი საშინელი სასჯელი იმდენად აშფოთებს და აშინებს მსოფლიოს, რომ ისინიც კი, ვისაც შეუძლია დაინახოს და გაიგოს კაცობრიობისთვის საფრთხე და ხსნის გზა, როგორც ეს ადოლფ ჰიტლერმა აჩვენა, იმდენად საცოდავად არიან მიჯაჭვულნი თავიანთ ცხოვრებაზე, თავისუფლებებსა და კომფორტზე, რომ ვერ ბედავენ თეთრკანიანთა გადარჩენის წმინდა ნაპერწკლის აღებას და მისი საკუთარი სიცოცხლის სუნთქვით გაღვივებას, რომელიც მალე უნდა გაქრეს - თორემ სამუდამოდ ჩაქრება.

არიული, თეთრი კაცობრიობა სიბნელისა და დავიწყების ზღვარზეა. ქვემოთ, მარადიულ სიბნელეში, კლდეებზე მიმოფანტულია სხვა ყოვლისმცოდნე, პომპეზური ცივილიზაციების ძვლები, რომლებიც...
ეჭვგარეშეა, რომ მათ არ შეეძლოთ საკუთარი დაღუპვის წარმოდგენა იმავე დროს, როდესაც ისინი იმპერიის გარეგნული ძალითა და ბრწყინვალებით იყვნენ გარშემორტყმულნი. მათ არ შეეძლოთ გაეცნობიერებინათ ან შეექმნათ მზარდი სისუსტისა და „ჰუმანიტარიზმის" სრული საფრთხე, არ შეეძლოთ მოეკრიბათ სრული ნება, რომელიც აუცილებელი იყო სიკვდილისა და დავიწყებისაკენ ისტორიული მსვლელობის შესაჩერებლად. ისინი ძალიან ზარმაცები და ეგოისტები, ხარბები და მშიშრები იყვნენ, რომ ყურადღება არ მიექციათ იმ მცირერიცხოვან ადამიანებს, რომლებიც დაწვეს, ჯვარს აცვეს, ჩაქოლეს, ლომებს აჭამეს ან ღვთაებრივი თასი გადასცეს

Machine Translated by Google

ჰემლოკი.

თუკი ათასი წლის შემდეგ არსებობს ისტორია და ვინმეს მისი შესწავლა შეუძლია, ისინი ურწმუნოდ გაოცდებიან თეთრკანიანი ადამიანის ჯიუტი უარით, გამოიყენოს თავისი დაუძლეველი ძალა, ცოდნა და ადოლფ ჰიტლერის ხელმძღვანელობის კეთილშობილური ნიჭი, რათა გადაერჩინა თავი ყველაზე წარმოუდგენელი და საზარელი მონობისგან, რომელიც შედარებით მცირერიცხოვანი ამაზრზენი, პათოლოგიურად დაუბალანსებელი, ფიზიკურად სუსტი და მშიშარა, ამპარტავანი, ტირანი ებრაელების ხელში იყო.

ჩვენი დღევანდელი პრობლემები არ არის „ამერიკული", „ბრიტანული", „ფრანგული", „გერმანული", „ევროპული" ან „აფრიკული" - ეს ყველა თეთრკანიანი მამაკაცის გადარჩენის პრობლემებია.

რა განსხვავებაა, ელემენტარული მიზეზის გამო, ბართოლომე ბაკინგემის დაბადებას შორის ტემზასთან ახლოს, რაინზე ჰანს შმიდტის დაბადებასა თუ პიერ დიუბუას შორის?
სენა, პერ ოლაფსონი სტოკჰოლმში, ერიკ ერასმუსი დურბანში, ჯო დოუკსი პოდანკში, ოჰაიო ან ჯონ სმიტი ოკლენდში, ახალი ზელანდია, კითხვასთან შედარებით: „იქნება თუ არა კიდევ?"
ბართოლომეუსი, ჰანზესი, პიერსი, პერსი, ერიქსი, ჯოუსი თუ ჯონსი?

ჩვენი პლანეტა სავსეა ფერადი არსებებით, რომლებიც რიცხობრივად ოთხზე მეტჯერ აღემატება ჩვენსას ერთზე მეტი თანაფარდობით - და ყველა ჩვენს ერში ეს დაქვემდებარებული არსებები, როგორც გვეუბნებიან, ჩვენი „თანასწორები" არიან, რომლებსაც შეუძლიათ ჩვენი ფულის უარყოფა. ჩვენი თავისუფლებები, ჩვენი სიცოცხლე და ჩვენი პატივი. ნაციონალიზმისა და დემოკრატიის ძველმოდური წარმოდგენებით, მე, ლინკოლნ როკველი, უნდა დავაფასო, ვიზრუნო და ერთგული ვიყო ზოგიერთი ყველაზე დაბალი შთამომავლის მიმართ. ჯუნგლების, იმ პირობით, რომ მათმა შავმა დედამ ისინი მსოფლიოს რომელიმე ამერიკულ თხრილში ან ჭუჭყიან აკვანში გადასცა - რადგან, რა თქმა უნდა, ისინი „ამერიკელები" არიან და განა ჩვენ ყველანი „ამერიკის"კენ არ ვისწრაფვით?

ან უნდა ვიყო ერთგული და მოვკვდე ამ უბედური და საცოდავი ნახევრად ცხოველებისთვის, ჩემი „თანამემამულე ამერიკელებისთვის", ჩემი რასის მილიონობით საუკეთესო ბიოლოგიური ნიმუშის ხოცვით, მხოლოდ იმიტომ, რომ ჰოლივუდის ებრაელების ბანდა გვასწავლის, რომ ამერიკელებს გერმანელები უნდა სძულდეთ?

ან კიდევ, ეს გეოგრაფიის გარკვეული ნაწილია, სადაც მე უნდა ვიყო?
ერთგული და რისთვისაც ჩემი ხალხი უნდა მოვკლა და შესაძლოა, მოვკვდე კიდეც

Machine Translated by Google

მე თვითონ? ამ გეოგრაფიული ნაკვეთისადმი ჩემი ერთგულება ამით მთავრდება? კანადის საზღვარი?

მაგრამ შესაძლოა, სწორედ „ამერიკანიზმი" უნდა ვიყო ერთგული და რომლისთვისაც უნდა გამოვაცხადო ომი გერმანელ მამაკაცებთან, ქალებთან და ბავშვებთან. თუმცა, როდესაც ვამოწმებ, რას მეუბნებიან „ამერიკანიზმი", აღმოვაჩენ, რომ ის, ძირითადად, იმაში მდგომარეობს, რომ მზად ვარ, მორჩილად დავემორჩილო ებრაულ მითითებებს ჩემი კულტურის, მმართველობის, რელიგიის, გართობის და თუნდაც ჩემი სექსუალური ცხოვრების მიმართ.

არა, ეს ყველაფერი სისულელეა.

ერთადერთი, რისი ერთგულიც შემიძლია ვიყო ღრმა რწმენით - ერთადერთი ერთგულება, რომელსაც აზრი აქვს - არის ჩემი რასობრივი და, შესაბამისად, კულტურული ძმობა ჩემს ხალხთან, სადაც არ უნდა იყვნენ ისინი დაბადებულნი! როდესაც ეს ერთგულება ეჭვქვეშ დგება და ჩემი ხალხი საფრთხეშია, საშინელებაა იმის მტკიცება, რომ ერთმანეთის მიმართ ეჭვის თვალით უნდა ვიყოთ მხოლოდ იმიტომ, რომ წარმოსახვით გეოგრაფიულ ხაზებს შორის ვცხოვრობთ და რომ საერთაშორისო ებრაელთა ბანდის სათანადო მომზადებისა და აგიტაციის შემდეგ, ჩვენ, თეთრკანიანებმა, ერთმანეთის მოსაკლავად, ერთმანეთის დაბომბვისთვის და ერთმანეთის სამუდამოდ სიძულვილის გამო უნდა გავიაროთ, რადგან „სავაჭრო მეტოქეები" ვართ, „ამერიკული დემოკრატიის", „ბრიტანეთის იმპერიის" ან მსოფლიოში ნებისმიერი სხვა რამის გამო.

მე თეთრკანიანი კაცი ვარ და ყველა სხვა თეთრკანიანი მამაკაცის ძმა და ვაპირებ, მათ გვერდით დავდგე და, საჭიროების შემთხვევაში, გავუძლვე მათ ბრძოლაში, რათა გადარჩნენ დედამიწის ფერადკანიანი მოსახლეობის ენით აუწერელი საფრთხის წინააღმდეგ, რომლებიც თეთრკანიანების წინააღმდეგ ხოცვა-ჟლეტისა და გაუპატიურების მიზნით აჯანყდებიან - ინტრიგანი ებრაელის მეთაურობით!

მაგრამ, ისევე როგორც პირველი ადამიანი გველებით სავსე ჯუნგლებში გასეირნების ანალოგიაში, ჩვენი თეთრკანიანი „ლიდერებიდან" ძალიან ბევრი ვერ აცნობიერებს პრობლემის კოსმიურ პროპორციებს და წარმოიდგენს, რომ ეს ისეთი რამაა, რისი გადაჭრაც „მათ" ქვეყანაშია შესაძლებელი და ნახევარი...
ზომები.

იმ მცირერიცხოვანმა ადამიანებმა, რომლებიც ხედავენ თეთრკანიანი კაცის მდგომარეობის საშინელ და სრულ აუცილებლობას, ჩვენს ადგილზე მოსვლამდე ცდილობდნენ ბრძოლას გადარჩენისთვის სრულ ბრძოლაში საჭირო იარაღის სრული ოდენობით. საუკეთესო ლიდერების უმეტესობას წარმოედგინა, რომ ალყაში მოქცეული თეთრკანიანი მამაკაცების მცირე ჯგუფები პატარა ჯგუფებად შეიკრიბებოდნენ.

Machine Translated by Google

წარმოსახვითი ხაზების მიღმა გეოგრაფიულად შეკრებილებს და სხვადასხვა ფერის ქსოვილის ნაჭრებს ნიავში მამაცურად აფრიალებენ, შეუძლიათ დამოუკიდებლად გადარჩენა და ჯანდაბაში იყვნენ სხვა თეთრკანიანები, რომლებსაც სხვადასხვა ფერის ქსოვილის ნაჭრები აქვთ.

ებრაელებს არასდროს დაუშვეს შეცდომა, სერიოზულად დაეყოთ თავი ამ ყალბ გეოგრაფიულ „გუნდებად“. პირიქით, ებრაელები - თავიანთი ბოლშევიზმით, სიონიზმითა და მანგრელიზმით - ესხმიან თავს ყველა თეთრკანიან მამაკაცს, ყველგან და ყოველთვის. ისინი აგზავნიან თავიანთ შავ არმიებს ჩვენს ყველა ქვეყანაში, რათა განახორციელონ ტოტალური შეტევა მსოფლიოს თეთრკანიან ელიტაზე, აბსოლუტურად ყოველგვარი „ეროვნული“ საზღვრების, დროშების, ენებისა თუ კულტურების გათვალისწინების გარეშე. რასის მიერ განადგურების ამ სრული საერთაშორისო საფრთხის წინაშე, მილიონობით ადამიანი, ვინც უკვე ხედავს საფრთხეს, ბნელად ლაპარაკობს „იანკების იმპერიალიზმზე“, „ბრიტანეთის იმპერიაზე“, „ბინძურ კათოლიკებზე“, „უზნეო ათეისტებზე“, „რესპუბლიკელებზე“, „ლეიბორისტებზე“, „დაწყევლილ იანკებზე“, „გერმანია პირველ რიგში“ და ა.შ. და ა.შ., გულისრევის გარეშე.

როგორც პატარა ბიჭები, რომლებსაც გამტაცებლებისა და მკვლელების ბრბო ალყაში აქცევს, ისინი ვერ უძლებენ კამათს იმაზე, თუ ვის აქვს ყველაზე მეტი ბურთულა სასიკვდილო საფრთხის წინაშე, რომელსაც დროებით ივიწყებენ. ჩვენი დროის ბრძოლა - თუ საერთოდ არის ბრძოლა - თეთრი რასის გადარჩენისთვისაა!

გადარჩენისთვის, თეთრკანიან კაცს მოუწევს ხელახლა დაიპყროს დედამიწა, რომელიც ოდესღაც დაიპყრო და ცივილიზებული გახდა მისი წინაპრების მიერ ამდენი სისხლის ფასად. საერთაშორისო ებრაელობის დროშის ქვეშ, ფერადკანიანი მასები იმუქრებიან ცივილიზაციის ველურ მდგომარეობაში დაბრუნებით. ადოლფ ჰიტლერის სვასტიკის დროშის ქვეშ, მსოფლიოს თეთრკანიანი მამაკაცები დაიპყრობენ პლანეტას ცივილიზაციის გადასარჩენად.

ებრაელთა ომი ცივილიზაციის წინააღმდეგ სინამდვილეში მსოფლიო მასშტაბის, გიგანტური რევოლუცია იყო, რომლის დროსაც მათ მილიონობით ჩვენგანი ერთმანეთის დახოცვა აიძულეს „დემოკრატია!“, „უნდა მივცეთ ჩვენ!“, „გაათავისუფლეთ მონები!“, „თავისუფლება, თანასწორობა, ძმობა!“ ყვირილით და ახლა ისინი ემზადებიან საბოლოო სისხლისღვრისთვის, რომლის დროსაც ჩვენ შესაბამისად ვიყვირებთ „კაპიტალიზმი!“ და „კომუნიზმი!“, მაშინ როდესაც თეთრკანიანთა ორი გუნდი ერთმანეთს ებრაელების მიერ დაფინანსებული წყალბადის ბომბებით დახოცავს.

Machine Translated by Google

ამ ძმათამკვლელი და თვითმკვლელი ომების დროს ებრაელებს არ ეშინოდათ ათასობით ძმის მსხვერპლად შეწირვისა თავიანთი ეშმაკური მიზნისთვის, როგორც ეს გააკეთეს ბოლო საზარელი ხოცვა-ჟლეტის დროს... 1940-იან წლებში. ებრაელებმა გააცნობიერეს ის, რაც ჩვენც უნდა გავაცნობიეროთ: რომ ისინი კაცობრიობის ცოდნის უმაღლესი ფსონებით თამაშობენ – მთელი დედამიწის ბატონობა - და ისინი არ ერიდებიან სტრატეგიისა და ტაქტიკის გარდაუვალ დასკვნებს, რომლებიც ასეთი ფსონების ცოდნით არის ნაკარნახევი. თუ გვინდა გადავრჩეთ, მაშინ ჩვენც უნდა გვქონდეს ჭკუა და გონების ძალა, რათა შევხედოთ სიტუაციის სასიკვდილო ფაქტებს და ვიმოქმედოთ დაუნდობლად, სწრაფად და ეფექტურად.

ებრაელებმა თითქმის მოიგეს თავიანთი 4000-წლიანი რევოლუციის ბოლო ეტაპი - ღია მსოფლიო ძალაუფლება. მათ ახლა აქვთ სრული საიდუმლო ძალაუფლება, რათა მანიპულირება მოახდინონ და აკონტროლონ ყველა მსოფლიო აქტივობა და მხოლოდ ცოტაოდენი ტვინის გამორეცხვა და მასების ნების გატეხვა აკლიათ, რათა მათი მსოფლიო ბატონობა აღიარებულ და ფორმალურ ძალად აქციონ. ისინი ორმოცი საუკუნის განმავლობაში იბრძოდნენ და მოიპოვეს გზა ამ წარმოუდგენელი ძალაუფლებისკენ შეუდარებელი მონდომებითა და რკინის ნებით და მხოლოდ სასწაულს შეუძლია ხელი შეუშალოს ასეთი ფანატიკოსი მეომრების საბოლოო გამარჯვებას, რაც ტრაგიკულად და სასტიკად არასწორი იქნებოდა კაცობრიობისთვის.

ათეისტ ებრაელებსაც კი - რაც მათი უმეტესობაა - აუხსნელი რწმენა აქვთ უძველესი ებრაული წინასწარმეტყველებების მიმართ, რომ როდესაც „კანონი გამოვა სიონის ბორცვებიდან“ და იერუსალიმიდან, ეს იქნება ებრაელებისთვის ათასწლეული და ისინი დაეუფლებიან და მართავდნენ დედამიწას.
ისინი ახლა იერუსალიმში არიან და მისი სრული დაპყრობისთვის მხოლოდ რამდენიმე კვარტალი აკლიათ! [შენიშვნა: მეთაური როკველი 1967 წლის ომამდე წერდა, როდესაც ებრაელებმა ქალაქის დანარჩენი ნაწილი დაიპყრეს.] ისინი მსოფლიო მასშტაბით აღფრთოვანებას განიცდიან, რადგან უკვე გრძნობენ სრულ გამარჯვებას, რომელსაც ჩვენ მათ ჩუქებით ვთავაზობთ და ახლაც კი ემზადებიან გამარჯვების მსხვერპლშეწირვის ორგიისთვის თელ-ავივში!

ამ ენით აუწერელი საფრთხის წინაშე, რომ მთელი მსოფლიო და ყველა ჩვენგანი კრიმინალური პარანოიკის ბანდის ტირანიის ქვეშ დავეცემით, მემარჯვენე ლიდერების უმეტესობის ვიწრო შოვინიზმი, კონსერვატიზმი და რეგიონალიზმი უდიდესი სისულელეა! ბატონებთან ერთად

Machine Translated by Google

ნაძირლები, ებრაელები, რომლებიც მილიონობით ველურს ხელმძღვანელობენ მსოფლიო მასშტაბით ცივილიზაციის თეთრი ელიტის მატარებლების წინააღმდეგ თავდასხმაში და როდესაც დასასრული ისტორიული თვალსაზრისით სულ რამდენიმე წამითაა დაშორებული, მხოლოდ ყველაზე მოკლე ხედვის მქონე ლიდერებს შეუძლიათ გააგრძელონ ჩვენი შვილების გაყოფა და უმწეოდ დაყოფა ამერიკელების, დიქსიკრატების, კათოლიკეების, გერმანელების, იანკების, ათეისტების, ჰოლანდიელების, კონსერვატორების, ირლანდიელების და ა.შ. „გუნდებად" მთელი სავალალო, გულდამწყვეტი სიის განმავლობაში. ებრაელი შეიძლება იყოს ყველა ეს რამ, მაგრამ პირველ რიგში ის ებრაელია!

ცივილიზაციის გადასარჩენად მისი პირველი ამოცანაა - რაც თეთრკანიანი ადამიანის გადარჩენას მოითხოვს - თეთრკანიან ადამიანებს რასისადმი უპირატესად და სრულად შეგნებული გახადოს ყველა სხვა ერთგულებაზე მაღლა. ჩვენი ხალხი შეიძლება იყოს დემოკრატი, გერმანელი, კათოლიკე ან ინგლისელი, თუ მათ სურთ და თუ ეს მათ მიზნებს შეესაბამება, მაგრამ პირველ რიგში ისინი თეთრკანიანები უნდა იყვნენ! წინააღმდეგ შემთხვევაში, ებრაელები დაგვაყოფინებენ, უმწეოდ და ჩვენი რასობრივი ერთიანობისა და ძალის არაცნობიერად დაგვტოვებენ, მაშინ როცა ისინი ფანატიკურად იბრძვიან როგორც ებრაელები, სადაც არ უნდა იყვნენ, სანამ ყველაფერი არ დასრულდება.

ტელევიზიის, რაკეტებისა და თვითმფრინავების სამყარო იმდენად პატარა გახდა, რომ თეთრკანიანთა ნებისმიერ ჯგუფს სადმე მიეცა საშუალება, ოდესმე კვლავ ისარგებლოს თვითმკვლელობის ფუფუნებით და ერთმანეთს ებრაელების სახელით ებრძოლოს, რა მიზეზიც არ უნდა იყოს პროპაგანდაში მოყვანილი. ჩვენ უბრალოდ არ შეგვიძლია ერთმანეთთან ბრძოლა, როდესაც ასეთი დაუსრულებელი და სასიკვდილო თავდასხმის ქვეშ ვართ ისეთი ფანატიკური და ეშმაკური მტრის, როგორიც მარქსისტი, სიონისტი ებრაელია, მეთაურობით. მიზეზი, რის გამოც თეთრკანიანი კაცი ამდენ ხანს აგებს, არის ის, რომ მან ვერ შეძლო ან უარი თქვა თავისი პრობლემის მასშტაბისა და აქტუალურობის დანახვაზე. მან საკუთარ თავს უფლება მისცა, წვრილმანებზე მილიონობით პატარა კამათში ყოფილიყო ჩაფლული, მაშინ როცა მისი რასა თითქმის გადაშენების პირასაა მიყვანილი.

ანალოგიაში პირველი ადამიანის მსგავსად, ჩვენ ვერ გავიგეთ გზა, დაბრკოლებების ბუნება და, რაც ყველაზე უარესია, ვერც კი გავაცნობიერეთ მიზანი, რომლის მოგებაც უნდა მოვახერხოთ - ან მოვკვდეთ. ეს მიზანი არის და უნდა იყოს დედამიწის ბატონობა თეთრკანიანი ადამიანის მიერ, რადგან ცივილიზაცია მხოლოდ ასეთ თეთრკანიან ბატონობაზეა დამოკიდებული. ნებისმიერი ნაკლებად მნიშვნელოვანი მიზანი სრულიად უსარგებლოა, ისევე როგორც უსარგებლო იქნებოდა ადამიანისთვის, რომელიც ვიტამინების მისაღებად და სრულყოფილი ჯანმრთელობის მისაღწევად ჩამოხრჩობაზეა დაგეგმილნი.

Machine Translated by Google

და ისეთი ფანტასტიკურად რთული და კოსმიური მიზანი, როგორიცაა სამყარო ბატონობა არ მოიპოვება იღბლით, ფარულობით, ნახევრად ზომებით, ლოცვებით, იმედებით, ლამაზი გამოსვლებით, ბროშურებით ან სპორადული ძალადობით. ჩვენი მიზანი და მიღწევა არის მსოფლიო კონტრრევოლუცია ებრაული მარქსისტულ-ციონისტური რევოლუციის წინააღმდეგ.

და რევოლუციები არასდროს, არასდროს, არასდროს არ არის სპონტანური და შემთხვევითი აჯანყებების შედეგი, არამედ ყოველთვის არის დაუნდობელი, სამეცნიერო დაგეგმვისა და ბრძოლის პროდუქტი, რომელიც დაფუძნებულია დიდი სოციალური აჯანყებების უცვლელ კანონებზე. ჩანგლებისა და ბარიკადების მიღმა ყოველთვის იმალება სანთლებით ანთებული შეთქმულების ისტორია დამგეგმავების მიერ - წინააღმდეგ შემთხვევაში რევოლუცია მყისიერად დასრულდებოდა.

ჩვენმა მცირერიცხოვანმა ლიდერებმა არა მხოლოდ ვერ გააცნობიერეს იმ მიზნის გაუგონარი პროპორციები, რომლისკენაც უნდა ვისწრაფოდეთ, არამედ ისინი ცალსახად ვერ ახერხებენ დაგეგმვაში საკუთარ საშინელ პასუხისმგებლობას. არაერთხელ გამოჩენილან პოტენციური ლიდერები და ჩვენ სავალალო მცდელობებში გვეხმარებიან, ვეფხვის კუდის ბოლოები მოვკვეთოთ, მხოლოდ იმისთვის, რომ ჩვენი ქონება, სისხლი და გმირობა უშედეგო ბრძოლაში დავხარჯოთ, რომელიც ყოველთვის მხეცის თათის ერთი გამანადგურებელი დარტყმით მთავრდება.

ებრაული მსოფლიო რევოლუციის დამარცხება და გატეხვა მხოლოდ ამით შეიძლება მსოფლიო რევოლუციის საწინააღმდეგოდ.

ნებისმიერი რევოლუცია უნდა დაიგეგმოს სიფრთხილითა და ზუსტად, მასებში ადამიანის ქცევის მარეგულირებელი რკინის კანონების შესაბამისად. მსოფლიო რევოლუცია, ებრაელობის საერთაშორისო და განსაცვიფრებელი ძალაუფლების წინაშე, უნდა დაიგეგმოს და განხორციელდეს ბრწყინვალებითა და დაუნდობლობით, რომელსაც მსოფლიო ისტორიაში ანალოგი არ აქვს.

რევოლუციის მსგავსი კატასტროფული სოციალური აჯანყების ყველაზე ფუნდამენტური წესია: „მოწამეთა სისხლი ეკლესიის თესლია!“ შესაძლოა, ეს სასტიკად და სასტიკად ჟღერდეს, მაგრამ მიუხედავად ამისა, სიმართლეა, რომ რაც უფრო დიდია ადამიანური აჯანყებისკენ მიმართული პროპორცია, მით უფრო მეტი სისხლი და ცრემლების ნიაღვარი უნდა დაიღვაროს მიზნის მისაღწევად.

უპრეცედენტო, კოლოსალური მოძრაობა, რომელსაც მხოლოდ დასავლური სამყაროს თვითმკვლელობის ტენდენციის შეცვლა და თეთრკანიანი კაცისთვის კიდევ ათასი წლის გადარჩენის დაწყება შეუძლია, ვერასდროს შეძლებს...

Machine Translated by Google

დაიწყება - გამარჯვებაზე რომ აღარაფერი ვთქვათ - ნებისმიერი უსაფრთხო, უმტკივნეულო ან მარტივი გზით. ჩვეულებრივი ტანჯვა და მოწამეობაც კი ძალიან უმნიშვნელოა იმ ტიპის მოძრაობისთვის, რომლის დანთებაც უნდა მოვახერხოთ. მსოფლიო ბატონობისთვის მიმდინარე სასიკვდილო ბრძოლასთან დაკავშირებული ყველაფერი არის და უნდა იყოს. ოლიმპიელი და თუ გამარჯვების იმედი გვსურს, ოლიმპიურ აგონიას ვერ შევურჩით.

ძლიერი მოძრაობები ყოველთვის მოითხოვს მილიონობით ადამიანისგან თავის დაღუპვას საქმისადმი თავგანწირული ერთგულების ვნებით. და ხალხის ეს უზარმაზარი მასები ვერასდროს აიძულებენ რევოლუციის ცეცხლში ჩაეფლონ შეძახილებით „ხელსაყრელი სავაჭრო ბალანსი!“ ან „სახელმწიფოების უფლებები!“ და ა.შ. მხოლოდ ადამიანის ფსიქიკის სიღრმიდან მომდინარე ფუნდამენტურ იმპულსებს შეუძლიათ ნელა მოძრავი მასების უმეცრების აპათიიდან ემოციების ველურ ტალღამდე აყვანა, რომელიც მათ მთლიანად მიათრევს რევოლუციის მოქცევის ტალღაში. არაფერი ისე არ მოქმედებს მასების ამ ფუნდამენტურ ემოციებზე, როგორც გმირობა და მხოლოდ უკიდურეს გმირობას შეუძლია ახლა იხსნას თეთრკანიანი კაცი მისი ლეთარგიისა და ებრაელების მიმართ დამბლამდე მიმავალი შიშისგან.

და არ არსებობს სვასტიკის გარდა სხვა სიმბოლო და ადოლფ ჰიტლერის გარდა სხვა სახელი, რომელიც ასე ლამაზად არის გათვლილი დევნისა და შემდგომი გმირობის წარმოსაქმნელად, რომელსაც შეუძლია გააერთიანოს და თეთრკანიანი ადამიანი ანტიებრაული მარქსისტულ-ციონისტური რევოლუციის დაუძლეველ ტალღად აქციოს. ადოლფ ჰიტლერის მოსვლამდე, მსოფლიოს თეთრკანიან მამაკაცებს არაფერი, აბსოლუტურად არაფერი ჰქონდათ საერთო საქმის სახით, საერთო გმირები, საერთო მოწამეები, წმინდა სალოცავები, სახელები და სიმბოლოები. მაგრამ ახლა, მას შემდეგ, რაც მილიონობით ახალგაზრდა გერმანელმა თეთრკანიანმა მამაკაცმა გმირულად გაწირა თავისი ძვირფასი სიცოცხლე ისტორიაში პირველ რეალურ ბრძოლაში თეთრი ელიტისთვის, საბოლოოდ გვაქვს სისხლით გაჟღენთილი სალოცავები, სიმბოლოები და მოწამეები, რომლებიც რევოლუციის ყველაზე ელემენტარული მასალაა.

მილიონობით, არანაკლებ ძვირფასი ახალგაზრდა თეთრკანიანი მამაკაცი მოწინააღმდეგე მხარეს, რომლებიც ეშმაკური კომუნისტ-ციონისტი ებრაელებისთვის იბრძვიან, სრულიად არაფრისთვის დაკარგავენ სიცოცხლეს, თუ ამას არ მივიღებთ. უზარმაზარი სისხლისმსხვერპლი და მისი გამოყენება იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ძვირფასი თეთრკანიანი სისხლი აღარასდროს დაიღვრება ებრაელებისა და შავკანიანებისთვის ბრძოლაში.

Machine Translated by Google

მიუხედავად ამისა, და წარმოუდგენლად, ამ თავგანწირვისა და გმირობის იღბლიანი მემკვიდრეები - ამ ძვირფასი, სისხლით შეღებილი დროშებისა და წმინდა სახელების მიმღებნი - უარყოფენ თავიანთ მემკვიდრეობას, როგორც „არაპრაქტიკულს“.

„ჩვენ ვერასდროს გავიმარჯვებთ ნაციონალ-სოციალიზმისა და სვასტიკის ღიად მიყოლით“, - უსუსურად განმარტავენ ეს ბატონები. „ებრაელებმა ხალხს ზედმეტად ასწავლეს მათი სიძულვილი“, - დასძენენ ისინი. „თუ სვასტიკას გამოვიყენებთ და ჰიტლერს ზედმეტად ღიად ვაქებთ, ან ციხეში ჩაგვსვამენ, ან მოგვკლავენ!“ და განა ყველა შემქმნელს არ გადაყრიან? რევოლუციები, მათ შორის წითელი რევოლუციის ებრაელი შემქმნელები, ციხეში - და ზოგიერთი მათგანის მოკვლაც კი? ნუთუ ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტები, უფრო მშიშრები და მშიშრები უნდა ვიყოთ, ვიდრე ებრაელთა ბანდა? სწორედ ის დევნა და სისხლისღვრა, რომლის თავიდან აცილებასაც ასეთი ურყევი პერსონაჟები ცდილობენ, ჩვენი გამარჯვების აუცილებელი პირობაა!

ეს ცარიელი სიტყვები არ არის. მე პირადად დავამტკიცე მათი სიმართლე აქ, ამერიკაში, მსოფლიო ებრაელობის ძალაუფლების ცენტრში, ცემით, ციხეში და ფსიქიკურად დაავადებულთა თავშესაფარში მოხვედრით, ჩემი ძვირფასი ოჯახის დაკარგვით და ცხოველივით ცხოვრებით. დღეიდან თორმეტი დღის შემდეგ, სანამ ამას ვწერ, ისევ ციხეში ვიქნები. ეს უსიამოვნო და გულდასაწყვეტიც კია - მაგრამ ასეც უნდა იყოს!

ორ წელიწადში მსოფლიო მასშტაბით თეთრკანიანი კაცისთვის ბრძოლაში მეთაურის პოზიციაზე ავიწიე, დავიწყე როგორც უსახსრო, უცნობი და დახმარების გარეშე დარჩენილი მარტოხელა ადამიანი, მილიონობით სხვა ადამიანის მსგავსად - უბრალოდ და მხოლოდ იმიტომ, რომ მადლიერებითა და სიყვარულით გამოვიყენე ძვირფასი სახელები და სიმბოლოები, რომლებიც სისხლისა და ცრემლების ოკეანეებში იყო გაჟღენთილი და გაჟღენთილი - სვასტიკა და ლიდერის, ადოლფ ჰიტლერის სახელი.

დროებითი და თვალშისაცემი პოლიტიკური წარმატებები ყოველთვის მარტივია. ყოველთვის უფრო მარტივი და სწრაფია ქურთუკში საფენების ჩადება, ვიდრე თვეების ან წლების განმავლობაში შრომითა და ოფლით ქურთუკის შესავსებად საჭირო კუნთების განვითარება. უკვე ორმოცდაათი წელია, რაც „მემარჯვენე“ ან თეთრკანიანი მოძრაობების სტაბილური აღმავლობა და დაცემა შეინიშნება, რომლებიც მთლიანად საფენებისგან არის აგებული.

დედობის, სათნოებისა და პატრიოტიზმის და ა.შ. მხარდაჭერით და ასეთი ორგანიზაციების რეალური მიზნის - რაც აუცილებლად უნდა იყოს ადამიანების განადგურება - სასტიკი განცხადებების თავიდან აცილებით.

Machine Translated by Google

კაცობრიობის კომუნისტ-ციონისტი მტრები - მორცხვი „პატრიოტების“, „კონსერვატორების“ და რამდენიმე „მკაცრი“ ანტისემიტის დიდი ბრბოც კი შეიძლება შეიკრიბოს. თუმცა, ეს ადამიანები ასეთი მოძრაობით არ იზიდავენ, რადგან ისინი იმდენად არიან გახურებულნი რევოლუციური მონდომებით, რომ ძნელად თუ შეაკავებენ ქუჩაში მტანჯველებზე თავდასხმისგან. პირიქით, ისინი უერთდებიან „პატრიოტების“ საზოგადოებას, რათა სინდისი გაითავისუფლონ იმით, რომ თითქოს ებრძვიან ებრაელებს, მათ ღალატსა და ტერორს, რასაც ისინი „ჭკვიანურ მიწისქვეშა მეთოდებს“ უწოდებენ. ისინი კვირაში ერთხელ „მიტინგზე“ (რა თქმა უნდა, კერძო) იხსნიან ებრაელებისა და შავკანიანების ტირანიის მიმართ დაგროვილ იმედგაცრუებას და შემდეგ სიხარულით ბრუნდებიან სახლში მოგების, წვეულებებისა და ტელევიზიის კიდევ ერთი კვირისთვის.

ასეთი ძლევამოსილი თაგვები შეშინებულები არიან, როდესაც ქუჩაში ბროშურების დარიგებას ან ებრაულ-კომუნისტური ამპარტავნების აღმაშფოთებელი მაგალითის პიკეტირებას სთავაზობენ. და თუ ადამიანი არა მხოლოდ ებრაელებს ამხელს ისეთებად, როგორებიც არიან, არამედ ამ პოლიტიკურ უსაქმურებსაც ამხელს, რომლებიც რეალური ბრძოლისთვის მხარდაჭერასა და ენერგიას ითვისებენ, ეს გმირები პასუხობენ, რომ ის აგენტი-პროვოკატორია, რომელიც ცდილობს ყველა მათგანი ნაცისტებად აცვას - რაც, მათი ამაზრზენი სიმხდალის გარეშე, სხვა შემთხვევაში შეიძლებოდა ყოფილიყო.

მსოფლიო ანტიებრაული რევოლუციის ამოცანა არ არის ამ საზიზღარი აფერისტების მოზიდვა და ორგანიზება, არამედ მათი გზიდან ჩამოშორება და ბიზნესიდან გაძევება, სადაც ისინი ვერ შეძლებენ მოძრაობას უსარგებლო „პროექტებისთვის“ არსებული მცირე მხარდაჭერის მცირე ნაწილის გამოყენებას, როგორც ამას წლების განმავლობაში აკეთებდნენ. ამ ამოცანას სვასტიკასავით ვერაფერი ასრულებს. პოლიტიკური დრონები, სპეკულანტები, მეძავები და მშიშრები ამ კაუჭიანი ჯვრიდან კუდებით ფეხებშუა ამოძრავებენ, როგორც ეშმაკი წმინდა წყლისგან.

მეორე მხრივ, სვასტიკა დაუძლეველ მიმზიდველობას განიცდის ისეთი გაბედული, თამამი, ეშმაკურად ზრუნველი მებრძოლი ახალგაზრდების მიმართ, რომლებიც ჩვენ გვჭირდება. ამერიკაში მათი უმეტესობა უბრალოდ ზანგების მოძულეა, მათი სუფთა თეთრკანიანი მამაკაცის ინსტინქტის გამო. როდესაც ისინი ებრაელების როლს იგებენ ზანგების სამარცხვინო სიტუაციაში, ისინი რამდენიმე წუთში ნაცისტებად იქცევიან. შემდეგ ეს მხოლოდ თვეების სამუშაოა, სანამ ისინიც გაიგებენ

Machine Translated by Google

უფრო ღრმა მნიშვნელობა, იდეალიზმი და მოძრაობის ნამდვილი მიზნები.

მაგრამ ამ უპირატესობებზე კიდევ უფრო მნიშვნელოვანია ის, რომ სისხლით გაჟღენთილ სვასტიკას ზებუნებრივი გავლენა აქვს ებრაელებზე. ის, ბოლოს და ბოლოს, მხოლოდ რამდენიმე შავი ხაზია - მაგრამ ის ებრაელებს მათი ჩვეული ეშმაკური და გამომთვლელი აზროვნებიდან გამოჰყავს და ისტერიულსა და სულელად აქცევს. მათთვის ეს მხოლოდ ხაზები არ არის, არამედ დაუნდობელი გამოაშკარავების, სწრაფი სამართლიანობისა და საშინელი შურისძიების საშინელი საფრთხე, რომელსაც მათი დამნაშავე სინდისი ეუბნება, რომ ისინი უხვად იმსახურებენ. ეს ელექტრო სკამის სურათია ნადირობის მსხვერპლი მკვლელისთვის.

მშვიდი, წინდახედული ებრაელი დედამიწის ზურგზე ყველაზე საშიში არსებაა. თავისი ეშმაკური, გაუკუღმართებული, მაგრამ ბრწყინვალე გონების გამოყენებით, ებრაელმა თითქმის ყველა ჩვენგანი დაამარცხა. მაგრამ ისტერიული, მყვირალა ებრაელი, რომელიც სიძულვილითა და თავისი დანაშაულებისთვის სასჯელის შიშით გონებადაკარგული იყო, უმწეო ნაკვერჩხალია წინდახედული ნაციონალ-სოციალისტის ხელში.

ჩვენ ეს არაერთხელ დავამტკიცეთ – როდესაც ებრაულმა საბჭოებმა მილიონობით დოლარი დახარჯეს ებრაელებს შორის ჩვენი იგნორირების შესახებ ინფორმაციის გასავრცელებლად. მაგრამ დამნაშავე პატარა ცოდვილთა ბრბო ამას ვერ შეძლებს! როდესაც ისინი ხედავენ ამ სვასტიკას და გვესმის, როგორ ვადიდებთ ადოლფ ჰიტლერს და როგორ აღვწერთ მოღალატეებისთვის განკუთვნილ გაზის კამერებს, ისინი ყვირილით სავსე, ველურ გეტოს ებრაელებად იქცევიან, რომლებმაც ბოლო მომენტში სამუდამოდ ააფეთქეს თავიანთი გამარჯვებები სიძულვილისა და შურისძიების გიჟური ვნებებით.

შედეგი პოლიტიკური მოძრაობის სასიცოცხლო მნიშვნელობისაა: საჯაროობა! მიუხედავად იმისა, რომ საზოგადოებრივი ინფორმაციის ყველა საშუალებაზე ებრაელები დომინირებენ, სვასტიკებისა და ნაციონალ-სოციალისტების აღლუმი ქუჩებში ვერ დაიმალება ან იგნორირებული იქნება თამაშის გამხელის გარეშე. რა თქმა უნდა, მათ შეუძლიათ ახალი ამბების ჩახშობა.

მაგრამ შემდეგ ძალიან ბევრი ადამიანი აცნობიერებს მათ პრესის ძალას და ცენზურა. და როდესაც ახალგაზრდა მოძრაობა ახერხებს თავისი არსებობის შესახებ გიგანტურ ეროვნულ სატელევიზიო არხებზე, ჟურნალებში, პრესაში და ა.შ. გამოქვეყნებას, ეს ნათელ ზარად იქცევა იმედგაცრუებული მილიონობით ადამიანისთვის, რომლებიც ასეთ მოძრაობას ეძებენ. მხოლოდ ამ გზით შევძელით მთელ მსოფლიოში ათასობით ადამიანთან დაკავშირება, რომლებიც აქამდე არასდროს ყოფილან „პატრიოტული“ ფორმირებით, მაგრამ ვერ გაუძლეს ამერიკის ნაცისტურ პარტიას და მსოფლიო კავშირს.

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალისტები. [შენიშვნა: მეთაურმა როკველმა ოფიციალურად შეცვალა თავისი ორგანიზაციის სახელი და დაარქვა ნაციონალ-სოციალისტური თეთრკანიანთა პარტია 1967 წლის ივნისში, მისი ბოლო ეროვნული შტაბის კონფერენციის დროს.]

სვასტიკა და ჰიტლერი, არა მხოლოდ წისქვილის ქვები, არამედ მემარჯვენე ფრთის მარადიული პრობლემის - ფულის - პასუხია!

როდესაც ფული არ გაქვს გაზეთისთვის, შეხვედრების დარბაზებისთვის და ა.შ. - როგორც ჩვენი მხარე არასდროს აკეთებს - შეგიძლია ქუჩებში გახვიდე, მსვლელობა მოაწყო, ხელნაკეთი ბროშურები და პიკეტი მოაწყო - უშედეგოდ. ებრაელები გაგიჟდებიან, თავს ესხმიან - და შემდეგ შენ თავისუფლად სარგებლობ მილიონობით დოლარის ღირებულების ებრაული ტელევიზიით, გაზეთებით, ჟურნალებით და ა.შ. რა თქმა უნდა, შეიძლება სისხლი დაგღვრიოს და გამოჯანმრთელების პერიოდში ციხეში მოგიწიოს ყოფნა. თუმცა, ეს გასაოცარი შედეგების მცირე ფასია.

ნაცისტის ღიად მოქმედების უფასო საჯაროობის გარდა, თქვენ ასევე აღმოაჩენთ, რომ თავად ამ საქმის თავხედობა მიიზიდავს ახალგაზრდა მებრძოლებს, რომლებიც გჭირდებათ, მიუხედავად იმისა, რომ მათ არაფერი იციან და ნაკლებად აინტერესებთ საქმის პოლიტიკა. ისინი აღფრთოვანებულნი არიან ნამდვილი გამბედაობითა და გაბედულებით. მოგვიანებით, როდესაც ისინი ფაქტებს ცოტა უკეთ გაიგებენ, ისინი იბრძოლებენ იდეალებისა და თეთრკანიანი კაცისთვის. მაგრამ მანამდე, თქვენი სიტყვის თავისუფლების ეს ძვირფასი დამცველები უბრალოდ გასართობად იბრძოლებენ.

უპირველეს ყოვლისა, სვასტიკა გიხსნით მემარჯვენეების ფუნდამენტური შეცდომისგან - ეს ტკბილი გონება შეცვლის სამყაროს და გვიხსნის ებრაელი ტირანებისგან.

გონება ჯერ კიდევ ჩვილია ადამიანურ საქმეებში, ძვირფასი და იშვიათი განვითარება, რომელიც გვხვდება ჰომო საპიენსის უმცირესობის მუტაციურ ტვინებში. და ის მცირერიცხოვანი გენიოსებიც კი, რომლებსაც შეუძლიათ ნამდვილი, დამოუკიდებელი გონების გამოყენება, თითქმის სრულიად უუნაროა იმოქმედოს ამ გონების კარნახის შესაბამისად - რაც ერთ-ერთი მიზეზია, რის გამოც ამდენი მათგანი წარუმატებლად მთავრდება სამყაროში, რომელიც არ აფასებს მათ ან მათ გონიერებას.

ეს არის ძალა, ძალა, სიმტკიცე, რომელიც მართავს მსოფლიოს, მოქცევისა და ტალღების ცვალებადობიდან დაწყებული, თქვენი მეზობლის მიერ როტარიში გაწევრიანების გადაწყვეტილებამდე. მხოლოდ უცნაური ადამიანების უმნიშვნელო ნაწილი იცვლის აზრს უმაღლესი არგუმენტით დარწმუნების შედეგად. აბსოლუტური მასა, მათ შორის...

Machine Translated by Google

დღევანდელი „ინტელექტუალები“ მხოლოდ კონფორმიზმის მისაღწევად იცვლიან აზრს. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, აბსოლუტური უმრავლესობის გონება ყოველთვის ემორჩილება ყველაზე ძლიერ აზრს - აზრს, რომელიც ჯილდოს მოაქვს და სასჯელს თავს არიდებს.

მემარჯვენეები იკვლევენ თავიანთ მიზეზებს, არგუმენტებსა და ფაქტებს და აღმოაჩენენ მათ სიმართლესა და სისწორეს - რაც არ უნდა იყოს ისინი. შემდეგ ისინი აღშფოთებულნი არიან იმით, რომ მეზობლები ვერ ხედავენ და ვერ აფასებენ ამ სისწორეს და, სავარაუდოდ, სახლიდან გააგდებენ „სიძულვილის“ ქადაგებისთვის. მაგრამ ეს მხოლოდ ასეა. ზარმაცები დაიცავენ ნებისმიერ აზრს, რომელიც, როგორც ჩანს, ყველაზე მეტ ძალასა და ძალაუფლების ნებას აჩვენებს. ისინი სრულიად, უიმედოდ ქალურები არიან გონიერებისადმი მიდგომით და ყოველთვის, ყოველთვის უპირატესობას ანიჭებენ ძალას „სისწორეს“.

როდესაც ისინი ჩვენს სვასტიკასა და ნაციონალ-სოციალიზმს „არას“ეუბნებიან, ისინი უბრალოდ მარადიული ქალები არიან, რომლებიც „არას“ ამბობენ, მაგრამ გულისხმობენ: „თუ ჩემს უარს დაეთანხმები, მაშინ სუსტი ადამიანი ხარ და არ გაქვს უფლება ჩემს კეთილგანწყობაზე. ვნახოთ, გაქვს თუ არა მამაკაცურობა და ძალა, რომ მაიძულო, რომ „დიახ“ ვთქვა!“

ახლა ისინი გვძულან, რადგან სუსტები და უძლურები ვართ. მსოფლიოში ყველანაირი გონიერება ვერასდროს აიძულებს მათ შეგვიყვარონ ჩვენ ან ჩვენი იდეები რაიმე ფორმით, რაც არ უნდა ვეცადოთ მათ დაჩრდილვას, სანამ არ დავიცავთ მათ პატივისცემასა და აღფრთოვანებას ჩვენი ნების, ჩვენი ინტუიციის, ჩვენი ძალის მიმართ! რაც არ უნდა სულელები იყვნენ, მათი ინსტინქტები ძალისა და სიძლიერის შეგრძნების შესახებ ჯერ კიდევ სუფთაა და ნაციონალ-სოციალისტური იდეების „პატრიოტული ლიგების“ და სხვა კარგი, უსაფრთხო ჯგუფების საფარქვეშ მიტაცების მცდელობა სავსებით სამართლიანად უარყოფს მათ, როგორც მშიშრებისა და აფერისტების ქმედებებს.

ჯანდაბაში იყოს ეს ფარული, უფრო უსაფრთხო მიდგომები! ისინი ისევე გვდევნიან, როგორც პირდაპირი, ღია მიდგომა და ყოველ ჯერზე სავალალო, ფარული წარუმატებლობისთვის გვწირავენ. თუ გვინდა, რომ ვიყოთ უკანასკნელი თეთრკანიანი ადამიანები, რომლებმაც მსოფლიო დაიპყრეს; თუ საბოლოოდ ვირთხების ხროვა დაგვამარცხებს, მოდით, სულ მცირე, ჩვენი რასის სიკვდილს ისე შევხვდეთ, როგორც ჩვენი წინაპრები შეხვდნენ სიკვდილს - როგორც ადამიანები. ნუ შევძლებთ ვირთხებს შორის შეწყალების თხოვნით ან მათზე ფარულად გაქცევას და თავად ვირთხებად თავის მოჩვენებას!

ისტორიის ხარაჩოზე დავდგეთ - თუ ჩამოვკიდებთ, აუცილებლად - როგორც

Machine Translated by Google

ამ ნიშნის მიხედვით

ნიურნბერგის მოწამეები, მაღლები და ამაყები! ნუთუ ცხოვრება ასეთი ტკბილია, ნუთუ კომფორტი ასეთი ძვირფასი და სამსახური ებრაულ საანგარიშო სახლში ასეთი წმინდა, რომ გვეშინია ადოლფ ჰიტლერის ძლევამოსილი ხელის ჩაგდების, რომელიც ჩვენი დიდებული წარსულიდან ჩვენკენ ჩამოდის? ისევ და ისევ, ჯოჯოხეთი ფარულობითა და უსაფრთხოებით!

ებრაელებისთვის დამახასიათებელია ეშმაკობა და ცბიერობა. ჩვენი ხალხის გენიალურობა ყოველთვის იყო სიხარულით აღსავსე ძალა, მტკიცე ძალა, პირდაპირობა, მამაკაცური გამბედაობა და ცეცხლოვანი გმირობა. როდესაც ებრაელები, თავიანთი ეკონომიკური ტერორიზმით, ციხეებით, მოძალადეებითა და ჯალათებით, აშინებენ თეთრკანიან კაცს, რათა მან ხელკეტი დადოს და ებრაელთა ტირანიის ფარულად დაძლევისკენ უბიძგებენ, ებრაელებმა სრულიად დაასუსტეს ოდესღაც ძლიერი თეთრკანიანი კაცი და შეურაცხყოფისა და დამარცხებისთვის განწირეს. თეთრკანიანი კაცი ვერასდროს გაიმარჯვებს ფარულად!

ნორდიული ცივილიზაციის გარიჟრაჟზე, დაბალი რასები თავიანთ უხეშ ქოხებში იკრიბებოდნენ და ლოცულობდნენ: „უფალო, გვიხსენი ჩრდილოეთის კაცების მძვინვარებისგან!“ სწორედ ასეთმა ადამიანმა ააშენა დასავლური ცივილიზაცია. თუ ცივილიზაცია ახლა გადარჩენილია გადაგვარებული ებრაელების, მათი კანიბალი თანამზრახველებისა და ენით აუწერლად გარყვნილი ლიბერალი მეგობრებისგან, სწორედ ასეთი ადამიანი გადაარჩენს მას, არასდროს შეპარულა!

თეთრკანიანო კაცო! შენი ძლევამოსილი წინაპრების იგივე რკინის სისხლი ჩქეფს შენს ძარღვებში! ადოლფ ჰიტლერის ამაღლებული ფიგურა გიგანტურ ხელს გიწვდის, რათა მსოფლიოს დამპყრობელ ძალამდე აგიყვანო! საკმარისად დიდხანს იტანჯებოდი პიგმეების წინაშე! ახლა კი ადექი! დაუპირისპირდი ვირთხებსა და მწერებს შენს ფეხებთან! მიეცი საშუალება, იგრძნონ შენი ჩექმის წვერი და ქუსლი! გაანადგურე ისინი!

გეძინა. როცა ადგები და ადგები და მასები კიდევ ერთხელ დაინახავს, როგორ გამოიყურება ძალის კაცი, ისინი შეგიყვარებენ ისე, როგორც ახლა წარმოუდგენიათ, რომ გძულს. ადოლფ ჰიტლერის მიერ დანთებული ნაციონალ-სოციალიზმის ნაპერწკალით, რომელიც შენს მკერდში იწვის, შენ დაუმარცხებელი ხარ! IN HOC SIGNO VINCES! სვასტიკის ნიშანში შენ გაიმარჯვებ!

შეუერთდით გმირებს ამერიკაში, ბრიტანეთში, ისლანდიაში, დანიასა და სხვა თეთრკანიან ქვეყნებში, რომლებმაც აღმართეს წმინდა სვასტიკის დროშა და დაიცვეს იგი თავიანთი სისხლით. ის აღდგა

Machine Translated by Google

ბერლინის ფერფლი და ის აღარასდროს დაიტოვება. დადექით ჩვენთან ერთად ადოლფ ჰიტლერისა და მსოფლიოს დამპყრობელი თეთრი რასის საკურთხევლის წინაშე და შესწირეთ თქვენი სიცოცხლე, როგორც ჩვენ, რათა კიდევ ერთხელ დავაბრუნოთ მსოფლიოში დასავლური, თეთრი ცივილიზაციის წესრიგი და სამართლიანობა. კიდევ ერთხელ ვასწავლოთ მოღალატეებს, ვირთხებსა და ჯუჯებს, შიშისგან შეკრან თავიანთ ქოხებში და ილოცონ: „უფალო, დაგვიფარე ჩრდილოეთის კაცების მრისხანებისგან!“

Machine Translated by Google

ჩემი ლეგიონერებისთვის

თავი VIII

დემოკრატია ერის წინააღმდეგ

კორნელიუ ზელეა კოდრეანუ

Machine Translated by Google

პარლამენტში

ამ არჩევნების შედეგად, მე პარლამენტში შევედი; მე მარტო დავრჩი მტრულად განწყობილი სამყაროს შუაგულში. მე არ მქონდა ამ საპარლამენტო ცხოვრების გამოცდილება და დემოკრატიული ორატორული ნიჭი, რომელიც სავსეა ცარიელი, მაგრამ პომპეზური, მბზინავი ფრაზეოლოგიით, სარკეში შესწავლილი ჟესტებითა და თავხედობის დიდი დოზით. თვისებები, რომლებიც წარმატების მიღწევაში, აღზევებაში გვეხმარება, ღმერთმა არ მომცა - შესაძლოა იმისთვის, რომ პოლიტიკურ კიბეზე ასვლის ცდუნება არ მქონოდა.

პარლამენტში ყოფნის მთელი პერიოდის განმავლობაში, არასდროს გადამიჭარბებია წესიერებისა და პატივისცემის კანონები ჩემზე უფროსი ადამიანების მიმართ, თუნდაც ისინი ჩემი უდიდესი მტრებიც კი იყვნენ. არ დამცინოდა, არ შემიგინებია, არ დამცინია, არ მიმიცინია... ან ვინმეს შეურაცხყოფას ვაყენებდი, რაც ნიშნავდა, რომ ამ ცხოვრების ნაწილი ვერ გავხდებოდი. მე იზოლირებული დავრჩი, არა მხოლოდ იმიტომ, რომ ერთმანეთის წინააღმდეგ ვიყავი, არამედ სრულიად იზოლირებული ვიყავი ამ ტიპის ცხოვრებიდან. ერთ საღამოს, საკმაოდ გვიან, როდესაც მსჯელობა დასასრულს უახლოვდებოდა და სკამები თითქმის ცარიელი იყო, სიტყვა მომცეს. ვცდილობდი მეჩვენებინა, რომ ჩვენს ქვეყანაში ებრაელობა იყო შემოჭრილი; რომ სადაც შემოჭრა უდიდესია, ადამიანური უბედურება ყველაზე საშინელია: მამურეში, ჩვენს მიწაზე ებრაელთა არსებობის დასაწყისი რუმინელების სიკვდილს წინასწარმეტყველებდა; რომ მათი რიცხვის ზრდასთან ერთად ჩვენც დავიხოცებოდით; რომ საბოლოოდ, რუმინელი ერის ლიდერებმა, დემოკრატიისა და პოლიტიკური პარტიების საუკუნის კაცებმა, ამ ბრძოლაში თავიანთი ხალხი უღალატეს და...

თავად არიან დიდი ეროვნული თუ საერთაშორისო ფინანსების სამსახურში.

მე ვაჩვენე, რომ მარმოროშ ბლანკ ბანკის, შეთქმულებისა და კორუფციის ამ იუდაური ბუდის, პორტფელში ფიგურირებს უამრავი პოლიტიკოსი, რომლებსაც ეს ბანკი ფულს „ასესხებდა“; ბატონი ბრანდში,
სახელმწიფო მდივნის მოადგილე 1 1 1 000 ლეი; ბანკა ტარანეასკა ბატონი. დავილია, 4 677 000 ლეი; ბატონი ლუნიანი 407000 ლეი; ბატონი მადგეარუ 401000 ლეი; ბ-ნი ფილიპესკუ 1 265 000 ლეი; ბატონი რადუკანუ 3 450 000 ლეი; რადუკანუს ბანკი 10,000,000 ლეი; ბ-ნი პანგალი (შოტლანდიური რიტუალური მასონობის ხელმძღვანელი რუმინეთში) 3,800,000 ლეი; ბატონი
ტიტულესკუ 19 000 000 ლეი - ყველა მათგანი ლიდერია რუმინულ საზოგადოებაში

Machine Translated by Google

სიცოცხლე. „ამათ გარდა, სხვებიც არიან, ძალიან ბევრი, მაგრამ მათი სია ვერ მოვძებნე. ვიღაცამ შემაწყვეტინა და მითხრა:“

„ეს ნასესხები ფულია, ის დაბრუნდება.“

მე ვუპასუხე: „ამას დაფარავენ თუ არა, არ ვიცი“.

მაგრამ ერთ რამეს გეტყვით: როდესაც ადამიანი ასეთი ფინანსური წყაროდან სესხულობს ფულს, ის ვალდებულია, როდესაც საქმე ეხება...

ძალაუფლება, დააკმაყოფილოს იგი, ან თუნდაც თუ ის ხელისუფლებაში არ არის, მხარი დაუჭიროს მას, მაგრამ ნებისმიერ შემთხვევაში, არ გამოაშკარაოს იგი, როდესაც ის უნდა გამოაშკარავდეს“.

შემდეგ წავიკითხე სია, საიდანაც ყოველგვარი უარყოფის შესაძლებლობის გარეშე ვაჩვენე, თუ როგორ მოტყუებით წაართვეს ომის შემდეგ რუმინეთის სახელმწიფომ დაახლოებით 50 მილიარდი ლეი დემოკრატიის დროს, რომელიც „ხალხის მიერ ხალხის“ მმართველობის ყველაზე საპატიო და სრულყოფილი ფორმაა! „დემოკრატიის“ ლიდერობა, რომლის ძირითადი იდეა ხალხის მუდმივი „კონტროლია“, სადაც ხალხს, დიდ მაკონტროლებელს, 15-წლიანი მმართველობის განმავლობაში ზღაპრული თანხა - 50 მილიარდი ლეი წაართვეს. შემდეგ დემოკრატიასთან დაკავშირებით რამდენიმე კრიტიკული შენიშვნა გავაკეთე.

საბოლოოდ შვიდი მოთხოვნა წამოვაყენე:

1. ჩვენ მოვითხოვთ სიკვდილით დასჯის შემოღებას სახელმწიფო სახსრების თაღლითური მანიპულატორებისთვის. ამ ეტაპზე შემაწყვეტინა ბატონმა ისპირმა, თეოლოგიის ფაკულტეტის პროფესორმა: „ბატონო კოდრეანუ, თქვენ თავს ქრისტიანს, ქრისტიანული იდეალების გამავრცელებელს უწოდებთ. შეგახსენებთ, რომ თქვენს მიერ წამოყენებული იდეა ანტიქრისტიანულია“. მე ვუპასუხე: „პროფესორო, როდესაც საქმე ეხება ჩემი ქვეყნის სიკვდილსა და ქურდის სიკვდილს შორის არჩევანს, მე ქურდის სიკვდილს ვამჯობინებ და ვფიქრობ, რომ უკეთესი ქრისტიანი ვარ, თუ ქურდს არ მივცემ უფლებას, ჩემი ქვეყანა გაანადგუროს და გაანადგუროს“.

2. ჩვენ მოვითხოვთ სიმდიდრის გამოძიებას და კონფისკაციას მათზე, ვინც ჩვენი საწყალი ქვეყანა სისხლით დაასხა.

3. ჩვენ მოვითხოვთ, რომ ყველა პოლიტიკოსი, რომელთა ბრალეულობაც შეიძლება დამტკიცდეს ჩვენი ქვეყნის ინტერესების საწინააღმდეგოდ მუშაობაში საეჭვო კერძო სპეკულაციების მხარდაჭერით ან სხვა ნებისმიერი გზით, წარდგეს სასამართლოში.

სამართლიანობა.

4. ჩვენ მოვითხოვთ, რომ მომავალში პოლიტიკოსებს აეკრძალოთ სხვადასხვა ბანკებისა და ფინანსური ორგანოების ადმინისტრაციული საბჭოები

Machine Translated by Google

საწარმოები.

5. ჩვენ მოვითხოვთ დაუნდობელი ექსპლუატატორთა ურდოების განდევნას, რომლებიც აქ მოვიდნენ ჩვენი მიწიდან სიმდიდრის ამოსაწოვად და ჩვენი ხელების ნამოქმედარის ექსპლუატაციისთვის.

6. ჩვენ მოვითხოვთ, რომ რუმინეთის ტერიტორია გამოცხადდეს რუმინელი ერის განუყოფელი და ურღვევი საკუთრება.

7. ჩვენ მოვითხოვთ, რომ ყველა აგენტი გაიგზავნოს სამუშაოდ და შეიქმნას ერთიანი სარდლობა, რომელიც მთელ რუმინელ ერს ერთი დარტყმითა და ერთი გონებით შთააგონებს.

ეს იყო პირველი მცდელობები საჯაროდ ჩამომეყალიბებინა რამდენიმე პოლიტიკური ზომა, რომლებიც მე ყველაზე სასწრაფოდ მიმაჩნდა. ისინი არ იყო ხანგრძლივი ფიქრის ან იდეოლოგიური ძიების შედეგი, არამედ რუმინელ ხალხს მაშინდელი სჭირდებოდათ წამიერი ფიქრის შედეგი, დაუყოვნებლივ.

ექვსი თვის შემდეგ, რამდენიმე საკმაოდ პოპულარული მოძრაობა გამოჩნდა, რომელთა პროგრამაშიც ჩემი სამი საწყისი პუნქტი იყო:

1. სიკვდილით დასჯა,

2. სიმდიდრის გამოძიება და

3. პოლიტიკოსებისთვის ადმინისტრაციულ საბჭოებში მოხვედრის თავიდან აცილება - რაც ნიშნავდა, რომ სხვებიც მათ აუცილებლად მიიჩნევდნენ.

დემოკრატიასთან დაკავშირებით რამდენიმე დაკვირვება

მომდევნო გვერდებზე მსურს, ჩემი ყოველდღიური გამოცდილებიდან გამომდინარე რამდენიმე დასკვნა ისე წარმოვადგინო, რომ ისინი ნებისმიერ ახალგაზრდა ლეგიონერს ან მუშას გაეგოს. ჩვენ ვცხოვრობთ ტანსაცმელი, დემოკრატიის ფორმები. საინტერესოა, კარგია თუ არა ისინი? ჩვენ ჯერ არ ვიცით. მაგრამ ერთი რამ ჩვენ ვხედავთ: ჩვენ ზუსტად ვიცით, რომ დიდი და უფრო ცივილიზებული ევროპული ერების ნაწილი უარყოფილია

Machine Translated by Google

ეს ტანსაცმელი და ახლები ჩაიცვეს. ნუთუ იმიტომ მოიშორეს, რომ კარგი იყო? სხვა ერებიც დიდ ძალისხმევას ახმარენ მათ მოშორებას და შეცვლას. რატომ? შესაძლებელია, რომ ყველა ერი
გაგიჟდი? რომ მხოლოდ რუმინელი პოლიტიკოსები დარჩნენ მთელ მსოფლიოში ყველაზე ბრძენ ადამიანებად? როგორც ჩანს, ამის დაჯერება არ შემიძლია. რა თქმა უნდა, მათ, ვინც ისინი შეცვალა ან ვისაც ამის გაკეთება სურს, საკუთარი მიზეზები აქვთ.

მაგრამ რატომ უნდა გვაინტერესებდეს სხვისი მიზეზები? უმჯობესია, ვიზრუნოთ იმ მიზეზებზე, რომლებიც ჩვენ, რუმინელებს, დემოკრატიის ამ სამოსის მოშორებას გვაიძულებს.

თუ მათი გადაგდების საფუძველი არ გვაქვს, თუ ისინი ჩვენთვის შესაფერისია, მაშინ უნდა შევინარჩუნოთ ისინი, თუნდაც მთელმა ევროპამ გადააგდოს ისინი. თუმცა, ისინი ჩვენთვისაც არ არის კარგი, რადგან:

1. დემოკრატია არღვევს რუმინელი ხალხის ერთიანობას, ყოფს მას პარტიებად, აღვივებს მას და ამგვარად, ყოფს მას დაშორებით, აიძულებს მას იუდაიზმის ერთიანი ბლოკის წინაშე აღმოჩნდეს მისი ისტორიის რთულ მომენტში. მხოლოდ ეს არგუმენტი იმდენად მძიმეა ჩვენი არსებობისთვის, რომ საკმარისი მიზეზი იქნებოდა ჩვენთვის, რომ ეს დემოკრატია შევცვალოთ ნებისმიერი რამით, რაც ჩვენს ერთიანობას უზრუნველყოფს: კერძოდ, ჩვენს სიცოცხლეს; რადგან ჩვენი განუყოფლობა სიკვდილს ნიშნავს.

2. დემოკრატია მილიონობით ებრაელს რუმინეთის მოქალაქეებად აქცევს, მათ რუმინელებთან თანასწორად აქცევს და სახელმწიფოში თანასწორ უფლებებს ანიჭებს. თანასწორობა? რის საფუძველზე? ჩვენ აქ ათასობით წელია ვცხოვრობთ; გუთნით და იარაღით; ჩვენი შრომითა და სისხლით. რატომ უნდა ვიყოთ თანასწორნი მათთან, ვინც აქ ძლივს 100, 10 ან 5 წელია ცხოვრობს?

წარსულში, ეს სახელმწიფო ჩვენ შევქმენით. მომავლისკენ რომ ვიყურებით, დიდი რუმინეთის არსებობის მთელი ისტორიული პასუხისმგებლობა ჩვენ, რუმინელებს გვეკისრება; მათ ეს არ აქვთ. როგორ შეიძლება ებრაელები იყვნენ... ისტორიის წინაშე პასუხისმგებელნი არიან რუმინეთის სახელმწიფოს გაქრობაზე? შეჯამებისთვის: მათ არც სახელმწიფოს შექმნის შრომაში, მსხვერპლსა და ბრძოლაში თანასწორობა აქვთ და არც თანასწორობა
პასუხისმგებლობა მის მომავალზე. თანასწორობა? უძველესი მაქსიმის თანახმად, თანასწორობა ნიშნავს არათანაბარი საგნებისადმი არათანაბარ მოპყრობას. რა საფუძველზე ითხოვენ ებრაელები თანაბარ მოპყრობას, პოლიტიკურ უფლებებს რუმინელების ტოლფასი?

Machine Translated by Google

3. დემოკრატიას არ შეუძლია ძალისხმევის უწყვეტობა. ერთი, ორი ან სამი წლის განმავლობაში მმართველი პარტიების სახით დაყოფილი, მას არ შეუძლია გრძელვადიანი გეგმის ჩაფიქრება და განხორციელება. ერთი მხარე აუქმებს მეორის გეგმებსა და ძალისხმევას. ის, რაც დღეს ერთმა ჩაფიქრდა და ააშენა, მეორემ უნდა დაანგრიოს. ქვეყანაში, რომელსაც მშენებლობა სჭირდება და რომლის ისტორიული მომენტიც სწორედ ეს მშენებლობაა, დემოკრატიის ეს ნაკლი საფრთხეს წარმოადგენს. თითქოს ფერმაში მეპატრონეები ყოველწლიურად იცვლებოდნენ, თითოეული სხვადასხვა გეგმით მოდიოდა, წინამორბედების მიერ შესრულებულ სამუშაოს წყვეტდა, მათ სამუშაოს კი შემდეგი მფლობელი წყვეტდა.
ხვალ.

4. დემოკრატია პოლიტიკოსს არ აძლევს საშუალებას, შეასრულოს თავისი მოვალეობა ერის წინაშე. უდიდესი ნების მქონე პოლიტიკოსი დემოკრატიაში თავისი მხარდამჭერების მონა ხდება; ის ან აკმაყოფილებს მათ პირად მადას ან მის მხარდაჭერას ანადგურებს. პოლიტიკოსი ცხოვრობს ტირანიისა და საარჩევნო აგენტის მუდმივი საფრთხის ქვეშ. ის მოთავსებულია იმ მდგომარეობაში, სადაც მას შეუძლია აირჩიოს ან უარი თქვას მთელი ცხოვრების მანძილზე გაწეულ შრომაზე, ან დააკმაყოფილოს თავისი მხარდამჭერები. შემდეგ კი პოლიტიკოსი აკმაყოფილებს მათ მადას; არა საკუთარი ჯიბიდან, არამედ ქვეყნის ჯიბიდან. ის ქმნის სამუშაო ადგილებს, თანამდებობებს, მისიებს, შეთავაზებებს, თანამდებობებს და ეს ყველაფერი ამძიმებს ეროვნულ ბიუჯეტს, რომელიც სულ უფრო და უფრო ამძიმებს ხალხის სულ უფრო და უფრო მოხრილ ზურგს.

5. დემოკრატიას არ გააჩნია ძალაუფლება. მას არ გააჩნია სანქციების ძალა. პარტია, მხარდამჭერების დაკარგვის შიშით, არ იყენებს სანქციებს მათ წინააღმდეგ, ვინც მილიონობით სკანდალური ბიზნეს გარიგებებით, ქურდობით ან მითვისებით ცხოვრობს; არც პოლიტიკური ოპონენტების წინააღმდეგ იყენებს რაიმე სანქციებს, რათა მათ არ გამოავლინონ საკუთარი საეჭვო გარიგებები და არასწორი ქმედებები.

6. დემოკრატია დიდი ფინანსების სამსახურშია. ძვირადღირებული სისტემისა და სხვადასხვა ჯგუფებს შორის კონკურენციის გამო, დემოკრატიას დიდი თანხა სჭირდება. ბუნებრივი შედეგია ის, რომ ხდება დიდი ებრაული საერთაშორისო ფინანსების მონა, რომელიც მას სუბსიდირების გზით იმორჩილებს. ამ გზით ხალხის ბედი ბანკირების კასტის ხელში გადაეცემა.

Machine Translated by Google

არჩევნები, შერჩევა, მემკვიდრეობა

ხალხი არ იმართება მისი ნების მიხედვით: დემოკრატიული ფორმულა; არც ერთი ინდივიდის ნების მიხედვით: დიქტატორული ფორმულა.

მაგრამ კანონების მიხედვით. მე აქ ადამიანის მიერ შექმნილ კანონებზე არ ვსაუბრობ. არსებობს ნორმები, სიცოცხლის ბუნებრივი კანონები; და არსებობს ნორმები, სიკვდილის ბუნებრივი კანონები. სიცოცხლისა და სიკვდილის კანონები. ერი სიცოცხლისა და სიკვდილისკენ მიემართება იმის მიხედვით, თუ როგორ პატივს სცემს ამ კანონებიდან ერთ-ერთს.

რჩება ერთი კითხვა, რომლის პასუხიც უნდა გაეცეს: ვის შეუძლია ერში ინტუიციურად გაიგოს ან იცოდეს ეს ნორმები? ხალხს? ბრბოს? თუ ასეა, მე მჯერა, რომ ძალიან ბევრია...

მოსალოდნელია. ხალხმა გაცილებით მარტივი კანონები ვერ გაიგო. ეს კანონები მათთვის განმეორებითი დაჟინებული მოთხოვნით უნდა აიხსნას, რათა გაიგონ - დიახ, საჭიროების შემთხვევაში, სასჯელითაც კი.

აქ მოცემულია რამდენიმე მაგალითი კანონებისა, რომლებიც აუცილებელია ხალხის ცხოვრებისთვის და რომლებსაც ბევრი ადამიანი ძნელად ხვდება: გადამდები დაავადების შემთხვევაში, ავადმყოფი უნდა...
იზოლირებულია და საჭიროა ზოგადი დეზინფექცია; რომ მზის შუქი უნდა შედიოდეს სახლებში, ამიტომ სახლს დიდი ფანჯრები უნდა ჰქონდეს; რომ თუ პირუტყვს უკეთ გამოკვებავენ და უვლიან, ისინი უფრო მეტ სარგებელს მოგვცემენ ადამიანისთვის.
კვება და ა.შ. თუ ბრბო ვერ ხვდება ან მხოლოდ გაჭირვებით ხვდება რამდენიმე კანონს, რომლებიც მისი სიცოცხლისთვის აუცილებელია, როგორ შეიძლება ვინმემ წარმოიდგინოს, რომ ის, რომელიც
დემოკრატიას საკუთარი თავის მეშვეობით უნდა უხელმძღვანელოს, რათა შეძლოს ყველაზე რთული ბუნებრივი კანონების გაგება; ან რომ მას ინტუიციურად ეცოდინებოდა ადამიანური ლიდერობის ყველაზე დახვეწილი და შეუმჩნეველი ნორმები, ნორმები, რომლებიც პროექტი, რომელიც სცილდება საკუთარ თავს, მის სიცოცხლეს, მისი სასიცოცხლო აუცილებლობებს, ან რომელიც პირდაპირ არ ეხება მას, არამედ უფრო მაღალ ერთეულს, ერს?

პურის, ფეხსაცმლის, გუთნის, სოფლის მეურნეობის, ტრამვაის მართვისთვის სპეციალიზაციაა საჭირო, განა სპეციალიზაცია არ არის საჭირო, როდესაც...

Machine Translated by Google

საქმე ეხება ყველაზე მომთხოვნ ლიდერობას, ერის ლიდერობას? განა ადამიანს გარკვეული თვისებები არ უნდა ჰქონდეს?

დასკვნა: ხალხს არ შეუძლია საკუთარი თავის მართვა. მას უნდა მართავდეს მისი ელიტა. კერძოდ, მის წიაღში დაბადებული ადამიანების იმ კატეგორიის მეშვეობით, რომლებსაც გარკვეული ნიჭი და უნარები გააჩნიათ.

სპეციალობები. ისევე, როგორც ფუტკრები ზრდიან თავიანთ „დედოფალს", ხალხმაც უნდა გაზარდოს თავისი ელიტა. ასევე, ბრბო, თავისი საჭიროებებით, მიმართავს თავის ელიტას, სახელმწიფოს ბრძენ ადამიანებს.

ვინ ირჩევს ამ ელიტას - ბრბოს? მხარდამჭერები შეიძლება მოიძებნოს ნებისმიერი „იდეისთვის" ან ხმები ნებისმიერისთვის, ვინც საჯარო თანამდებობაზე იყრის კენჭს. თუმცა ეს არ არის დამოკიდებული ხალხის მიერ ამ „იდეები", „კანონები" ან „კანდიდატები"-ს გაგებაზე, არამედ სრულიად სხვა რამეზე: ინდივიდების ოსტატობაზე, მოიპოვონ ბრბოს კეთილგანწყობა. არაფერია უფრო კაპრიზული და არასტაბილური...

ბრბოზე მეტი მოსაზრებები. ომის შემდეგ, ეს ბრბო, თავის მხრივ, ავერესკანელი, ლიბერალი, ნაციონალისტი, ეროვნულ-გლეხი, იორგანელი და ა.შ. იყო, რომლებიც თითოეულს აქებდნენ, მხოლოდ იმისთვის, რომ ერთი წლის შემდეგ თითოეულს შეეფურთხათ, რითაც აღიარეს საკუთარი შეცდომა, დეზორიენტაცია და უუნარობა. მისი შერჩევის კრიტერიუმია: „მოდით, სხვებიც ვცადოთ". ამრიგად, არჩევანი კეთდება არა განსჯისა და ცოდნის მიხედვით, არამედ შემთხვევით და იღბალზე დაყრდნობით.

აქ ორი საპირისპირო იდეაა, ერთი შეიცავს სიმართლეს, მეორე კი - ტყუილს. სიმართლე - რომელიც მხოლოდ ერთი შეიძლება იყოს - ძიების საგანია. საკითხი კენჭისყრაზე დგება. ერთი იდეა 10 000 ხმას იღებს, მეორე - 10 050. არის...

შესაძლებელია, რომ 50 ხმა მეტ-ნაკლებად განსაზღვრავდეს ან უარყოფდეს სიმართლეს? სიმართლე არც უმრავლესობაზეა დამოკიდებული და არც უმცირესობაზე; მას თავისი კანონები აქვს. და როგორც უკვე ვნახეთ, ის წარმატებით აღწევს ყველა უმრავლესობის წინააღმდეგ, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი გამანადგურებლები არიან.

ჭეშმარიტების პოვნა არ შეიძლება ენდობოდეს უმრავლესობას, ისევე როგორც გეომეტრიაში პითაგორას თეორემის სიმრავლის კენჭისყრაზე დადება შეუძლებელია მისი ნამდვილობის დასადგენად ან უარყოფისთვის; ან ისევე, როგორც ქიმიკოსი

ამიაკის წარმოება არ საჭიროებს უამრავ საკითხს, რათა აზოტისა და წყალბადის რაოდენობა კენჭისყრაზე დადგეს; ან როგორც აგრონომს, რომელიც წლების განმავლობაში სწავლობდა სოფლის მეურნეობას და მის კანონებს, არ უწევს მიმართვა

უამრავი ადამიანი ცდილობს ხმის მიცემით დარწმუნდეს საკუთარ ვალიდურობაში.

შეუძლია თუ არა ხალხს თავისი ელიტის არჩევა? მაშინ რატომ არ შეუძლიათ ჯარისკაცებს?

Machine Translated by Google

საუკეთესო გენერალის არჩევა? არჩევანის გასაკეთებლად, ამ კოლექტიურმა ჟიურიმ კარგად უნდა იცოდეს:

ა) სტრატეგიის, ტაქტიკის, ორგანიზაციის და ა.შ. კანონები და

ბ) რამდენად შეესაბამება მოცემული ინდივიდი ამ კანონებს თავისი უნარებისა და ცოდნის მეშვეობით.

ამ ცოდნის გარეშე ვერავინ შეძლებს გონივრულად არჩევას. თუ ბრბოს სურს თავისი ელიტის არჩევა, მან აუცილებლად უნდა იცოდეს ეროვნული ორგანიზმის ლიდერობის კანონები და ის, თუ რამდენად შეესაბამებიან ამ ლიდერობის კანდიდატები კვალიფიკაციითა და ცოდნით აღნიშნულ კანონებს. თუმცა, ბრბოს არ შეუძლია არც ამ კანონების და არც კანდიდატების ცოდნა. სწორედ ამიტომ გვჯერა, რომ წამყვანი ელიტა...
ქვეყანას სიმრავლე ვერ აირჩევს. ამ ელიტის შერჩევის მცდელობა იგივეა, რაც უმრავლესობით ხმის მიცემით განსაზღვრო, თუ ვინ უნდა იყვნენ ქვეყნის პოეტები, მწერლები, მექანიკოსები, ავიატორები ან სპორტსმენები.

ამგვარად, დემოკრატია, რომელიც არჩევნების პრინციპზეა დაფუძნებული და თავად ირჩევს თავის ელიტას, უშვებს ფუნდამენტურ შეცდომას, საიდანაც წარმოიშობა ჩვენს სოფლებში არსებული უსამართლობის, არეულობისა და უბედურების მთელი მდგომარეობა. აქ ჩვენ შევეხებით მნიშვნელოვან საკითხს, რადგან დემოკრატიული კონცეფციის სწორედ ამ შეცდომიდან შეიძლება ითქვას, რომ ყველა სხვა შეცდომა სათავეს იღებს.

როდესაც მასებს მოუწოდებენ აირჩიონ თავიანთი ელიტა, ისინი არა მხოლოდ ვერ ახერხებენ ერთის აღმოჩენას და არჩევას, არამედ, იშვიათი გამონაკლისის გარდა, ირჩევენ ერში ყველაზე ცუდს.

დემოკრატია არა მხოლოდ აშორებს ეროვნულ ელიტას, არამედ ცვლის მას ერის ყველაზე უარესი წარმომადგენლებით. დემოკრატია ირჩევს ადამიანებს, რომლებსაც სრულიად არ აქვთ სისულელეები, არ აქვთ მორალი; ისინი, ვინც გადაიხდიან... უკეთესები, შესაბამისად, ისინი, ვისაც კორუფციის უფრო მაღალი ძალა აქვს; ილუზიონისტები, შარლატანები, დემაგოგები, რომლებიც საარჩევნო კამპანიის დროს თავიანთ სფეროებში წარმატებას მიაღწევენ. მათ შორის რამდენიმე კარგი ადამიანი შეძლებდა გაპარვას, თუნდაც კეთილსინდისიერი პოლიტიკოსები. მაგრამ ისინი პირველების მონები იქნებოდნენ.

ერის ნამდვილი ელიტა დამარცხდებოდა, ჩამოიშორებდნენ, რადგან ის უარს იტყოდა ამ საფუძველზე კონკურენციაზე; ის უკან დაიხევდა და დამალული დარჩებოდა. აქედან გამომდინარე, სახელმწიფოსთვის საბედისწერო შედეგები. როდესაც სახელმწიფო რომელსაც ხელმძღვანელობს ე.წ. „ელიტა“, რომელიც შედგება ყველაზე უარესი, ყველაზე კორუმპირებული და ყველაზე არაჯანსაღი ადამიანებისგან, ნუთუ ადამიანს არ აქვს უფლება იკითხოს, რატომ

Machine Translated by Google

სახელმწიფო დანგრევისკენ მიექანება?

აი, მაშ, ყველა სხვა ბოროტების მიზეზი... უზნეობა, კორუფცია და ვნება მთელ ქვეყანაში; ქურდობა და სახელმწიფოს სიმდიდრის ძარცვა; ხალხის სისხლიანი ექსპლუატაცია; სიღარიბე და უბედურება მის საცხოვრებელ ადგილებში; მოვალეობის გრძნობის ნაკლებობა ყველა ფუნქციაში; არეულობა და დეზორგანიზაცია სახელმწიფოში; ყველა მხრიდან ფულიანი უცხოელების შემოჭრა, რომლებიც თითქოს გაკოტრებული მაღაზიების შესაძენად მოდიან, რომელთა საქონელიც უმნიშვნელო ფასად იყიდება. ქვეყანა აუქციონზე იყიდება.

„ვინ იხდის უფრო მეტს?" საბოლოო ჯამში, სწორედ აქ მიგვიყვანს დემოკრატია.

რუმინეთში, განსაკუთრებით ომის შემდეგ, დემოკრატიამ არჩევნების ამ სისტემის მეშვეობით შექმნა რომაელ-ებრაელთა „ეროვნული ელიტა", რომელიც დაფუძნებულია არა სიმამაცეზე, სამშობლოს სიყვარულზე ან...
მსხვერპლზე, არამედ სამშობლოს ღალატზე, პირადი ინტერესების დაკმაყოფილებაზე, ქრთამზე, გავლენის მოპოვებაზე, ექსპლუატაციითა და მითვისებით გამდიდრებაზე, ქურდობაზე, სიმხდალესა და ინტრიგებზე, რათა ნებისმიერი მოწინააღმდეგე დაამარცხონ.

ეს „ეროვნული ელიტა", თუ ის ამ ქვეყნის ხელმძღვანელობას გააგრძელებს, რუმინეთის სახელმწიფოს განადგურებას გამოიწვევს. ამიტომ, საბოლოო ჯამში, რუმინელი ხალხის წინაშე არსებული პრობლემა, რომელზეც ყველა დანარჩენია დამოკიდებული, არის ამ ყალბი ელიტის ჩანაცვლება ნამდვილი ეროვნული ელიტით, რომელიც დაფუძნებულია სათნოებაზე, სამშობლოს სიყვარულსა და თავგანწირვაზე, სამართლიანობასა და ხალხის სიყვარულზე, პატიოსნებაზე, შრომაზე, წესრიგზე და დისციპლინა, პატიოსანი ურთიერთობა და პატივი.

ვინ უნდა განახორციელოს ეს ჩანაცვლება? ვინ უნდა დააყენოს ეს ნამდვილი ელიტა ლიდერის ადგილას? მე ვპასუხობ: ნებისმიერს, გარდა ბრბოსი. მე ვაღიარებ ნებისმიერ სისტემას, გარდა „დემოკრატიისა", რომელიც, ჩემი აზრით, რუმინელი ხალხის მკვლელია.

ახალი რუმინული ელიტა, ისევე როგორც მსოფლიოს ნებისმიერი სხვა ელიტა, სოციალური შერჩევის პრინციპს უნდა ეფუძნებოდეს. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ეს არის გარკვეული თვისებებით დაჯილდოებული ადამიანების კატეგორია, რომლებიც მათ... შემდეგ კულტივირება, ბუნებრივად შეირჩევა ერის სხეულიდან, კერძოდ, გლეხობისა და მუშების დიდი ჯანსაღი მასიდან, რომელიც მუდმივად არის მიჯაჭვული მიწასა და ქვეყანასთან. ადამიანების ეს კატეგორია ხდება ეროვნული ელიტა, რომელიც ჩვენი ერის წარმართვას ისახავს მიზნად.

Machine Translated by Google

როდის შეიძლება და როდის უნდა მოხდეს ეს? მას უნდა მიემართოს კონსულტაციისთვის მის მომავალზე მოქმედი დიდი გადაწყვეტილებების მიღებამდე, რათა თქვას თავისი სიტყვა, შეუძლია თუ არა, სულიერად მზადაა თუ არა გარკვეული გზის გასავლელად. მას უნდა მიემართოს კონსულტაციისთვის მის ბედზე მოქმედ საკითხებზე. სწორედ ამას ნიშნავს ხალხის კონსულტაცია; ეს არ ნიშნავს ხალხის არჩევას.

ხალხის მიერ შექმნილი ელიტა.

მაგრამ მე ვიმეორებ ჩემს კითხვას: „ვინ განსაზღვრავს ყველას ადგილს ელიტაში და ვინ აფასებს ყველას? ვინ ადგენს შერჩევას და აკურთხებს ახალი ელიტის წევრებს?“ მე ვპასუხობ: „წინა ელიტა“.

ეს უკანასკნელი არ ირჩევს და არ ასახელებს, არამედ თითოეულს იმ ადგილას აკურთხებს, რომელზეც მან თავი აამაღლა თავისი შესაძლებლობებითა და მორალური ღირებულებით. კურთხევას ელიტის მეთაური კონსულტაციის შემდეგ ახორციელებს. თავის ელიტასთან ერთად. ამგვარად, ეროვნულმა ელიტამ უნდა იზრუნოს იმაზე,

რომ მის ადგილას მემკვიდრე ელიტა დატოვოს, რომელიც არ ეფუძნება მემკვიდრეობის პრინციპს, არამედ მხოლოდ უდიდესი სიმკაცრით გამოყენებულ სოციალურ შერჩევას. მემკვიდრეობის პრინციპი თავისთავად საკმარისი არ არის. სოციალური შერჩევის პრინციპის თანახმად, რომელიც მუდმივად განახლდება ერის სიღრმიდან მომდინარე ელემენტებით,

ელიტა ყოველთვის ენერგიულად ინარჩუნებს თავს. მთავარი ისტორიული შეცდომა ის იყო, რომ ელიტა შეიქმნა იმის საფუძველზე, რომ

შერჩევის პრინციპის მიუხედავად, მეორე დღესვე უარყო ის პრინციპი, რომელმაც ის წარმოშვა და მემკვიდრეობითობის პრინციპით ჩაანაცვლა, რითაც კურთხევა მოახდინა დაბადებით პრივილეგიების უსამართლო და დაგმობილ სისტემაზე. სწორედ ამ შეცდომის წინააღმდეგ პროტესტის ნიშნად, გადაგვარებული ელიტის მოსაშორებლად და დაბადებით პრივილეგიების გაუქმებისთვის დაიბადა დემოკრატია. შერჩევის პრინციპის მიტოვებამ ცრუ და გადაგვარებული ელიტის ჩამოყალიბება გამოიწვია, რამაც თავის მხრივ დემოკრატიის დარღვევა გამოიწვია.

შერჩევის პრინციპი ერთნაირად აშორებს როგორც არჩევანის, ასევე მემკვიდრეობითობის პრინციპს. ისინი ერთმანეთს აუქმებენ. მათ შორის კონფლიქტია; რადგან არსებობს შერჩევის პრინციპი ან

და ამ შემთხვევაში, უმრავლესობის აზრსა და ხმას მნიშვნელობა არ აქვს, ან ეს უკანასკნელი ხმას აძლევს გარკვეულ კანდიდატებს და ამ შემთხვევაში შერჩევა აღარ ხორციელდება.

Machine Translated by Google

ანალოგიურად, თუ სოციალური შერჩევის პრინციპი მიღებულია, მემკვიდრეობა არანაირ როლს არ თამაშობს. ეს ორი პრინციპი ერთად ვერ იარსებებს, თუ მემკვიდრე შერჩევის კანონებს არ შეესაბამება.

და თუ ერს არ ჰყავს ნამდვილი ელიტა - პირველი, რომელიც მეორეს დანიშნავს? მე ვპასუხობ ერთი ფრაზით, რომელიც უდავო ჭეშმარიტებას შეიცავს: ამ შემთხვევაში, ნამდვილი ელიტა გადაგვარებულ ელიტასთან, ცრუ ელიტასთან ომიდან იბადება. და ესეც შერჩევის პრინციპით.

ამრიგად, შეჯამებით, ელიტის როლი ასეთია:

ა) ერის წარმართვა ხალხის ცხოვრებისეული კანონების შესაბამისად.

ბ) მემკვიდრეობითი ელიტის დატოვება არა მემკვიდრეობის, არამედ შერჩევის პრინციპზე დაყრდნობით, რადგან მხოლოდ ელიტამ იცის ცხოვრების კანონები და შეუძლია განსაჯოს, თუ რამდენად ემორჩილებიან ადამიანები მათ. ამ კანონებისადმი უნარებსა და ცოდნას. ეს ჰგავს მებაღეს, რომელიც თავის ბაღს ამუშავებს და ზრუნავს, რომ სიკვდილამდე მემკვიდრე, შემცვლელი ჰყავდეს, რადგან მხოლოდ მას შეუძლია თქვას, ვინ იქნება მათ შორის მასთან მუშაობა საუკეთესოა მისი ადგილის დასაკავებლად და მისი საქმის გასაგრძელებლად.

რაზე უნდა იყოს დაფუძნებული ელიტა?

ა) სულის სიწმინდე.

ბ) შრომისა და შემოქმედებითი უნარი.

გ) მამაცობა.

დ) მკაცრი ცხოვრება და ერის წინაშე არსებული სირთულეების წინააღმდეგ მუდმივი ბრძოლა,

ე) სიღარიბე, კერძოდ, ქონების დაგროვებაზე ნებაყოფლობითი უარის თქმა.

ვ) ღმერთის რწმენა.

ზ) სიყვარული.

მკითხეს, ჩვენი საქმიანობა აქამდე ქრისტიანული ეკლესიის მსგავსად მიჰყვებოდა თუ არა. მე ვპასუხობ: ჩვენ დიდ განსხვავებას ვხედავთ ჩვენსა და ეკლესიის ხაზს შორის.

ქრისტიანული ეკლესია. ეკლესია ზემოდან გვმართავს. ის სრულყოფილებასა და ამაღლებას აღწევს. ჩვენ არ შეგვიძლია ამ სიბრტყის დაწევა ჩვენი ქმედებების ასახსნელად.

ჩვენ, ჩვენი მოქმედებით, ყველა ჩვენი საქმითა და ფიქრით, ამ ხაზისკენ ვისწრაფვით, მისკენ ავიწევთ თავს ისევე, როგორც ჩვენი ხორციელი ცოდვებისა და პირველქმნილი ცოდვით დაცემის სიმძიმე.

Machine Translated by Google

ნებას რთავს. ჯერ კიდევ გასარკვევია, რამდენად შევძლებთ ამ მიმართულებით ამაღლებას ჩვენი ამქვეყნიური ძალისხმევით.

ინდივიდუალური, ეროვნული კოლექტიურობა, ერი

„ადამიანის უფლებები“ არ შემოიფარგლება მხოლოდ სხვა ადამიანების უფლებებით, არამედ სხვა უფლებებითაც. არსებობს სამი განსხვავებული ერთეული:

1. ინდივიდი.

2. ამჟამინდელი ეროვნული კოლექტივი, ანუ ერთი და იგივე ერის ყველა ინდივიდის ერთობლიობა, რომლებიც მოცემულ მომენტში ცხოვრობენ სახელმწიფოში.

3. ერი, ის ისტორიული ერთეული, რომლის სიცოცხლე საუკუნეებს მოიცავს, მისი ფესვები დროის ნისლშია ჩაფლული და უსასრულო მომავლით.

„ადამიანის უფლებებზე“ დაფუძნებული დემოკრატიის ახალი დიდი შეცდომა ის არის, რომ ის ამ სამი სუბიექტიდან მხოლოდ ერთ-ერთის, ინდივიდის, აღიარებს და ინტერესს იჩენს; ის მეორეს უგულებელყოფს ან დასცინის მას და მესამეს უარყოფს.

ყველა მათგანს აქვს თავისი უფლებები და მოვალეობები, სიცოცხლის უფლება და მოვალეობა, არ დაარღვიონ დანარჩენი ორის სიცოცხლის უფლება. დემოკრატია მხოლოდ ინდივიდის უფლებების უზრუნველყოფაზე ზრუნავს. სწორედ ამიტომ, დემოკრატიაში საშინელი აჯანყების მომსწრენი ვართ. ინდივიდი თვლის, რომ მას შეუძლია თავისი შეუზღუდავი უფლებებით ხელყოს მთელი კოლექტივის უფლებები, რომელთა ხელყოფასაც, მისი აზრით, შეძლებს. და ძარცვა; ამიტომ, დემოკრატიაში ადამიანი მოწმეა ამ დამსხვრევის სცენისა, ამ ანარქიისა, რომელშიც ინდივიდი ვერაფერს ცნობს პირადი ინტერესების გარდა.

თავის მხრივ, ეროვნული კოლექტივი ავლენს მუდმივ ტენდენციას, შესწიროს მომავალი - ერის უფლებები - თავისი აწმყო ინტერესებისთვის. სწორედ ამიტომ ვართ მოწმენი დაუნდობელი ექსპლუატაციისა და ჩვენი ტყეების, მაღაროების, ნავთობის მარაგების გაუცხოება, იმის დავიწყება, რომ არსებობენ ასობით რუმინელი თაობა, ჩვენი შვილების შვილები, რომლებიც ჩვენს შემდეგ მოდიან და რომლებიც ასევე ელიან ცხოვრებას და ცხოვრების გაგრძელებას.

Machine Translated by Google

ჩვენი ერი. დემოკრატიის მიერ გამოწვეული ეს არეულობა, ურთიერთობების ეს დარღვევა ნამდვილ ანარქიას, ბუნებრივი წესრიგის დარღვევას წარმოადგენს და დღევანდელ საზოგადოებაში არსებული არეულობის ერთ-ერთი მთავარი მიზეზია.

ჰარმონიის აღდგენა მხოლოდ ბუნებრივი წესრიგის აღდგენით არის შესაძლებელი. ინდივიდი უნდა დაემორჩილოს უმაღლეს ერთეულს, ეროვნულ კოლექტივს, რომელიც, თავის მხრივ, ერს უნდა დაემორჩილოს. „ადამიანის უფლებები" აღარ არის შეუზღუდავი, არამედ შემოიფარგლება ეროვნული კოლექტივის უფლებებით, რომლებიც, თავის მხრივ, ერის უფლებებით შემოიფარგლება.

და ბოლოს, როგორც ჩანს, დემოკრატიაში, სულ მცირე, ინდივიდი, რომელიც ამდენი უფლებით სარგებლობს, მშვენივრად ცხოვრობს. სინამდვილეში კი, და ეს დემოკრატიის უდიდესი ტრაგედიაა, ინდივიდს არანაირი უფლება არ აქვს, რადგან სად არის ჩვენს ქვეყანაში შეკრების თავისუფლება, წერის თავისუფლება, სინდისის თავისუფლება? ინდივიდი ტერორის, ალყის, ცენზურის ქვეშ ცხოვრობს; ათასობით ადამიანი...

დაპატიმრებულები, ზოგი კი რწმენის გამო მოკლეს, როგორც ეს ყველაზე ტირანი ლიდერების დროს მოხდა. სად არის „სუვერენული ბრბოს უფლება", გადაწყვიტოს თავისი ბედი, როდესაც შეკრებები აკრძალულია და როდესაც ათასობით ადამიანს არ აძლევენ ხმის მიცემის უფლებას, არ ეპყრობიან, სიკვდილით ემუქრებიან, კლავენ? თქვენ იტყვით: „დიახ, მაგრამ ამ ხალხს სურს კონსტიტუციის შეცვლა, ჩვენი თავისუფლებების შეზღუდვა, მმართველობის სხვა ფორმის დამყარება!"

მე ვეკითხები: „შეუძლია დემოკრატიას ამტკიცოს, რომ ხალხს არ აქვს თავისუფლება, თავად გადაწყვიტოს საკუთარი ბედი, შეცვალოს თავისი კონსტიტუცია, მმართველობის ფორმა, როგორც სურს; იცხოვროს მეტი ან ნაკლები თავისუფლებით, როგორც სურს?"

ეს არის უკიდურესი ტრაგედია.

სინამდვილეში, ადამიანს დემოკრატიაში არანაირი უფლება არ გააჩნია. მან ისინი არ დაკარგა არც ეროვნული კოლექტივის და არც ერის სასარგებლოდ, არამედ ბანკირებისა და საარჩევნო აგენტების პოლიტიკურ-ფინანსისტური კასტის სასარგებლოდ. და ბოლოს, ინდივიდისთვის გაღებული უკანასკნელი სიკეთე. მასონური დემოკრატია უპრეცედენტო ვერაგობით შენიღბულია, როგორც ამ დედამიწაზე მშვიდობის მოციქული და ამავდროულად აცხადებს ომს ადამიანსა და ღმერთს შორის.

მშვიდობა ადამიანებს შორის და ომი ღვთის წინააღმდეგ.

ვერაგობა ჩვენი მხსნელის სიტყვების „მშვიდობა" გამოყენებაშია.

Machine Translated by Google

„ადამიანებს შორის“, რათა „მშვიდობის“ მოციქულად გადაიქცნენ, ამავდროულად დაგმონ იგი და წარმოაჩინონ, როგორც კაცობრიობის მტერი. უფრო მეტიც, ეს ვერაგობა იმაშიც მდგომარეობს, რომ ისინი ვითომ სურთ ადამიანების სიცოცხლის გადარჩენა, სინამდვილეში კი მათ სიკვდილამდე მიჰყავთ; ვითომ ომისგან იხსნიან მათ სიცოცხლეს და ეშმაკურად სჯიან მათ მარადიულ წყევლას.

ერი

როდესაც ვამბობთ რუმინელ ერს, ვგულისხმობთ არა მხოლოდ ერთსა და იმავე ტერიტორიაზე მცხოვრებ ყველა რუმინელს, რომლებსაც აქვთ ერთი და იგივე წარსული და ერთი და იგივე მომავალი, ერთი და იგივე სამოსი, არამედ ყველა რუმინელს, ცოცხალსა და მკვდარს. რომლებიც ისტორიის დასაწყისიდან ცხოვრობდნენ ამ მიწაზე და მომავალშიც აქ იცხოვრონ.

ერი მოიცავს:

1. ამჟამად ცოცხალი ყველა რუმინელი.
2. ჩვენი მიცვალებულთა ყველა სული და ჩვენი წინაპრების საფლავები.
3. ყველა, ვინც რუმინელად დაიბადება. ხალხი საკუთარი თავის შესახებ მაშინ აცნობიერებს, როდესაც ამ მთლიანობის შესახებ აცნობიერებს და არა მხოლოდ საკუთარ მიზნებს.

ერს აქვს:

1. ფიზიკური, ბიოლოგიური მემკვიდრეობა – მისი ხორცი და სისხლი.
2. მატერიალური მემკვიდრეობა – მისი ქვეყნის ნიადაგი და მისი სიმდიდრე.
3. სულიერი მემკვიდრეობა, რომელიც შეიცავს:

ა) მისი წარმოდგენა ღმერთზე, სამყაროზე და ცხოვრებაზე. ეს კონცეფცია ქმნის დომენს, სულიერ თვისებას. ამ დომენის საზღვრები განისაზღვრება ჰორიზონტებით, რომლებზეც მისი კონცეფციის სიკაშკაშე ვრცელდება. არსებობს ეროვნული სულის ქვეყანა, მისი გამოცხადებით ან საკუთარი ძალისხმევით მოპოვებული მისი ხილვების ქვეყანა.

ბ) მისი პატივი, რომელიც იმდენად ბრწყინავს, რამდენადაც ერი თავისი ისტორიის განმავლობაში შეესაბამებოდა ღმერთის, სამყაროსა და სიცოცხლის შესახებ მისი კონცეფციიდან გამომდინარე ნორმებს.

გ) მისი კულტურა, მისი არსებობის ნაყოფი, რომელიც ხელოვნებისა და აზროვნების სფეროში მისივე ძალისხმევის შედეგია. ეს კულტურა არ არის საერთაშორისო, ის ეროვნული გენიის, სისხლის გამოხატულებაა.

Machine Translated by Google

კულტურა საერთაშორისოა, რამდენადაც მისი ლუმინესცენცია შეიძლება აღწევდეს, მაგრამ წარმოშობით ეროვნულია. ვიღაცამ ლამაზი შედარება გააკეთა: როგორც პური, ასევე ხორბალი შეიძლება იყოს საერთაშორისო მოხმარების საგნები, მაგრამ
ისინი ყველგან ატარებენ იმ მიწის კვალს, სადაც გაიზარდნენ.
ამ სამი მემკვიდრეობიდან თითოეულს თავისი მნიშვნელობა აქვს. ხალხმა სამივე უნდა დაიცვას. თუმცა ყველაზე მნიშვნელოვანი მისი სულიერი...
მემკვიდრეობა, რადგან მხოლოდ ის ატარებს მარადისობის ბეჭედს, მხოლოდ ის ძლებს საუკუნეების განმავლობაში.

ძველი ბერძნები თავიანთი ფიზიკური მდგომარეობის გამო არ ახსოვთ - მათგან მხოლოდ ფერფლი დარჩა და არც მატერიალური სიმდიდრე, თუნდაც ჰქონოდათ, მაგრამ მათი კულტურის გამო.

ხალხი მარადიულობაში ცხოვრობს თავისი შეხედულებებით, პატივის კონცეფციითა და კულტურით. სწორედ ამიტომ, ერის ლიდერებმა უნდა იმსჯელონ და იმოქმედონ არა მხოლოდ ხალხის ფიზიკური ან მატერიალური ინტერესების შესაბამისად, არამედ მისი ისტორიული პატივის, მისი მარადიული ინტერესების გათვალისწინებითაც. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, არა პური, არამედ პატივი ნებისმიერ ფასად.

ერის საბოლოო მიზანი

სიცოცხლეა?

თუ ეს სიცოცხლეა, მაშინ ის საშუალებები, რომლებსაც ადამიანები სიცოცხლის უზრუნველსაყოფად იყენებენ, არ... მნიშვნელობა აქვს; ყველაზე უარესიც კი კარგია.

ამიტომ, უნდა დაისვას კითხვა: რომელი პრინციპებით ხელმძღვანელობენ ერები სხვა ერებთან ურთიერთობაში? უნდა იხელმძღვანელონ თუ არა ისინი ცხოველური ინსტინქტით, მათში არსებული ვეფხვით, როგორც თევზები იქცევიან ზღვაში ან ცხოველები ტყეში?

საბოლოო მიზანი სიცოცხლე კი არა, აღდგომაა. ხალხების აღდგომა მაცხოვრის იესო ქრისტეს სახელით. შემოქმედება, კულტურა მხოლოდ საშუალებაა და არა მიზანი, როგორც სჯეროდათ, მიღწევის.
ეს აღდგომა. ეს არის ღვთის მიერ ჩვენს ხალხში ჩადებული ნიჭის ნაყოფი, რომლისთვისაც პასუხი უნდა ვაგოთ. დადგება დრო, როდესაც დედამიწის ყველა ხალხი აღდგება, ყველა მიცვალებულთან ერთად.

Machine Translated by Google

და ყველა მათი მეფე და იმპერატორი, თითოეულ ხალხს თავისი ადგილი აქვს ღვთის ტახტის წინაშე. ეს უკანასკნელი მომენტი, „მკვდრეთით აღდგომა“, არის ყველაზე კეთილშობილი და ამაღლებული მომენტი, რომლისკენაც ხალხს შეუძლია აღდგომა.

ამგვარად, ერი არის არსება, რომელიც არსებობას ამქვეყნიური სამყაროს მიღმაც აგრძელებს. ხალხი რეალობაა არა მხოლოდ ამქვეყნად, არამედ ქვესკნელშიც.

წმინდა იოანე, რომელიც დედამიწის მიღმა ხილულ მოვლენებს მოგვითხრობს, ამბობს:

„და ქალაქს არც მზე სჭირდება და არც მთვარე, რომ გაანათოს იგი, რადგან ღვთის დიდებამ გაანათა იგი და კრავია მისი ლამპარი. და ივლიან მის ნათელში ერები და დედამიწის მეფეები მოიტანენ მასში თავიანთ დიდებასა და პატივს.“1

და კიდევ: „ვინ არ შეგეშინდება, უფალო, და არ განადიდებს შენს სახელს? რადგან მხოლოდ შენ ხარ წმიდა; რადგან ყველა ერი მოვა და თაყვანს სცემს შენს წინაშე, რადგან შენი განკითხვა გამოცხადდა“2.

ჩვენ, რუმინელებს, ჩვენს ხალხს, როგორც მსოფლიოს ნებისმიერ სხვა ხალხს, ღმერთმა მოგვცა მისია, ისტორიული ბედისწერა. პირველი კანონი, რომელიც ადამიანმა უნდა დაიცვას, არის ამ ბედისწერის გზაზე სიარული, მისთვის დაკისრებული მისიის შესრულება. ჩვენს ხალხს არასდროს დაუყრია იარაღი და არ მიუტოვებია თავისი მისია, რაც არ უნდა რთული ან გრძელი ყოფილიყო მისი გოლგოთის გზა. ახლაც კი, ჩვენს წინაშე მთებივით მაღალი დაბრკოლებები ჩნდება. საინტერესოა, ნუთუ ჩვენ ვიქნებით ის სუსტი და მშიშარა თაობა, რომელიც მუქარისა და ზეწოლის ქვეშ რუმინეთის ბედისწერის ხაზს ხელიდან გაგვაგდებს და ჩვენს, როგორც ამქვეყნიური ხალხის, მისიას მიატოვებს?

მონარქია და მონარქიის კანონი

1 (აპოკალიფსი, 21, 23-24).

2 (აპოკალიფსი 15,4).

Machine Translated by Google

ხალხების სათავეში, ელიტაზე მაღლა, მონარქია დგას.
მე რესპუბლიკას უარვყოფ.

ვიღაცას კარგი მონარქები შეხვედრია, ზოგი ძალიან კარგი, ზოგი სუსტი ან ცუდი. ზოგი სიცოცხლის ბოლომდე სარგებლობდა პატივითა და ხალხის სიყვარულით, ზოგს კი თავი მოჰკვეთეს. ამიტომ, ყველა მონარქი კარგი არ იყო. თუმცა, თავად მონარქია ყოველთვის კარგი იყო. არ უნდა აგვერიოს ადამიანი ინსტიტუტთან და არ უნდა გამოიტანოს მცდარი დასკვნები.

შეიძლება არსებობდნენ ცუდი მღვდლები; მაგრამ შეგვიძლია ამის გამო დავასკვნათ, რომ რომ ეკლესია უნდა გაუქმდეს და ღმერთი ჩაქოლოს?

რა თქმა უნდა, არსებობენ სუსტი და ცუდი მონარქები, მაგრამ ამის გამო მონარქიაზე უარის თქმა არ შეგვიძლია. სოფლის მეურნეობაში ხანდახან კარგ წელს ცუდი წელი მოჰყვება, ან ერთი კარგი და ორი ცუდი; მიუხედავად ამისა, მსოფლიოში არავის მოსვლია აზრად, მიწათმოქმედებას თავი დაენებებინა.

მონარქი ისე იქცევა, როგორც სურს, დიდი იქნება ის თუ პატარა, კარგი იქნება თუ ცუდი?

მონარქი არ აკეთებს იმას, რაც სურს. ის პატარაა, როდესაც აკეთებს იმას, რაც სურს და დიდია, როდესაც აკეთებს იმას, რაც უნდა. ყველას ღმერთმა ბედისწერის ხაზი გაკვალა. მონარქი დიდი და კეთილია, როდესაც ამ ხაზზე რჩება; ის პატარა ან ცუდია, იმდენად, რამდენადაც ის ბედისწერის ამ ხაზს შორდება ან მას ეწინააღმდეგება. ეს, შესაბამისად, მონარქიის კანონია. არსებობს სხვა ხაზებიც, რომლებიც შეიძლება მონარქის ცდუნებას იწვევდეს: პირადი ინტერესების ან ადამიანთა კლასის ან ჯგუფის ინტერესების ხაზი; უცხო ინტერესების ხაზი (შიდა თუ უცხო). მან ყველა ეს ხაზი უნდა აარიდოს და თავისი ხალხის ხაზს მიჰყვეს. სტეფანი დიდი ისტორიაში 500 წლის განმავლობაში ბრწყინავდა და რუმინელები მას იმიტომ იხსენებენ, რომ ის იდეალურად აიგივებდა თავს თავისი ხალხის ბედთან. მეფე ფერდინანდი, გარე ინტერესებისა და გავლენის ზეწოლის მიუხედავად, ერის ბედისწერის ზღვარზე დადგა; ის მასთან ერთად იტანჯებოდა, მასთან ერთად სწირავდა მსხვერპლს და მასთან ერთად იმარჯვებდა. სწორედ ამის წყალობით არის ის დიდი და უკვდავი.

Machine Translated by Google

ტუტოვას ბრძოლა,

1932 წლის 17 აპრილი

ნეამტში არჩევნებიდან მხოლოდ ოთხი თვე იყო გასული და ახალგაზრდა ლეგიონერთა არმია ახალ ბრძოლაში ჩაერთო. 1932 წლის იანვრის დასაწყისში ტუტოვაში კონგრესმენის ადგილი ვაკანტური გამოცხადდა. [შენიშვნა: ტუტოვას ოლქი, ბარლადი კი მისი ოლქის ცენტრი.]

სიტუაცია აწონ-დაწონილი მქონდა. წინა საყოველთაო არჩევნებში იქ მხოლოდ 500 ხმა მივიღეთ. ოლქი სუსტი იყო, მაგრამ მას უფრო ძლიერი ოლქები - კოვურლუი, კაჰული და ტეკუჩი ამაგრებდნენ, რათა ლეგიონერების მოყვანა ადვილად შეგვეძლო.

მეჩვენებოდა, რომ გამარჯვება შეგვეძლო, ვფიქრობდი იმ გავლენასზე, რაც ახალი გამარჯვების გამოძახილს ექნებოდა. ახალგაზრდა თაობის ორი ზედიზედ გამარჯვება ყველა პოლიტიკურ პარტიასთან მნიშვნელოვნად გაზრდიდა მის პრესტიჟს ქვეყნის თვალში. გადავწყვიტე, რომ მამაჩემს უნდა ეყარა კენჭი, რადგან ის ყველაზე მეტად მჭირდებოდა მოძრაობაში, როგორც პარლამენტში, ასევე მის გარეთ ორგანიზებისა და პროპაგანდისთვის. არჩევნები 17 მარტს იყო დანიშნული. 9 იანვარს მთელ ოლქს მანიფესტი გავუგზავნე. მამაჩემი პირველი საარჩევნო ჯგუფით 10 იანვარს ჩამოვიდა. შემდეგ იაშის, ტეკუჩის, ბერეშტის და კაჰულის გუნდები მოვიდნენ. პირველი სამი კვირის განმავლობაში, მცირერიცხოვანი ლეგიონერების სისწრაფემ და სიმამაცემ მთელ საგრაფოში ჩვენი სასარგებლოდ თანაგრძნობის ნაკადი გამოიწვია. ცუდ ზამთარში, დიდთოვლობასა და ცივ ამინდში, პოლიტიკურ პარტიებს არ შეეძლოთ გასვლა. ისინი უკეთეს ამინდს ელოდნენ. მაგრამ ამ ხნის განმავლობაში, გორაკებზე, წელამდე თოვლში, ქარბუქში, ლეგიონერები სოფლიდან სოფელში მოგზაურობდნენ.

თებერვლის დასაწყისში მტერთან ბრძოლა უფრო გართულდა. ლიბერალების, ეროვნულ-გლეხების, ლუპისტების [შენიშვნა: დოქტორ ლუპუს პარტიის წევრები] და კუზისტების კოალიცია ჩვენს წინააღმდეგ იდგა.

Machine Translated by Google

ისეთი სასტიკი სისასტიკე, როგორიც აქამდე არასდროს შეგვხვედრია. მთავრობამ ჭეშმარიტად ტერორისტული ზომები მიიღო და ებრაულმა პრესამ სასტიკად დაგვესხმა თავს.

ახალი გაძლიერების საჭიროება ვიგრძენი, ამიტომ იაშიდან ბოლო რეზერვები გავგზავნე ტოტუს მეთაურობით. ბუქარესტის გარდა სხვა არავინ მყავდა და მათი უზრუნველყოფა სახსრების უქონლობის გამო ვერ მოხერხდა. ამიტომ მოვიწვიე ლეგიონერების შეხვედრაზე და გმირული ნაბიჯის გადადგმა შესთავაზა: ფეხით დაეწყოთ გზა ბუქარესტიდან ბარიადამდე, რომელიც თითქმის 200 მილის მანძილზე იყო, და აუხსნათ მათ, რომ ეს მსვლელობა მათთვის მეტს ნიშნავდა. ჩვენი გამარჯვება 100 000 მანიფესტზე მეტია. მხოლოდ ესეც კი წარმოადგენდა ლეგიონერების მიერ ტუტოვას რუმინელებისადმი მიმართულ დიდ გმირულ სიტყვას.

ლეგიონერებმა ჩემი წინადადება ენთუზიაზმით მიიღეს. ერთი კვირის შემდეგ, დაახლოებით 25 კაციანი ჯგუფი, სტელესკუს, კარატანასეს და დორუ ბელიმაჩეს მეთაურობით, ბუქარესტი ფეხით გაემგზავრა ტუტოვასკენ. ათდღიანი მარშის შემდეგ, ქარიშხლიან ამინდში, ისინი ბარიადში ჩავიდნენ, სადაც მთელმა მოსახლეობამ თბილად მიიღო. თუმცა, დევნა ნერვების მომშლელ დაძაბულობამდე მივიდა. ბატონი...
შინაგან საქმეთა მინისტრმა, არგეტოიანუმ, ჟანდარმები დიდი ძალებით გაგზავნა და ბრძანება მისცა, ლეგიონერები ტუტოვას ოლქიდან საკაცეებით გაეყვანათ. მცირე ჯგუფებისთვის შემდგომი წინსვლა შეუძლებელი იყო. ამიტომ, ვიქტორ სილაგისა და სტელესკუს მეთაურობით ორი ძლიერი ჯგუფი ჩამოვაყალიბე, რომლებიც ერთმანეთის მხარდაჭერით, პუეშტი-დრაგომირეშტის ხაზზე უნდა წასულიყვნენ და მამაჩემი დაეხმარებოდნენ. კიდევ ერთი მცირე ჯგუფი ბაკანის მიმართულებით გავგზავნე. ეს ორი ერთადერთი გზა იყო, რომელიც შეუსწავლელი დარჩა. ისინი ოლქის ჩრდილო-აღმოსავლეთ ნახევარს შეადგენდნენ.

მეორე ნახევარი, სამხრეთი, სათანადოდ იყო დამუშავებული მამაჩემის, ოლქის უფროსის, ბატონი დ. პოპესკუს, ვიქტორ სილაგის, თეოდორ ტილეას და იონ ანტონიუს მიერ პირველი გუნდების დახმარებით.

ჩრდილოეთში ორი გუნდი თითქმის 30 მილის მანძილზე წინ წავიდა, ებრძოდა მკაცრ სიცივეს და საბოლოოდ რამდენიმე დაჭრილი ჰყავდა, მათ შორის ტოკუ. ქვეყნის ჩრდილოეთ ნაწილში მათ დიდი რაოდენობით ჯარისკაცები შეხვდნენ. ჟანდარმების კონტინგენტები. ჯგუფებმა ბარიკადები მიტოვებული სახლის სხვენში გააკრეს, სადაც 48 საათის განმავლობაში წინააღმდეგობა გაუწიეს გათბობის, საკვებისა და წყლის გარეშე. საბოლოოდ, მათ უკან დახევა შეძლეს.

Machine Translated by Google

რთული ღამის მარშით, რომელიც ჭეშმარიტად გმირულ პირობებში შესრულდა, მხოლოდ ვიქტორ სილაგის ჯიუტი დაჟინების წყალობით, რომელიც გამოფიტული, მშიერი და გაყინული ლეგიონერების წახალისებას ემსახურებოდა.
ბოლო შესაძლო წინააღმდეგობა.

ეს ობოლი ბავშვი, კარეი მარიდან რუმინელი მღვდლის, სილაგის ვაჟი, რომელიც უნგრელებმა 1918 წელს ტრაგიკულ პირობებში მოკლეს, მამაცურად იბრძოდა.

საბოლოოდ, ეს ჯგუფები ალყაში მოაქციეს უპირატესმა ძალებმა, შეიპყრეს და ბარიადში მიიყვანეს. მამაჩემი დააპატიმრეს და პოლკის ციხეში გამოკეტეს.

მესამე რაზმი ბაკანის ბრძოლაში მთლიანად განადგურდა. იქ, საღამოს სოფელში შესვლამდე, ხეობაში, მას ჟანდარმების დიდი კონტინგენტი დაესხა თავს. რაზმის ლიდერი, ლეგიონერი ლასკარ პოპესკუ, რომელსაც თავში შაშხანა ესროლეს, პირველი სისხლის გუბეში გონება დაკარგა. დანარჩენმა ლეგიონერებმა უკან დახევაზე უარი თქვეს. ისინი კონტრშეტევაზე შიშველი მკერდით, ხელში უსაქმურობით ცდილობდნენ სოფელში შესვლას.

ერთმანეთის მიყოლებით ყველა გონება დაკარგა. უკანასკნელი, ვინც ფეხზე იდგა, მარტო შეუტია. დარტყმების შედეგად მუხლებზე დაეცა, წამოდგა და ისევ შეუტია. ის თავის ამხანაგებთან ახლოს დაეცა. მთელი რაზმი სისხლის გუბეში გონებადაკარგული იწვა. იქიდან ჟანდარმებმა ისინი თოვლში ერთ მილზე მეტ მანძილზე სოფელში ჟანდარმების პოსტამდე გაათრიეს. ღამის 1 საათზე მხედარმა ბარიადს ბაკანში მომხდარი ამბავი შეატყობინა. ტოტუს მეთაურობით იაში ჩამოსული რაზმი, რომელიც ბარლადში შუაღამისას ჩავიდა, დაუყოვნებლივ ფეხით გაემგზავრა დაჭრილი ამხანაგების დასახმარებლად. დილის 3:30-დან 5 საათამდე გამართული ბრძოლის შემდეგ, რომლის დროსაც ჟანდარმებმა მთელი იარაღი გამოიყენეს, ლეგიონერებმა ჟანდანების პოსტი დაიკავეს და შიგნით ბაკანის ბრძოლაში დაღუპული თანამებრძოლები იპოვეს, რომლებიც ჯერ კიდევ გონებადაკარგულები და მიწაზე მწოლიარეები იყვნენ. ისინი ბარლადის საავადმყოფოში გადაიყვანეს.

მაგრამ საქმე აქ არ დასრულებულა. ებრაელებმა უზარმაზარი პრესკამპანია წამოიწყეს, რომელიც ჩვენზე ამაზრზენი ცინიზმითა და უსამართლობით იყო განწყობილი. ჩვენსკენ ტყუილების, შეურაცხყოფისა და ცილისწამების ტალღა წამოვიდა. ყველა პოლიტიკური... დაჯგუფებები გაერთიანდნენ, რათა ბრძოლიდან გამოგვეყვანათ.

Machine Translated by Google

მეორე დაშლა
გვარდიის 1932 წლის მარტი

ჟანდარმების მიერ ცემისა და ებრაული პრესის თავდასხმის შედეგად, გვარდიის ახალი დაშლა მოხდა, რომელიც მინისტრის მარტივი გადაწყვეტილებით განხორციელდა. მიუხედავად იმისა, რომ სრული კანონიერების ფარგლებში ვიყავით, ლორგა-არგეტოიანუს მთავრობამ, კანონებისა და კონსტიტუციის დარღვევით, გვარდია თვითნებურად დაშალა. ჩვენი შტაბ-ბინები მთელი ქვეყნის მასშტაბით კვლავ დაიკავეს და ჩაკეტეს, იასის სტამბა კი დაიხურა. სტამბაში თავდასხმის შედეგად, ჩვენ შეუძლებელ მდგომარეობაში აღმოვჩნდით, რადგან ჩვენი ყველა გამოცემის გამოცემა შეჩერებული იყო. პარლამენტში სიტყვის თქმა ვცადე, მაგრამ უმრავლესობის ხმაურმა შემიშალა ხელი, რომლებმაც თავდაცვის საშუალება არ მომცეს.

თუმცა, ტუტოვაში კანდიდატურის შეჩერება შეუძლებელი იყო. ბუქარესტის გუნდი ოლქიდან გააძევეს. ასევე სხვებიც, ერთმანეთის მიყოლებით. ჩვენი იაშის გუნდი, რომელიც დაახლოებით 30 კაცისგან შედგებოდა, ტოტუს ხელმძღვანელობით... სარდლობამ, როდესაც ის იმავე ევაკუაციის ოპერაციისთვის დეპოში გადაჰყავდათ, გაარღვია კორდონი და დაიკავა მოსაცდელი ოთახი, სადაც, ბარიკადებით შემოღობილი, წინააღმდეგობას 24 საათის განმავლობაში უწევდა, სანამ არ გაზით გაჟონეს. საბოლოოდ, ის მატარებელში ჩატვირთეს და ოლქიდან გაიყვანეს. ქალაქში მხოლოდ იბრაილეანუ, ნუტუ ესანუ და მამაჩემი, რომელიც დააპატიმრეს, დარჩნენ. შემდეგ დევნა შეიცვალა
სოფლებში. გლეხები, სკოლის მასწავლებლები და მღვდლები დააპატიმრეს და სცემეს; მათ სახლებში შევარდნენ. არჩევნები ერთი თვით, 17 აპრილამდე გადაიდო.

მამაჩემი გაათავისუფლეს. შემდეგ ქალაქში ბრძოლაში ჩასართავად ხანდაზმული ლეგიონერები მოვიდნენ: ხრისტაჩე სოლომონი, პოლკოვნიკი კამბურეანუ, ვენტონიკი, იფრიმი, მამა ისიჰიე, პეჩელი, პოტოლეა და ა.შ. ისინი სხვადასხვა სექტორში გავანაწილე. თითოეული ღამის საფარქვეშ თავის პოსტზე გადავიდა. მეზობელი საგრაფოებიდან ჩვენი გუნდები რამდენიმე პუნქტიდან კვლავ შევიდნენ ტუტოვაში. ღ. კოსტეს რაზმმა ბარლადი გადაკვეთა.

Machine Translated by Google

მდინარეზე, წყალი კისრამდე ადიოდა, რადგან ყველა გზა პატრულირებული იყო; ისინი საარჩევნო უბანზე სველები მივიდნენ.

17 აპრილს დილით დაიწყო კენჭისყრა, რომელიც გვიან ღამემდე გაგრძელდა. 18 აპრილს, დილის 5 საათზე, ლეგიონერების გამარჯვება გამოცხადდა: 5600 ხმა; ლიბერალები: 5200; ეროვნულ-გლეხები: 4,000; სხვა ჯგუფები: 2,000-ზე ნაკლები; კუზისტები: 500 ხმა.

ეს მეორე ლეგიონერის გამარჯვება, რუმინელი პოლიტიკოსების კოალიციის წინააღმდეგ, ლეგიონერების უშიშრობისა და რკინის ნებისყოფის, მათი გმირობისა და სისხლის წყალობით მოიპოვეს, რომლებიც წინააღმდეგობას უწევდნენ... დაბრკოლებებმა, შეურაცხყოფამ, დარტყმებმა და დევნამ მთელ ქვეყანაში აღუწერელი ენთუზიაზმი გამოიწვია.

ახალი საყოველთაო არჩევნები

1932 წლის ივლისი

მამაჩემი პარლამენტის სესიის ბოლო დღეს დამტკიცდა. მაგრამ ჩვენი დასვენება მხოლოდ ერთ კვირას გაგრძელდა, რადგან ლორგას მთავრობა დაეცა. ჩამოყალიბდა ეროვნულ-გლეხური მთავრობა, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ბატონო ვაიდა.

ფიზიკურადაც და ფინანსურადაც დაღლილები, ახალ ბრძოლაში გადავედით. ეს 1932 წლის ივნისი იყო. 1929 წლის 15 დეკემბრიდან მოყოლებული, ჩვენ მუდმივ ბრძოლაში ვიყავით: 1929 წლის დეკემბრიდან 1930 წლის აპრილამდე, კამპანიები კოვურლუიში, კაჰულში, ტურდაში, ტეკუჩიში; 1930 წლის ზაფხული, მომზადება, შემდეგ მარშის აკრძალვა ბესარაბიაში, რასაც მოჰყვა ჩემი პატიმრობა იმ შემოდგომამდე; ოქტომბერსა და ნოემბერში ჩვენ ვიყავით მარამურეში - იმ ზამთარს ისევ დაპატიმრებულები; 1931 წლის გაზაფხული, ბრძოლა, რომელიც წინ უძღოდა საყოველთაო არჩევნებს; 1931 წლის ზაფხული, არჩევნები ნეამტში; 1932 წლის ზამთარი, არჩევნები ტუტოვაში; და ახლა ისევ საყოველთაო არჩევნებს ველოდით. ყველა ამ ბრძოლის მიუხედავად, ჩვენ გავაგრძელეთ ორგანიზაციული მუშაობა ქვეყნის დანარჩენ ნაწილში. ერთი წლით ადრე, ჩვენ შევედით საარჩევნო სიებში 17 ოლქში, წელს კი 36-ში. ყველა

Machine Translated by Google

პოლიტიკური პარტიები ერთსა და იმავე კამათში იყვნენ ჩართულნი, სავსე ინტრიგებით, თავიანთი კანდიდატების დასახელებისთვის. ეს მთელი კვირა გაგრძელდა. მაგრამ მე, მარტომ, ერთ ღამეში მოვაგვარე ჩვენი ყველა კანდიდატის სია 36 ოლქში. ლეგიონერებს შორის არავინ ჩხუბობს სიაში თავისი ადგილისთვის; თუ რამეა, ის ითხოვს, რომ ბოლოს დაამატონ.

ჩვენთვის რთული პრობლემა ფინანსური საკითხია. საგრაფოების უმეტესობამ შეძლო საკუთარი ხარჯების დაფარვა ლეგიონერების შემოწირულობებით. სხვებმა კი - არა. 50 000 ლეი მხოლოდ საარჩევნო გადასახადების დასაფარად მჭირდებოდა. ბოლო დღემდე გაბრუებული დავდიოდი. ერთი ვცადე, მეორე ვცადე. არაფერი.

ბატონ ნიჩიფორ კრაინიჩთან, „კალენდარის“ („კალენდარი“) დირექტორთან წავედი იმ იმედით, რომ ფული ექნებოდა, მაგრამ ამაოდ.
თავისი ჟურნალით, რომელიც ხუთი თვის განმავლობაში გამოიცემოდა, ის მხარს უჭერდა ჩვენს ბრძოლას, ეტაპობრივად ადევნებდა თვალყურს ჩვენი ლეგიონერების მამაცობას; თუმცა, მას არ შეეძლო ჩვენი ფინანსურად დახმარება.
საბოლოოდ, პიჰუსა და კარანიკასგან ვისესხე, რომლებმაც ყველა მაკედონელთან სირბილით საჭირო თანხა იპოვეს. რამდენიმე საგრაფოს ფოჩანის საგრაფო და ილისტახე სოლომონი უჭერდნენ მხარს.

კამპანია დაიწყო. ჩვენს რიგებს ახალი დევნა დაატყდა თავს.

დიდ ფრონტზე გაშლილი ჩვენი სუსტი რიგები ყველგან სასტიკად დაესხმნენ თავს. ლეგიონერები სავინი და პოპესკუ ტიგინაში დაიჭრნენ. ბარლადში, ბატონი გეორგესკუ-ბარლადის ბრძანებით, ათობით მასწავლებელი და მღვდელი სარდაფებში შეათრიეს და სასტიკად მოეპყრნენ. ვასლუიში ჩვენი მცირერიცხოვანი ჯგუფები დაიჭრნენ. ასევე პოდულ-ილოაეიში და მთელ იაშის ოლქში. ფოჩანში, მოხუცი ხრისტაჩე... სოლომონს, ინჟინერ ბლანარუს და კიდევ ათ სხვას, პროკურორ ნეაგუს ბრძანებით, ვულტურულ სოფელში ეროვნულ-გლეხთა შეიარაღებული ბანდები თავს დაესხნენ. ლეგიონერები დაჭრეს და მიწაზე დაეცნენ.
ხელკეტებითა და დანებით. მხოლოდ ერთი დარჩა ფეხზე, როგორც მთა, ხრისტაჩე სოლომონი, რომლის შეხებასაც მანამდე ვერავინ ბედავდა. მან სასტიკად დაიცვა თავი, მაგრამ საბოლოოდ, დარტყმებისგან გაბრუებული, გზის შუაში დაეცა. იქ, მიწაზე, მას თავზე ხელკეტებით ურტყამდნენ ეს მხეცები, რომლებიც ყოველთვის აწუხებდნენ - მაშინაც, როგორც ახლა - კანონიერებას, ცივილიზებულ მეთოდებს, თავისუფლებას და ა.შ. გვარდიამ 70 000 ხმა მიიღო, რაც წინა წელთან შედარებით ორჯერ მეტია. კაჰულის, ნეამტის, კოვურლუის საგრაფოები...

Machine Translated by Google

და ტუტოვა, სადაც მამაჩემი იყრიდა კენჭს, ყველაზე ძლიერი გამოვიდა. შემდეგ მოდიოდა კამპულ-ლუნგი მოტათი; შემდეგ ტურდა, ფოჩანი, ისმაილი, ტიგინა. ჩვენ ხუთი ადგილი მოვიგეთ და ახლა არჩევანი უნდა გავაკეთოთ მათ შესავსებად. მე კაჰულში დავრჩი, რათა ნუტუ ესანუ პარლამენტში შესულიყო. გადავწყვიტე, რომ მამაჩემი ბარლადში დარჩენილიყო, რათა 25 წლის სტელესკუ, პარლამენტში შესულიყო; ამით მინდოდა ქვეყნის ახალგაზრდებისთვის წახალისება და

სტიმული. თუმცა, ნდობა და სიყვარული, რომელიც ამ ახალგაზრდობას გამოვუცხადე, უკან არ დამიბრუნებია. [შენიშვნა: ავტორი აქ სტელესკუს მისი ლეგიონერი თანამებრძოლების მომავალი ღალატი.]

პარლამენტში მეორედ

პარლამენტში ყოფნის მთელი პერიოდის განმავლობაში ვებრძოდი მთავრობას და მის ზომებს, რომლებსაც რუმინელი ხალხის კეთილდღეობის საწინააღმდეგოდ მივიჩნევდი, ისევე როგორც სინამდვილეში ვებრძოდი ყველა წინა მთავრობას. ადმინისტრაციები, რომლებიც სახელმწიფოს სათავეში რიგრიგობით იდგნენ. ქვეყანას ამ ყველა მთავრობისგან არაფერი ჰქონდა მოსალოდნელი. იქ ჩვენი ხალხის მომავლისთვის არანაირი გონიერება არ იქმნებოდა. ყველა ზომები და კანონები მხოლოდ რამდენიმე შემამსუბუქებელი საშუალება იყო, რომელიც დღითიდღე ახანგრძლივებდა ჩვენი ქვეყნის მწარე და სევდიან არსებობას.

როდესაც გრივიტაში შინაგან საქმეთა სამინისტროს ბრძანებით რუმინელი მუშები დახვრიტეს, გულის სიღრმემდე გული მწყდებოდა ეროვნულ-გლეხური პარტიის პროკომუნისტების დამოკიდებულებით, რომლებიც მთავრობის ნაბიჯს აპლოდისმენტებით აფასებდნენ, პლენარული სხდომიდან გამოვედი და ჩემს მოვალეობად ჩავთვალე შემდეგი მეთქვა: „ცუდია, რომ უბედური მუშები ქუჩაში გამოვიდნენ, მაგრამ უარესი იქნებოდა, თუ ისინი და ჩვენი ხალხი, უსამართლობის წინაშე, რომელიც ზეცას ღაღადებს, არ გავიდოდნენ, არამედ მორჩილად მოხარავდნენ თავს უღლის ქვეშ და ქვეყანას ზოგიერთი ექსპლუატატორი პოლიტიკოსის ხელში დატოვებენ. [შენიშვნა: ავტორი აქ მუშების გაფიცვაზე საუბრობს...]

Machine Translated by Google

გრივიტა რაფივეის ქარხანა ბუქარესტში, 1933 წლის 4 თებერვალს, ეროვნულ-გლეხური ადმინისტრაციის დროს.]

აქვე მოვიყვან ციტატას ამ სხდომის ოფიციალური ოქმიდან:

„ბატონო კორნელიუ ზელეა კოდრეანუ... ბატონო პრეზიდენტო, კოლეგა კონგრესმენებო! იმ ჯგუფის სახელით, რომელსაც მე ვეკუთვნი, მოვითხოვ, რომ კომპეტენტური ორგანოების მიერ ჩვეულებრივ ჩატარებული გამოძიების გარდა, ჩატარდეს კიდევ ერთი საპარლამენტო გამოძიება, რომელიც შედგება ამ პარლამენტში სხვადასხვა პოლიტიკური ჯგუფის წარმომადგენლებისგან. ამას მოვითხოვ, რადგან ეჭვი მეპარება ბატონი შინაგან საქმეთა მინისტრის განცხადების სისწორეში; ეჭვი მეპარება ამაში ძალიან საფუძვლიანი მიზეზით. 24 იანვარს, როდესაც რუმინელი სტუდენტები, ნაციონალისტები და ქრისტიანები, უცნობი ჯარისკაცის საფლავთან მივიდნენ ჯვრის დასადგმელად, სახელმწიფო უშიშროებამ ბუქარესტის ერთ-ერთ გაზეთს მიაწოდა ინფორმაცია, რომ ეს ქმედება მოსკოვის მიერ იყო დაგეგმილი და დაფინანსებული.“

„თუ გრივიტას საქმესთან დაკავშირებით თქვენს მიერ მოპოვებული ინფორმაციაც ასეთი წყაროდან მოდის, მაშინ კარგად მესმის, რამდენად მართალი ხართ, როდესაც გუშინ და დღეს ამ ტიპის ნაბიჯებს დგამთ.“

(აპლოდისმენტები „რკინის გვარდიის“ და „რკინის გვარდიის“ სკამებიდან.)
დოქტორ ლუპუს გლეხთა პარტია).

მეორეც, მინდა განვაცხადო, რომ მე, ისევე როგორც ამ ქვეყანაში ყველა საღად მოაზროვნე ადამიანს, არ გვეშინია კომუნიზმის ან ბოლშევიზმის. ჩვენ სხვა რამის გვეშინია, იმის, რომ ამ მუშებს არაფერი აქვთ საჭმელი; ისინი მშივრები არიან.“

(აპლოდისმენტები „რკინის გვარდიის“ და „რკინის გვარდიის“ სკამებიდან.)
დოქტორ ლუპუს გლეხთა პარტია).

„ამ მუშაკთაგან ზოგიერთი თვეში მხოლოდ 1100 ლეის გამოიმუშავებს და 5, 6, 7 შვილი ჰყავს.“

დოქტორი ვ. ლუპუ: „ეს სიმართლეა“.

ბატონი კორნელიუ ზელეა კოდრეანუ: „5, 6, 7 შვილის ყოლის გამო, ასეთი ხელფასი მათი ყოველდღიური პურის საშოვნელადაც კი არ არის საკმარისი, მე კი სხვა რამის მეშინია: მათი სამართლიანობის წყურვილის“.

დოქტორი ნ. ლიიპუ: ძალიან კარგი!

კორნელიუ ზელეა კოდრეანუ: „ამიტომ, თქვენ მოგიწევთ ამ ორი მოთხოვნილების დაკმაყოფილება: შიმშილი და სამართლიანობის წყურვილი“.

Machine Translated by Google

ჩემი ლეგიონერებისთვის თავი VIII დემოკრატია ერის წინააღმდეგ

(აპლოდისმენტები „რკინის გვარდიის“ და დოქტორ ლუპუს გლეხთა პარტიის სკამებიდან) „და ეს ქვეყანა სრული წესრიგით დატკბება“.

(ხუთშაბათის, 1933 წლის 16 თებერვლის შეხვედრა. ოფიციალური მონიტორი 41, 1933 წლის 23 თებერვალი)

პარლამენტის საქმიანობის შემაფერხებელი ერთ-ერთი სირთულე სამინისტროებისადმი რაიმე სახის შუამდგომლობის ათასობით მოთხოვნაა, რაც ჩვენი ამომრჩევლის მხრიდან ჩვენთვის ნამდვილ სასჯელს წარმოადგენს.

(1) იმიტომ, რომ პარლამენტარებს დროის უმეტესი ნაწილი ამ მოთხოვნების დაკმაყოფილებაზე უწევთ დახარჯვა. ეს სისტემა სახიფათოა ორგანიზაციის სიცოცხლისთვის, რადგან ის მის მთელ საქმიანობას პარალიზებს; მას შეუძლია მთელი ბრძოლა წააგოს. თქვენ უნდა მიატოვოთ თქვენი ქვეყნის ბედი, რათა ემსახუროთ თქვენს მხარდამჭერებს. გარკვეული დროის შემდეგ შევნიშნე, რომ ასეთი მოთხოვნებით მომმართავთა შორის ლეგიონერები არ იყვნენ. ყველა მათგანი ან პროფესიონალი მათხოვარი იყო, ან სპეციალურად გაგზავნილი მოწინააღმდეგე, რომლებიც ჩვენს პარალიზებას ცდილობდნენ.

(2) ამ სისტემამ ჩვენ ისეთ მდგომარეობაში ჩაგვაყენა, რომ უნდა გვევლო წინ და გვეთხოვა მათგან კეთილგანწყობა. სწორედ ამ მიზეზების გამო, მე პირადად უარი ვთქვი ვინმეს საქმეებში ჩარევაზე. პარლამენტში ჩემი მთელი მოღვაწეობის განმავლობაში არცერთი მინისტრისგან არაფერი მითხოვია.

კიდევ ერთი კატეგორია შედგებოდა მათგან, ვინც ფულის სათხოვნელად მოდიოდა. ყოველდღიურად ჩვენს კარებზე ასობით ადამიანიდან არცერთი ლეგიონერი არ იყო. ზოგი ნამდვილად ავად იყო ან უბედურებაში ჩავარდა, მაგრამ ზოგიერთმა ეს სისტემა ნამდვილ პროფესიად აქცია.

საბოლოოდ, ჩვენი ჯგუფი პატარა ორგანიზაცია იყო, რომელიც ფორმირებაში იყო, მოძრაობაში, მუდმივ ბრძოლაში. ეს განსაკუთრებით მოითხოვდა ჩემგან მტრის ყველა მოძრაობისადმი შეუფერხებელ ყურადღებას; ეს გულისხმობდა მტრის გეგმების გამოვლენას და მოგერიებას, ახალი პოზიციების დაპყრობას და ორგანიზებას, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, მთელი ქვეყნის მასშტაბით ბრძოლის ველების მუდმივ დათვალიერებას, დღე და ღამე. მაგრამ ყველაფერზე ადრე ლეგიონერთა განათლების ზედამხედველობა იყო საჭირო, რათა არ გამოფხიზლებულიყავით და არ აღმოგვეჩინა, რომ თანდათანობით მორალური ინფექციის პოლიტიკურ კატეგორიად გადაიქცეოდნენ, საიდანაც თავს ვერ გამოვიყვანდით და რომელშიც ლეგიონერთა სული მოკვდებოდა.

Machine Translated by Google

პარლამენტმა წამართვა ის დრო, რაც ლიდერობისთვის ნამდვილად მჭირდებოდა.

მდგომარეობა ლეგიონერული ორგანიზაცია 1932-1933 წლებში

1932 წლის შემოდგომაზე და 1933 წლის ზამთარში ლეგიონერებს სუნთქვა შეეკრათ. სამნახევარი წელიწადის ბრძოლა დასრულდა. ეს ახალგაზრდები ახლა დასვენებას იმსახურებდნენ. თითქმის ორი წელი იყო გასული მას შემდეგ, რაც ბუქარესტში დავსახლდი.

იასიში ჩემი ადგილის დასაკავებლად ბანეა, ტოტუს, კრანგანუს, ტასკას და სტელიან თეოდორესკუს დახმარებით, სტუდენტებთან, სტამბასთან, ჩვენს სახლთან და ა.შ. დაკავშირებული საკითხების გადასაჭრელად დარჩა. ლეგიონერთა სტუდენტთა ჯგუფი გაიზარდა და ამჟამად მებრძოლი სტუდენტების ნახევარზე მეტს შეადგენს. კლუჟში ორგანიზაციის ჯანსაღი დასაწყისი ბანიკა დობრემ განახორციელა; ანალოგიურად ჩერნაუტიში ლაურიჩმა, სადაც ლეგიონერი იყო. ცხოვრება ლამაზად ვითარდებოდა პროფესორ ტრაიან ბრაილეანუს სულიერი ხელმძღვანელობით, რომლის გარშემოც შეიკრიბნენ პროფესორი ტოპა და სხვები. მთელ ბუკოვინაში ლეგიონერთა ნაკადი და ორგანიზაცია იზრდებოდა ვეტერანი და გამორჩეული ნაციონალისტი ვასილ ლასინშის მეთაურობით. კიშინიოვში მუშაობდნენ ტუდორაჩე და სერგი ფლორესეუ; ორადეა მარეში, ლოსიფ ბოზანტანი.

ჯვრის საძმოში გაზრდილი ახალგაზრდები უნივერსიტეტში ჩაბარებისთვის მზად იყვნენ. ბუქარესტში გამოცემა დაიწყო დიდი გამბედაობისა და შესანიშნავი ხელმძღვანელობის მქონე ნაციონალისტურმა გაზეთმა, Calendarul-მა („კალენდარი“), ბატონი ნიჩიფორ კრაინიჩის ხელმძღვანელობით და პროფესორ დრაგოშ პროტოპოპესკუს ხელმძღვანელობით რამდენიმე ინტელექტუალის თანამშრომლობით. ეს გაზეთი გაბედულად იკვლევდა ახალ და ფართო გზას რუმინეთის ინტელექტუალურ სამყაროში, ქრისტიანული გზით.

Machine Translated by Google

და ნაციონალისტური ხაზი. ბატონი კრეინიჩის სტატიები განსაკუთრებით ნამდვილი ქვემეხის ცეცხლი იყო, რამაც მტრის რიგებში ნგრევა გამოიწვია. დედაქალაქში სტუდენტურ მოძრაობაში ლეგიონერები პირველ ხაზებს იკავებდნენ. სტუდენტური ცენტრის თავმჯდომარე ტრაიან კოტიგა იყო, რომელსაც ლეგიონერთა კომიტეტი ჰყავდა.

დედაქალაქის ინტელექტუალურ ახალგაზრდობაში ცვლილებები იგრძნობოდა. მათი სინდისი ჩვენი ერის ცხოვრებაზე მოქმედი დიდი პრობლემებით იყო შეპყრობილი. ნიჭიერი ჯგუფი მიისწრაფოდა
ახალი რეცენზიის, „აქსა" („ღერძი") გარშემო პოლიქრონიადესთან, ვოენთან, კონსტანტთან ერთად ლეგიონერთა რიგებს შეუერთდნენ, ხოლო სხვა გამოჩენილი ახალგაზრდები, როგორებიც არიან პროფესორი ვასდე კრისტესკუ, ვასფიე მარინი, პროფესორი ვიადიმირ დურნიტრესკუ, ინჟინერი ვირგდ იონესკუ, პროფესორი რადუ გირი, ადვოკატი პოპოვი, მხატვრები ბასარაბი და ზლოტესკუ, ყველანი ძალიან ნიჭიერები და ენთუზიაზმით აღსავსე, ლეგიონერის იდეოლოგიის ხაზით მუშაობდნენ.

ჯანმრთელი მაკედონელი ახალგაზრდობა, ცრემლივით სუფთა და მამაცი, სულ უფრო და უფრო უახლოვდებოდა ჩვენ. თუმცა, ჩვენ არაგონივრულად მივიჩნიეთ, რომ ოთხკუთხედში მაკედონელთა მასა [შენიშვნა: რამდენიმე საგრაფო
სამხრეთ დობროგეა, რომელიც რუმინეთმა 1913 წელს ბალკანეთის ომის ბოლოს ანექსირა.] გვარდიაში მიიღეს, რადგან ქვეყანაში ახლახანს დასახლებულები მას ძალიან ბევრ საფრთხეს შეუქმნიდნენ.
დევნა. მაკედონიის უნივერსიტეტის ახალგაზრდობა კი მთლიანად შეუერთდა ლეგიონერთა მოძრაობას. ამ მაკედონელ ახალგაზრდებს სათავეში სამი გამორჩეული კულტურული მოღვაწე ედგა:
Papanace, Caranica და Sterie Ciumeti.

პირველ ორთან ხშირად მიწევდა კონსულტაცია, ორივეს ჰქონდა შესანიშნავი განსჯა, რომელიც გამყარებული იყო უმწიკვლო სიწმინდით, გულწრფელობით, დიდი სიყვარულითა და გამბედაობით.

არ მჯერა, რომ 1931 წლიდან არც ერთი დღე არ გასულა მათთან შეხვედრის გარეშე. ამ დევნის დროს საათობით ვსაუბრობდით დარტყმაზე, უსამართლობაზე, ღალატზე, ლეგიონერის ახალი წამების ყოველი ახალი ამბავი...

დანა, რომელიც ჩვენს გულებს უჩხვლეტდა.

ყველა სასტიკად მოპყრობილი ლეგიონერის გამო განცდილი ტკივილი ჩვენს სულებს ტანჯავდა; განსაკუთრებით კი ის, რომ მომავალში სამართლიანობის იმედის დანახვის შეუძლებლობა იყო.

Machine Translated by Google

სტერიე ციუმეტი დღე და ღამე ჩემთან ცხოვრობდა. ის იყო ახალგაზრდა კაცი, დიდი სამართლიანობითა და ძაღლივით ერთგულებით. ის გახდა გვარდიის მთავარი ხაზინადარი. მთელი თავისი დღეები - რამდენიც არ უნდა ჰქონდეს - მხოლოდ გვარდიაზე იფიქრებდა, მხოლოდ გვარდიისთვის იზრუნებდა და იმოქმედებდა, მხოლოდ გვარდიისთვის იცხოვრებდა მხოლოდ არაფრისთვის.

ქვეყნის სხვადასხვა წერტილში გამოჩნდა სხვა ღირებული ელემენტები: დოქტორი პანტელიმონი, მამა იონესკუ დუმინიკა, დოქტორი ავგუსტინ ბიდიანი სიბიუში; მამა ჟორჟესკუ-ედინქტი, სტუდენტების სულიერი აღმსარებელი, ვეტერანი მებრძოლი, კაპიტანი ციულეი ბაკაუში, არისტოტელ გეორგიუ, ასევე ვეტერანი, რომელიც მეთაურობდა რამნიკულ-სარატში; ბრადაში, იონ ილიესკუ; კონსტანტაში, სეიტანში; მამა დოარა და ვიქტორ ბარბულესკუ ვალჩეაში; პროფესორები ვინტანი, გენადიე და დუმა ტიმიშოარაში; და ვეტერანი ლეგიონერები, პროფესორები ნიკოლაე პეტრასკუ, ჰორია სიმა, ადვოკატი იოსიფ კოსტეა, კოლჰონი და სხვები, რომლებსაც ახლა აქვთ სამეთაურო პოსტები ქვეყნის სხვადასხვა ნაწილში.

ბუქარესტი სექტორებად იყოფა [შენიშვნა: ხუთი დიდი სექტორიდან თითოეულს ფერის სახელი აკისრია: მწვანე, ყვითელი, წითელი, ლურჯი და შავი] და ჩვენ მათში დავიწყეთ ორგანიზება. მწვანე და ლურჯ სექტორებში ორი კარგი კაცი იყო, ნიკოლაე კონსტანტინესკუ და დორუ ბელიმაჩე, ორი ძლიერი ხასიათის, ორი მყარი ტვინის მქონე, დორუ ბელიმაჩე კი ერთ-ერთი ყველაზე გამორჩეული სტუდენტი იყო.
ლიტერატურის ფაკულტეტი; ნიკოლაე კონსტანტინესკუ, რომელსაც ეკონომიკური განათლება ჰქონდა, კომერციული აკადემიის სტუდენტი იყო. მალე ორივე მათგანს ლეგიონერის რწმენისა და სიმამაცის შთამბეჭდავი თვისებები გამოავლინა.

ამ პერიოდში შეიქმნა პირველი ლეგიონერის წოდება.
1932 წლის 10 დეკემბრის შემდეგი ბრძანება:

ა) ლეგიონერთა იერარქიაში დგინდება პირველი უმაღლესი წოდება, სახელწოდებით ლეგიონერის კომენდანტი. მათი თავგანწირვის, შრომის, გმირობის, რწმენის, შესაძლებლობებისა და უფროსობის გათვალისწინებით, შემდეგი ლეგიონერები ანბანის მიხედვით დაწინაურდებიან წოდებით: ბანეა იონი, მედიცინის დოქტორანტი; ბელგეა იონი; ბლანარუ იონი, ინჟინერი; დუმიტრესკუ იონი, მღვდელი; იონესკუ ანდრეი; სილაღი ვიქტორი, ადვოკატი; Steleseu Mihail, კონგრესმენი; ტოტუ ნიკოლაე, სტუდენტი; ტრაიან კოტიგა, სტუდენტი; ტანასე ანტოჰი, ხელოსანი.

Machine Translated by Google

ბ) 1927 და 1928 წლების სერიის ყველა ლეგიონერი, რომლებმაც დადეს ფიცი და კვლავ ლეგიონის აქტიურ რიგებში არიან, ამით დაწინაურდებიან ლეგიონერის კომენდანტის თანაშემწის წოდებაში.

ხელმოწერილი: კორნელიუ ზელეა კოდრეანუ.

დანარჩენები, უფრო ხანდაზმულები, გადაიყვანეს ლეგიონის სენატი და ლეგიონერთა უმაღლესი საბჭო.

Machine Translated by Google

პოლიტიკური ჯარისკაცი, მეორე

და მესამე ნაწილები,

დერეკ ჰოლანდი

Machine Translated by Google

მეორე ნაწილი:
პოლიტიკური ჯარისკაცის საჭიროება.

როდესაც ერი აღსდგება თავისი თავისუფლებისთვის საბრძოლველად და პატივისცემის ნიშნად, ყოველთვის უმცირესობა აღიზიანებს ბრბოს.

დასავლეთის დაცემა (ოსვალდ შპენგლერი)

ბოროტების ძალების წინააღმდეგ ბრძოლის წინა ხაზზე, რომლებიც მთელ მსოფლიოს სიბინძურის, კორუფციისა და ღალატის ოკეანეში ახვევენ, ევროპის სხვადასხვა ნაციონალისტური მოძრაობები დგანან. ბრიტანეთში ერთადერთი ორგანიზებული ძალა ეროვნული ფრონტია, მაგრამ მანაც კი დაუშვა საკმაოდ ფუნდამენტური შეცდომები სამოცდაათიან წლებში იმის შესახებ, თუ რა იყო საჭირო ჩვენი ქვეყნის გადასარჩენად. დისკუსია ყოველთვის იმაზე იყო, უნდა გაგვემართა თუ არა მსვლელობა აქ თუ იქ; უნდა გვებრძოლა თუ არა ამ არჩევნებში; შეგვეძლო თუ არა რაიმეს გაკეთება ჩვენი „იმიჯის“ გასაუმჯობესებლად. ეს დისკუსიები ისეთივე სასარგებლო იყო, როგორც კამათი იმაზე, თუ ვის შეეძლო რომელი შეზლონგზე ჯდომა „ტიტანიკზე“. რა თქმა უნდა, ჩვენი სახელი უფრო ცნობილი გახდა, თუმცა სხვა მეთოდებიც ამას მიაღწევდა; ფაქტია, რომ ჩვენმა მთელმა დრომ, ფულმა და ენერგიამ ვერ შეაჩერა ერთი იმიგრანტის მოსვლა; ვერ შეაჩერა ერთი ქარხნის დახურვა; ვერ შეაჩერა ჩვენი სამშობლოს ფიზიკური და სულიერი გაუპატიურება.

ჩვენი მარცხი მარტივი, მაგრამ გადამწყვეტი იყო. ჩვენ გვჭირდება არა პოლიტიკა, დოქტრინები ან აქტივობები - თუმცა მნიშვნელოვანია ეს ყველაფერი საერთო პოლიტიკურ სქემაში - არამედ ახალი ტიპის ადამიანი, რომელიც ყოველდღიურად იცხოვრებს ნაციონალისტური ცხოვრების წესით, რომელიც იქნება შუქურის და შთაგონების წყარო მის გარშემო მყოფი იმ ბრიტანელებისთვის, რომლებიც სასოწარკვეთილნი არიან ჩვენი სიტუაციით. სხვა დისკრედიტირებული პარტიები ჩვენს ხალხს სთავაზობენ პოლიტიკასა და დოქტრინებს... თაობები, მაგრამ რა შედეგით? საშუალო ბრიტანელისთვის, რატომ უნდა ყოფილიყო ეროვნული არმია სხვებისგან განსხვავებული? თუ გვინდა წარმატების მიღწევა, საკითხის არსს უნდა მივაპყროთ: ჩვენს ხალხს მაგალითად ისეთი ადამიანი სჭირდება, რომელიც თავის ქადაგებას პრაქტიკაში იყენებს. ამ მაგალითს ჩვენ პოლიტიკურ ჯარისკაცს ვუწოდებთ.

რა არის პოლიტიკური ჯარისკაცი?

თუ ევროპის ისტორიის უმაღლეს პერიოდს გადავხედავთ, ადვილად შევძლებთ იმ ადამიანების ტიპის იდენტიფიცირებას, რომლებიც სულისკვეთებას განასახიერებენ ან გამოხატავენ.

Machine Translated by Google

რაც ჩვენს ერს ასე სასოწარკვეთილად სჭირდება.

ძველ საბერძნეთში ცხოვრობდნენ სპარტელები, მკაცრი, უაღრესად დისციპლინირებული ხალხი, რომლებიც ისტორიაში ძირითადად თერმოპილეს ბრძოლაში გმირული ბრძოლის გამო შევიდნენ. სწორედ აქ...
300 სპარტელი, მეომარი მეფის, ლეონიდასის მეთაურობით, იმპერატორ დარიოსის მეთაურობით 100 000 სპარსელ ჯარისკაცს დაუპირისპირდა; ასეთი უზარმაზარი დაპირისპირების შიშისგან სპარტელები ამაყად მღეროდნენ თავიანთ საბრძოლო ჰიმნს, „კასტორის სიმღერას“, შემდეგ კი ცეცხლისა და სისხლის ჭურჭელში დაიღუპნენ. მიუხედავად იმისა, რომ სპარტელები დამარცხდნენ, ისტორიას სწორედ ისინი ახსოვს.

ძველ რომში, რომაელი ასისთავი იყო, რომლის სამხედრო უნარ-ჩვევებმა და მარადიული რომის, Pax Romana-სადმი ერთგულებამ მას მსოფლიო ისტორიაში ერთ-ერთი საუკეთესო და კარგად მოწესრიგებული იმპერიის აშენებაში შეუწყო ხელი და, შედეგად, ჩვენს მემკვიდრეობაში იმდენი რამ დაგვიტოვა, რისი დასაფასებელიც შეგვიძლია.

შუა საუკუნეების ევროპაში არსებობდა ქრისტიანი ჯვაროსანი, რომლის ერთგულებაც ასკეტიზმისა და რაინდობის იდეალებისადმი იმდენად განასახიერებდა ევროპას, აღმოსავლეთსა და დასავლეთს, რომ დღესაც კი „რაინდული საქციელი“ ქების მაღალ ფორმად ითვლება. ეს რაინდები, ერთი კულტურიდან წარმოშობილი ზეეროვნული საზოგადოება, პაპმა ურბან II-მ აღწერა, როგორც ისინი, „მზად არიან იჩქარონ ომის დაწყებისთანავე, გამოიყენონ მას თავიანთი იარაღის მრისხანება პატივისა და სამართლიანობის დასაცავად“.
ჩვენს საუკუნეში პოლიტიკური ჯარისკაცობის, შესაძლოა, ყველაზე გამორჩეული მაგალითი იყო რუმინეთის რკინის გვარდია, ლეგიონერთა მოძრაობა, რომელიც კორნელიუ კოდრეანუს გენიალურმა ადამიანმა დააარსა და ჩამოაყალიბა.
ამ მოძრაობის მიერ წარმოქმნილი სული იმდენად ძლიერი და ყოვლისმომცველი იყო, რომ თავისი მოკლე 15 წლის განმავლობაში მან მთელი ერი დააინფიცირა.
დღესაც კი კომუნისტური ხელისუფლება გმობს ლეგიონერებს, იმდენად შეშინებულები არიან მათი სულიერი და შთამაგონებელი ძალით - ძალა, რომელიც იზრდება მაშინ, როდესაც მარქსისტული აღმოსავლეთ ევროპის მძიმე შრომა კლავს ყველაფერს, რასაც შეეხება.

მაგრამ ევროპას არ აქვს მონოპოლია პოლიტიკურ ჯარისკაცებზე და ყველა ხალხსა და კულტურას აქვს პოტენციალი, შექმნას ამ ტიპის ადამიანი, თითოეული მათგანი თავის განსაკუთრებულ გარემოებებს შეეფერება. ავიღოთ მაგალითად
ისლამური რევოლუციის გვარდია მოლების ირანში. მათი გამბედაობის დასაფასებლად და პატივისცემისთვის აუცილებელი არ არის მათი რომელიმე ან ყველა მიზნის დათანხმება. მათი რწმენა საკუთარი საქმის მიმართ იმდენად ძლიერია, რომ ისინი უიარაღოდ გაიქცევიან ნაღმების ველებზე მტერზე თავდასხმისთვის.

Machine Translated by Google

პოზიციები; მათი იდეალები იმდენად ყოვლისმომცველია, რომ მტრის ბანაკებში სატვირთო ბომბებით შევარდებიან, კარგად იციან, რომ სიკვდილია გარდაუვალია. მართლები არიან თუ ცდებიან, ეს საკითხი არ არის სადავო, მაგრამ ცხადია, რომ ეს ძალა, სიკვდილისადმი ეს ზიზღი, არის ის მასალა, საიდანაც გამარჯვებები იქმნება. ამ ძალამ იანკების ომი გამოიწვია.
მანქანა ლიბანიდან გააძევეს - სანამ აშშ-ის ჯარები სამუშაო ადგილის უსაფრთხოების, ხელფასის პაკეტისა და პენსიისთვის იბრძოდნენ, მათი მოწინააღმდეგეები რევოლუციური გვარდიიდან იდეალისთვის, დამოუკიდებელი,
ირანული ირანი. ჩვენ უნდა ვისწავლოთ, რომ იდეალიზმის ძალა გათვლას აღემატება.

როდესაც ჩემს მიერ მოყვანილ რამდენიმე მაგალითს განვიხილავთ, ერთი რამ მკითხველთა უმეტესობისთვის მაშინვე აშკარა გახდება - კერძოდ, რომ ყველა მათგანი მეომარი, სამხედრო მოსამსახურეა. თუმცა, ეს სრულიად არასწორია იმის დაჯერება, რომ ეს ასპექტი, სამხედრო, ყველაზე მნიშვნელოვანი ასპექტია, ან თუნდაც ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ასპექტი. საერთო მნიშვნელი, რომელიც საშუალებას აძლევს ყველა ამ ადამიანს, მოთავსდეს ერთი და იგივე კატეგორია, მათი აშკარა განსხვავებების მიუხედავად, არის ის ფაქტი, რომ ისინი შთაგონებულნი იყვნენ სულიერი და რელიგიური იდეალით, რომელიც მთლიანად დომინირებდა მათ ცხოვრებაში. არაფერი იდგა მათსა და იდეალს შორის. ისინი მზად იყვნენ ყველაფერი გაეწირათ თავიანთი იდეალის გამარჯვებისთვის. თუ რაიმე მიზეზით მათ საქმეს ჩამოართმევდნენ, მათი სიცოცხლე აზრს დაკარგავდა.

რაიმე მნიშვნელობა არ ჰქონდათ. ისინი კარგი მეომრები იყვნენ, რადგან მათში ალი ენთო, ცეცხლი, რომლის ჩაქრობა მხოლოდ მათი უკანასკნელი, მოკვდავი ამოსუნთქვის შემდეგ შეიძლებოდა. ეს იყო ალი, რომელიც მათ...
მტრები ხშირად არ ფლობდნენ ან არ ესმოდათ, მაგრამ რომლებსაც ეშინოდათ და პატივს სცემდნენ. ეს არის ის ალი, ის მწველი სული, რომელიც ხელახლა უნდა გავაღვივოთ, თუ ჩვენს კულტურას სურს ჰქონდეს მომავალი, რომელიც ღირსეულია...
სახელი. თუ ეს ჩვენს შესაძლებლობებს აღემატება, მაშინ ჩვენი ყველა მატერიალური მიღწევა, ჩვენი მეცნიერება და ტექნოლოგია, ჩვენი ინტელექტუალური სიდიადე სრულიად უსარგებლო აღმოჩნდება, ყველაზე მეტად
ცხოვრებაში მთავარია სიცოცხლის ნება. თუ ჩვენს ხალხში ეს ნება არ იქნება, ვერც ერთი მეცნიერი და ვერც ერთი მოწყობილობა ვერ გვიშველის.

პოლიტიკური ჯარისკაცის ამოცანაა, ხელი შეუწყოს სიცოცხლის ნებას სიცოცხლის ჭეშმარიტი ბუნების გამოვლენით - ამ საუკუნის მატერიალისტური კოშმარისგან განსხვავებით, რომელიც შეცდომით „ცხოვრებად“ არის აღქმული -
და ამ ცხოვრებით ცხოვრებით. ამისათვის პოლიტიკურმა ჯარისკაცმა სულიერი რევოლუცია უნდა განიცადოს, შინაგანი რევოლუცია, რომელიც წარმართავს, წარმართავს და ავსებს მის ცხოვრებას. როდესაც ეს მიღწეულია

Machine Translated by Google

არსებითად, პოლიტიკური ჯარისკაცი ყველა თავის ქმედებას იმის მიხედვით შეაფასებს, წინ წაწევს თუ არა ისინი საქმის საქმეს. ის იქნება ადამიანი, რომელიც არ იტყვის: „რა სარგებელი მოაქვს ჩემთვის?“, არამედ ადამიანი, რომელიც იტყვის: „რით შემიძლია დავეხმარო?“. ამ ტიპის ადამიანისთვის გარკვეული სიტყვები შეიცავს თავად ცხოვრების მნიშვნელობის გასაღებს: პატივი, სამართლიანობა, თავმოყვარეობა, პატიოსნება, რწმენა, თავმდაბლობა, თანაგრძნობა, სიყვარული.

ის არ დაუშვებს მისი ან ერის ღირსების შეურაცხყოფას ან უღირსების მიერ ძირს უთხრის; ის უმოქმედოდ არ დარჩება, როდესაც მისი ხალხი ექსპლუატაციის მსხვერპლია, არამედ ყურადღების ცენტრში გახდება იბრძოლოს სამართლიანობისთვის. ის არ დაკარგავს თვითშეფასებას და ღირებულებას გარეგან ფაქტორებზე, როგორიცაა ნარკოტიკები ან სასმელი, დამოკიდებულების გამო, რადგან მან იცის, რომ თუ მას აქვს შინაგანი ძალა, რომელიც სიცოცხლეს უნარჩუნებს მაშინ ის უძლეველი იქნება. ის პატიოსანი იქნება ყველა საქმეში, დიდსა თუ პატარაში, რადგან ნაციონალისტი მებრძოლი მაგალითით ლიდერობს. მას ექნება სრული, უდავო რწმენა...
თავისი საქმის სიმართლე; ის იქნება ადამიანი, რომელიც თავისი შესაძლებლობების ზღვრამდე იბრძოლებს თავისი ხალხისა და ერის კეთილდღეობის წინსვლისთვის, მაგრამ ამას გააკეთებს ყოველგვარი ქების ან საჯაროობა. ის თავმდაბალი დარჩება იმის ცოდნით, რომ მისი ქმედებები მოვალეობის საკითხია, რომელიც ცხოვრების უმაღლესი წესით არის შთაგონებული. მას მოქმედებისკენ აღძრავს ჩვენი ლამაზი ქვეყნის ფიზიკური გაუპატიურება და ჩვენი მდიდარი კულტურის განადგურება; მისი თანაგრძნობა იქნება ისეთი, რომ ის ჩვენი ერის სუსტებსა და გაჭირვებულებს თავისი უზარმაზარი ძალით შემოსავს. მისი სიყვარული იქნება სუფთა და გამამხნევებელი, აღმდგენი და შთააგონებს ყველას და ყველაფერს, რასაც ეს ეხება.

პოლიტიკური ჯარისკაცი არის ადამიანი, რომელსაც მარადიული იდეალი უჭერს მხარს და რომელიც დადებითად იმოქმედებს ნებისმიერ სიტუაციაში სიმართლის, სიკეთისა და ჭეშმარიტების დასაცავად. ევროპის ისტორიაში არასდროს ყოფილა პოლიტიკური ჯარისკაცების ბატალიონების საჭიროება ასეთი სასწრაფო და აუცილებელი. ჩვენი მტრების რიგები უზარმაზარია: ბანკები, კომუნისტები, მასონები, სიონისტები, კაპიტალისტები. მათ აქვთ ფული და ძალაუფლება; ისინი დომინირებენ მედიაზე; ისინი აკონტროლებენ მთელ არმიებს მთავრობების კონტროლის გზით; ისინი ერის სისხლში ნერგავენ კოროზიულ იდეებს, რომლებიც გვასუსტებს, გვაიძულებს აპათიურები ვიყოთ, უძლურები ვხდებით.

და რა გვაქვს ამის წინააღმდეგ საბრძოლველად? რამდენიმე ათასი პატრიოტი დასავლეთ ევროპის ყველა ქვეყანაში. ჩვენ არც ფული გვაქვს, არც ძალაუფლება, არც გავლენა, არც მედია, რომ აღარაფერი ვთქვათ ამაზე. ჩვენ სპარტელები ვართ,

Machine Translated by Google

მცირერიცხოვანი. ისინი სპარსელები არიან, მრავალრიცხოვანი. ამ საშინელი რეალობის წინაშე ჩვენი თანამემამულეები, შანსების შეფასების შემდეგ, ჯგუფურად ტოვებენ ბრძოლის ველს და ამტკიცებენ, რომ ყველაფერი „გარდაუვალია“. „ჩვენ ვერ გავიმარჯვებთ“, ამბობენ ისინი. „საქმე ძალიან შორს წავიდა“, ამბობენ ისინი. „შესაძლოა კომუნიზმი არც ისე ცუდი იყოს“, ამბობენ ისინი. რა მართალი იყო მეცხრამეტე საუკუნის უელსელი ნაციონალისტი ემრის აპ ივანი, როდესაც აღნიშნა: „გარდაუვალი არ არის ბრძენთა მაღალი კოშკი, არამედ უბრალოდ მორცხვთა საკურთხეველი“.

პოლიტიკური ჯარისკაცი ამ საშინელ რეალობას სრულიად სხვა კუთხით შეხედავს, რადგან ის იდეალისტი და რეალისტია. იდეალი ჩვენი ბრძოლის მიზანია; რეალიზმი ის თვისებაა, რომელიც განსაზღვრავს, თუ როგორ შეგვიძლია ამ მიზნის მიღწევა საუკეთესოდ. პოლიტიკური ჯარისკაცი, ორივე მხარის იარაღის აწონ-დაწონის შემდეგ, აღიარებს, რომ ყველა ასპექტში ჩამორჩენილები ვართ, გარდა ერთისა. ეს გამონაკლისი ჩვენი რწმენაა, ჩვენი იდეალი, რომელიც ჩვენთვის სიცოცხლეზე ძვირფასია და რომლის დაშინება, მოსყიდვა და წამება შეუძლებელია. ეს რწმენა მხოლოდ ბუნდოვანი მოგონებაა, ჩვენი ხალხის უმეტესობის მბზინავი ნაკვერჩხალი - პოლიტიკური ჯარისკაცის ამოცანაა ამ ნაკვერჩხლის გაღვივება და გაღვივება მანამ, სანამ მისი ციმციმი არ გაძლიერდება და არ გახდება უფრო ინტენსიური, სანამ ის მძვინვარე ჯოჯოხეთად არ გადაიქცევა, რომელიც ჩვენს ხალხსა და ჩვენს მიწას შთანთქავს.

ეროვნული თავისუფლება, სოციალური სამართლიანობა და ჭეშმარიტად თავისუფალი ევროპა. პოლიტიკური ჯარისკაცი თავისი ყოფნითაც კი წაახალისებს ენთუზიაზმს, ამხანაგობასა და თავდადებას. ის იქნება სინათლე, რომელიც სიბნელის საზღვრებს გააფართოვებს. ხალხი მის რჩევას მიმართავს; ისინი მის რჩევას გაითვალისწინებენ; ისინი თავს მოიკრებენ და ბრძოლას ყველაზე უმაგრეს ფოლადზე ძლიერები დაუბრუნდებიან.

ყოველი დღე ევროპის ერების დასახიჩრებული სხეულიდან სისხლის წვეთების მოწმეა. ეს არის სანახაობა, რომლის დანახვაც მხოლოდ ცინციალურ ან უინტერესო ადამიანებს შეუძლიათ ღრმა თანაგრძნობისა და წმინდა რისხვის გარეშე. ლამაზი ქალი, რომელმაც ოდესღაც მთელი მსოფლიო თავისი ინტელექტით, სიდიადითა და ენერგიით მოაჯადოვა, ახლა ღარში წევს, გონებადაკარგული...

სუპერძალების ბარბაროსული ურდოები. მხოლოდ პოლიტიკური ჯარისკაცების არმია ცდილობს დაიცვას იგი ძალადობრივი დარტყმების ნიაღვრისგან. ეს არმია პატარაა, მისი ამოცანა უზარმაზარი, მაგრამ მაინც აგრძელებს ბრძოლას. ის არ დაუშვებს, რომ ჩვენი მემკვიდრეობა, კულტურა, ტრადიციები და კეთილშობილური ღირებულებები მტვერში გადაიქცეს, სამუდამოდ დაიკარგოს უმრავლესობის სიმხდალის გამო. ეს არმია გამარჯვებისთვის იბრძვის, მაგრამ თუ დამარცხება უნდა იყოს განაჩენი...

Machine Translated by Google

ბედისწერის, მაშინ ეს იქნება ბრძოლა ბოლო კაცამდე, ხმლით ხელში – ჩვენი საუკეთესო წინაპრების ღირსი ხარკი.

და თუ უგუნურები, „შესაძლებლის ხელოვნების“ მქადაგებლები „ფანატიზმში“ დაგადანაშაულებენ, გაიხსენეთ ჯონ ჯენკინსის სიტყვები, შვილის, რომლითაც უელსს სამართლიანად შეუძლია იამაყოს:

> „ფანატიზმზე სამ რამეს ვიტყვი: პირველ რიგში, თუ მართალია, რომ ფანატიკოსს აქვს ძალა...“
> ათი კაცი, ეს აუცილებელია, რადგან დანარჩენ ცხრა კაცს არ ადარდებს. მეორეც, ყოველთვის არ არის მართალი, რომ ფანატიკოსი არ ითვლის მოქმედების ფასს; მე ფანატიკოსი გავხდი, რადგან არ ვიყავი მზად უმოქმედობის შედეგის მისაღებად. და ბოლოს, თუ უელსი გადარჩება და მისი კულტურა და მემკვიდრეობა აყვავდება, ეს მხოლოდ უელსისადმი სასტიკი და ურყევი ერთგულებით იქნება შესაძლებელი, უპირველეს ყოვლისა.
> „ყველაფერი დანარჩენი“.
> მოიცავს ოჯახს, პერსპექტივებს, კარიერას, ჯანმრთელობას, თავისუფლებას და თავად ცხოვრებას. მე მჯერა, სინამდვილეში ვიცი, რომ უელსს შეუძლია ამ ტიპის ფანატიზმის შთაგონება და ეს ფანატიზმი არის აუცილებელი კატალიზატორი, რომელიც საჭიროა ხალხის უმრავლესობის გადასაადგილებლად.“

ის, რასაც ჯენკინსი უელსზე ამბობს, არანაკლებ მართალია სხვა ბრიტანული ერებისა და ევროპაში მათი ბიძაშვილების შესახებაც.

მესამე ნაწილი:
პოლიტიკური ჯარისკაცის გზა.

„გულმოდგინედ უნდა დაისახო მიზნად, რომ ყოველ ადგილას, ყოველ ქმედებაში თუ გარეგან საქმიანობაში იყო შინაგანად თავისუფალი და საკუთარი თავის ბატონ-პატრონი და ყველაფერი შენ გემორჩილებოდეს და არა შენ მათ?[3]“

1965 წელს, შვეიცარიის ქალაქ ლოზანაში, მარსელ დე კორტემ შექმნა...

შემდეგი დაკვირვება: „ხშირად მესმის, რომ ეს ნიშნავს, როგორც

[3] ქრისტეს მიბაძვა (თომას კემპისი)

Machine Translated by Google

ასეთი, არც კარგია და არც ცუდი. ვაღიარებ, რომ ეს მტკიცება მაფიქრებინებს, რადგან ვეკითხები საკუთარ თავს, სად შეიძლება ვიპოვოთ საშუალებები, რომლებიც მხოლოდ საშუალებებია და ამავდროულად არ არიან ინერტული, გამოუსადეგარი, არარსებული, შესაძლოა ჰით რობინსონის რაიმე უცნაური მოწყობილობის მსგავსი. საშუალება ვერასდროს ჩაითვლება ასეთად, გარდა მხოლოდ გონებაში. საშუალება ყოველთვის განიხილება მიზანთან მიმართებაში."

თანამედროვე ეპოქაში ხშირად ამტკიცებენ, რომ „მიზანი ამართლებს საშუალებებს" და ეს არის მტკიცება, რომელსაც ძალიან ბევრი ნაციონალისტი დაუფიქრებლად იზიარებს. როგორც მარსელ დე კორტეს განცხადება ნათლად აჩვენებს, საშუალებები და მიზნები წარმოადგენს ერთიანობას, ორგანულად დაკავშირებულ და ურთიერთდამოკიდებულ პრაქტიკულ პოლიტიკაში. პატრიოტისთვის ის მიზნები, რომელთაკენაც ჩვენ ვისწრაფვით, სრულიად ეწინააღმდეგება ჩვენი მიზნების მიზნებს. დამკვიდრება, ამიტომ, ბუნებრივია, საშუალებებიც განსხვავებული იქნება. ნაციონალისტების მიერ ტერორის რეჟიმების დასამყარებლად გამოყენებული მეთოდების ლეგიტიმურად გამოყენება შეუძლებელია როგორც მებრძოლისთვის, ასევე მისი საქმისთვის უზარმაზარი ზიანის მიყენების გარეშე, რაზეც კოდრეანუმ თავისი მოძრაობა ააგო.

მაგალითად ავიღოთ ტერორიზმის ტაქტიკა - ის, რაც უნდა განვასხვავოთ უბრალო პოლიტიკური ძალადობისა და მკვლელობისგან -
ეს სრულიად უცხოა ნაციონალისტური ტრადიციისთვის, რადგან მისი მიზანი, თეორიული და პრაქტიკული, არის შიშის დათესვა მოსახლეობაში ჩვეულებრივი ადამიანების განურჩეველი მკვლელობით ტყვიებითა და ბომბებით. ჩვენ უარვყოფთ ამ მეთოდს იმ საფუძვლიანი მიზეზის გამო, რომ ვეძებთ ხალხის მხარდაჭერას მათი ყოფის გასაუმჯობესებლად და ამის მიღწევა ნაკლებად სავარაუდოა მათი განადგურებით! საინტერესო ფაქტია ისიც, რომ „ნაციონალისტური" ჯგუფები, რომლებიც ამას იყენებენ...
მიდგომა - ირლანდიის რესპუბლიკური არმია, შტერნისა და ირგუნის ბანდები, ETA, ლათინური ამერიკის რეაქციული სამხედრო დიქტატურები - სწორედ ის ჯგუფებია, რომელთა „ნაციონალისტურ" კრედიტებსაც ძალიან საეჭვოდ მივიჩნევთ. თუ ჩვენ ვაცხადებთ, რომ გვიყვარს ჩვენი ხალხი და კულტურა, რა შესაძლო როლი შეიძლება ჰქონდეს ნაციონალისტურ პოლიტიკაში მეთოდებს, რომლებიც შიშსა და სიძულვილს იწვევენ? თუ ჩვენ ვაცხადებთ, რომ აბსოლუტური ჭეშმარიტება ყველაზე ახლოსაა ჩვენს გულთან, როგორ შეგვიძლია ჩვენი ქმედებებით მოვიტყუოთ და მოვატყუოთ იმ ჭეშმარიტების დამახინჯების გარეშე, რომლის დაცვასა და წინსვლასაც ვაპირებთ? ნურავინ იტყვის, რომ ყველაფერი შეიცვლება ეროვნული...
რევოლუცია, რადგან ადამიანი, რომელსაც არ შეუძლია თავისი პრინციპების დაცვა, როდესაც უძლურია და დასაკარგი არაფერი აქვს, ნაკლებად სავარაუდოა, რომ შეინარჩუნოს ისინი, როდესაც ძალაუფლებას მოიპოვებს და ყველაფერი აქვს დასაკარგი.

Machine Translated by Google

ამბობენ, რომ პრაქტიკა სრულყოფილებას ქმნის და ეს არის ის, რაც ჩვენი ნაციონალისტური ცხოვრების ყოველდღე უნდა გვახსოვდეს.
ჩვენი ოპონენტების მიერ გავლილმა გზებმა ისინი სსრკ-სა და აშშ-ს მონურ სახელმწიფოებამდე მიიყვანა - ჩვენ სხვა გზას ვირჩევთ, რადგან ეროვნულ-რევოლუციურ სახელმწიფოს ვეძებთ.

ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ჩვენ არ შეგვიძლია ვიყოთ ფრთხილები ჩვენს ქმედებებში ან მივმართოთ გონების სისწრაფეს; პირიქითაა საქმე.
ჩვენი პრინციპები გვკარნახობს, რომ ჩვენი არსების ყველა ძვალს ვეყრდნობოდეთ - ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი - საკუთარი თავის ბოლომდე მიყვანა საქმის წინსვლისთვის, ამავდროულად ჩვენი სულის სიწმინდის შენარჩუნებით. ძალიან ადვილია უარი ვთქვათ ჩვენს პრინციპებსა და ღირებულებებზე გარემოებების ზეწოლაზე. საჭიროა ხასიათის სიმტკიცე, სიმტკიცე და გამძლეობა, რათა წინააღმდეგობა გავუწიოთ ჩვენი მტრების კოროზიულ იდეებს, რომლებიც გვაიძულებენ მარტივი გზით ავირჩიოთ. მხოლოდ ერთხელ უნდა დავთმობთ კომპრომისს და აღმოვჩნდებით მოლიპულ ფერდობზე, რომელიც ღალატამდე მიგვიყვანს. ჩვენი გზა ადვილი არ არის. ის რთულია, ის ასკეტურია, ეს სისხლის, ოფლისა და ცრემლების პეიზაჟია. დღე, როდესაც ეს ყველაფერი აღარ იქნება, რევოლუციური ნაციონალიზმი გაყიდვის დღეა.

ახლა, საშუალებებსა და მიზანს შორის ურთიერთობის გაგება არ არის მხოლოდ აკადემიური სავარჯიშო, არამედ აუცილებელი კვალიფიკაცია, რომელიც განსაზღვრავს არა მხოლოდ პოლიტიკური კადრების შერჩევას.
ჯარისკაცები, არამედ ის, თუ როგორ უნდა ჩამოყალიბდნენ ისინი ეროვნულ-რევოლუციურ მეომრებად. ეს არის პირობა იმის გასაცნობიერებლად, თუ რატომ არ იქნება გარკვეული მეთოდები ჩვენთვის მისაღები. მოდით, განვიხილოთ რეკრუტირება. წარსულში მეომარი ელიტა ყოველდღიური ცხოვრების ფაქტი იყო და ისეთივე ბუნებრივი, როგორც მზიანი დღეები და მწვანე საძოვრები, მაგრამ დღეს ისინი, საუკეთესო შემთხვევაში, რომანტიკულ მოგონებად იქცნენ. ამიტომ, მკაცრი დასკვნა, რომლის წინაშეც უნდა დავდგეთ, არის ის, რომ სწორედ თქვენნაირმა ადამიანებმა - ამ ბროშურის მკითხველებმა - უნდა გაუძღვნენ გზას, გახდნენ პოლიტიკური ჯარისკაცები, რომლებიც გამარჯვებას შესაძლებელს გახდიან.
ზოგიერთი თქვენგანი ამ იდეაზე გაიცინებს. ზოგი თქვენგანი შიშით უკან დაიხევს. ზოგი თქვენგანი აღიარებს, რომ არ გააჩნია ის, რაც საჭიროა. სამწუხაროდ, ღმერთმა, ბედისწერამ, როგორც გნებავთ, დაადგინა, რომ თქვენ და მე უნდა შევასრულოთ ეს რთული ამოცანა. ჩვენს წინაპრებს მსგავსი სიტუაციების წინაშე დგომა მოუწიათ და ჩვენ მათი სულიდან უნდა მივიღოთ ძალა, რომელიც გვაძლევს სტიმულს. სწორედ მათი სულის საძირკველზე უნდა აღვმართოთ კელტური ჯვრის დროშა და დავუპირისპირდეთ ყველა იმ სულელს, ვინც საკმარისად სულელია ამ ერის რისხვის გამოსაწ

და თუ უარს იტყვით იმ მეომრებზე ყოფნაზე, ვის შეუძლია ერს

Machine Translated by Google

რა ხდება? ისინი, ვისაც თავი ლუდის ან წებოს პარკში აქვს? ისინი, ვინც „რეალობას“ სამეცნიერო ფანტასტიკის ვიდეოებში ან ჰეროინში ეძებს? ისინი, ვინც ხმამაღლა საუბრობენ და გრძელ, ვინც „ღმერთების ბინდით“ იმუქრება და მაინც ინანებს რამდენიმე ფუნტს ფონდში ან რამდენიმე საათს შეხვედრაზე? ქუჩაში მჯდომი იდიოტი, რომელიც ფიქრობს, რომ მოკლე ზურგი და გვერდითა შარვალი, იაფფასიანი ლუდი და პრინცესა დი-ს ახალი ქუდი ნაციონალიზმის მნიშვნელობაა? პლასტმასის პატრიოტი, ბურჟუაზიული დროშები, რომლებიც ყოველთვის ერთგულნი არიან „ინგლისის მწვანე და სასიამოვნო საძოვრების“ მიმართ, მაგრამ არა იმდენად ერთგულები, რომ არ გაწირონ თავიანთი „პატრიოტიზმი“, თუ ეს საფრთხეს შეუქმნის მეზობლებისა და მეგობრების მიერ მინიჭებულ „პატივისცემას“? არცერთ ჩვენგანს არ სურს ეს ბრძოლა, მაგრამ მოვალეობა გვეძახის. ისინი, ვინც უარს ამბობენ, უბრალოდ მშიშრები არიან. პოლიტიკურ ჯარისკაცს შეუძლია პატივი სცეს მტერს, მაგრამ მას მხოლოდ მოღალატისა და დეზერტირის ზიზღი შეუძლია. და როდესაც თქვენი შვილების პირმშოობა მათ წაართვეს და დაანაწილეს...

მტრები, შეძლებთ თვალებში ჩახედვას და იმის თქმას, რომ ყველაფერი გააკეთეთ, რაც შეგეძლოთ?

თუ გაგაჩნიათ საჭირო გამბედაობა და მონდომება, როგორ უნდა გახდეთ ეროვნული რევოლუციონერი? ორი სრულიად ერთნაირი პოლიტიკური ჯარისკაცი არ შეიძლება იყოს, თუმცა, ბუნებრივია, მათ ექნებათ...
ბევრი რამ აქვთ საერთო. არსებული განსხვავებები განპირობებული იქნება იმით, რომ ჩვენ ვართ ინდივიდები, რომლებსაც აქვთ როგორც ძლიერი, ასევე სუსტი მხარეები. ეს განსხვავებები არ უნდა წარმოადგენდეს პრობლემებს; სინამდვილეში, მათი ჩვენს სასარგებლოდ გამოყენება შესაძლებელია, რადგან ეფექტური არმია სხვადასხვა ტიპის მამაკაცებისგან შედგება. ყველა ბელადი და არა ინდიელი ისეთივე უსარგებლოა, როგორც ყველა ინდიელი და არა ბელადი. ზოგიერთი თქვენგანი ლიდერად გამოვა, ზოგი კი მეომრად, მაგრამ ყველა მათგანი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი იქნება ჩვენი ეროვნული მისიისთვის.

განვითარების გზა, წვრთნის პროგრამა, რომელიც პოლიტიკური ჯარისკაცის დაბადებით კულმინაციას აღწევს, ჩვენს ზურგზე დადებული ჯვარია. სწორედ ამ ტვირთის ტარებით, ბრძოლის გზით, ჩვენ ნელ-ნელა - და მე ვგულისხმობ ნელ-ნელა - მივაღწევთ საჭირო თვისებების შეძენას. არიან ისეთებიც, რომლებიც ფიზიკური სრულყოფილებისკენ ისწრაფვიან, როგორც მათი ცხოვრების უმაღლესი მიზნისკენ - ისინი დაადასტურებენ, რომ ეს სრულყოფილება არ გაიცემა ყოველ გალონ ბენზინთან ერთად, არამედ მოითხოვს შრომას და დიდ ტკივილს. ანალოგიურად, პოლიტიკურ ჯარისკაცად გახდომა აქტივისტების საქმეა და არა სავარძლის დიქტატორების ან თვითგამოცხადებული ბედისწერის ადამიანების.

ამის თქმით, განვითარების გზა მარტივი და ლოგიკურია.

Machine Translated by Google

მის სტრუქტურაში. თავიდან მხოლოდ მცირე რაღაცეების მიღწევას ისახავთ მიზნად, რომელთა მიღწევის შემდეგ თავდაჯერებულობას შეგმატებთ. და უნარი, რომ უფრო ამბიციური მიზნები დაისახო. ამ ეტაპზე ყველაზე მნიშვნელოვანია, იყოთ გულწრფელი საკუთარ თავთან, რადგან თუ ამას ვერ შეძლებთ, ვერასდროს იქნებით გულწრფელი კოლეგებთან. დაჯექით მარტო და სერიოზული ფიქრის შემდეგ შეადგინეთ თქვენი კარგი და ცუდი მხარეების სია, გახსოვდეთ, რომ თავი აარიდოთ გადაჭარბებულ კრიტიკას ან თვითკმაყოფილებას. ამის შემდეგ, აირჩიეთ ერთი კარგი პუნქტი, რომლის განვითარება და გაუმჯობესებაც შესაძლებელია და ერთი სისუსტე, რომლის გარეშეც უკეთესი იქნებოდა. ქაღალდზე ეს საოცრად მარტივად ჟღერს, მაგრამ სინამდვილეში ეს ტიტანური მასშტაბის ბრძოლაა. იქნება დრო, როცა იფიქრებთ, რომ კარგად მიდიხართ, შემდეგ კი უეცრად ძველ ჩვევებს დაუბრუნდებით და პირქვე დაეცებით. მაგრამ ნუ დანებდებით და ნუ იმედგაცრუებთ წარუმატებლობის გამო, რადგან სწორედ მუხლებიდან ადგომა და ხელახლა მცდელობა ავითარებს თქვენს თვითდისციპლინას და ყველა დაბრკოლების მიუხედავად წარმატების მიღწევის სურვილს. ეს არის პროცესი, რომელიც სულიერად თქვენთვის იმას გააკეთებს, რასაც ჩარლზ ატლასი ამტკიცებს, რომ მისი წონა ფიზიკურად გააკეთებს! ბედნიერების გაგება მხოლოდ მაშინ შეგიძლიათ, როდესაც სევდას გაიგებთ, წარმატების დაფასება მხოლოდ მაშინ შეგიძლიათ, როდესაც წარუმატებლობის მწარე გემოს განიცდით. თუ წვრილმანებში ვერ გადალახავთ საკუთარ თავს, კრიზისში სრულიად უსარგებლო აღმოჩნდებით. როდესაც უახლოეს წლებში საქმეები ძალიან გართულდება, როდესაც რეპრესიები ძალადობრივი, სისტემატური, ტოტალური იქნება, თქვენ მოგინდებათ იცოდეთ, რომ შეგიძლიათ დაეყრდნოთ თქვენს თანამებრძოლებს ბრძოლაში და მათაც მოგინდებათ იცოდეთ, რომ შეუძლიათ თქვენი იმედი ჰქონდეთ. სიმშვიდე, რომელსაც სხვებისადმი ეს ნდობა მოიტა

მოდით, რამდენიმე პრაქტიკული იდეა მოგცეთ, თუ საიდან დაიწყოთ, მაგრამ გახსოვდეთ, რომ ეს მხოლოდ ზოგადი მაგალითებია, რათა სწორი მიმართულებით იფიქროთ.

ღამე-ღამე ტელევიზორს უყურებ? თუ ასეა, შეამცირე დრო. რომ ამას იმიტომ აკეთებ, რომ ჩვენი მტრების პროპაგანდის ზედმეტად გამოვლენით, იქნება ეს დოკუმენტური ფილმი თუ სერიალი. გამოიყენეთ თქვენი დრო უფრო კონსტრუქციულად და ისე, რომ ხელი შეუწყოთ ეროვნულ ბრძოლას. წაიკითხეთ პოლიტიკური წიგნი ან ჟურნალი. გაისეირნეთ სოფლად ან პარკში და დატკბით ბუნების საჩუქრებით. დაარიგეთ ბროშურები ან გაყიდეთ გაზეთები. მოაწყვეთ სადისკუსიო ჯგუფი თქვენს სახლში რამდენიმე მეგობრისთვის ან ჩაერთეთ ადგილობრივ...

Machine Translated by Google

საზოგადოებრივი ჯგუფები, როგორიცაა მოიჯარეთა ასოციაციები, დედამიწის მეგობრები და ა.შ., იბრძვიან ადგილობრივი სამართლიანობისთვის.

სვამთ თუ არა 4, 5, 6 ან მეტ ჭიქა ლუდს, როცა გარეთ ხართ? შეამცირეთ 2 ან 3 ჭიქამდე; არა მხოლოდ მეტს დალევთ
ფული საქმის განკარგვაზე უნდა გადაიტანოთ, მაგრამ თქვენი ჯანმრთელობა მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდება. გარდა ამისა, ჯვაროსნები ლუდის შიმშილით არ იყვნენ ცნობილები!

ბევრს ეწევი? თუ კი, შეამცირე ან ჯობია, საერთოდ შეწყვიტო მოწევა.
თქვენ მხოლოდ თქვენი ჯანმრთელობის დაზიანებით ინარჩუნებთ დიდ ბიზნესს. იქნება დრო, როდესაც სწრაფად მოქმედება დაგჭირდებათ და მათ, ვინც დაჟინებით მოითხოვს ხიხინიანი დინოზავრის გარეგნობის მიღებას, ამის შემდეგ მოუწევთ ფასის გადახდა!

ფეხბურთზე ან წვეულებაზე წასვლას ეროვნული ფეხბურთის ფედერაციის ღონისძიებაზე დასწრებაზე წინ აყენებთ? თუ ასეა, ისწავლეთ პრიორიტეტების სწორად განსაზღვრა. რა თქმა უნდა, ყველას სჭირდება შესვენება ბრძოლისგან, მაგრამ გახსოვდეთ, რომ თუ ეროვნული ფეხბურთის ფედერაცია მისი წევრების უგუნურების გამო ჩავარდება, ეს არა მხოლოდ ერის სიკვდილის ზარს მიანიშნებს, არამედ იმ ყურადღების გამფანტველი ფაქტორებისაც, რომლებიც თქვენ ასე მნიშვნელოვნად მიგაჩნდათ.

თუ კითხვას ჩვევად არ აქცევთ, გამოიმუშავეთ ეს ჩვევა და ყოველთვის უფრო მაღალ დონეებზე აიყვანეთ თავი. ცოდნა ძალაა და რაც უფრო მეტს იცით, მით უფრო მეტ საფრთხეს უქმნით სისტემას.
მობრძანდით პარტიულ სემინარებზე, სადაც შეისწავლით ადგილობრივი ბროშურების დამზადებას, რაც დაგეხმარებათ ნაციონალისტური იდეების პოპულარიზაციაში თქვენს ადგილობრივ თემში; სადაც გასწავლით პლაკატებისა და მაისურების აბრეშუმის ტრაფარეტულ ბეჭდვას; სადაც ჩვენი ლექტორები მარტივად აგიხსნიან ჩვენს რევოლუციურ იდეალებს და რაც გააუმჯობესებს თქვენს უნარს, მოაქციოთ ხალხი დარწმუნების გზით.

ეს და კიდევ ბევრი სხვა რამ პარტიას შეუძლია გასწავლოთ, თუმცა პირადი ინიციატივისთვის ფართო სფერო არსებობს: ისწავლეთ ახალი ენები, განსაკუთრებით თუ ირლანდიური, შოტლანდიური, უელსური ან კორნუოლური ფესვები გაქვთ; ისწავლეთ მანქანის მართვა, ბეჭდვა, საჯაროდ საუბარი. დაესწარით საღამოს კურსებს ელექტრონიკის, მექანიკის, სტენოგრაფიის ან ჟურნალისტიკის შესასწავლად, ან დაკავდით ფიზიკური გართობით, როგორიცაა ძალოსნობა ან საბრძოლო ხელოვნება. არსებობს მილიონი და ერთი რამ, რისი გაკეთებაც შეგიძლიათ საკუთარი თავის გასაუმჯობესებლად, რაც კმაყოფილებას მოგანიჭებთ და საქმეს გამარჯვების მიღწევაში დაეხმარება. რასაც არ უნდა აკეთებდეთ, გადაწყვიტეთ, რომ ბოლომდე იბრძოლებთ. უსაქმოდ ჯდომა სწორედ ისაა, რასაც პარლამენტში მყოფი ნაძირლები იმედოვნებენ, რადგან ამით მათ საქმეს ბევრად აადვილებთ.

Machine Translated by Google

მათთვის, ვინც მზადაა გაიღოს საჭირო მსხვერპლი, რათა გახდეს პოლიტიკურ ჯარისკაცებო, თქვენ უნდა განივითაროთ გარკვეული სათნოებები:

მოთმინება: რადგან პოლიტიკურ ჯარისკაცად გადასვლას დრო და რეალური ძალისხმევა სჭირდება და ის ერთ კვირაში ან რამდენიმე თვეში არ მოხდება. ეს არის სამუშაო, რომელიც მთელ ცხოვრებას წაგართმევთ, თუ სრულყოფილებაა მიზანი.

სიმშვიდე: რადგან სახელმწიფო რეპრესიების გაძლიერებასთან ერთად, გადარჩებიან სიმშვიდისკენ მიდრეკილნი, მშვიდი და თავშეკავებული ადამიანები და არა პანიკაში მყოფი მოყვარულები.

თვითდისციპლინა: რადგან ისინი, ვინც საკუთარი თავის ბატონ-პატრონები არიან, თავიანთი სიტუაციის ბატონ-პატრონები არიან. ფლობდეს ძალას, რომლის დანახვა შეუძლებელია, მაგრამ რომელსაც გრძნობენ როგორც ამხანაგები, ასევე მოწინააღმდეგეები.

იუმორის გრძნობა: რადგან ცხოვრება ვარდების საწოლი არ არის, ის არც ერთი გრძელი შრომაა. ეს არის ორივედან ცოტა. განივითარეთ საკუთარ თავზე და თქვენს სიტუაციაზე სიცილის უნარი და გარდაიქმნებით სპექტრულ მებრძოლად, რომელიც ჩვენს მტრებს დასდევს.

სიცილის ძალა ცოტა ხნის წინ იტალიაში 30 ნაციონალისტი მებრძოლის სასამართლო პროცესზე გამოჩნდა, რომელთა საშუალო ასაკი 20 წელი იყო. ისინი იმ დანაშაულებისთვის არიან გასამართლებულნი, რომელთა დამტკიცებაც... მრავალ შემთხვევაში სამუდამო პატიმრობა მიუსაჯეს, ეს მებრძოლები, უდანაშაულოები ღმერთისა და ადამიანის წინაშე, იცავდნენ საუკეთესო ნაციონალისტურ ტრადიციებს. იტალიური მედია და სასამართლო სრულად ელოდნენ, რომ ეს ახალგაზრდები ისხდნენ იქ, ბრალდებულის სკამზე, ქვაშეკრული სახით, სერიოზული, შეშფოთებული. რა იმედგაცრუებულები იყვნენ, როდესაც ეს ამხანაგები, რომლებიც პროცესს უგულებელყოფდნენ, კარტს თამაშობდნენ, იცინოდნენ და ხუმრობდნენ ერთმანეთთან. არც აინტერესებდათ და რატომ უნდა ადარდებდათ? ოთხი წელი ელოდნენ სასამართლო პროცესს, ვადაზე ადრე გათავისუფლების შეთავაზებები მათთვის, ვინც სუპერგრასად იქცეოდა – მაგრამ მათ თავიანთი რწმენის ერთი იოტა არ დათმეს. მოსამართლემ მოითხოვა, რომ სერიოზულად მიეღოთ და სიცილით შეხვდნენ. ეს ნამდვილი ძალაა - ის აცხადებს, რომ სიკვდილს თავად არ აქვს მასზე ძალაუფლება. ეს არის ძალა, რომელიც უძლეველს გვხდის, რადგან რა შეუძლიათ ჩვენს მტრებს ამის გარდა? ძველმა კელტებმა ეს წარწერით გააკეთეს.

Machine Translated by Google

ძალა ანდაზად იქცა: „იბრძოლე შენი ქვეყნისთვის და საჭიროების შემთხვევაში მიიღე სიკვდილი, რადგან სიკვდილი გამარჯვება და სულის განთავისუფლებაა“.

ჩვენ ვიბრძოლებთ უილიამ ბირდისა და თომას ტალუსის ინგლისისთვის; კორნუოლის ველური სილამაზისა და ტბების ოლქის სიმშვიდისთვის. ჩვენ ვიბრძოლებთ უელსისთვის - ამხანაგების მიწისთვის - არა მხოლოდ მისი სულიერი ლიტერატურისა და მუსიკისთვის, არამედ ოუეინ გლინდვრის გმირული სულისთვის. ჩვენ ვიბრძოლებთ შოტლანდიისთვის, მისი მთიანეთისა და კუნძულებისთვის, მისი ბალადებისა და ბარდების ქვეყნისთვის. ჩვენ ვიბრძოლებთ ირლანდიისთვის, პარადოქსების ქვეყნისთვის: ტრაგედიისა და კომედიის, იუმორისა და ჭირვეულობის; იმ სიწმინდისთვის, რომელსაც გ.კ. ჩესტერტონი ასე ამბობს: „დუბლინისა და ბელფასტის ტყუილები უფრო ჭეშმარიტია, ვიდრე ვესტმინსტერის ჭეშმარიტებები“.

ცოტა რამ რჩება სათქმელი, როდესაც საბოლოო არჩევანის წინაშე დგახართ: გახდებით ეროვნული თავისუფლებისთვის მებრძოლი რევოლუციონერი მეომარი თუ მშიშარა, რომელიც დაიხრება, რათა ჩირქოვანი სისტემის ჭუჭყიანი ჩექმები აკოცოს?

მშიშარამ თავი დახაროს სირცხვილისგან.

აცნობეთ მეომარს, რომ მისი ჯილდოა

მოდი!

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმი

ბიოლოგიური მსოფლმხედველობა

პოვლი ჰ. რიის-კნუდსენი

Machine Translated by Google

„ნებისმიერ მომენტში არსებობს ორთოდოქსია, იდეების ერთობლიობა, რომელსაც, როგორც ვარაუდობენ, ყველა სწორად მოაზროვნე ადამიანი უპირობოდ მიიღებს. ამის ან იმის თქმა ზუსტად აკრძალული არ არის, მაგრამ ეს „არ კეთდება“. „ყველა, ვინც გაბატონებულ ორთოდოქსიას ეჭვქვეშ აყენებს, გასაკვირი ეფექტურობით დუმდება. ნამდვილად მოდურად არაღიარებულ მოსაზრებას თითქმის არასდროს ეძლევა სამართლიანი მოსმენა, არც პოპულარულ პრესაში და არც გავლენიან პერიოდულ გამოცემებში.“ - ჯორჯ ორუელი

როგორც ნაციონალ-სოციალისტი, თქვენ მუდმივად განიცდით სირთულეებს არანაციონალ-სოციალისტთან შინაარსიანი საუბრის წარმოებაში. ხშირად გრძნობთ, რომ ასეთი დიალოგი სრულიად შეუძლებელია და რომ ორ სრულიად განსხვავებულ სამყაროში ცხოვრობთ. ნაწილობრივ, რა თქმა უნდა, ამ სავალალო სიტუაციის მიზეზი ნაციონალ-სოციალიზმის პროპაგანდისტულ იმიჯშია, როგორც ადამიანური სისასტიკეების კულმინაცია, რომელიც ჩვენმა მტრებმა შექმნეს საზოგადოებრივ გონებაში. თუმცა, ახალგაზრდებისთვის ის, რაც სამოცდაათ წელზე მეტი ხნის წინ მოხდა, აღარ არის ისეთი მნიშვნელოვანი. ადრეული ბავშვობიდანვე მათ შეეძლოთ თვალყური ადევნონ მთელ იმ ბოროტებასა და სისასტიკეს, რომელიც 1945 წელს „ჰუმანიზმის გამარჯვების“ შემდეგ ანგრევს მსოფლიოს, რაც ნათლად არის წარმოდგენილი ტელევიზიით და ახალგაზრდა თაობაში არსებობს ძალიან წამახალისებელი ტენდენცია, რომ ნაკლებად მიკერძოებული დამოკიდებულება ჰქონდეთ ცხოვრებისა და მისი სხვადასხვა პრობლემების მიმართ, ვიდრე წინა თაობას ჰქონდა.

როგორც ნაციონალ-სოციალისტი, თქვენ მუდმივად განიცდით სირთულეებს არანაციონალ-სოციალისტთან შინაარსიანი საუბრის წარმოებაში. ხშირად გრძნობთ, რომ ასეთი დიალოგი სრულიად შეუძლებელია და რომ ორ სრულიად განსხვავებულ სამყაროში ცხოვრობთ. ნაწილობრივ, რა თქმა უნდა, ამ სავალალო სიტუაციის მიზეზი ნაციონალ-სოციალიზმის პროპაგანდისტულ იმიჯშია, როგორც ადამიანური სისასტიკეების კულმინაცია, რომელიც ჩვენმა მტრებმა შექმნეს საზოგადოებრივ გონებაში. თუმცა, ახალგაზრდებისთვის ის, რაც სამოცდაათ წელზე მეტი ხნის წინ მოხდა, აღარ არის ისეთი მნიშვნელოვანი. ადრეული ბავშვობიდანვე მათ შეეძლოთ თვალყური ადევნონ მთელ იმ ბოროტებასა და სისასტიკეს, რომელიც 1945 წელს „ჰუმანიზმის გამარჯვების“ შემდეგ ანგრევს მსოფლიოს, რაც ნათლად არის წარმოდგენილი ტელევიზიით

Machine Translated by Google

ახალგაზრდა თაობაში ძალიან წამახალისებელი ტენდენციაა რომ ცხოვრებისა და მისი სხვადასხვა პრობლემების მიმართ ნაკლებად მიკერძოებული დამოკიდებულება ჰქონოდა, ვიდრე წინა თაობას ჰქონდა.

თუმცა, ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ახალგაზრდებს საერთოდ წარმოდგენა აქვთ, თუ რა არის სინამდვილეში ნაციონალ-სოციალიზმი და არც იმას, რომ ისინი დიდ გაგებას ავლენენ, როცა მათ ამის შესახებ ეუბნებიან. ისინი გაიზარდნენ სამყაროში, სადაც ისინი განზრახ გაუცხოებულნი იყვნენ ყველა ბუნებრივი ფასეულობისა და ბუნებრივი ეთიკური ნორმისგან და ასწავლიდნენ, რომ ყველაფერი ფარდობითია და სადაც სიმართლესა და ტყუილს შორის ზღვარი აღარ არსებობს, რადგან არ არსებობს აბსოლუტური პრინციპები და ყველაფერი დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორ შეხედავთ მას. ამ ღირებულებებისგან თავისუფალ სამყაროში ადამიანები ცხოვრობენ გონებრივ ვაკუუმში, სრულიად მოწყვეტილნი რეალურ სამყაროსთან, მის დაუნდობელ ბიოლოგიურ კანონებთან და აბსოლუტურ მორალურ და სოციალურ ვალდებულებებთან და გარდაუვალია, რომ ნაციონალ-სოციალისტური იდეა აღიქმებოდეს, როგორც გაუგებარი უცხო ელემენტი ასეთ პოლიტიკურ და ფილოსოფიურ სამყაროში.

დღევანდელი უდარდელი რელატივიზმისგან განსხვავებით, სადაც ყველა იდეა - სულ მცირე პრინციპში - თანაბრად მისაღები და ვალიდურია, ნაციონალ-სოციალიზმი წარმოადგენს დაუღალავ ძალისხმევას აბსოლუტური ჭეშმარიტების მოსაძებნად და ამ ჭეშმარიტების ადამიანური საზოგადოების საფუძვლად ქცევისთვის. თუმცა, უაზრო სავარძლის ფილოსოფოსებისა და აღმოსავლური მისტიციზმის ბუნდოვანი ფიქრებისგან განსხვავებით, ნაციონალ-სოციალიზმი საღ აზრს ეფუძნება და თავის არგუმენტებს რეალურ სამყაროში ეძებს, სადაც სიმართლესა და ტყუილს, სიკეთესა და ბოროტებას შორის განსხვავება ფაქტებით განისაზღვრება და არა სურვილებითა და თეორიული ოცნებებით.

ამ კონტექსტში, აშკარაა, რომ ნაციონალ-სოციალიზმმა უნდა უარყოს ყველა მმართველი იდეოლოგიის კონცეფციები და მორალური ნორმები და ეს, ბუნებრივია, იწვევს გაგების უფსკრულს, რომლის გადალახვაც რთულია - უბრალოდ იმიტომ, რომ არ არსებობს საერთო საორიენტაციო ჩარჩო ნაციონალ-სოციალისტებსა და იმ ადამიანებს შორის, რომელთა აზროვნებაც ამჟამინდელი წესრიგის იდეებით არის განსაზღვრული. ნაციონალ-სოციალიზმი უბრალოდ ნიშნავს აბსოლუტურ, შეუქცევად და უკომპრომისო ბრძოლას მთელი მმართველი მსოფლიო წესრიგის ფილოსოფიური საფუძვლების წინააღმდეგ. შემდეგ გვერდებზე შევეცდებით ავხსნათ ამ შეჯახების შედეგები ამჟამინდელ წესრიგსა და ბიოლოგიური მსოფლმხედველობის ღირებულებათა სისტემას შორის.

Machine Translated by Google

როგორც ალბათ წინა გვერდზე იყო ცხადი, ნაციონალ-სოციალისტურ იდეას ძალიან ცოტა რამ აქვს საერთო პოლიტიკასთან სიტყვის ნორმალური გაგებით. ნაციონალ-სოციალისტური მოძრაობა არ არის ერთ-ერთი ჩვეულებრივი პოლიტიკური ორგანიზაცია, რომელიც უბრალოდ წარმოადგენს მეტ-ნაკლებად მატერიალისტური ხასიათის ჯგუფურ ინტერესებს. მათი მიზანია უბრალოდ შეადგინონ პოლიტიკური პროგრამა, რომელიც საკმარისად ბუნდოვანი და უინტერესოა, რათა მიიზიდონ საჭირო ამომრჩევლის ხმები საპარლამენტო პლატფორმისთვის, სადაც მათ „ხალხის არჩეულ წარმომადგენლებს" შეუძლიათ მიითვისონ ნამცხვრის რაც შეიძლება დიდი ნაჭერი საკუთარი თავისთვის - და შესაძლოა მათი პარტიის წევრებისთვისაც - საზოგადოების დანარჩენი ნაწილის ხარჯზე.

ნაციონალ-სოციალიზმი გაცილებით მეტია, ვიდრე ეს - ეს არის მსოფლმხედველობა, ცხოვრების სრული ფილოსოფია, რომელიც მოიცავს ადამიანის არსებობის ყველა ასპექტს. როგორც ასეთი მსოფლმხედველობის მიმდევარი, თქვენ საზოგადოებაში არსებულ ყველა ფენომენს ერთი და იგივე კუთხით უყურებთ, ისე, რომ თითოეული ასპექტი ერთიანი მთლიანობის ნაწილი გახდეს, ისევე როგორც თქვენი მოსაზრებები ყველა სფეროში განისაზღვრება ერთი და იგივე გამაერთიანებელი პრინციპით, რომელიც საშუალებას გაძლევთ გაიგოთ და ახსნათ ცხოვრების ყველა ასპექტი და მისი საიდუმლოებები. ამრიგად, მსოფლმხედველობა მისი მიმდევრების დამოკიდებულების საფუძველია რელიგიის, ეთიკის, პოლიტიკის, ეკონომიკის მიმართ - და იმის შესახებ, თუ როგორ აწყობენ ისინი პირად ცხოვრებას.

რა თქმა უნდა, ნაციონალ-სოციალიზმი არ არის ცხოვრების ერთადერთი ფილოსოფია, რომელიც არსებობის ყველა ასპექტს მოიცავს. სხვა მაგალითებია, მაგალითად, ყველა რელიგია, რომლებიც პრინციპში ყველას, ვინც მათ სწამს, ცხოვრების ყველა სიტუაციაში ქცევისა და დამოკიდებულების სახელმძღვანელო პრინციპებს აძლევს. თუმცა, დღეს რელიგიები იძულებულნი არიან კომპრომისზე წავიდნენ სასოწარკვეთილი მცდელობით, რათა რელიგიურ დოგმებსა და რეალობას შორის სწრაფად მზარდი უფსკრული ამოავსონ. ბოლო 500 წლის განმავლობაში, ამ უფსკრულმა გამოიწვია ძველი სამყაროს ქრისტიანული ქვეყნების სტაბილურად მზარდი სეკულარიზაცია და ასევე აიძულა ისლამური ქვეყნების უმეტესობის დასავლური მთავრობები, დაეტოვებინათ საზოგადოების მკაცრი რელიგიური სტრუქტურა კაპიტალისტური ან კომუნისტური მატერიალიზმის სასარგებლოდ.

საპირისპირო მიმართულებით წასული და პოლიტიკასა და რელიგიას შორის ერთიანობას რადიკალურად ხაზს უსვამს საზოგადოების მაგალითი ხომეინის ირანია, დღეს კი მთელ მუსლიმურ სამყაროში და მის ფარგლებს გარეთაც არსებობენ ფუნდამენტალისტური ჯგუფები, რომლებიც ყურანის ასოებზე დაფუძნებული შუა საუკუნეების საზოგადოებების შესაქმნელად იბრძვიან. კიდევ ერთი მაგალითია ისრაელი, რომელიც რელიგიურ რწმენაზეა დაფუძნებული, რომ

Machine Translated by Google

ებრაელები „ღვთის რჩეული ხალხია“ და მათ ღვთაებრივი უფლება აქვთ იმ ტერიტორიაზე, რომელსაც არაბებისგან ითხოვენ, სადაც განსაკუთრებით ორთოდოქსული ჯგუფები უარყოფენ თალმუდის კანონიდან უმცირეს გადახრასაც კი. ეს კანონი ძველი მომთაბარე საზოგადოების პროდუქტია და მისი გამოყენება თანამედროვე ინდუსტრიულ სახელმწიფოში შეუძლებელია, რაც იწვევს ტიპურად სემიტური კონსტრუქციების რიგს, რათა გვერდი აუარონ მკაცრ რელიგიურ წესებს, მაგალითად, შაბათსა და შმიტა-წელს, სადაც მთელი მიწა უნდა იყოს დაუმუშავებელი, მაგრამ ეს ასე არ არის!

მსგავსი მეთოდების ნახვა შესაძლებელია არაბულ ქვეყნებში, სადაც რამადანი ხშირად მეტ-ნაკლებად სამუდამოდ გაუქმებულია, რადგან ქვეყნები „ომში“ არიან სიღარიბესთან. „მოტყუების“ ყველა ასეთი მცდელობა ნათლად აჩვენებს, რომ ეს მსოფლმხედველობები სრულიად არაადეკვატურია, როგორც სახელმძღვანელო ხაზები თანამედროვე სამყაროში, მისი დასავლური ტექნოლოგიებით - და რომ ისინი საკმარისად ძლიერები არ აღმოჩნდნენ, რათა თავიანთი მიმდევრები არ მოენდომებინათ ამ ახალი ცხოვრების სურვილისგან, რომელიც მათი კულტურის ნაწილი კი არა, წარმატებული პარაზიტიზმის შედეგია. ამ წარუმატებლობის მიზეზი უბრალოდ ის არის, რომ ეს რელიგიები ბრმა რწმენაზეა დაფუძნებული და არა რეალობაზე.

ბუნებრივია, ღვთისმოსავ ქრისტიანებსაც აქვთ იგივე სურვილი, შეინარჩუნონ ბიბლია, როგორც უმაღლესი ავტორიტეტი და ყველა აზროვნების ცენტრი. ამგვარად, კათოლიკური ეკლესია მუდმივად ცდილობს გაზარდოს თავისი გავლენა საზოგადოების განვითარებაზე ტრადიციულად კათოლიკურ ქვეყნებში, როგორიცაა პოლონეთი, ირლანდია, იტალია, ესპანეთი და ლათინური ამერიკა - და ამისათვის მან პოლიტიკური ძალაუფლება უნდა მოიპოვოს. თუმცა, მისი მთავარი სისუსტეა, მრავალი შიდა უთანხმოება იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა მიღწეულ იქნას ეს მიზანი და ქრისტიანული დოქტრინის რომელ ნაწილებზე უნდა გამახვილდეს ყურადღება. ასევე ჩრდილოეთ ამერიკაში ქრისტიანობას ძალიან მნიშვნელოვანი პოლიტიკური გავლენა აქვს, რომელიც არავითარ შემთხვევაში არ უნდა შეფასდეს - თუმცა ის კლების პროცესშია - და ევროპაში ქვეყნების უმეტესობას ჰყავს ქრისტიანული პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც ცდილობენ გააძლიერონ ე.წ. ქრისტიანული ღირებულებები, როგორც მათი პოლიტიკური პროგრამის ნაწილი. თუმცა, რელიგია, როგორც ასეთი, ძალიან მოკრძალებულ როლს ასრულებს ამ პარტიებში - უბრალოდ იმიტომ, რომ ქრისტიანობამ დაკარგა გავლენა ხალხზე - თუ ოდესმე ჰქონია. რატომღაც, ჩრდილოეთის მამაკაცებს შორის ის ყოველთვის უცხო იდეად აღიქმებოდა და მისი ინტერპრეტაცია ხშირად ძალიან არაქრისტიანული იყო. დღეს ეს ანაქრონისტულ რელიქვიად არის დაყვანილი. მაგალითად, დანიაში მოსახლეობის დაახლოებით 95% ლუთერანული სახელმწიფო ეკლესიის წევრია. თუმცა,

Machine Translated by Google

მხოლოდ 2% დადის ეკლესიაში და კიდევ უფრო ნაკლები აცხადებს, რომ სწამს ამ დოქტრინის. როგორც ხალხში არსებული სულიერი ძალა, ქრისტიანობა მკვდარია.

თუმცა, მარქსიზმი ასევე ცხოვრების ფილოსოფიაა, რომელიც წარმოადგენს მსოფლმხედველობას, რომელიც მართავს ადამიანის ცხოვრების ყველა ასპექტს, მაშინ როდესაც ჩვენს რეგიონში ყველა სხვა პოლიტიკური იდეა ძირითადად მცირე ადმინისტრაციულ და ეკონომიკურ პრობლემებზეა კონცენტრირებული. ეს იდეები სუსტად არის დაკავშირებული ზოგადად ცხოვრებისადმი გარკვეულ ფუნდამენტურ დამოკიდებულებასთან და ინდივიდსა და საზოგადოებას შორის ურთიერთობასთან, მაგრამ ადამიანის სულიერ მოთხოვნილებებთან დაკავშირებით, ისინი - პრინციპში - სრულიად უცვლელია. ისინი არ გამორიცხავენ რაიმე რელიგიურ კუთვნილებას - პირიქით, ისინი ყოველთვის ხაზს უსვამენ სრულ რელიგიურ თავისუფლებას და ამტკიცებენ, რომ რელიგიასა და პოლიტიკას ერთმანეთთან არაფერი აქვთ საერთო და ერთმანეთისგან უნდა იყვნენ დაშორებული - თითქოს რელიგია პოლიტიკასთან შედარებით უმნიშვნელო რამ იყოს. ამრიგად, ყველა ამ ლიბერალური ან კონსერვატიული პარტიის წევრები შეიძლება იყვნენ ქრისტიანები, ებრაელები, მუსლიმები, ათეისტები ან ბუდისტები. მათი რელიგიური შეხედულებები სრულიად უმნიშვნელოდ ითვლება მათი პოლიტიკური საქმიანობისთვის. ისინი გაერთიანებულნი არიან სახელმწიფო მექანიზმში არსებული საკმაოდ კარგად განსაზღვრული პრაქტიკული პრობლემების გადაჭრის მცდელობისას, მაგრამ მათ შეიძლება ჰქონდეთ სრულიად განსხვავებული სულიერი მიზნები. როგორც ზემოთ აღინიშნა, ეს ფრაგმენტაცია ნამდვილად შეუთავსებელია რელიგიის ბუნებასთან, მაგრამ რელიგიურმა საზოგადოებებმა ის მეტ-ნაკლებად უხალისოდ უნდა მიიღონ, თუ მათ საზოგადოებაზე რაიმე გავლენის მოხდენა სურთ.

ნამდვილ ცხოვრებისეულ ფილოსოფიას, როგორიცაა ნაციონალ-სოციალიზმი, აბსოლუტურად არ აქვს ადგილი ცხოვრების ასეთ ატომისტურ დაყოფას სხვადასხვა ნაწილებად, რომლებიც ერთმანეთთან არანაირ კავშირში არ არიან. ნაციონალ-სოციალიზმს შეუძლია საზოგადოებაში არსებული ყველა პრაქტიკული პრობლემის გადაჭრა თავისი ფუნდამენტური ფილოსოფიის პრინციპების გამოყენებით და მის მიმდევრებს არ სჭირდებათ რაიმე უცხო ელემენტი სულიერი მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად. თავად ნაციონალ-სოციალიზმი სრულ პასუხს გასცემს ნებისმიერ კითხვაზე, რაც კი ადამ
ცნობილი ფაქტია, რომ რელიგიები მხოლოდ რწმენაზეა დაფუძნებული...
რაღაც, რისი აღიარებაც მათ ამაყად შეუძლიათ! ამრიგად, ღმერთის არსებობა, უბიწო ჩასახვა, აღდგომა, მეორედ მოსვლა და ა.შ. არის ის, რისი დამტკიცებაც შეუძლებელია - თუ, რა თქმა უნდა, ღმერთს ბიბლიის ავტორად არ აღიარებ, რაც კიდევ ერთი რამაა, რისი დაჯერებაც უბრალოდ უნდა გჯეროდეს - მიუხედავად ნებისმიერი მტკიცებულებისა, რომელიც შეიძლება გქონდეს საპირისპიროს დასამტკიცებლად. თუ მტკიცებულებების გარეშე არ გჯერა, ეჭვი გეპარება - ისევე, როგორც ეჭვი ეპარებოდა თომას, რომელსაც - როგორც ჩანს, როგორც მოწაფეთაგან ყველაზე ინტელექტუალურს - სურდა იმის დამტკიცება, რომ ადამიანი...

Machine Translated by Google

მის წინ ფაქტობრივად ჯვარს აცვეს. უმეცრებით ამ სიამაყის საპირისპიროდ, როგორც მარქსიზმი, ასევე ნაციონალ-სოციალიზმი ამტკიცებენ, რომ სამეცნიერო ჭეშმარიტებაზეა დაფუძნებული. თუმცა, მარქსიზმი გამოიგონეს მაგიდის უკან, სავსე მეცნიერული, ფილოსოფიური წიგნებით - მაგრამ რეალობასთან ან მეცნიერებასთან ყოველგვარი შეხების გარეშე. უფრო ახლოს რომ შევხედოთ, მარქსიზმი ისევე ეფუძნება რწმენას, როგორც ნებისმიერი რელიგია - კერძოდ, სრულიად არამეცნიერულ რწმენას, რომ ყველა ბიოლოგიური არსება, რომელიც ორ ფეხზე დადის და ბუმბული არ აქვს, თანასწორად არის შექმნილი და ასევე აბსურდულ იდეას, რომ სწორედ წარმოების პირობებმა განსაზღვრა ისტორია ისევე, როგორც ამტკიცებენ, რომ გარემო - და არა გენები - განსაზღვრავს ინდივიდის განვითარებას. ეს, რა თქმა უნდა, ნიშნავს ეტლის ცხენის წინ დაყენებას. დიდი ჭკუა არ არის საჭირო იმის გასაცნობიერებლად, რომ სინამდვილეში სწორედ ადამიანმა შექმნა თავისი გარემო - და დაამყარა სოციალური წესრიგი, მათ შორის წარმოების პირობები - და არა პირიქით.

ყველა ამ სხვა ფილოსოფიისგან განსხვავებით, ნაციონალ-სოციალიზმი არასდროს გამოუგონიათ - ის ბუნების მარადიული კანონებიდან მომდინარეობს, რომლებიც სამყაროს არსებობის მანძილზე არსებობდა და რომლებიც პირველი პრიმიტიული ორგანიზმის გაჩენის დღიდან მართავდა მთელ სიცოცხლეს. ეს ლამაზად და ნათლად გამოხატა ცნობილმა გარდაცვლილმა ნაციონალ-სოციალისტმა ფილოსოფოსმა, სავიტრი დევიმ, თავის წიგნში „ ელვა და მზე“:4

> „თავისი არსით, ნაციონალ-სოციალისტური იდეა აღემატება არა მხოლოდ გერმანიასა და ჩვენს დროს, არამედ არიულ რასას, თავად კაცობრიობას და ნებისმიერ ეპოქას; საბოლოო ჯამში, ის გამოხატავს იმ იდუმალ და უტყუარ სიბრძნეს, რომლის მიხედვითაც...“ ბუნება ცოცხლობს და ქმნის: პირველყოფილი ტყის, ოკეანის სიღრმეების და კოსმოსის ბნელ ველებში არსებული სფეროების უპიროვნო სიბრძნე; და ადოლფ ჰიტლერის დიდებაა არა მხოლოდ ის, რომ დაუბრუნდა ამ ღვთაებრივ სიბრძნეს, არამედ ის, რომ ის მსოფლიო მასშტაბის პრაქტიკულ აღორძინების პოლიტიკად აქცია.

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ნაციონალ-სოციალიზმი ადოლფ ჰიტლერმა არ გამოიგონა. ის ფუნდამენტური კანონების შეგნებული გამოხატულებაა.

---

4 სავიტრი დევი, ელვა და მზე (ვეველსბურგის არქივის გამოცემა), გვ. 168

Machine Translated by Google

ბუნება, რომელიც მართავს ჩვენს ცხოვრებას. ის ეფუძნება ქმნილების უსაზღვრო სიყვარულს მთელი მისი მრავალფეროვნებით, ბუნების სიბრძნის ღრმა, უპირობო პატივისცემას და სიცოცხლის შენარჩუნების მხურვალე სურვილს, როგორც ეს სიბრძნედან გაიზარდა. ამის გაკეთების ერთადერთი გზაა ადამიანის საზოგადოების ორგანიზება ამ ფუნდამენტური კანონების შესაბამისად. ამრიგად, ნაციონალ-სოციალიზმის წინააღმდეგ წასვლა ისეთივე აბსურდული და არალოგიკურია, როგორც გრავიტაციის კანონის ან დედამიწის მრგვალი ფორმის წინააღმდეგ წასვლა! ნაციონალ-სოციალიზმი სინამდვილეში სხვა არაფერია, თუ არა ფიზიკური და ბიოლოგიური კანონების გამოყენება ადამიანის ცხოვრების პოლიტიკურ, ეკონომიკურ, სოციალურ და რელიგიურ სფეროებში, ისევე როგორც ისინი დღეს ტექნოლოგიაზე გამოიყენება. ამ შუქზე, ნაციონალ-სოციალიზმი ჭეშმარიტად სამეცნიეროა - ნებისმიერი სხვა მსოფლმხედველობისგან განსხვავებით. მას არ სურს რეალობის წინასწარ ჩამოყალიბებულ თეორიებთან შესაბამისობაში მოყვანა, არამედ თეორიების რეალობასთან შესაბამისობაში მოყვანა. ამგვარად, ახალი ეპოქის შემქმნელი სამეცნიერო ღირშესანიშნაობები მყისიერად აისახება ნაციონალ-სოციალისტური საზოგადოების პრაქტიკულ ცხოვრებაში.

რა თქმა უნდა, ზოგჯერ შეიძლება გვინდოდეს, რომ ამ კანონებიდან ზოგიერთი ოდნავ განსხვავებული ყოფილიყო, მაგრამ აუცილებლად უნდა შევეგუოთ იმ ფაქტს, რომ მათი შეცვლა შეუძლებელია. ბუნების კანონების გაუქმება ან შეცვლა შეუძლებელია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ ასამბლეაში, აშშ-ის კონგრესში ან სხვა რომელიმე ეროვნულ პარლამენტში კენჭისყრით! შესაძლოა, ყველაფერი უფრო ადვილი ყოფილიყო, ყველა ადამიანი და ყველა რასა თანასწორი რომ ყოფილიყო შექმნილი და რომ არ არსებობდეს მემკვიდრეობითი ფაქტორები, რომლებიც განსაზღვრავდა და ზღუდავდა ჩვენი ინდივიდუალური განვითარების შესაძლებლობებს. თუმცა, ეს ასე არ არის და აბსოლუტურად შეუძლებელია ამ ფაქტის შეცვლა სურვილებით, ანუ იმით, თითქოს ეს კანონები არ არსებობდეს. ასეთ ოცნებებზე საზოგადოების აშენება სასიკვდილო ცოდვაა, რომელსაც მხოლოდ კატასტროფული შედეგები შეიძლება მოჰყვეს.

ეს შედეგები ძალიან ნათლად ჩანს, როდესაც გადავხედავთ იმ საზოგადოებებს, რომლებიც ჩვენმა მტრებმა აღმოსავლეთსა და დასავლეთში შექმნეს. ისინი ერთხმად მოიხსენიებენ ნაციონალ-სოციალიზმს, როგორც „ბოროტების სახარებას“, მაშინ როცა თავად მართავენ მსოფლიოს, რომელიც ეკონომიკური და მორალური კატასტროფის ზღვარზეა, მსოფლიოს, რომელიც იტანჯება ინფლაციით, უმუშევრობით, დანაშაულით, უაზრო ძალადობით, ნარკოტიკების ბოროტად გამოყენებით, დაბინძურებით, პორნოგრაფიით, კორუფციით, შიმშილითა და ეკოლოგიური კატასტროფებით - სამყაროს, რომელმაც 1945 წლიდან მხოლოდ თექვსმეტი დღე განიცადა მშვიდობა და სადაც იმავე პერიოდში უამრავი მილიონი ადამიანი დაიღუპა. და ამ პირქუშ სამყაროზე.

Machine Translated by Google

არსებობს ბირთვული ომის საშინელი საფრთხე, რომელიც დედამიწაზე ყველა უმაღლეს სიცოცხლეს გაანადგურებს.

გასაკვირი არ არის, რომ ადამიანი მუდმივ შიშში ცხოვრობს იმის მიმართ, თუ რას უმზადებს მას მომდევნო დღე! სამწუხაროდ, ეს შიში და უიმედობა ყველაზე მეტად გავრცელებულია მსოფლიოს არიულ ნაწილში, სადაც ყველაზე მეტად განვითარებულია დეკადანსი და მორალური დაცემა. აქ ადამიანები სრულიად გაუცხოებულნი არიან ყველა ჯანსაღი და ბუნებრივი ფასეულობისგან და უაზრო ზომბებად აქცევენ, რომელთა შფოთვასაც მატერიალური კეთილდღეობა ამშვიდებს - ეკონომიკური ქაოსის წინააღმდეგ მუდმივ რბოლაში. თანამედროვე სამყაროს ყველა მატერიალური სიკეთის მიუხედავად, ეს ადამიანები არც ბედნიერები არიან და არც კმაყოფილები. მათ სრულიად აკლიათ იდეალები და ენთუზიაზმი და დაკარგეს მომავლის ყოველგვარი რწმენა. არიელი უბრალოდ არ სურს შვილების ამქვეყნად მოყვანა. რადგან მომავალს ვერ ხედავს, ის მომენტის ფუფუნებას ამჯობინებს თავისი რასისა და კულტურის შენარჩუნებას. ის ცდილობს, ამ ჭაში მაქსიმალურად კომფორტული ცხოვრება უზრუნველყოს საკუთარი თავისთვის და მისი ერთადერთი იმედი ის არის, რომ გარდაუვალი კატასტროფა მის სიცოცხლეში არ მოხდება. ამგვარად, ის პასიურად აკვირდება, თუ როგორ ნელ-ნელა, მაგრამ სტაბილურად იპყრობენ უცხოპლანეტელები თავისი წინაპრების მიწას, რომლებსაც ჯერ არ ესმით, რომ თეთრკანიანი ადამიანის დასასრული ნიშნავს ყველა იმ ცივილიზაციის დასასრულს, როგორც ეს ჩვენთვისაა ცნობილი.

ეს არის ოქროს ხანა, რომელიც ჩვენმა მტრებმა მსოფლიოს 1945 წელს აღუთქვეს - ეს არის ის, რისი აშენებაც მათ შეძლეს აბსოლუტური ძალაუფლების სამოცდაათი წლის განმავლობაში. ასეთ ვითარებაში მომავლის პერსპექტივები, რა თქმა უნდა, პირქუშია. თუმცა, ასე არ უნდა იყოს. ის, რომ სამყარო ასეთ საშინელ მდგომარეობაშია, მხოლოდ ადამიანის მიერ ბუნების კანონებისადმი სრული უპატივცემულობის შედეგია.

როგორც ნაციონალ-სოციალისტი, როდესაც ამჟამინდელი წესრიგის ბუნებას გააცნობიერებ, გარდაუვლად თავს სხვა პლანეტიდან გრძნობ. ამ სისტემაში მონაწილეობა არ შეგიძლია და ამ საზოგადოების ფარგლებში გადარჩენისთვის ყოველდღიური ბრძოლა დროის უაზრო ფლანგვად უნდა მოგეჩვენოთ. როგორც ნაციონალ-სოციალისტები, ჩვენ წარმოვიდგენთ სრულიად ახალ მსოფლიო წესრიგს, რომელიც დაფუძნებული იქნება „ბუნების უტყუარ სიბრძნეზე“. მხოლოდ ასეთ ახალ მსოფლიო წესრიგში შეიძლება სიცოცხლის გადარჩენა ამ პლანეტაზე გრძელვადიან პერსპექტივაში. თუმცა, ამ ახალი წესრიგის დასამყარებლად ადამიანმა უნდა შეეგუოს ამას.

Machine Translated by Google

ის ბუნებაზე მაღლა არ დგას. ადამიანი არ არის შემოქმედების მბრძანებელი, არამედ ბუნების მთლიანობის განუყოფელი ნაწილია და ექვემდებარება ზუსტად იმავე კანონებს, როგორც ყველა სხვა ცოცხალი ორგანიზმი. ანალოგიურად, მან ასევე უნდა მიიღოს მეცნიერულად დამტკიცებული ფაქტი, რომ ადამიანის რასები განსხვავებულია - არა მხოლოდ გარეგნულად, არამედ მათი გონებრივი და ინტელექტუალური მახასიათებლებითაც - და, ბოლოს, რომ ყველა ადამიანი არათანაბარი ინდივიდია და რომ მათი ცხოვრება ძირითადად განისაზღვრება მემკვიდრეობითი ფაქტორებით და არა მათი ბუნებრივი გარემოთი.

რა თქმა უნდა, ეს შეიძლება „უსამართლოდ“ მოგეჩვენოთ, მაგრამ ერთ-ერთი რამ, რაც ადამიანმა უნდა გააცნობიეროს, არის ის, რომ ბუნებაში არ არსებობს სამართლიანობის ცნება იმ გაგებით, როგორც ჩვენ ჩვეულებრივ ამ სიტყვას ვიყენებთ. როგორც ადამიანებს, ჩვენ შეგვიძლია - და უნდა - მოვაწყოთ საზოგადოება, რომელიც აგებულია სამართლებრივ და სოციალურ სამართლიანობაზე, რადგან საზოგადოების ყველა წევრს აქვს სასარგებლო ფუნქცია და, შესაბამისად, ასევე შეუძლიათ მოითხოვონ კანონის წინაშე თანაბარი დაცვა და ეკონომიკური ექსპლუატაციისგან უსაფრთხოება. ეს არის უსაფრთხოების ნაწილი, რომელიც აუცილებელია და ბუნებრივია ორგანიზებულ საზოგადოებაში - სინამდვილეში, ეს არის სწორედ იმ მიზეზის ნაწილი, რის გამოც ადამიანები ჩაერთნენ სტაბილური სოციალური სტრუქტურების შექმნაში, რის გამოც მათ სურდათ ეს უსაფრთხ
თუმცა, ჩვენ არ შეგვიძლია ბიოლოგიური სამართლიანობის შექმნა - ისევე როგორც ვერ შევქმნით ბიოლოგიურ თანასწორობას. ადამიანური თვალსაზრისით, ყოველთვის უკიდურესად უსამართლოდ მოგეჩვენებათ, რომ ზოგიერთ ადამიანს ახალგაზრდა ასაკში საშინელი, მტკივნეული და განუკურნებელი დაავადებები აწუხებს, ზოგი კი ას წლამდე კარგ ჯანმრთელობას ინარჩუნებს.
ასევე, მაშინაც კი, თუ ოცდახუთი წლის ასაკში გარდაცვლილს გაცილებით დიდი გონებრივი ნიჭი აქვს და კაცობრიობისთვის გაცილებით მეტის მიცემა შეეძლო, ვიდრე მას, ვინც სიბერეს მიაღწევს. რასაც არ უნდა ვგრძნობდეთ ამის მიმართ, ასეა საქმე - ჩვენი ყველა სამედიცინო უნარის მიუხედავად - და ადამიანმა უნდა ისწავლოს იმის აღიარება, რომ ბუნება არ ცნობს ჩვენს სამართლიანობის კონცეფციას და ნებისმიერი მცდელობა, შემოიღოს რაიმე სახის ღვთაებრივი სამართლიანობა მომავალ ცხოვრებაში, უნდა იქნას უარყოფილი, როგორც რეალობისგან თავის დაღწევის აბსურდული მცდელობა.

ამასთან დაკავშირებით ნაციონალ-სოციალიზმის მტრები ხშირად ამტკიცებენ, რომ ადამიანის ბუნების ბიოლოგიური კონცეფცია, რომელიც ნაციონალ-სოციალიზმის საფუძველია, „არაეთიკურია“. ამაზე მხოლოდ ის შეგვიძლია ვუპასუხოთ, რომ სწორედ ამ ოპონენტების ე.წ. „ეთიკაა“ ამორალური, რადგან ისინი ეფუძნება ნორმებსა და ღირებულებებს, რომლებიც ბუნებაზე არ არის დაფუძნებული. ნაციონალ-სოციალისტებისთვის მხოლოდ ერთი ჭეშმარიტება არსებობს:

Machine Translated by Google

ბუნების კანონები და ყველაფერი, რაც ამ ჭეშმარიტებას სრულად არ შეესაბამება, აბსოლუტურად 100%-ით არასწორია!

ეს, რა თქმა უნდა, ნიშნავს ქრისტიანობის სრულ უარყოფას, რომლის არაბუნებრივი დუალიზმი დომინანტური „მორალური" კოდექსის საფუძველია - ასევე, როდესაც ეს კოდექსი ლიბერალური/ჰუმანისტური ან მარქსისტული იარლიყით არის შენიღბული. ქრისტიანობის თანახმად, ადამიანი ყველა ქმნილებას შორის განსაკუთრებული პოზიციით სარგებლობს ღვთაებრივი სულის ქონით. ეს სული უნივერსალური და არაბიოლოგიურია. ის არ განსხვავდება რასის მიხედვით ან ინდივიდიდან ინდივიდამდე და არ არის დამოკიდებული ინტელექტზე ან ინდივიდის სხვა ფსიქიკურ ან ფიზიკურ თვისებაზე, არც მემკვიდრეობითია ან სხვაგვარად არ არის ბუნების გავლენის ქვეშ. სწორედ ეს სული ხდის ყველა ადამიანს თანასწორს ღმერთის თვალში, რასაც არ უნდა აკეთებდნენ ან რა არიან, სანამ სწამთ მას. ქრისტიანისთვის ადამიანზე, როგორც ბიოლოგიური ფაქტორების პროდუქტზე საუბარი, „დამცირებაა". ქრისტიანობის თანახმად, ადამიანის მთელი ცხოვრება მუდმივი ბრძოლაა ღვთაებრივ სულსა (სულს) და „მატერიას", ანუ ბუნებას, ანუ - პირად დონეზე ხორცს, რომელიც წარმოადგენს ბოროტებას და უნდა დამარცხდეს, რათა მოიპოვოს მარადიული სიცოცხლე ღრუბლებში განუსაზღვრელ სამოთხეში (ან დედამიწაზე არმაგედონის შემდეგ). მიწიერი ცხოვრება მხოლოდ მზადებაა მომავალი ცხოვრებისთვის - ან აბრაამის წიაღში, ან ჯოჯოხეთში, ეს ყველაფერი დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად წარმატებულები არიან ადამიანები თავიანთი ბიოლოგიური ბუნების წინააღმდეგ ბრძოლაში. თავისთავად, მიწიერი ცხოვრება უღირსია, მხოლოდ ცრემლების ხეობაა.

ამგვარად, ქრისტიანობას ახასიათებს სიცოცხლისა და ბუნებისადმი აშკარა ზიზღი. ეს არის რელიგია წაგებულებისა და მეოცნებეებისთვის, რომლებსაც არ შეუძლიათ ცხოვრებისეული გამოწვევების დაძლევა და უბრალოდ ვეგეტირებას აგრძელებენ, იმ იმედით, რომ „ბოლოები პირველები იქნებიან და პირველი - უკანასკნელები", რადგან ქრისტიანობა ნებისმიერ კრიმინალს, უვარგისსა და გონებრივად ჩამორჩენილ სულელს უფრო ღირებულ ადამიანად მიიჩნევს, ვიდრე შრომისმოყვარე და შემოქმედებით მოქალაქეს. ის წარმოადგენს ნორმებისა და ღირებულებების ერთობლიობას, რომელიც ქალწულს დედაზე მაღლა აყენებს, ბერს ოჯახის მამაზე მაღლა, სუსტსა და ტანჯულს ძლიერსა და გამარჯვებულზე მაღლა, სინამდვილეში კი მკვდარს ცოცხლებზე მაღლა. ის უარყოფს ცხოვრების ნებისმიერ სიამოვნებას და განადიდებს თვითწამებას და თვითდამცირებას, როგორც დადებით მანიშნებელს იმისა, რომ ადამიანი ებრძვის თავის ხორცს და იღებს იმ ფაქტს, რომ ის ცოდვის ჭურჭლად იბადება, რადგან ის მხოლოდ სული არ არის.

რა კუთხითაც არ უნდა შეხედოთ, ქრისტიანობა...

წარმოადგენს ცხოვრებისადმი გარყვნილ და მიზანთროპულ დამოკიდებულებას, რომელსაც შეუძლია

Machine Translated by Google

არავითარ შემთხვევაში არ უნდა იყოს დაშვებული ჯანსაღ საზოგადოებაში. პირდაპირ რომ ვთქვათ, ქრისტიანობა ერთგვარი სულიერი დამხმარე საშუალებაა, რომელმაც გაანადგურა ჩვენი ბუნებრივი იმუნიტეტი არაბიოლოგიური აზროვნების მიმართ. ეს გონების დამაბინძურებელი დაავადებაა და მას ყველანაირად უნდა ვებრძოლოთ. ნიშნავს.

ქრისტიანისგან განსხვავებით, ნაციონალ-სოციალისტი უნდა ცხოვრობდეს. მან უნდა გააფართოვოს თავისი შესაძლებლობები და მაქსიმალურად განავითაროს თავისი პიროვნება თავისი ბიოლოგიური ბუნების საზღვრებში - როგორც ფიზიკურად, ასევე სულიერად. ის არ არის... ახლო აღმოსავლელი ღმერთის წინაშე მუხლებზე დაჩოქილი უნდა გაატაროს და ბუნებაში დაბადების „ცოდვისთვის“ წყალობასა და პატიებას ითხოვოს. ჩვენ გვსურს ვიხილოთ ამაყი და ჰარმონიული ადამიანები, რომლებიც თავდაჯერებულნი არიან საკუთარ თავში და ცხოვრებაში თავიანთი მისიის მიმართ - არა შეშინებული და დამწუხრებული მიზანთროპული კონცეფციების, როგორიცაა „პირველყოფილი ცოდვა“, შეშინებული და დამწუხრებული პროდუქტები, რომლებიც ადამიანს მხოლოდ ერთ იმედს უტოვებს ცხოვრებაში: რომ „ღმერთი“ აპატიებს მას, თუ ის უბრალოდ ირწმუნებს და მოინანიებს. ჩვენ ასევე არ გვინდა პლურალისტური მსოფლმხედველობის მორცხვი და სასოწარკვეთილი მსხვერპლი, რომელიც აბსოლუტურ ღირებულებებს უარყოფს. ნაციონალ-სოციალისტები არ არიან ათეისტები. ჩვენ გვწამს ღვთაების, მაგრამ ჩვენი ღვთაება აბსოლუტური კონტრასტია ებრაულ-ქრისტიანული იაჰვესა. ნაციონალ-სოციალიზმისთვის მხოლოდ ერთი ჭეშმარიტი ღვთაება არსებობს: გაუგებარი შემოქმედებითი ძალა, რომელიც ბუნებაში ყველგან ვლინდება. ეს არის ღვთაება, რომელსაც ჩვენ პატივს ვცემთ ბუნების კანონების სიბრძნისადმი თაყვანისცემითა და პატივისცემით. როგორც ნაციონალ-სოციალისტები, ჩვენ მხოლოდ ბუნების ხმას მივყვებით და მხოლოდ ბუნების ეთიკის გარდა სხვა ეთიკას არ ვიცავთ და ჩვენ მხოლოდ ერთი მომაკვდინებელი ცოდვა ვიცით: ამ ეთიკის წინააღმდეგ აჯანყების მცდელობა. ეს არ არის მისტიკა, როგორც ზოგიერთი ამტკიცებს, არამედ პანთეიზმი - იდეა, რომ ღვთაებრივი გამოიხატება ბუნების მეშვეობით და არსად სხვაგან. პანთეიზმს თავისი ფესვები ისტორიაში ღრმად აქვს გადგმული და XIX საუკუნის გერმანული იდეალიზმისა და რომანტიზმის ერთ-ერთ საფუძველს წარმოადგენს . ეს არის იმის აღიარება, რომ ჩვენ ჩვენს არსებობას ცხოვრების პრინციპის დამსახურება გვაქვს, რომელიც მხოლოდ მისი ქიმიური კომპონენტების ჯამი არ არის. ამრიგად, ნაციონალ-სოციალიზმი ცხოვრებას მაქსიმალური მოხმარებისა და თვითკმაყოფილების მატერიალისტურ ბრძოლაზე მეტს უყურებს - ცხოვრება გულისხმობს იმ ღვთაებრივი პრინციპის დაცვის ვალდებულებას, რომლის ნაწილიც ჩვენ ვართ. ზოგიერთმა შეიძლება ამას რელიგია უწოდოს, მაგრამ მის შესანარჩუნებლად ცრურწმენაზე დაფუძნებული ნარატივის შექმნა არ არის საჭირო - და ის ნამდვილად არ არის „რწმენა“. ის არ ეფუძნება რწმენას, არამედ ფაქტებს.

Machine Translated by Google

მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანი ბუნების ნაწილია, ნაციონალ-სოციალისტები, რა თქმა უნდა, სრულად აცნობიერებენ, რომ ადამიანი ყველა სხვა ცოცხალი ორგანიზმისგან ერთი კონკრეტული ასპექტით განსხვავდება: მისი უნიკალური ტვინი, რომელიც მას აბსტრაქტული აზროვნების საშუალებას აძლევს. ამ უნარმა ადამიანს საშუალება მისცა, თავიდან აეცილებინა ან შეემსუბუქებინა ბუნების სისასტიკე, რომლითაც სხვა არსებები იტანჯებიან. ჩვენმა ტვინმა საშუალება მოგვცა, გაგვეკურნა დაავადებები, რომლებიც სხვა შემთხვევაში ტერმინალური იყო და გვეპოვა ბუნების მრავალი კანონის ძირითადი პრინციპები, რათა შეგვეძლოს ამ პრინციპებიდან ზოგიერთის გამოყენება ჩვენს სასარგებლოდ და - უკეთესობისკენ თუ უარესობისკენ - შეგვექმნა ტექნოლოგია, რომელიც აუცილებელი იყო დედამიწის შესასწავლად და მისი სიმდიდრის გამოსაყენებლად.

სამწუხაროდ, ჩვენმა ტვინმა ასევე მოგვცა საშუალება შეგნებულად უგულებელვყოთ ბუნების კანონები, როდესაც უფრო კომფორტულად მიგვაჩნია მათი იგნორირების მცდელობა, ვიდრე მათი დაცვა. პრიმიტიულ საზოგადოებაში თქვენ მალე იგრძნობთ ასეთი დარღვევის შედეგებს, მაგრამ მაღალგანვითარებულ ტექნოლოგიურ საზოგადოებაში თქვენ შეძლებთ ბუნების კანონების დარღვევის გადატანას გარკვეული დროის განმავლობაში გარდაუვალი საპასუხო ქმედებების განცდის გარეშე. თუმცა, ადრე თუ გვიან, ისინი დაუნდობელი ძალით მოვლენ და შემდეგ შეცდომების გამოსწორება, თუ შეუძლებელი არა, სულ მცირე, უკიდურესად რთული იქნება.

და ბოლოს, ჩვენმა უნიკალურმა ტვინმა მოგვცა გრძნობები, რომლებიც სხვა ცხოველებში ძნელად თუ გვხვდება: უცნობის შიში, სიკვდილის გარდაუვალობა და, შესაბამისად, სასოწარკვეთილი მოთხოვნილება იმისა, რაც ადამიანს სულიერი უსაფრთხოების განცდას მისცემს და ცხოვრების აზრის დანახვის საშუალებას მისცემს მატერიალური სიკეთეებისთვის ბრძოლის მიღმა. ეს არის მოთხოვნილება, რომელიც რელიგიების მიღმა დგას, მაგრამ მათგან განსხვავებით, ნაციონალ-სოციალიზმი დედამიწაზე ამ მოთხოვნილებების დაკმაყოფილებაზეა ორიენტირებული. ამასთან დაკავშირებით, უნდა აღინიშნოს, რომ არც ტვინი და არც გრძნობები არ არის იზოლირებული, არაბიოლოგიური ფაქტორები, არამედ ცოცხალი ორგანიზმის განუყოფელი ნაწილი და ადამიანის ფიზიკური მახასიათებლების მსგავსად, „სულიც“ ექვემდებარება მემკვიდრეობასთან დაკავშირებულ ბუნებრივ კანონებს. როგორც ნაციონალ-სოციალისტები, ჩვენ მტკიცედ გვჯერა, რომ საზოგადოება, როგორც მთლიანობა, ისე უნდა იყოს ორგანიზებული, რომ გათვალისწინებული იყოს ბუნებრივი კანონის ყველა ასპექტი. ამრიგად, საკმარისი არ არის ადამიანების მატერიალური მოთხოვნილებების დაკმაყოფილება ჯანსაღი ეკონომიკური ცხოვრების შექმნით. ასევე აუცილებელია ვიზრუნოთ იმაზე, რომ სულიერი მოთხოვნილებე

Machine Translated by Google

ადამიანის მტერი ხშირად ამტკიცებს, რომ ნაციონალ-სოციალიზმის სულიერი სამყარო იძულებისა და მანიპულირების სამყაროა, სადაც ინდივიდს ართმევენ თავისუფლებასა და ინდივიდუალობას, რათა უაზრო მასის ნაწილად იქცნენ. ეს, რა თქმა უნდა, შორს არის სიმართლისგან.
სინამდვილეში, ეს ბევრად უფრო ახლოს დგას დემოკრატიის აღწერასთან. სწორედ დემოკრატები მიიჩნევენ ხალხს დიდ ნაცრისფერ მასად, სადაც ცალკეულ ინდივიდებს შორის განსხვავებები აიხსნება მხოლოდ გარემო ფაქტორების შემთხვევითი გავლენის შედეგად, რომლებიც საზოგადოებამ უნდა „გამოასწოროს", რათა ადამიანები დემოკრატიულ წესებზე „სოციალიზაცია" მოახდინოს. მეორეს მხრივ, ნაციონალ-სოციალიზმი პატივს სცემს ინდივიდს. ჩვენ ვიცით, რომ ყველა ადამიანი ბიოლოგიურად უნიკალურია და მათ განსხვავებული ნიჭი და შესაძლებლობები აქვთ. ყველა ამ ინდივიდუალური ნიჭის საზოგადოების ფარგლებში გაერთიანება ნაციონალ-სოციალისტური სახელმწიფოს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა.

მხოლოდ ამ გზით არის შესაძლებელი ხალხში არსებული გონებრივი რესურსების მთლიანი რაოდენობის გამოყენება - როგორც ინდივიდების, ასევე საზოგადოების სასარგებლოდ.

თუმცა, ჩვენ ასევე ვიცით, რომ გენიოსი და პროგრესი არასდროს მომდინარეობს მასებისგან, არამედ ყოველთვის ცალკეული, გამორჩეული ინდივიდებისგან და მხოლოდ ინდივიდისთვის ორგანიზებულ საზოგადოებაში მაქსიმალურად თავისუფლად პოვნისა და განვითარების შესაძლებლობის უზრუნველყოფით შეგვიძლია ხელი შევუწყოთ ადამიანის წინსვლას სულ უფრო მაღალი სრულყოფილებისკენ. თუ გვსურს გადავჭრათ უზარმაზარი პრობლემები, რომელთა წინაშეც მსოფლიო დგას დემოკრატიის სამოცდაათი წლის შემდეგ, ეს აუცილებელია. რადგან ცხადია, შეუძლებელია ადამიანების განვითარების თანდაყოლილ შესაძლებლობებზე მაღლა აყვანა, ყველა სულელური მცდელობა, ყველა ადამიანი ყველა ასპექტში თანასწორი გახადოს, აუცილებლად იწვევს გაერთიანებას ყველაზე დაბალ დონეზე, ანუ ყველა იმ ინდივიდის ჩახშობას, ვინც საშუალოზე მაღლა დგას ინტელექტით ან სხვა რაიმე გზით. ეს ტენდენცია არ არის ნაციონალ-სოციალიზმის, არამედ დემოკრატიის დამსახურება და ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ის გააუმჯობესებს დედამიწაზე ცხოვრების პირობებს.

თუმცა, ელიტის შექმნის ყველა მცდელობა სამართლიანად აღიქმება, როგორც საფრთხე დემოკრატიული სისტემის საფუძვლების წინააღმდეგ, სადაც ითვლება, რომ ყველას არა მხოლოდ თანაბარი იურიდიული უფლებები უნდა ჰქონდეს, არამედ თანაბარი გავლენაც საზოგადოებრივ საქმეებზე, მიუხედავად იმისა, აქვს თუ არა მას საჭირო თვისებები. ასეთ სისტემას მხოლოდ უფსკრულისკენ შეუძლია ქვეყნის მიყვანა. ნაციონალ-სოციალისტურ სახელმწიფოში ხელმძღვანელობა შედგება ერის საუკეთესოებისგან. მხოლოდ ისინი...

Machine Translated by Google

შეძლებენ წარმოშობილი პრობლემების გადაჭრას და პასუხისმგებლობის წინაშე დადგომას. დემოკრატიული ასამბლეის ცალკეული წევრები არ შეიძლება პასუხისმგებელნი იყვნენ თავიანთ ქმედებებზე, რადგან ყველა გადაწყვეტილება მიიღება კენჭისყრით და ყველა ვალდებულია დაემორჩილოს უმრავლესობას - ეთანხმება თუ არა. ცხადია, ამ ტიპის ფორუმი საზოგადოების ყველაზე გარყვნილ ელემენტებსაც კი აძლევს თავისუფალ სივრცეს.
ირონიულია, რომ მსხვილი კომერციული საწარმოები უზარმაზარ დროსა და ფულს ხარჯავენ კორპორაციაში წამყვანი თანამდებობებისთვის საუკეთესო ადამიანების მოძიებასა და მომზადებაზე, მაშინ როცა ნებისმიერი პოლიტიკური შარლატანი, რომელსაც საერთოდ არ აქვს განათლება, შეიძლება გახდეს თავისი ქვეყნის პრემიერ-მინისტრი ან პრეზიდენტი. მას უბრალოდ უნდა ჰქონდეს სწორი კავშირები და არ უნდა აჩვენოს ზედმეტი ინტელექტი, რაც შეიძლება მიუთითებდეს იმაზე, რომ მისით ასე ადვილად ვერ მანიპულირებენ სხვადასხვა ინტერესთა ჯგუფები, რომელთა მხარდაჭერის გარეშეც ის ვერასდროს მოიგებდა არჩევნებს. დემოკრატი პოლიტიკოსის ყველაზე მნიშვნელოვანი თვისებაა ამომრჩევლისთვის უსირცხვილოდ მოტყუების და დაპირებების მიცემის უნარი, რომელთა შესრულებასაც არასდროს აპირებს. ეს სავალალოა!

ᛉ

ადამიანებს შორის ინდივიდუალობისა და ბიოლოგიური განსხვავებების უარყოფამ ასევე გამოიწვია „გენეტიკური ჰიგიენის“ კონცეფციის სრული ჩახშობა. დღეს ჰიგიენა მხოლოდ ხელების დაბანასა და კბილების გახეხვას გულისხმობს.
ადამიანი იცნობს „გენეტიკური ჰიგიენის“ პრინციპს. ის უზარმაზარ დროსა და ენერგიას ხარჯავს ცხენების, ძროხების, ძაღლების, მტრედების, თუთიყუშების და ა.შ. მოშენებაზე - ყველაფერი საუკეთესო გენეტიკური პრინციპების მიხედვით, მაგრამ როდესაც საქმე საკუთარი სახეობის გამრავლებას ეხება, ის სრულიად უგულებელყოფს ამ პრინციპებს - თითქოს ისინი მხოლოდ ცხოველთა სამყაროში მოქმედებდეს. ამგვარად, ის ნებაყოფლობით უწყობს ხელს ადამიანის სრულ ბიოლოგიურ გადაგვარებას.

ბუნებრივ მდგომარეობაში ყველა პოპულაცია ბიოლოგიურ გადარჩევას ექვემდებარება, რაც იმას ნიშნავს, რომ მოცემულ გარემოებებთან საუკეთესოდ შეგუებული ინდივიდები საზოგადოების სათავეში აღწევენ, ხოლო ისინი, ვისაც არ შეუძლია ცხოვრებასთან გამკლავება, უნდა დაიღუპონ. ეს ბუნების ერთ-ერთი რკინისებრი, დაუნდობელი კანონია, რომლის შერბილებაც ადამიანმა შეძლო ისეთი საზოგადოებების შექმნით, სადაც ადგილი და დაცვაა მოსახლეობის სუსტი ელემენტებისთვისაც, რომლებსაც ასევე მნიშვნელოვანი როლი აქვთ შესასრულებელი განვითარებულ საზოგადოებაში. თუმცა, თუ ჩვენ

Machine Translated by Google

თუ სრულიად დავხუჭავთ თვალს ბუნების ამ კანონის არსებობაზე, ჩვენც კატასტროფისკენ მივიწევთ, რადგან ამ შემთხვევაში ვეღარ შევძლებთ პოპულაციაში საჭირო ბიოლოგიური ხარისხის უზრუნველყოფას ისეთი სისტემის შესანარჩუნებლად, რომელიც საკმარისად ძლიერი იქნება სუსტების დასაცავადაც. ცხოვრების ბიოლოგიური რეალობების გაუთვალისწინებლად, ჩვენ საბოლოოდ ყველასთვის თავისუფალ გარემოში აღმოვჩნდებით, სადაც ყველაზე სუსტი ინდივიდები პირველები დაიღუპებიან.

ამგვარად, ნაციონალ-სოციალიზმი არ ნიშნავს - როგორც ხშირად ამტკიცებენ - სუსტების მიტოვებას და ბედის ანაბარა მიტოვებას. პირიქით! ნაციონალ-სოციალიზმი ერთადერთი გარანტიაა, რაც სუსტებს შეუძლიათ ჰქონდეთ გარდაუვალი განადგურებისგან. თუმცა, აქ უნდა აღინიშნოს, რომ ეს სისუსტე იდეალი არ არის - ეს არის ის, რასთანაც ბრძოლაა საჭირო და ეს მხოლოდ თანმიმდევრული გენეტიკური ჰიგიენის გზით არის შესაძლებელი. ნაციონალ-სოციალისტური სახელმწიფო გაანათლებს ხალხს ბიოლოგიურ მექანიზმებს და ამით უზრუნველყოფს, რომ ადამიანი აღიდგინოს თავისი ბუნებრივი ინსტინქტები ამ სფეროში, რათა ადამიანმა შეძლოს ბიოლოგიურად წინსვლა. მხოლოდ სულელებს შეუძლიათ დაიჯერონ, რომ ადამიანმა უკვე მიაღწია განვითარების უმაღლეს შესაძლო მწვერვალს. თუმცა, იმისათვის, რომ ადამიანმა წინ წაიწიოს, საზოგადოებამ უნდა უზრუნველყოს, რომ დაავადებები და სისუსტეები არ დაგროვდეს და არ გაგრძელდეს უკონტროლოდ მემკვიდრეობით. თავისუფლება, შეგნებულად გადასცეთ ტანჯვა თქვენს შვილებს და გენეტიკურად დაშალოთ მოსახლეობა, დანაშაულია მომავალი თაობების წინაშე!

ამავდროულად, საზოგადოებამ ასევე უნდა უზრუნველყოს ჯანსაღი გარემო, რათა გარე გავლენით გამოწვეული დაავადებები სამუდამოდ გაქრეს. აქ ჩვენ არა მხოლოდ სოციალურ გარემოსა და სამუშაო ადგილებში არსებულ პირობებზე ვფიქრობთ, არამედ ეკოლოგიურ გარემოზეც. ნაციონალ-სოციალისტურ საზოგადოებაში სრულიად მიუღებელია, რომ მოგების მიღება და ხარბი მატერიალიზმი უშვებს პათოგენურ ხელოვნურ დანამატებს საკვებსა და ტანსაცმელში, არაჯანსაღ სინთეზურ მასალებს ჩვენს სახლებსა და საზოგადოებრივ შენობებში და დედამიწის, ჰაერისა და წყლის მზარდ დაბინძურებას.
რომ აღარაფერი ვთქვათ სასიკვდილო რადიოაქტიურ დაბინძურებაზე, რომელიც ასობით ათასი წელი გაგრძელდება. ეს ყველაფერი ცხოვრებისეული ჭეშმარიტი ღირებულებების სრული დამახინჯების ლოგიკური შედეგია, რაც ამ ტერმინალურად დაავადებულ საზოგადოებაში ჩანს. გენეტიკური ჰიგიენა და ზოგადი დაბინძურების კონტროლი ერთი და იგივე მიზნის მხოლოდ ორი ასპექტია: ბუნების შენარჩუნება და ეკოლოგიური ბალანსი ადამიანის სულიერი და ფიზიკური კეთილდღეობის უზრუნველსაყოფად. ჯანსაღი გარემოს გარეშეც კი

Machine Translated by Google

საუკეთესო გენები განადგურდება და ამ გენების საკმარისი რაოდენობის გარეშე ვერავინ შეძლებს ჯანსაღი გარემოს შექმნას.

ცხოვრებისთვის ჯანსაღი გარემოს შესაქმნელად, ჩვენ ასევე გვჭირდება ჯანსაღი ოჯახები, სადაც ბავშვები ჰარმონიაში გაიზრდებიან და ბედნიერები იქნებიან. ამჟამინდელი წესრიგის კიდევ ერთი ბოროტება ის არის, რომ ამ ტიპის ოჯახებს ანადგურებს ჩვეულებრივი არაბიოლოგიური აზროვნება და ქალი-თავისუფალი ადამიანების აბსურდი. ისევე, როგორც რასები განსხვავებულია, ასევე სქესებიც განსხვავებულია და ის იდეა, რომ კაცი და ქალი ბიოლოგიურად თანასწორები არიან, სერიოზულ საფრთხეს უქმნის ადამიანის გადარჩენას. მათ შორის განსხვავებები არა სოციალურად კონსტრუირებული „სქესობრივი როლების“, არამედ ბიოლოგიური როლების შედეგია! შემთხვევითი არ არის, რომ ქალი შობს ბავშვებს. ის არა მხოლოდ ბიოლოგიურად არის შესაფერისი ამ ამოცანისთვის, არამედ გონებრივადაც და, როგორც ახალი თაობის დედას, მას ყველაზე მნიშვნელოვანი როლი აქვს საზოგადოებაში. ის აზრი, რომ მან უნდა „დააკმაყოფილოს საკუთარი თავი“ სამუშაო ძალაში შესვლით და საწარმოო ხაზზე სამსახურის შოვნის გზით, სანამ მისი შვილები სხვ ქალებს საკუთარი თავის რეალიზება მხოლოდ დედების ბიოლოგიური როლის ფარგლებში შეუძლიათ. დედის გარეშე ოჯახი ინგრევა. ბავშვები ან მარტო რჩებიან, ან სახელმწიფო განათლების მიღების პროცესში არიან. სახლში დაბრუნების შემდეგ მათთვის დრო არავის რჩება. მათ არანაირ იდეალებს არ ასწავლიან და თავიანთ კერპებს ტელევიზიიდან, ცუდი მუსიკიდან და კიდევ უფრო უარესი ლიტერატურიდან იღებენ. ისინი სწრაფი კვების პროდუქტებით იკვებებიან და კომერციული მატერიალიზმის ყველაზე ცუდი სახეობის მსხვერპლნი ხდებიან. ანუ, თუ ქალი საერთოდ არ აირჩევს შვილების ყოლისგან თავის შეკავებას - ან რაიმე სახის „ჩასახვის საწინააღმდეგო“ მოწყობილობის გამოყენებით, ან ბავშვის მოკვლით, თუ ის მაინც დაორსულდება. რა თქმა უნდა, ფემინისტები ამტკიცებენ, რომ ისეთივე ბუნებრივი იქნებოდა, რომ კაცი შვილებზე ზრუნავდეს და ქალი სამსახურში წასულიყო. ფაქტია, რომ ასეთივე ბუნებრივი რომ ყოფილიყო, მამაკაციც გააჩენდა შვილს.

პირიქით, ქალის ბიოლოგია ყოველთვის ნიშნავს, რომ ქალი შრომის ბაზარზე უფრო სუსტ პოზიციაზეა, რადგან ის ნაკლებად სტაბილურია, როგორც მამაკაცი. რომ აღარაფერი ვთქვათ იმ სამუშაოებზე, რომლებიც გარკვეულ ფიზიკურ ძალას მოითხოვს. გასაკვირი არ არის, რომ ებრაელ-ფრანგი ფემინისტი ელისაბედ ბადინტერი თავის წიგნში (L'un est l'autre, = „ერთი მეორეა“, გამოცემული ო. იაკობის მიერ (!), პარიზი 1986 და, გასაკვირი არ არის, რომ თარგმნილია თითქმის ყველა დასავლეთ ევროპულ ენაზე) მოითხოვს საშვილოსნოს და საკვერცხეების გადანერგვას.

Machine Translated by Google

მამაკაცებს თანასწორობის უზრუნველსაყოფად! საზოგადოება, სადაც ასეთი წიგნი მკითხველს პოულობს, მართლაც ტერმინალურად დაავადებულია!

ადამიანის ბიოლოგიური ბუნების ნაწილია ის, რომ ის არა მხოლოდ იზოლირებული ინდივიდია, არამედ სოციალური არსებაც, ხოლო მისი სოციალური ინსტინქტი ბირთვულ ოჯახს სცდება. უძველესი დროიდან ადამიანები ჯგუფებად ცხოვრობდნენ, რათა უკეთ შეეწინააღმდეგათ თავიანთი პრიმიტიული არსებობის საფრთხეებს. ამის გარეშე, ადამიანი, როგორც სახეობა, ძნელად თუ გადარჩებოდა. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ორგანიზებულ საზოგადოებებში ცხოვრება ადამიანის არსებობის პირობაა და ორგანიზებისკენ სწრაფვა ჩვენი ბუნების ნაწილია. ორგანიზებული საზოგადოების გარეშე ყველა ინდივიდს საკმარისი ექნებოდა ყოველდღიური საჭიროებების შესაგროვებლად. არ იქნებოდა ზედმეტი ხელოვნება, მეცნიერება, განათლება ან რაიმე ჯანდაცვის სერვისი. ორგანიზებულობის მაღალი ხარისხი უბრალოდ წინაპირობაა როგორც კულტურული, ასევე ტექნოლოგიური განვითარებისთვის. ამიტომ, არავითარ შემთხვევაში არ არის დამთხვევა, რომ უმაღლესი კულტურები ყოველთვის შეიქმნა ორგანიზების საუკეთესო უნარის მქონე ხალხების მიერ. სხვათა შორის, მათი უმეტესობა არიელი იყო.

თუმცა, ნებისმიერ ორგანიზებულ საზოგადოებაში აბსოლუტურად აუცილებელია, რომ ინდივიდი მოერგოს ნორმას, რომელსაც იზიარებს ამ საზოგადოების სხვა წევრები და თავი შეიკავოს თავისი ინტელექტისა და ნიჭის ბოროტად გამოყენებისგან იმ საზოგადოებისთვის საზიანოდ, რომელმაც შესაძლებელი გახადა ამ ნიჭის განვითარება.

თუმცა, ჯგუფში აუცილებელი ლოიალობა მხოლოდ მატერიალისტურ მოსაზრებებზე ვერ იქნება დაფუძნებული. საერთო სოციალური უზრუნველყოფის სამსახურის ქონა საკმარისი არ არის. აზრი აქვს მხოლოდ პირადი თავისუფლების გარკვეულ ნაწილზე უარის თქმას საერთო ბედის მქონე საზოგადოებაში, რომელიც შედგება საერთო წარმომავლობის, საერთო ნორმებისა და ღირებულებების მქონე და ცხოვრებაში საერთო მიზნის მქონე ადამიანებისგან - ადამიანები, რომელთა წინაპრებმაც თაობების განმავლობაში მოიგეს და დაიცვეს ერთი და იგივე ტერიტორია, რადგან მათ სურდათ შეენარჩუნებინათ თავიანთი სპეციფიკური ენობრივი, კულტურული და ბიოლოგიური ხასიათი.

სწორედ ამ სურვილმა შექმნა ჩვენი კულტურა ჩვენი ხალხის ნიჭთან, კონცეფციებთან, იდეალებთან და ღირებულებებთან მჭიდრო შესაბამისობაში - იმასთან, რასაც შეგვიძლია ვუწოდოთ ჩვენი ხალხის სული. სხვა ხალხებს აქვთ სხვა ნიჭი, კონცეფციები, იდეალები და ღირებულებები და შესაბამისად, მათ შექმნეს სხვა კულტურები. ეს კულტურები შეიძლება ისეთივე „კარგები" იყოს, როგორც ჩვენი - მაგრამ ისინი უცხოა ჩვენთვის, ისევე როგორც ჩვენი კულტურა უცხოა სხვა ხალხებისთ

Machine Translated by Google

ყველა ხალხისთვის საერთო, მომავალ, უნივერსალურ „მსოფლიო კულტურაზე“ საუბარი სისულელეა. „კულტურა“, რომელიც ბუნებრივად არ გაჩენილა, როგორც ხალხის სულის სარკე, სიტყვა „კულტურის“ მნიშვნელობის უარყოფაა და ისტორია ძალიან ნათლად აჩვენებს, რომ ყველა ცივილიზაცია, რომელსაც აღარ შეეძლო საკუთარი კულტურის შენარჩუნება და შემდგომი განვითარება და, შესაბამისად, იმპორტირებული და ინტეგრირებული ჰქონდა ნებისმიერი უცხო კულტურული ელემენტი, რომელსაც შემთხვევით წააწყდა, უშუალოდ თავისი გარდაუვალი დაცემის წინაშე იდგა.

საზოგადოება, რომელიც რასების, რელიგიებისა და ფილოსოფიების შემთხვევითი ნაზავისგან შედგება, ნამდვილად არ წარმოადგენს სულიერი და კულტურული სიმდიდრის გამოხატულებას, როგორც ამას დღეს ხშირად ამტკიცებენ. ეს არის აბსურდული ნაზავი, რომლის არსებობაც ვერანაირად ვერ გამართლდება - ერის გარდაუვალი დაშლისა და ყველა ნორმისა და ღირებულების სრული დაშლის გარკვეული ნიშანი. ასეთი საზოგადოება ნამდვილი საზოგადოების გადაგვარებული პაროდიაა - და ის ვერ გაგრძელდება, რადგან სოციალურ ლოიალობას სხვადასხვა ჯგუფებს შორის, რომლებიც დროებით შემთხვევით ერთსა და იმავე მიწის ნაკვეთზე ცხოვრობენ, ცვლის გაცილებით ძლიერი - სულიერი - ლოიალობა რელიგიური და ფილოსოფიური იდეების მიმართ, რომელთა საფუძველი თავად ერსა და მის ისტორიაში არ არის.

საზოგადოების თანმიმდევრულობისთვის ყველაზე სერიოზული საფრთხე, შედარების გარეშე, რასობრივი ბიოლოგიური შერევაა, რომელიც ყოველთვის ან კულტურათა შერევასთან ერთად მიმდინარეობდა, ან თუნდაც მისი წინაპირობა იყო. თავად კულტურის დაშლა ნებისმიერ დროს შეიძლება შეჩერდეს და ხალხს შეუძლია დაუბრუნდეს საკუთარ კულტურულ ნორმებსა და ღირებულებებს, სანამ რასობრივი მარაგი ხელუხლებელი დარჩება. თუმცა, რასების შერევა შეუქცევადია და მისი შედეგები გაუთვალისწინებელი და კატასტროფულია. ფაქტია, რომ ბუნება ყოველთვის უფრო დიდი რასობრივი მრავალფეროვნებისკენ ვითარდებოდა, რის გამოც რასები საბოლოოდ სახეობებად იქცნენ. არაბუნებრივი რასობრივი შერევის გზით ჩვენ ახლა ვხედავთ ყველა სხვადასხვა ბუნებრივი ნიჭის გათანაბრებას, რომელთაგან თითოეული რასით არის განპირობებული. იქ, სადაც ერთი რასა განვითარდა ერთი კონკრეტული მიმართულებით, ააშენა საზოგადოება და შექმნა კულტურა მის მიერ შემუშავებული თვისებების საფუძველზე, სხვა რასებთან შერევა ნიშნავს, რომ რამდენიმე თაობის შემდეგ ნაძირალა შთამომავლობა დაკარგავს ყველა პირობას იმის გასაგებად, თუ რა შექმნეს მათმა წინაპრებმა.

სამწუხაროდ, სწავლის ძალიან ბევრი შესაძლებლობა არსებობს ისეთი საზოგადოებები, როგორიც რასობრივი შერევის შედეგად გვაქვს.

Machine Translated by Google

ლათინური ამერიკა, ინდოეთი და ეგვიპტე შესანიშნავი მაგალითებია, ისევე როგორც ელადა და რომის იმპერია. ისევე, როგორც ინდური, სპარსული და ეგვიპტური კულტურები, ბერძნული და რომაული ცივილიზაციებიც შეიქმნა და შენარჩუნდა უპირატესად ნორდიული რასის ემიგრირებული უმცირესობის მიერ. ამ მაღალგანვითარებულმა უმცირესობამ თავდაპირველად ჩაახშო თავდაპირველი უმრავლესობა და მათი კულტურა, მაგრამ მოგვიანებით ისინი ნელ-ნელა დაემორჩილნენ თავიანთი დამორჩილებული ხალხის რიცხობრივ უპირატესობას. დასუსტებულმა უთვალავმა ომებმა, რომლებმაც მათ ყველაზე ძვირფასი სისხლი დაუჯდათ და ცრუ ჰუმანიტარიზმის აზიური იდეებით დაამახინჯეს, ისინი თანდათან დამორჩილებული ხალხის სულ უფრო მეტ რაოდენობას აძლევდნენ მოქალაქეობას და აფრიკასა და აზიაში მდებარე კოლონიებიდან ახალი მონები და მუშები მოჰყავდათ - რომლებიც შემდეგ ინტეგრირებულნი იყვნენ და მოქალაქეობა მიიღეს შემდეგ თაობაში. ეს ნამდვილად ნაცნობი სურათია, არა? და სწორედ ნორდიული რასის ამ დაშლამ გადააქცია ელადას ამაყი სახელმწიფო თანამედროვე საბერძნეთად და რომი იტალიად - ან სხვაგვარად რომ ვთქვათ: ცივილიზაცია ქაოსად! სკოლაში ჯერ კიდევ გარკვეული დროით ასწავლით ბავშვებს უძველესი კულტურების შესახებ, მაგრამ ერთი სიტყვაც არ არის ნათქვამი იმ ადამიანებზე, რომლებმაც ეს კულტურები შექმნეს. როგორც ჩანს, არავის უკვირს, რომ სახელმწიფოს ორგანიზების უნარი შეიძლება ასე მთლიანად გაქრეს. სიმართლე ისაა, რომ დღეს „რომაელებად" მოქცეული ადამიანების უმეტესობას რასობრივად ძალიან ცოტა რამ აქვს საერთო თავის ძლევამოსილ წინამორბედებთან. მათი წინაპრის ძალიან ბევრი სამშობლო ს

დღეს რასობრივ ბიოლოგიაზე საუბრისას, მალევე უამრავ ტაბუს წააწყდებით. რასობრივი ბიოლოგიის შესწავლა უზნეო საქმედ იქცა - ანუ, თუ საქმე ადამიანთა რასების შესწავლას ეხება - და ამ საკითხზე ექიმებისგან ან ე.წ. ანთროპოლოგებისგანაც კი არ არის მოსალოდნელი, რომ რამე იცოდნენ. ასეთი ცოდნის მიღებაც კი აზიანებს თქვენს კარიერას, ასე რომ, რატომ უნდა ინერვიულოთ ამაზე? ამგვარად, ყოველთვის ზიზღით აღსავსე დაცინვით ამტკიცებენ, რომ არ არსებობს „სუფთა" თეთრი რასა და რომ „არიელი" წმინდა ლინგვისტური ტერმინია და ა.შ., რაც ყველაფერს იმის დასამტკიცებლად ისახავს მიზნად, რომ რასობრივი მეცნიერება აბსურდია. რა თქმა უნდა, ეს არგუმენტები სრულიად არასწორი არ არის - მაგრამ დასკვნა ასეთია! მართალია, რომ სხვადასხვა ევროპული რასების ნაზავი არსებობდა, მაგრამ ეს იყო მჭიდროდ დაკავშირებული რასების ნაზავი ერთი და იგივე მთავარი რასის, ე.წ. თეთრი რასის ფარგლებში, რომელსაც შეგიძლიათ არიულ რასად უწოდოთ - თუ განსაზღვრავთ, რაზე საუბრობთ! გარდა ამისა,

Machine Translated by Google

აბსოლუტურად არანაირი საფუძველი არ არსებობს იმის მტკიცებისა, რომ ეს ნაზავი - რომელიც არავითარ შემთხვევაში არ ყოფილა სრული - აბსოლუტურად უპირატესობა იყო ევროპელებისთვის! სავარაუდოდ, პირიქით იყო და აბსოლუტურად არანაირი საფუძვლიანი მიზეზი არ არსებობს შემდგომი შერევით დაშლის პროცესის გასაგრძელებლად.

უმეცრები ასევე ამტკიცებენ, რომ რასობრივი შერევა აუცილებელია „ინბრიდინგის" თავიდან ასაცილებლად. ეს, რა თქმა უნდა, არაბიოლოგიური სისულელეა. ინბრიდინგი მხოლოდ მჭიდროდ დაკავშირებულ პირებს შორის შეჯვარებას გულისხმობს, რომლებიც ბიოლოგიური თვალსაზრისით აუცილებლად ჰგვანან ერთმანეთს. ინბრიდინგის დროს ჩვენ ვიღებთ სხვადასხვა გენეტიკური ფაქტორების - როგორც კარგის, ასევე ცუდის - დაგროვებას. თუ მამაც და დედაც ერთსა და იმავე გენებს ატარებენ, არსებობს დიდი შანსი - ან რისკი - რომ შთამომავლობა ამ გენებს შეაგროვებს და რადგან პრაქტიკულად ყველა ჩვენგანი უსიამოვნო გენების მატარებელია, ცხადია, სასურველია, რომ ისინი არ დაგროვდეს. აქ არ არის მნიშვნელოვანი, რომ ასევე დაგროვდება დადებითი გენები: სიგიჟის განვითარების მაღალი მიდრეკილება სხვა დადებითი თვისებებით ვერ გაუმჯობესდება.

თუმცა, ინბრიდინგი საფრთხეს მხოლოდ ძალიან მცირე პოპულაციებში წარმოადგენს, მაგალითად, ძალიან პატარა კუნძულზე ან ე.წ. „სამეფო" ან „კეთილშობილური" ოჯახებში. მილიონობით ინდივიდის მქონე პოპულაციაში ის ნორმალურ პირობებში უბრალოდ არ არსებობს.

ყველა შემთხვევაში, რასობრივად უცხო გენეტიკური ელემენტების დამატება არ არის ინბრიდინგის თავიდან აცილების კარგი გზა. ეს მხოლოდ არაჰარმონიულ ინდივიდებს იწვევს, რადგან მშობლები ძალიან განსხვავებულები არიან. ამაზე უმეცარი შეიძლება ითქვას, რომ ცხოველთა სამყაროში - და მცენარეებთან - ძალიან კარგ შედეგებს იღებთ, როდესაც სხვადასხვა რასას აჯვარებთ. ეს, რა თქმა უნდა, სრულიად მართალია, მაგრამ აქ ჩვენ ვსაუბრობთ მკაცრად კონტროლირებად შეჯვარებაზე, სადაც მეცნიერებმა წინასწარ განსაზღვრეს, თუ რომელი კონკრეტული თვისებების გამოყვანა სურთ.

ამგვარად, თქვენ მშობლებს სწორედ ამ მიზნით ირჩევთ და ირჩევთ იმ ინდივიდებს, რომლებიც ატარებენ თქვენთვის სასურველი საუკეთესო თვისებების მქონე შთამომავლებს. შთამომავლობის მიღების შემდეგ, კვლავ ირჩევთ იმ ინდივიდებს, რომლებსაც ყველაზე მეტი სასურველი თვისება აქვთ.

ისინი შემდგომი გამრავლებისთვის გამოიყენება. დანარჩენი უბრალოდ იხოცება, როგორც გარდაუვალი ნარჩენები. ამ ინდივიდებთან გამრავლების გაგრძელება საპირისპირო შედეგს მოგვცემს, ვიდრე სასურველია. არავითარ შემთხვევაში არ დაუშვებთ შემთხვევით გამრავლებას. თუ ეს შემთხვევით მოხდება - მაგალითად, ძაღლებთან - თქვენ ანადგურებთ შთამომავლობას!

Machine Translated by Google

არსებობს ძალიან კარგი მიზეზი, რის გამოც ქვეყნები ცდილობენ ეგზოტიკური მცენარეებისა და ცხოველების მათ ტერიტორიებზე შეღწევის თავიდან აცილებას. ისინი არღვევენ ბუნებრივ წესრიგს და შესაძლოა საფრთხე შეუქმნან არსებულ ეკოსისტემებს. თუ რამდენად საშიში შეიძლება იყოს შეჯვარება, ამას ადასტურებს ე.წ. „მკვლელი ფუტკრები". ისინი წარმოადგენენ ხელოვნურ პროდუქტს, რომელიც შექმნილია მაღალი მოსავლიანობის მქონე ძლიერი რასის შესაქმნელად. შედეგად, წარმოიშვა ფუტკრების აგრესიული გუნდები ძალიან განსხვავებული დამტვერვის ნიმუშებით. შემთხვევით, ზოგიერთი მათგანი ლაბორატორიიდან გაიქცა და დღეს ისინი სერიოზულ საფრთხეს წარმოადგენენ მთელ ლათინურ ამერიკასა და აშშ-ს სამხრეთ ნაწილებში. მათი ქცევის გამო, ისინი არ არიან შესაფერისი კომერციული მეფუტკრეობისთვის და რადგან ისინი ანაცვლებენ ევროპულ თაფლის ფუტკარს ამერიკაში, მკვლელი ფუტკარი სერიოზულ პრობლემებს უქმნის ხილის პლანტაციების კომერციულ დამტვერვას. ეს კარგი მაგალითია იმისა, თუ რა შეიძლება გამოიწვიოს რასების შერევამ, თუ საჭირო კონტროლი ვერ მოხერხდა - და შემდეგ წარმოიდგინეთ, რომ ადამიანთა რასების გავრცელება სრულიად უკონტროლოა!

ალბათ არავინ შემოგვთავაზებს ადამიანთა რასების შეჯვარებისთვის იგივე პროცედურების დანერგვას, რაც ცხოველებისთვისაა - იმის მიუხედავად, რომ აქ ცხოველებზე გაცილებით რთულ ფაქტორებთან გვაქვს საქმე. არც ისე ადვილად განსაზღვრადი ფაქტორებია ისეთი, როგორიცაა სიმაღლე, ხორცის ხარისხი ან რძის წარმოების უნარი, რომლებიც განსაზღვრავს, შეუძლიათ თუ არა ადამიანებს საზოგადოების მოთხოვნებთან გამკლავება, არამედ ისეთი ფაქტორები, როგორიცაა ხასიათის განწყობა, ინტელექტი, კრეატიულობა და შინაგანი ჰარმონია - ყველა ეს თვისება, რომელიც, როგორც ცნობილია, მნიშვნელოვნად ზარალდება რასების შერევისას.
ამასთან დაკავშირებით, ასევე აღსანიშნავია, რომ ყველა ის ადამიანი, ვინც რასობრივი შეუზღუდავი შერევის მომხრეა, სრულიად ვერ გვითხრეს, თუ რა სასურველი თვისებებით შეიძლება გაამდიდროს თეთრი რასა არიულ სამყაროში შემოსულმა უცხო რასობრივმა ელემენტებმა!

ყველა შემთხვევაში, საზოგადოების ყველა სფეროში არსებული დეზინტეგრაციის ტენდენციები ადამიანებს დაუცველობასა და უბედურებას არ უქმნის. მხოლოდ რეალურ, ჰარმონიულ საზოგადოებაში, რომელიც შედგება ერთი და იგივე კულტურული, ისტორიული და ბიოლოგიური წარმომავლობისა და მომავლისადმი ერთი და იგივე სულიერი მისწრაფებების მქონე ადამიანებისგან, შეუძლია ინდივიდს იპოვოს მისთვის საჭირო სულიერი სიმშვიდე და შინაგანი უსაფრთხოება. მხოლოდ აქ შეუძლია ადამიანს იგრძნოს, რომ ის უფრო დიდი მთლიანობის ბუნებრივი ნაწილია, რაღაცისა, რაც თავად ინდივიდზე ძლიერია და რომელიც გააგრძელებს არსებობას მაშინაც კი, როდესაც ინდივიდი აღარ იარსებებს, ისევე როგორც ა

Machine Translated by Google

ინდივიდის დაბადებამდე არსებობდა. მხოლოდ ბედისწერის ასეთ ეროვნულ ერთობაში პოულობს ადამიანი მარადიულ სიცოცხლეს, რომელსაც ყოველთვის ეძებდა. ჩვენს შვილებსა და ჩვენს ხალხში ჩვენ სამუდამოდ ვიცოცხლებთ, მაგრამ ეს არის მარადისობის ერთადერთი წილი, რომელიც გაგვაჩნია. ამის გარეშე, შესაძლოა, არასდროს გვეცხოვრა!

თუ, მეორე მხრივ, ადამიანმა თავისი ვინაობა და ცხოვრებისეული მიზანი ეროვნული საზოგადოების გარეთ უნდა ეძებოს, ეს საზოგადოება დაკარგავს თავის აზრს და გარდაუვლად დაიშლება, როგორც ქორწინება, სადაც პარტნიორებს მხოლოდ მისამართი აქვთ საერთო.

ეს ნაციონალისტური შეხედულებების ფუნდამენტური ცნებაა.

თუმცა, ჯგუფში ერთგულება ორმხრივი უნდა იყოს. არა მხოლოდ მოქალაქე უნდა იყოს საზოგადოების ერთგული - არამედ საზოგადოებაც უნდა იყოს მოქალაქის ერთგული. ამრიგად, ერთგულება გულისხმობს სამართლიან სოციალურ პირობებს და ეკონომიკურ სისტემას, სადაც არავინ არის ექსპლუატირებული და სადაც ყველა ყველაფერს აკეთებს საერთო სიკეთისთვის, რათა შეინარჩუნოს წესრიგი, რომელიც იცავს საერთო ღირებულებებს, უზრუნველყოფს მოქალაქეების სიცოცხლესა და ბედნიერებას და თითოეულ ინდივიდს აძლევს ხალხის მარადიულ სიცოცხლეში თავის წილს.

ეს ფუნდამენტური სოციალისტური შეხედულებაა.

ნაციონალიზმი სოციალიზმის გარეშე აბსურდია - და პირიქით: სოციალიზმს მკაფიოდ განსაზღვრული საზოგადოების გარეშე აზრი არ აქვს.

დღეს ხშირად ამტკიცებენ, რომ ნაციონალ-სოციალისტური დამოკიდებულება ომამდე და სხვა ერების ჩახშობის მცდელობებამდე მიგვიყვანს. ეს აბსოლუტური სისულელეა. სრულიად საპირისპიროა სიმართლე. სხვა ხალხების კულტურული და ბიოლოგიური იდენტობის პატივისცემა მხოლოდ მაშინ არის შესაძლებელი, თუ აღიარებ რასობრივი და კულტურული განსხვავებების არსებობას და სასურველობას - და ძნელად თუ შეძლებ სხვა ხალხების იდენტობის პატივისცემას, თუ არ დააფასებ საკუთარს! თუ უარყოფ რასობრივი განსხვავებების არსებობას, აშკარაა, რომ მუდმივად ეცდები სხვა ხალხებს თავს მოახვიო ის, რაც შენ თვითონ მიგაჩნია საუკეთესოდ - მათი განსაკუთრებული ხასიათის გათვალისწინების გარეშე. ეს დამოკიდებულება რასიზმია, თუ ოდესმე არსებობდა!

ქრისტიანობის, ისლამისა და მარქსიზმის მიერ გაზიარებული კატასტროფული იდეა, რომ არსებობს მხოლოდ ერთი ცივილიზაცია, რომელიც შესაფერისია ყველა ადამიანისთვის რასის მიუხედავად, წარმოადგენს როგორც წინა საუკუნის ევროპული კოლონიური იმპერიების, ასევე დღევანდელი დაუსრულებელი მცდელობების საფუძველს, თანამედროვე ინდუსტრიული სამყაროს უნაყოფო მატერიალისტური ცხოვრების წესი თავს მოახვიონ გულუბრყვილო მესამე სამყაროს ხალხებს, რომლებიც მხოლოდ...

Machine Translated by Google

ხედავენ ბრჭყვიალას, მაგრამ ვერ ითვლიან ხარჯებს. ეს მათი დაღუპვა იქნება, რადგან ის ჩვენია! სამომხმარებლო საზოგადოება უბრალოდ მხოლოდ ბაზრებსა და მომხმარებლებს ხედავს - და აქ ერთგვაროვნებაა საკვანძო სიტყვა. ერთგვაროვან კლიენტურას არ აქვს რაიმე განსაკუთრებული მოთხოვნები და ეს წარმოებას ამარტივებს და იაფს ხდის, რაც უფრო დიდ გაყიდვებსა და უფრო მაღალ მოგებას ნიშნავს. ეროვნული თავისებურებები, განსხვავებული კულტურული ნიმუშები და ენები აქ უსიამოვნებას წარმოადგენს - ვაჭრობის ტექნიკურ ბარიერს - და ამიტომ იბრძვიან მათ წინააღმდეგ. მრავალეროვნული ინდუსტრიებისა და ქსელებისთვის ყველა ადამიანი თანასწორია - თუ მათ უბრალოდ მოხმარება შეუძლიათ. ისინი საერთოდ არ სცემენ პატივს ადამიანურ ღირებულებებს. ისინი ამსხვრევენ მათ.

ნაციონალ-სოციალიზმისთვის განსხვავებულობა ბუნებრივი წესრიგის ნაწილია და ჩვენ გვსურს ამ წესრიგის შენარჩუნება რასებს, ხალხებსა და ინდივიდებს შორის არსებული ყველა განსხვავებით. ჩვენ აბსოლუტურად არ გვაქვს სურვილი, რომ შავკანიანთა ტომს ჩვენი რელიგიის პრაქტიკის, ჩვენი საკვების ჭამის ან ჩვენი კანონების გამოყენების ვალდებულება მივცეთ. ჩვენ გვსურს, რომ სხვა ხალხებმა მომავალში საკუთარი გზა იპოვონ. რა თქმა უნდა, სიამოვნებით ვითანამშრომლებთ მათთან, თუ ეს ორმხრივად მომგებიანია, მაგრამ არ შევაწუხებთ. თუ ისინი ვერ პოულობენ გზას, ეს მათი პრობლემაა და არა ჩვენი. ჩვენ არავისთან კონფლიქტს არ ვეძებთ - უბრალოდ გვინდა, რომ მშვიდად ვიყოთ. თუმცა, ჩვენ პაციფისტები არ ვართ. ჩვენ ვიცით, რომ ზოგჯერ ყველა ერს უწევს ბრძოლა ერის გადარჩენისთვის. თუ ასე არ მოხდება, ის დაიღუპება და ჩვენ არ შეგვიძლია უბრალოდ ვიჯდეთ და დავუშვათ, რომ ჩვენი ხალხი განადგურდეს. თუ ჩვენს არსებობას საფრთხე ემუქრება, ჩვენ თავი უნდა დავიცვათ და ვიცით, რომ მხოლოდ ახალი ნაციონალ-სოციალისტური მსოფლიო წესრიგი, რომელიც შედგება ერთმანეთის მიმართ ურთიერთპატივისცემის მქონე დამოუკიდებელი ერებისგან, შეუძლია უზრუნველყოს ხანგრძლივი მშვიდობა და იხსნას მსოფლიო მოსალოდნელი კატასტროფისგან.

თუ მსოფლიო ნაციონალ-სოციალიზმს მომავლის ერთადერთ იმედად არ მიიღებს, ადამიანი განადგურების წინაშე აღმოჩნდება. ეს ბუნების კანონების მის მიერ განუწყვეტელი დარღვევის ლოგიკური შედეგი იქნება.
თუმცა, ეს სამყაროს დასასრული არ იქნება. იქიდან დანახული, პლანეტა დედამიწა და მასზე მცხოვრები ადამიანები უზარმაზარი მექანიზმის პაწაწინა და სრულიად გარდაუვალი ნაწილებია. თუ ჩვენ გავქრებით, ბოლო 10 000 წლის სხვადასხვა ცივილიზაცია უსასრულო და უდროო სივრცეში უმნიშვნელო ეპიზოდად იქცევა - ექსპერიმენტი, რომელიც წარუმატებლად დასრულდა. ტოტალური ბირთვული ომის შემდეგაც კი, დედამიწის ზოგიერთ ადგილას, სავარაუდოდ, ბიოლოგიური სიცოცხლის საფუძველი მაინც იქნება და შემდეგ უფრო მაღალი ფორმებისკენ განვითარება თავიდან დაიწყება. მაშინაც კი, თუ დედამიწა ასეთ ომში მთლიანად განადგურდება.

Machine Translated by Google

ან რაიმე სხვა მიზეზის გამო - უფრო სავარაუდოა, რომ სიცოცხლე არსებობს სადღაც სხვა პლანეტაზე, ძალიან შორეულ მზის სისტემაში, სადღაც კოსმოსში, შესაძლოა კვინტილიონობით სინათლის წლის დაშორებით. ყველა შემთხვევაში, ბუნება ყოველთვის იარსებებს - როგორც ადამიანების, ასევე დედამიწის გარეშე. სიცოცხლის გარეშეც კი, სამყაროში მაინც იქნება ბუნებრივი წესრიგი. ეს სამყარო არ იღებს რაიმე განსაკუთრებულ კანონებს ადამიანისთვის და თუ ადამიანი ამას ვერ გააცნობიერებს, დაიმსახურებს მოახლოებულ განადგურებას და ამას ვერაფერი შეცვლის.

თუმცა, ვფიქრობთ , რომ სირცხვილი იქნებოდა ამის დაშვება. სწორედ ამიტომ ვცდილობთ, რომ ამ ძალიან გვიან საათში ადამიანებმა გონიერებაზე გაამახვილონ ყურადღება. ჩვენ დროის დაკარგვის უფლება არ გვაქვს. გსურთ შემოგვიერთდეთ ? არა ჩვენი გულისთვის - არამედ თქვენი შვილების გულისთვის.

წარმოგიდგენიათ სამყარო თეთრკანიანებისა და... ცივილიზაცია, რომელიც მათ შექმნეს? ჩვენც არ შეგვიძლია!

რა თქმა უნდა, ეს პოლიტიკის საკითხი არ არის. ჩვენი არსებობა სასწორზეა. შეგიძლიათ მეტი დროის კარგვა?

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმი მემარცხენე მოძრაობა Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

ძალიან ბევრი წლის განმავლობაში ფართოდ იყო აღიარებული, რომ ნაციონალ-სოციალისტები უკიდურესი მემარჯვენეები არიან და მხოლოდ იშვიათად ერიდებოდნენ ისინი საკუთარი თავის ასეთად მოხსენიებას. თუმცა, გარკვეულ მომენტში ნაციონალ-სოციალისტების მსოფლიო კავშირის ოფიციალური პოლიტიკა გახდა ტერმინი „მემარჯვენე“-ს გამოყენების თავიდან აცილება და იმის მტკიცება, რომ ნაციონალ-სოციალიზმი არ ჯდება „მემარჯვენეებისა“ და „მემარცხენეების“ სქემაში და, ამის ნაცვლად, უნდა ჩაითვალოს ამ განსხვავებაზე მაღლა მდგომებად. ეს, რა თქმა უნდა, სწორი მიმართულებით გადადგმული ნაბიჯი იყო, მაგრამ ამ დროს და მიმდინარე ბრძოლის კონტექსტში, შესაძლოა, კარგი იდეა იყოს პოლიტიკური ფრთების შესახებ მთელი საკითხის ხელახლა განხილვა და რამდენიმე საკითხის გარკვევა ტერმინების „მემარჯვენეებისა“ და „მემარცხენეების“ მნიშვნელობასთან და მათ დღევანდელ პოლიტიკურ სცენაზე გამოყენებასთან დაკავშირებით.

ისტორიულად, პოლიტიკური შეხედულებების აღმნიშვნელი სიტყვები „მემარჯვენე“ და „მემარცხენე“ რევოლუციამდელ საფრანგეთში წარმოიშვა, სადაც ისინი, ვისაც ეროვნულ ასამბლეაში მმართველობის სისტემის შენარჩუნება სურდა, მეტ-ნაკლებად მემარჯვენე პოზიციებს იკავებდნენ, ხოლო ისინი, ვისაც უფრო რადიკალური ცვლილებები სურდათ, მემარცხენე პოზიციებს იკავებდნენ. აქედან გამომდინარე, ტერმინი „მემარჯვენე“ რეაქციონერებისთვის და „მემარცხენე“ რევოლუციონერებისთვის - ტერმინები, რომლებიც მას შემდეგ საყოველთაოდ ცნობილი და გამოყენებული გახდა. თუმცა, არც სიტყვა „რეაქციული“ და არც სიტყვა „რევოლუციური“ არაფერს ამბობს უნივერსალურს კონკრეტული შეხედულებების შესახებ. ორივე ფარდობითია და თავის კონკრეტულ მნიშვნელობას მხოლოდ მოცემულ ისტორიულ კონტექსტში იძენს. წარსული დროის რევოლუციონერები, როგორიცაა, მაგალითად, მე-19 საუკუნის ევროპელი ნაციონალ-ლიბერალები, დღეს დიდად რევოლუციურად არ გამოიყურებიან - პირიქით! - ისევე, როგორც დღევანდელი რეაქციონერები 200 წლის წინ ძალიან რევოლუციურად ჩაითვლებოდნენ. როდესაც კომუნისტებმა რუსეთში ხელისუფლება 1917 წელს აიღეს, ისინი ამას აკეთებდნენ, როგორც რევოლუციონერები, რომლებიც არაეფექტური და კორუმპირებული რეჟიმის დამხობას ისახავდნენ მიზნად, დღეს კი ისინი წარმოადგენენ რეაქციულ ისტებლიშმენტს, რომელიც ახალი რევოლუციური გამოწვევის წინაშე დგას.

ჩვენს დროში ტრადიციული მემარცხენე ფრთა უპირატესად მარქსისტულია – იმ დონემდეც კი, რომ ტერმინი „მემარცხენე“ სიტყვა „მარქსისტის“ სინონიმად ითვლება. რა თქმა უნდა, ამას რეალობაში არანაირი საფუძველი არ აქვს. ნებისმიერი რევოლუციონერი მემარცხენეა - უბრალოდ, მარქსისტებს იმდენად მცირე კონკურენტი ჰყავდათ, რომ...

Machine Translated by Google

შეძლოს ტერმინის მითვისება.

პოლიტიკური სპექტრის მეორე მხარეს გვყავს მემარჯვენე ფრთა, რომელიც შედგება რეაქციონერებისგან, რომლებსაც სურთ შეინარჩუნონ ამჟამინდელი საზოგადოება და დასავლეთის ე.წ. ქრისტიანული ცივილიზაცია თავისი მატერიალიზმითა და კაპიტალიზმით. მემარჯვენეები ტრადიციულ პატრიოტულ ღირებულებებს იცავენ: ისინი არიან კარგი ქრისტიანები და კარგი მოქალაქეები, რომლებიც იცავენ კონსტიტუციას და ერთგულნი არიან თავიანთი ქვეყნისა და მონარქის მიმართ, თუ ასეთი ჰყავთ. ისინი მზად არიან ომი გამოუცხადონ ნებისმიერ სხვა ერს საკუთარი სიდიადის დასამტკიცებლად - თუნდაც ეს ნიშნავდეს ბირთვული ომის წარმოებას სხვა თეთრკანიანი ქვეყნის წინააღმდეგ, თუ ფიქრობენ, რომ მისი მმართველობის სისტემა საფრთხეს უქმნის მათ შიდა წესრიგს, რაც არ უნდა კორუმპირებული და დეგენერირებული იყოს ის. ისინი ემხრობიან შეუზღუდავ თავისუფალ მეწარმეობაზე დაფუძნებულ ეკონომიკას, შედეგების მიუხედავად, მაგრამ ისინი უარყოფითად აფასებენ პოლიტიკაში ლიბერალურ ტენდენციას, ასევე იმიგრაციას და რასობრივ ინტეგრაციას, რადგან ეშინიათ ნებისმიერი ცვლილების, რამაც შეიძლება დაარღვიოს ის წესრიგი, რომელსაც ისინი მიჩვეულები არიან.

ამ სპექტრში ნაციონალ-სოციალისტების პოვნა საკმაოდ ნათელია: ჩვენ მემარცხენეები ვართ - ამაში ეჭვი არ ეპარება! ჩვენ არ გვსურს ამჟამინდელი სისტემის ან მისი რომელიმე ნაწილის შენარჩუნება. ჩვენ არ გვჯერა იმ სისტემის საფუძვლების, რომელმაც ჩვენი ხალხი ამჟამინდელი უბედურებისკენ მიიყვანა! ჩვენ არ გვსურს მხარი დავუჭიროთ არცერთ ინსტიტუტს, რომელიც პასუხისმგებელია თეთრკანიან ერებს შორის ორ მსოფლიო ომზე, ასევე უამრავ მცირე ომზე, ბირთვულ გადაიარაღებაზე, გარემოს დაბინძურებაზე, უმუშევრობაზე, ახალგაზრდების სრულ იმედგაცრუებაზე, რომლებმაც დაკარგეს მომავლის რწმენა, ნარკოტიკების მოხმარებაზე, პორნოგრაფიასა და სრული გადაგვარების ყველა სხვა ფორმაზე, რაც დღეს ვლინდება. ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებს, ყველაზე რადიკალური ცვლილება გვსურს: ჩვენ გვინდა მთელი ძველი წესრიგის სრული დამხობა!

მიუხედავად იმისა, რომ მარქსიზმი ძველ წესრიგთან ერთად იზიარებს ძირითად ეგალიტარულ ფილოსოფიას და საკუთარ თავს განსაზღვრავს, როგორც მატერიალისტურ მოძრაობას, რომელიც მიზნად ისახავს მატერიალური დოვლათების უბრალო გადანაწილებას, ნაციონალ-სოციალიზმი ცდილობს შექმნას სრულიად ახალი წესრიგი, რომელიც დაფუძნებულია იდეალიზმსა და ბუნების კანონების ღრმა პატივისცემაზე ცხოვრების ყველა ასპექტში. ეს, უდავოდ, ამ საუკუნის ყველაზე რევოლუციური იდეაა -
და ამგვარად, ძალიან მემარცხენე! – და ეს ნამდვილად არ არის მარქსისტული!

Machine Translated by Google

ნაციონალ-სოციალიზმთან შედარებით, მარქსიზმი სხვა არაფერია, თუ არა ფსევდორევოლუციური იდეა, რომელიც ქრისტიანობამ გამოიგონა და ლიბერალური დემოკრატია უჭერს მხარს: თუ ყველა ადამიანი თანასწორია, რატომ არ უნდა განაწილდეს მთელი სიმდიდრე თანაბრად ყველა ადამიანზე? ამ შუქზე დანახული, მარქსიზმი უბრალოდ იმ ძველი წესრიგის ნაწილია, რომლის განადგურებაც გვსურს.

თუ ნაციონალ-სოციალიზმი, თავისი არსით, მემარცხენე მოძრაობაა, რა თქმა უნდა, პარადოქსულია, რომ ნაციონალ-სოციალისტებმა ამდენი დრო და ენერგია ტრადიციული მემარჯვენე დამოკიდებულებების მხარდაჭერას დაუთმეს, მაშინ როცა ისინი მემარცხენეობისკენ ყველანაირ შესაძლებლობას თავს არიდებდნენ. გასაკვირია, რომ ამ საფუძველზე ნაციონალ-სოციალისტური მოძრაობის შექმნის ყველა მცდელობა სრულიად წარუმატებელი აღმოჩნდა?

ამქვეყნად რაიმეს შექმნის პირველი წინაპირობა ის არის, რომ ადამიანს ჰქონდეს მკაფიო წარმოდგენა იმის შესახებ, თუ რა სურს მიაღწიოს და როგორ შეუძლია ამის გაკეთება. შესაძლოა, მიაღწიოს ამას. მოქანდაკე, რომელსაც ხელოვნების ნიმუშის შექმნა სურს, თავდაპირველად გონებრივი კონცეფციით იწყებს და შემდეგ მის განხორციელებას არჩეულ მასალაში იწყებს. ის უბრალოდ არ ამუშავებს მარმარილოს ნაჭერს საჭრელით და არ ფიქრობს, თუ რა იქნება საბოლოო შედეგი.

ამგვარად, უმნიშვნელოვანესია გავაცნობიეროთ, რომ ნაციონალ-სოციალიზმი მხოლოდ ექსტრემალური მემარჯვენეობის ფორმა არ არის. ჩვენს რიგებში ნებისმიერმა, ვისაც ჯერ კიდევ აქვს ასეთი წარმოდგენები, თავი უნდა მიუძღვნას ნაციონალ-სოციალიზმის იდეის შესწავლას, რათა იპოვოს მისი ნამდვილი მნიშვნელობა და მნიშვნელობა - ან, თუ მას არ აქვს ენერგია ან უნარი, მან უნდა იპოვოს თავისი საქმიანობის სხვა გზა. ამ მოძრაობაში ადგილი არ არის იმედგაცრუებული მოძულეებისთვის ან რელიგიური მეოცნებეებისთვის, არამედ მხოლოდ ერთგული ნაციონალ-სოციალისტი რევოლუციონერებისთვის!

ᛉ

რეალისტურად შევხედოთ: მემარჯვენე ფრთა ძირითადად ძალიან ბუნდოვანი იდეების მქონე ადამიანების სავალალო კონგლომერატია. ისინი ხვდებიან, რომ რაღაც რიგზე არ არის. თუმცა, ისინი უარს ამბობენ ძველი წესრიგის დატოვებაზე. სამაგიეროდ, ისინი მთელი ძალით ეჭიდებიან მას და სურთ დაუბრუნდნენ 75 ან 100 წლის წინანდელ მდგომარეობას, ფიქრობენ, რომ ეს მათ ყველა პრობლემას გადაჭრის. ისინი უბრალოდ ვერ ხედავენ, რომ დღევანდელი არეულობა იმ სისტემის ლოგიკური შედეგია, რომელიც 100 წლის წინ გვქონდა.

Machine Translated by Google

– რომ ამ სისტემის საფუძვლები არ იყო საკმარისად კარგი და სტაბილური, რომ დაგვეცვა ამჟამინდელი განვითარებისგან. ჩვენი პრობლემების უმეტესობის მამა სწორედ ამ ქრისტიანულ იდეაშია, რომლის ეგალიტარულმა ფილოსოფიამ და უცხო და არაბუნებრივმა სწავლებებმა წაართვა ჩვენს ხალხს სული, მაგრამ რომელსაც ისინი კვლავ აქებენ, როგორც ფარს იმ დაცემისგან, რომელსაც ისინი ირგვლივ ხედავენ. როდესაც მათი ყველა უშედეგო მცდელობა განვითარების შეჩერებისა უშედეგო აღმოჩნდება, ისინი იმედგაცრუებულები ხდებიან და უბრალო მოძულეებად იქცევიან, რადგან მათ არ აქვთ რეალური ხედვა და იდეოლოგია.

ისტორიული ფაქტია, რომ მემარჯვენეებისგან არასდროს არაფერი კარგი არ გამოსულა. რომ არა ისეთი რევოლუციონერები, როგორებიც არიან კოპერნიკი, კეპლერი, ჯორდანო ბრუნო და გალილეო, ჩვენ მაინც უნდა გვჯეროდეს, რომ დედამიწა ბრტყელია და სამყაროს ცენტრია. როდესაც კაპიტალიზმი განვითარდა, ისტებლიშმენტმა არ სცადა ინდუსტრიული რევოლუციის შედეგად წარმოქმნილი სოციალური პრობლემების გადაჭრა, არამედ დაუნდობლად განაგრძო ახალი მუშათა კლასის ექსპლუატაცია - რითაც წარმოიშვა რევოლუციური აზრები, რომლებიც გამოხატულია მარქსისტულ იდეოლოგიაში.
და ყველა საჭირო და სამართლიანი სოციალური გაუმჯობესება, რაც ბოლო 100 წლის განმავლობაში ვნახეთ, მხოლოდ მემარცხენე ფრთის მხრიდან ძლიერი ზეწოლის შემდეგ განხორციელდა, მემარჯვენე კონსერვატორები კი მუდმივ უკან დახევაში იყვნენ და სავალალოდ ცდილობდნენ რაც შეიძლება მეტის შენარჩუნებას საკუთარი თავისთვის.

რა თქმა უნდა, ეს არ ნიშნავს, რომ დამკვიდრებული სისტემის დამხობის ნებისმიერი მცდელობა, თავისთავად, კარგია. თუ ადამიანი შეძლებს ახალი ბუნებრივი წესრიგის შექმნას, რომელიც არ ნადგურდება, არამედ ცოცხალი ორგანიზმი რჩება და ბუნებრივი კანონის საზღვრებში ვითარდება, სიცოცხლის ბუნების შესახებ ახალ სამეცნიერო და ფილოსოფიურ შეხედულებებს იღებს მოძველებულ კონცეფციებზე მიჯაჭვულობის გარეშე, მართლაც ძალიან სერიოზული დანაშაული იქნება ამ წესრიგის აღმოფხვრისა და ეგოისტური მატერიალიზმის, ქრისტიანობის ან სხვა ნებისმიერი არაბუნებრივი ფილოსოფიისკენ დაბრუნების მცდელობა. რა არის კარგი და ცუდი, შეიძლება შეფასდეს მხოლოდ ბუნებრივი კანონის საფუძველზე - რაც უფრო ახლოსაა მასთან, მით უკეთესი.

თითქმის საყოველთაოდ აღიარებულია, რომ ნაციონალ-სოციალიზმსა და მარქსიზმს შორის უფსკრული არსებობს. თუმცა, ამავე დროს, ნაციონალ-სოციალისტებიც ნამდვილად არ არიან მემარჯვენეები. როგორც ჩანს, ნაციონალ-სოციალიზმს მემარჯვენეებთან ერთადერთი საერთო საფუძველი რასობრივი საკითხია. თუმცა, აქაც უკიდურესი განსხვავებაა.

Machine Translated by Google

პერსპექტივაში. მემარჯვენეები თვლიან, რომ თეთრკანიანობას თავისთავად აბსოლუტური ღირებულება აქვს, რაც არიულ რასას ყველა სხვა ცოცხალ ორგანიზმზე მაღლა აყენებს და მას უფლებას აძლევს, სამყაროსთან ისე მოიქცეს, როგორც სურს. თუმცა, როგორც ნაციონალ-სოციალისტები, ჩვენ მხოლოდ ჩვენი რასის სიცოცხლე და უშუალო კეთილდღეობა არ გვაღელვებს. ჩვენ თეთრ რასას სამყაროს მთელი ბუნებრივი წესრიგის ნაწილად აღვიქვამთ და მისი შენარჩუნების ჩვენი სურვილი დაკავშირებულია მთელი ბუნებრივი გარემოს - მათ შორის სხვა ადამიანური რასების - შენარჩუნების სურვილთან, ბუნების ამოუცნობი სიბრძნისადმი ღრმა პატივისცემის გამო.

ეჭვგარეშეა, რომ ჩვენს რასას ინტელექტუალური შესაძლებლობების მხრივ დიდი აქვს, თუმცა მის შესაძლებლობებს, როგორც ასეთს, აბსოლუტურად არანაირი ღირებულება არ აქვს, თუ ისინი ბუნების კანონების შესაბამისად სწორად არ იქნება გამოყენებული. ძალიან დიდი ხნის განმავლობაში ჩვენ ვუერთდებოდით „თეთრი ძალაუფლების“ პრეტენზიების მქონე გუნდს და უგულებელვყოფდით სამწუხარო ფაქტს, რომ ჩვენს რასას აბსოლუტური ძალაუფლება მინიმუმ 2000 წლის განმავლობაში ჰქონდა. და სწორედ ამ ძალამ განაპირობა დღევანდელი საზოგადოების ჩამოყალიბება.

ამგვარად, ჩვენ არ ვიზიარებთ მემარჯვენეების რწმენას უწყვეტი ტექნოლოგიური და ეკონომიკური გაფართოების შესახებ, რამაც უკვე გამოიწვია ჰაერისა და წყლის დაბინძურება და მსოფლიოს უზარმაზარი ტერიტორიები ყველა სახეობისთვის საცხოვრებლად უვარგისად აქცია - განვითარება, რაც ნიშნავს, რომ ატმოსფეროში ოზონის შრე სისტემატურად ნადგურდება ისე, რომ მომავალი თაობები სიცოცხლისთვის საშიში რადიაციის ზემოქმედების ქვეშ მოექცევიან, რომ ტროპიკული ტყეები, რომლებიც ჟანგბადით გვაწვდიდნენ, იჩეხება ინდუსტრიული ზრდისთვის ადგილის გასათავისუფლებლად და რომ უდაბნოები ირწყვება ისე, რომ მიწისქვეშა წყლების დონე ნაყოფიერ ადგილებში ეცემა, რომლებიც შემდეგ უდაბნოებად იქცევა. ეს ყველაფერი არიული გენიოსის შედეგია, რომლის გარეშეც ის არ იარსებებდა - გენიოსის, რომელიც არ გამოიყენებოდა ჩვენი შვილებისა და შვილიშვილებისთვის უკეთესი სამყაროს შესაქმნელად, არამედ მხოლოდ იმ მომენტში ადამიანური სიხარბის დასაკმაყოფილებლად, სასიამოვნო ცხოვრების უზრუნველსაყოფად ახლა, მომავლის გათვალისწინების გარეშე. ამ საბედისწერო ტენდენციას, რომელმაც ბუნებრივი სამართლის სტანდარტებით, დასავლეთის ინდუსტრიული თეთრკანიანი ქვეყნები, რა თქმა უნდა, მესამე სამყაროს ნებისმიერ ეგრეთ წოდებულ პრიმიტიულ საზოგადოებაზე გაცილებით დეგენერაციულ სახელმწიფოდ აქცია, ძალადობრივად უჭერს მხარს მემარჯვენეები, რომლებიც, როგორც ჩანს, ფიქრობენ, რომ ყველაფერი კარგად იქნებოდა, თუ მხოლოდ შავკანიანები, ებრაელები და ნავების ხალხი გააძევებდნენ. ჩვენ ვიცით, რომ თავისთავად ეს არაფერს შეცვლის.

Machine Translated by Google

საერთოდ.

ჩვენი მიზანია სრული სულიერი ხელახალი დაბადება და ჩვენი უშუალო მიზანია განვსაზღვროთ და ავაშენოთ ამ ხელახალი დაბადება - რაც ერთადერთია, რაც რასობრივ ბრძოლას რაიმე აზრს მისცემს. და ეს ბრძოლა არ უნდა გავიგოთ, როგორც სხვა რასების წინააღმდეგ ბრძოლა, არამედ როგორც დაუნდობელი ბრძოლა ჩვენივე რასის დეკადენციის წინააღმდეგ. რასის, როგორც ახალი საზოგადოების საფუძველი, იზოლირებული მიმართვა უაზროა, თუ არ დავძლევთ ამ დეკადენციას და არ ვიპოვით გზას ბუნებრივ ღირებულებებთან დასაბრუნებლად. თუ ჩვენი რასა მხოლოდ ამჟამინდელი სისტემის კონტექსტში გადარჩება, ჩვენ არ გვინდა, რომ ის გადარჩეს, რადგან მაშინ ის წარმოადგენდა მხოლოდ ანტიბუნებრივი გადაგვარების უხეშ ფორმას. „თეთრი ძალის“ პრეტენზია მხოლოდ მაშინ მიიღებს აზრს, თუ ამით ვგულისხმობთ ბუნების ძალის ხელახლა გააქტიურების სურვილს, რომელიც ფარულად თეთრკანიანი ადამიანის გენიალურობაშია ჩაფლული, რომლის მოვალეობაა გამოიყენოს ეს ძალა სიცოცხლის პრინციპის დასაცავად.

რა თქმა უნდა, ეს არ ნიშნავს, რომ ჩვენ ნებისმიერი სახის მულტირასალიზმის მომხრე ვართ. რასა ბუნებრივი წესრიგის ერთ-ერთი ქვაკუთხედია და, შესაბამისად, ის ყველა სხვა ბუნებრივი პრინციპის მსგავსად უნდა იყოს დაცული.
ეს ნამდვილად არ ნიშნავს, რომ კანის თეთრი ფერი აუცილებლად ადამიანური თვისებების ნიშანია. თეთრმა რასამ მსოფლიო კატასტროფის ზღვარზე მიიყვანა და თუ მას არ გააცნობიერეს, რომ ცხოვრების ხარისხის გაუმჯობესება შესაძლებელია მატერიალისტური მომხმარებლის საზოგადოების - რაც მარქსიზმისა და ლიბერალიზმის უზენაესი მიზანია - ბუნებრივი და სულიერი ფასეულობებით ჩანაცვლებით, ის განწირულია და მხოლოდ მთელ პლანეტას გაანადგურებს მისი აბსოლუტური დაცემის პროცესში.

ბუნებრივია, ნაციონალ-სოციალისტები არ ფიქრობენ, რომ ქვის ხანის გამოქვაბულებში უნდა დავბრუნდეთ, მაგრამ ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ბუნებისგან არასდროს უნდა ამოვიღოთ იმაზე მეტი, ვიდრე მას უკან ვდებთ. ცხოვრების ხარისხი ჩვენთვის მატერიალური სიმდიდრის რაოდენობაზე მეტს უნდა ნიშნავდეს.

დღევანდელ იმედგაცრუებულ საზოგადოებაში სულ უფრო მეტი ადამიანი აცნობიერებს ამას და, უფრო მეტიც, ისინი აპროტესტებენ მმართველ წესრიგს.
თუმცა, ისინი არ ხდებიან ნაციონალ-სოციალისტები ერთი მარტივი მიზეზის გამო: მათ არ იციან, რომ ნაციონალ-სოციალიზმს - და მხოლოდ ნაციონალ-სოციალიზმს! - შეუძლია დღევანდელი კრიტიკული პრობლემების გადაჭრა. ამის ნაცვლად, ისინი ნებას რთავენ, რომ მათი საპროტესტო მოძრაობები ნაციონალ-სოციალისტებმა დაიპყრონ.

Machine Translated by Google

მარქსისტები, რომლებიც ჩვენზე უკეთ ყიდიან თავიანთ პროდუქტს, მიუხედავად იმისა, რომ არცერთ მარქსისტულ მთავრობას არასდროს ჰქონია ოდნავი მცდელობა ამ საკითხების გადასაჭრელად - უბრალოდ იმიტომ, რომ მარქსიზმის კონცეფცია მატერიალისტურია და არანაირად არ ეხება ბუნებრივ ღირებულებებს. მარქსისტები უბრალოდ იყენებენ საზოგადოების უკმაყოფილებას ისტებლიშმენტის მიმართ მარქსიზმის გასავრცელებლად. თავად უკმაყოფილო ინდივიდები საერთოდ არ არიან მარქსისტები.

მაშინ, როდესაც ნაციონალ-სოციალისტები ცდილობენ ტრადიციული მემარჯვენეების მცირე ჯგუფების მოზიდვას თავიანთი პოლიტიკური და რელიგიური კავშირებით, ცნობილი მეგალომანიითა და საქმისადმი ერთგულების ნაკლებობით - რაც გამოწვეულია მათი მუდმივი თავდაცვითი პოზიციიდან, რათა გადაარჩინონ ის, რაც უნდა წავიდეს - მარქსისტები იმკვიდრებენ ადგილს შეშფოთებულ მოქალაქეებში, რომლებიც უარს ამბობენ შეუზღუდავ მატერიალიზმზე ჩვენი პლანეტის მომავლისადმი იდეალისტური შეშფოთების გამო. უმეტესწილად, ეს ადამიანები ვერ აცნობიერებენ, რომ ბუნებრივი წესრიგის შენარჩუნება მოითხოვს უფრო შორსმიმავალ ზომებს, ვიდრე დაბინძურების კონტროლი და ბირთვული ენერგიისა და ატომური ბომბის გაუქმებაა. ისინი ვერ ხედავენ, რომ ეს ასევე მოითხოვს რასობრივ გამიჯვნას და ზოგად სულიერ აღორძინებას, რამაც შეიძლება ადამიანი სიცოცხლის წყაროებთან დააბრუნოს. თუმცა, მათ ამის სწავლაც შეუძლიათ - უფრო სწორად, მათ არ შეუძლიათ არ დაინახონ - თუ მათ მიეწოდებათ საჭირო ინფორმაცია და ხედვა და არ დარჩებიან სისულელე მარქსისტული სწავლებების ექსკლუზიური გავლენის ქვეშ. ეს ადამიანები იდეალისტები და ბუნების მომხრეები არიან და ამიტომ ისინი ნამდვილად ჩვენ გვეკუთვნიან - და ისინი, როგორც წესი, ბევრად უფრო ღირებულები არიან მებრძოლებად, ვიდრე ბევრი იმედგაცრუებული ახალგაზრდა, რომლებიც საკუთარ თავს ნაციონალ-სოციალისტებს უწოდებენ, რათა გაზარდონ თავიანთი ეგო და დამალონ პირადი პრობლემები და დაუცველობა თვითგამოცხადებული უნიფორმისა და სასაცილო წოდებებისა და ტიტულების მიღმა. თუმცა, გარემოს დამცველებს არ იზიდავთ შტორმტრუპერები ან სიძულვილის პროპაგანდა, რაც მხოლოდ ადასტურებს მათ ნეგატიურ შთაბეჭდილებას ნაციონალ-სოციალიზმის შესახებ. არც მათთან რასის მნიშვნელობაზე საუბარი ეხმარება, რადგან ისინი ჯერ კიდევ არ წასულან იმდენ გზაზე თავიანთ განვითარებაში, რომ დაინახონ რასობრივი საკითხის აქტუალობა. მათ უნდა მივმართოთ იქ, სადაც არიან და იმ საკითხებზე, რომლებიც მათ აქ და ახლა ეხებათ. ამისათვის აუცილებელია

Machine Translated by Google

პრობლემების განხილვა ნაციონალ-სოციალისტური თვალსაზრისით და იმ ჯგუფებში შესვლა, სადაც ეს ადამიანები ბირთვული იარაღის, დაბინძურებისა და ბირთვული ომის წინააღმდეგ პროტესტის ნიშნად იკრიბებიან. ჩვენ არ შეგვიძლია ველოდოთ, რომ გარემოსდამცველები ჩვენთან მოვლენ, რადგან მათ არ აქვთ საშუალება იცოდნენ, რა არის ნაციონალ-სოციალიზმი; და თუ ჩვენ ვერ შევძლებთ მათთან დაკავშირებას, ისინი მარქსისტებისთვის დაკარგულები იქნებიან, რომელთა ხელშიც ისინი ვერასდროს გააცნობიერებენ საკუთარი დამოკიდებულების სრულ შედეგებს.

ეს ახალი მომიტინგეები მტრულად არიან განწყობილნი ჩვენს მიმართ - უბრალოდ ათწლეულების განმავლობაში მიმდინარე მტრის პროპაგანდის გამო, რომელმაც არა მხოლოდ ჯანსაღად მოაზროვნე და ინტელექტუალურ ადამიანებს ნაციონალ-სოციალისტური იდეების ღიად გამომხატველი ნებისმიერი მოძრაობისგან გაუცხოება გამოიწვია, არამედ ჩვენს მოძრაობაში დიდი რაოდენობით ინდივიდების მოზიდვაც მოახერხა, რომლებიც ნაციონალ-სოციალიზმის ამ პროპაგანდისტულ იმიჯს ზედმეტად შეეფერებიან და ჩვენთან მხოლოდ იმიტომ მოდიან, რომ ამ იმიჯის შესაბამისად ცხოვრება სურთ. მათ სურთ, იყვნენ ისეთი მკვლელები, სისხლისმსმელები მხეცები, როგორებიც საშინელი „ნაცისტების“ შესახებ უამრავი ჰოლივუდური დადგმიდან და ყვითელი პრესის სტატიებიდან

ძალიან დიდი ხანია, რაც ასეთ ფსიქოპათებს ჩვენს რიგებში ვმასპინძლობთ და ძალიან დიდი ხნის განმავლობაში ვერ ვახერხებთ სხვა ორგანიზაციებისგან თავის დაღწევას, რომლებიც იგივეს აკეთებენ. ის ფაქტი, რომ ადამიანები საკუთარ თავს ნაციონალ-სოციალისტებს უწოდებენ და სვასტიკას აქნევენ, მათ ჩვენს თანამებრძოლებად არ აქცევს! ბევრი ორგანიზაცია ამას ჯერ კიდევ ვერ აცნობიერებს და სანამ ამას არ გააკეთებენ, განწირულები არიან - და... სამწუხაროდ, ჩვენც ასე ვართ, თუ ყველა შესაძლებლობას არ გამოვიყენებთ, რომ საჯაროდ დაგმო ისინი. ხშირად ამბობენ, რომ არ უნდა „გავრეცხოთ ჩვენი ჭუჭყიანი თეთრეული“ ჩვენი მტრების წინაშე და რომ ყველა „შინაგანი დაპირისპირება“ ჩვენს ინტერესებში უნდა შევინახოთ.
საკუთარი კედლები. თუმცა, ეს ჩვენი თეთრეული არ არის და, რა თქმა უნდა, არც „შინაგანი დაპირისპირებაა“ - ეს აუცილებელი დასუფთავების ოპერაციაა და ის საჯაროდ უნდა განხორციელდეს.

ჩვენი ყველაზე უარესი მტრები არ არიან ებრაელები ან კომუნისტები, არამედ ის ადამიანები, რომლებიც საკუთარ თავს ნაციონალ-სოციალისტებს უწოდებენ და თავიანთი ქცევით ამახინჯებენ ნაციონალ-სოციალისტური ფილოსოფიის ფუნდამენტურ კონცეფციებს, რითაც ადასტურებენ ჩვენი იდეის შესახებ ჩვენი მტრის მიერ საზოგადოებაში გადაცემულ დამახინჯებულ შთაბეჭდილებას.
მართლაც, ჩვენ არ შეგვიძლია ვიგრძნოთ ლოიალობა ასეთი ადამიანების მიმართ და არა

Machine Translated by Google

მეგობრობა. პირიქით, ჩვენ უნდა მოვიშოროთ მათთან ნებისმიერი კავშირი და ყველაფერი გავაკეთოთ იმისთვის, რომ ადამიანებს ვაჩვენოთ, რომ ისინი ჩვენ არ გვეკუთვნიან. უპირველეს ყოვლისა, ჩვენ დიდი ძალისხმევა უნდა დავიხარჯოთ იმის კეთებაზე, რასაც ჩვენგან არ მოელიან. ჩვენ
ჩვენგან მოსალოდნელია, რომ ვისარგებლოთ თითქმის ნებისმიერი მემარჯვენით, რომელიც სვასტიკას აქნევს - და ჩვენგან ნამდვილად არ არის მოსალოდნელი, რომ მემარცხენეებთან ახლოს ვიყოთ, უბრალოდ იმიტომ, რომ ხალხს არაერთხელ უთქვამთ, რომ მემარჯვენეები ვართ. შესაბამისად, ჩვენ შეგნებულად უნდა ვაჩვენოთ მათ, რომ ისინი არასწორად იყვნენ ინფორმირებულნი. სიურპრიზის ეფექტი, სავარაუდოდ, ზოგიერთ ადამიანს მაინც აიძულებს, მოუსმინონ იმას, რასაც ჩვენ ვამბობთ. გარდა ამისა, ეს ადამიანებს ორჯერ დააფიქრებს იმაზე, თუ რას ეუბნებიან ნაციონალ-სოციალიზმის შესახებ, როდესაც მიხვდებიან, რომ ერთხელ მაინც მოატყუეს ამ თემაზე.

ამასთან დაკავშირებით, უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენ ისტორიული გაერთიანება არ ვართ. ბევრი ნაციონალ-სოციალისტი ფიქრობს, რომ ჩვენ ვაპირებთ ნაციონალ-სოციალისტური გერმანიის აღორძინებას და მის მსოფლიოს სხვა ნაწილებში გადანერგვას. სწორედ ასე სურს ჩვენს მტერს ჩვენი წარმოჩენა, მაგრამ ეს ასე არ არის! ნაციონალ-სოციალისტური გერმანია წარმოადგენს მცდელობას - და არა მთლიანად წარუმატებელ მცდელობას! –
ნაციონალ-სოციალისტური საზოგადოების ორგანიზება მოცემულ დროსა და ისტორიულ კონტექსტში. მას შეუძლია შთაგვაგონოს და ჩვენ შეგვიძლია ვისწავლოთ მისგან - მაგრამ ჩვენ არ შეგვიძლია მისი აღორძინება - და არც უნდა ვეცადოთ ამის გაკეთებას. ეს იყო ექსპერიმენტი, რომელიც შექმნილი იყო იმ დროს გერმანელი ხალხისთვის მნიშვნელოვანი პრობლემების გადასაჭრელად, მაგრამ რომლებიც დღეს ხალხისთვის აუცილებლად თანაბრად მნიშვნელოვნად არ აღიქმება.

როდესაც ჰიტლერმა დაახლოებით 60 წლის წინ გერმანიის რეორგანიზაციის ისტორიული მისია წამოიწყო, მთელი გერმანელი ერი ეკონომიკურად, სამხედრო და პოლიტიკურად მუხლებზე იყო დაჩოქილი. პირველ მსოფლიო ომში დამარცხების შემდეგ, გერმანიამ არა მხოლოდ ყველა კოლონია დაკარგა, არამედ ევროპის ტერიტორიის უზარმაზარი ნაწილი, რომელიც რამდენიმე მილიონი გერმანელით იყო დასახლებული, რომლებიც სამშობლოსგან მოწყვეტილები აღმოჩნდნენ და უცხო ქვეყნებში უბედური ცხოვრებით უმცირესობების სტატუსით ცხოვრობდნენ, რომლებსაც მხოლოდ მათი განადგურება სურდათ. გერმანიისგან დარჩენილი ყველაფერი სრულიად...

Machine Translated by Google

დემილიტარიზებული იყო და დამპყრობლების მიერ რეპარაციების შესახებ აღმაშფოთებელი მოთხოვნების სიმძიმემ მსოფლიო ისტორიაში ყველაზე საშინელი ინფლაცია გამოიწვია და ეკონომიკური აღდგენის ნებისმიერი შესაძლებლობა ჩაახშო. ამ სიტუაციაში აღმოსავლეთიდან ჩამოსული ებრაელი ემიგრანტების მცირე უმცირესობამ ნელ-ნელა მოიპოვა კონტროლი დანგრეულ ეკონომიკაზე, ასევე ქვეყნის მთელ კულტურულ და პოლიტიკურ ცხოვრებაზე. ამ სიტუაციასთან შედარებით, ყველა საუბარი მიმდინარე ეკონომიკურ კრიზისზე აბსურდულია. მატერიალურად, დასავლეთის ნებისმიერი ქვეყანა და კომუნისტური ქვეყნების უმეტესობა გაცილებით უკეთეს მდგომარეობაშია, ვიდრე გერმანია იყო 20-იან წლებში. დღეს საქმე ოჯახის მანქანის გაყიდვასა და შესაძლოა უფრო იაფ ბინაში გადასვლას ეხება. გერმანიაში საქმე უბრალოდ გადარჩენას ეხებოდა.

თუმცა, მორალურად ჩვენ გაცილებით სერიოზული საფრთხის წინაშე ვდგავართ, ვიდრე ჰიტლერი იყო. მისი გერმანია კვლავ საკმაოდ ერთგვაროვანი ქვეყანა იყო, სადაც ადამიანების უმეტესობას საერთო ღირებულებები და ნორმები და ერის კულტურული ტრადიციებისადმი საერთო რწმენა ჰქონდა. მათ სურდათ ყოფილი ძალაუფლების დაბრუნება - მათ სურდათ ძლიერები და სხვა ერების მიერ პატივისცემით აღსავსეები. ჰიტლერს არ სჭირდებოდა მათთვის ეთქვა, რომ უყვარდათ თავიანთი ხალხი და რასა. მას შეეძლო ეს თავისთავად მიჩნეულიყო, რომ ასე იყო. მათი ღირებულებები და ნორმები სულაც არ შეესაბამებოდა ნაციონალ-სოციალისტურ ფილოსოფიას, მაგრამ ისინი წარმოადგენდნენ მყარ საფუძველს, რომელზეც შეიძლებოდა ნაციონალ-სოციალისტური სახელმწიფოს აშენება ძალიან დიდი სირთულის გარეშე და ამგვარად, ჰიტლერს შეეძლო თავისი პოლიტიკური პროპაგანდის უფრო ჩვეულებრივ საკითხებზე კო

ის სრულიად რევოლუციურ დროში ცხოვრობდა, სადაც სამუშაოსა და საკვების საჭიროება უმთავრესი იყო და იცოდა, რომ პროგრამა, რომელიც ამ ყველაფრის უზრუნველყოფას შეძლებდა, მას ამომრჩევლის მხარდაჭერას მოუტანდა და ამით ძალაუფლების მოპოვების საშუალებას მისცემდა, რათა მას საკუთარი პოლიტიკური ხედვის რეალიზება ეცადა, რომელიც, რა თქმა უნდა, მატერიალური ნივთების დაუყოვნებლივ მოთხოვნილებას გაცილებით სცილდებოდა. თუმცა, როგორც ყველამ ვიცით, ნაციონალ-სოციალიზმი იმ დროს გერმანიაში ერთადერთი რევოლუციური ძალა არ იყო. კომუნისტებს ზუსტად იგივე უპირატესობები ჰქონდათ, რაც ჰიტლერს: მშიერი მოსახლეობა, რომელიც გადარჩენისთვის თითქმის ყველაფრისთვის მზად იყო. მათ ასევე ჰქონდათ

Machine Translated by Google

ჰიტლერთან შედარებით უპირატესობას, რომ მათ შეეძლოთ რუსეთში წარმატებული რევოლუციის მითითება. ჰიტლერს არაფერი ჰქონდა ისეთი, რასთანაც შეეძლო თავისი ბრძოლის დაკავშირება. აღსანიშნავია, რომ ის თავის მოძრაობას არ უკავშირებდა წარსულის არცერთ ძლიერ მემარჯვენე იდეოლოგიას, როგორიცაა მონარქია ან ეკლესიები. მისი მიდგომა სრულიად მემარცხენე იყო და თანაბრად ეწინააღმდეგებოდა ისტებლიშმენტსა და კომუნისტურ პარტიას. როდესაც საბოლოოდ მან კომუნისტები მოიგო, ეს არ მოხდა მათი გაჩუმებით, არამედ მათი მხარდაჭერის შეწყვეტით იმავე საკითხების წამოჭრით, რასაც კომუნისტები და უკეთესი გადაწყვეტის მითითებით - ყველაფერი ეს...

გერმანელი მუშა დაარწმუნა, რომ მას შეეძლო უკეთესი და უფრო მეტად

უფრო კომპეტენტური ლიდერი იქნებოდა, ვიდრე გერმანიის კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელი ტელმანი. ის ხალხს თავისი დროის ენაზე ესაუბრებოდა იმაზე, რაც მათ აწუხებდათ და სამხედრო სტილს ირჩევდა, რომელიც პოპულარული იყო ქვეყანაში, სადაც ყოფილი სამხედრო მოსამსახურეები ცხოვრობდნენ, რომლებსაც მთავრობის მიერ ღალატის გრძნობის რაიმე მიზეზი ჰქონდათ და რომელიც ასევე სასარგებლო იყო იმ სიტუაციაში, როდესაც მრავალრიცხოვან კომუნისტურ მკვლელ ბანდებთან გიწევდა ბრძოლა, რომლებიც ჰიტლერის სტილსა და ენას იყენებდნენ.

ჰიტლერის სტილის მიბაძვის მცდელობა დღეს პოლიტიკური თვითმკვლელობის ტოლფასი იქნებოდა. სინამდვილეში, ეს ყველა ჯგუფის დასასრული იყო, ვინც ეს სცადა. ასევე, შეუძლებელია ჰიტლერის პროპაგანდისტული მასალის ხელში ჩაგდება.

მისი თარგმნა, ხელახლა დაბეჭდვა ან სხვა კონტექსტში იმიტაცია, როგორც ნებისმიერი რამ, გარდა ისტორიული სასწავლო მასალისა, სასაცილოა. ჰიტლერი 1930-იანი წლების გერმანულ მასებს ემსახურებოდა. ყველაფერთან ერთად, უნდა გავაცნობიეროთ და შევეგუოთ იმ ფაქტს, რომ ამჟამინდელ სიტუაციაში მასების მოგების გზა არ არსებობს. დღეს ჩვენ მცირე რაოდენობის იდეალისტებს ვეძებთ. მათ საპოვნელად ჩვენი ძალები უნდა შევცვალოთ.

ყურადღება მიაქციეთ პრობლემებს, რომლებიც ზუსტად იმ ტიპის ადამიანებს ეხება, რომლებსაც ვეძებთ: დაბინძურება, ბირთვული საფრთხე, მრავალეროვნული კაპიტალიზმის წყევლა და ა.შ. ამ პრობლემების უმეტესობა ჰიტლერის თანამედროვეებისთვის უცნობი იყო, მაგრამ ეს არ არის მიზეზი, რომ მათზე არ ვიზრუნოთ! ჩვენი სამყარო გაცილებით რთული გახდა, ვიდრე 50 წლის წინ იყო და ნებისმიერი პოლიტიკური მოძრაობა, რომელიც ამას არ ითვალისწინებს, ანაქრონისტულ ნამარხად იქცევა.

უნდა ვაღიაროთ, რომ ზოგადად, ჩვენ მიდრეკილნი ვიყავით საუბრისა და წერისკენ. ძალიან ბევრი რამ ნაციონალ-სოციალისტურ გერმანიაზე. მიუხედავად ყველაფრისა

Machine Translated by Google

კარგია, რომ შესაძლოა შევძლოთ იმის ჩვენება, თუ რა გააკეთა ჰიტლერმა გერმანიისთვის, მაგრამ დღეს ჩვენ ვეძებთ ადამიანებს, რომლებიც დიდად არ არიან დაინტერესებულნი 50 წლის წინ მომხდარი მოვლენებით. ისინი საკუთარ დროზე და მომავალზე ზრუნავენ.

როდესაც ასე სასოწარკვეთილად ვეჭიდებით წარსულს, ერთ-ერთი მიზეზი, რა თქმა უნდა, ის არის, რომ ნაციონალ-სოციალისტური გერმანია გამოყენებითი ნაციონალ-სოციალიზმის ერთადერთი მაგალითია, რაც კი მსოფლიოს ოდესმე უნახავს და რომ ეს 12 მოკლე წელი წარმოადგენს ერთადერთ დიდებასა და წარმატებას, რაც კი ჩვენს მოძრაობას ოდესმე ჰქონია. ეს გასაგებია. ჩვენ ეს გვჭირდება ამ რთულ, დამცირებისა და დევნის დროს. ჩვენ ეს გვჭირდება იმისთვის, რომ საკუთარი თავისთვის ვაჩვენოთ, რომ ნაციონალ-სოციალიზმი ოდესღაც გამარჯვებული იყო - ყველა უბედურების მიუხედავად. თუმცა, ეს უკიდურესად საშიშია, როდესაც წარსულისადმი ეს პატივისცემა და აღტაცება, პროდუქტიული შთაგონების ნაცვლად, გარდაიქმნება ნოსტალგიურ ფიქსაციად წარსულ ეპოქაზე, ბრმა სიყვარულად ნაციონალ-სოციალისტური პარტიის ატრიბუტიკის, ფორმების, სიმბოლოების, წოდებების, თმის შეჭრის და 30-იანი წლების ენობრივი სტილის მიმართაც კი. მნიშვნელოვანია არა გარეგნული იერსახე, არამედ თანდაყოლილი იდეა და აქედან უნდა გავაგრძელოთ. ჰიტლერის მსგავსად, ჩვენც უნდა ავიცილოთ თავიდან ისტორიის ხაფანგში გაბმა. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ჩვენ უნდა ვაჩვენოთ, თუ როგორ შეუძლია ნაციონალ-სოციალიზმს დღეს უმუშევრობის პრობლემის გადაჭრა - არა მხოლოდ ის, თუ როგორ გადაჭრა ჰიტლერმა ეს პრობლემა 1933 წელს.

ნაციონალ-სოციალიზმის იდეა სცილდება ჰიტლერს და თავად ნაციონალ-სოციალიზმს. ჰიტლერმა ის უფრო ადრეულ დროსა და ადგილას გამოიყენა; ჩვენც უნდა გამოვიყენოთ ის ჩვენსას. ის მარადიულია, რადგან ის წარმოადგენს იმ პრინციპს, რომლის მიხედვითაც ბუნება ცხოვრობს და ქმნის. ის დროის დასაწყისიდან არსებობს და სამუდამოდ იარსებებს, სანამ სამყარო არსებობს, მიუხედავად იმისა, არსებობს თუ არა არიული რასა - ან კაცობრიობა, როგორც ასეთი.

ადამიანმა ეს პრინციპი მიატოვა და ჩვენი ამოცანაა, ვაჩვენოთ მას, რომ მას არ შეუძლია ამის გაკეთება დაუსჯელად და რომ მისი ყველა ამჟამინდელი პრობლემა გამოწვეულია იმ გიჟური რწმენით, რომ ადამიანი ბუნებაზე მაღლა დგას.
ამით ჩვენ ისევე ნაკლებად უნდა ვიყოთ დაკავშირებული ნაციონალ-სოციალისტურ გერმანიასთან, როგორც სხვა მემარცხენეები არიან დაკავშირებული საბჭოთა კავშირთან.

Machine Translated by Google

ასევე ბევრი რამ უნდა ვისწავლოთ სხვა მემარცხენე ჯგუფების ორგანიზების წესიდან. ჩვეულებრივი ამბავია იმის მტკიცება, რომ მარქსისტული ორგანიზაციები ადამიანური ნარჩენებისგან შედგება. ეს, რა თქმა უნდა, შეიძლება ზოგიერთი ჯგუფის მიმდევრებისთვისაც ასე იყოს, მაგრამ სერიოზული მარქსისტული ორგანიზაციების ძირითადი ბირთვი ორგანიზებულია ისეთი პრინციპებით, რომლებიც აუცილებლად უზრუნველყოფს ხარისხსა და ერთგულებას. წევრები ძალიან ხშირად იხდიან მეათედს და მათ მოეთხოვებათ კვირაში გარკვეული რაოდენობის ღამეების გატარება იდეოლოგიურ ტრენინგებსა და პრაქტიკულ აქტივობებში. საერთო ჯამში, მარქსისტებისთვის წაყენებული მოთხოვნები გაცილებით აღემატება ყველაფერს, რასაც კი ოდესმე მოველოდით ჩვენი წევრებისგან. ეს რაღაცას ამბობს ხარისხზე და ასევე ხსნის, თუ რატომ მუშაობენ მარქსისტები ჩვენზე ბევრად უკეთესად - მიუხედავად იმისა, რომ ის, რასაც ისინი ქადაგებენ, სრული სისულელეა.

თუმცა, ნაციონალ-სოციალისტებს შორის, ჩვეულებრივ, მარქსისტულად მიჩნეული პოზიციების დაკავება ან მეთოდების მიღება, როგორც ჩანს, მარქსიზმით „დაბინძურების“ შიშით ხვდებათ. მათი თქმით, ეს ცუდ სახელს შეგვიქმნის როგორც მეგობრებს, ასევე მტრებს შორის. ჩვენ უკვე გვაქვს ცუდი სახელი - სიმართლე გითხრათ, უარესი ნაკლებად სავარაუდოა. მაგრამ რადგან ჩვენ დიდად არ გვაღელვებს ტრადიციული კონსერვატორების მოპოვება, რა მნიშვნელობა აქვს ამას? თუ ისინი ვერ ხედავენ განსხვავებას კომუნიზმსა და ნაციონალ-სოციალიზმს შორის, ეს მათი პრობლემაა და არა ჩვენი!

ამ შემთხვევაში, ისინი ავლენენ ინტელექტის ნაკლებობას, რაც მათ ჩვენთვის ნებისმიერ შემთხვევაში უსარგებლოს ხდის. ჩვენ არ შეგვიძლია მივცეთ ჩვენს მტრებს უფლება, განსაზღვრონ, რა არის ნაციონალ-სოციალისტური თვალსაზრისი და რა - არა და რა თქმა უნდა, არ შეგვიძლია ყველა კარგი საქმის მარქსისტებს დავუტოვოთ, რათა უბრალოდ ვასიამოვნოთ იმ ადამიანებს, რომლებიც ისედაც სრულიად უსარგებლო აღმოჩნდნენ ჩვენთვის. ჩვენ ამას უკვე ძალიან დიდი ხანია ვაკეთებთ - და ეს კიდევ ერთი მიზეზია, რის გამოც მარქსისტები ასე წარმატებულები არიან და...
შეძლეს ჩვენი კულტურისა და ინტელექტუალური ცხოვრების უზარმაზარი სეგმენტების ხელში ჩაგდება, მაშინ როცა ნაციონალ-სოციალისტებმა თავს უფლება მისცეს, თავი ვალდებულად ეგრძნოთ, რომ „დიახ“ ეთქვათ ნატოს, ევროპის საერთო ბაზრის, ბომბის, კაპიტალიზმის, შეუზღუდავი „თავისუფალი საწარმოს“ და ა.შ. დროა, ეს შეიცვალოს! ნუ გავაგრძელებთ იმის კეთებას, რასაც ხალხი ჩვენგან მოელის. მოდით, გავაკეთოთ ის, რასაც ნაციონალ-სოციალიზმი გვასწავლის და არა ის, რასაც ხალხი ფიქრობს, რომ ის უნდა გვასწავლოს.

ამასთან დაკავშირებით, სამწუხარო სიმართლე ისაა, რომ მრავალი ნაციონალ-სოციალისტი, თავისი ტრადიციული აზროვნებით, ყველაზე უარესი სახის მსხვერპლი გახდა.

Machine Translated by Google

მემარჯვენე, ანტიკომუნისტური პროპაგანდის. კაცობრიობის წინააღმდეგ მთავარი საფრთხე, რა თქმა უნდა, არ მოდის მოსკოვიდან, პეკინიდან ან ჰავანიდან. აბსოლუტურად არანაირად არ შეიძლება კომუნისტების დადანაშაულება დღევანდელ მსოფლიოში არსებულ სავალალო მდგომარეობაში - ნარკოტიკების ბოროტად გამოყენების, დანაშაულის, პორნოგრაფიის, ბირთვული შეიარაღების, რასობრივი ინტეგრაციის, დაბინძურების და ა.შ. გამო. ეს ჩვენივე ამჟამინდელი მმართველობის სისტემაა დამნაშავე - არც კომუნისტები და არც ებრაელები! ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ, რომ ეს ბოროტება ჩვენმა კორუმპირებულმა და მორალურად გარყვნილმა პოლიტიკოსებმა და ბროკერებმა შექმნეს და რომ ჩვენ, მსოფლიოს არიელმა ხალხებმა, თავად დავუშვით მისი ასეთი უარესი მდგომარეობა. ეს არ არის უცხოური მთავრობა, არამედ ეს ამჟამინდელი სისტემა, რომელიც საფრთხეს უქმნის პლანეტის არსებობას და ამ სისტემის გარეშე დღეს არც საბჭოთა კავშირი იქნებოდა და არც სხვა კომუნისტური სახელმწიფო. კომუნიზმი მეორე მსოფლიო ომის დროს განადგურდებოდა, დასავლეთი რომ არ მიეცა საბჭოთა კავშირს საჭირო იარაღი და ტექნოლოგია. დღესაც კი, ყველა კომუნისტური სახელმწიფო მაშინვე დაიშლებოდა, თუ მათ მუდმივად არ დაუჭერდნენ მხარს დასავლური მთავრობები და ბანკირები, რომლებიც ქონებას ამ ქვეყნებთან ვაჭრობით და მათთვის ფულის სესხებით შოულობენ ქონებას. კომუნისტებმა ეს ნამდვილად იციან და მათ საკმარისზე მეტი აქვთ გასაკეთებელი აღმოსავლეთ ევროპის წესრიგში შესანარჩუნებლად და ავღანეთში კომუნისტური რეჟიმის უზრუნველსაყოფად, რაც დასავლეთისთვის სერიოზულ საფრთხეს წარმოადგენს. საინტერესოა, რომ იგივე მრავალეროვნული კორპორაციები, რომლებიც კომუნისტურ ბლოკთან ვაჭრობიდან უზარმაზარ მოგებას იღებენ, კიდევ ერთ ქონებას შოულობენ იარაღის წარმოებით, რომლის დარწმუნებასაც ჩვენი პოლიტიკოსები ცდილობენ კომუნისტებისგან თავის დასაცავად - თითქოს ყველაფრის დაცვა ბირთვული ომის დროს ყველა სიცოცხლის განადგურებით შეიძლება. ეს, რა თქმა უნდა, სრულიად სასაცილოა - მაგრამ მიუხედავად ამისა, ეს არის პოლიტიკური და

ეჭვგარეშეა: კომუნიზმი, რა თქმა უნდა, ძალიან უსიამოვნო რამ იქნებოდა, მაგრამ ეს არ იქნებოდა სამყაროს დასასრული.

ქრისტიანული ლიბერალური დემოკრატია, სავარაუდოდ, ასე იქნებოდა! აღმოსავლეთ ევროპაში რასობრივი სიწმინდე გაცილებით მეტია, ვიდრე დასავლეთის ნებისმიერ წერტილში – უბრალოდ იმიტომ, რომ მათი არაეფექტური ეკონომიკური სისტემა არ იზიდავს მესამე სამყაროს მასშტაბურ იმიგრაციას; და რუსების რასობრივი ცნობიერება, რომლებიც დომინანტური ერია

Machine Translated by Google

საბჭოთა კავშირი ნამდვილად უკეთეს პერსპექტივას გვპირდება არიული რასის გადარჩენისთვის, ვიდრე ლიბერალი და კონსერვატიული ამერიკელი პოლიტიკოსების ხედვები. რა თქმა უნდა, მართალია, რომ კომუნიზმი თეორიულად რასობრივ პრინციპებს არ უჭერს მხარს - მაგრამ კომუნიზმის შემთხვევაში თეორია და პრაქტიკა ორი სრულიად განსხვავებული რამ არის. ეჭვგარეშეა, რომ დასავლეთის მიერ შემოთავაზებული მატერიალიზმი აქ და ახლა უფრო მიმზიდველია, მაგრამ ამ სასიამოვნო ცხოვრებას, სავარაუდოდ, მოჰყვება წარღვნა, რომელმაც შესაძლოა დედამიწაზე მთელი სიცოცხლე გაანადგუროს. თუმცა, დასავლეთში ჯანსაღი პოლიტიკური სისტემის არსებობის შემთხვევაში, კომუნისტური სახელმწიფოები ისინი უბრალოდ ვერ შეძლებდნენ დამოუკიდებლად გადარჩენას და მათი მშიერი მოსახლეობა აჯანყდებოდა. დაახლოებით იგივე მოხდებოდა, თუ კომუნისტები დასავლეთს დაიპყრობდნენ - მათი რეჟიმი დიდხანს არ გაგრძელდებოდა.

ამ ეტაპზე ვინმემ შეიძლება გაბედოს და იკითხოს, ხომ არ უნდა შევწყვიტოთ ნაციონალ-სოციალიზმსა და სვასტიკაზე ყოველგვარი საუბარი და ახალი იდეით „ნამდვილ“ მემარცხენეებად შენიღბვა, რომლის სხვა სახელით მიყიდვაც ადვილად შეიძლება. რა თქმა უნდა, ეს შეუძლებელია. ასეთი მიდგომის მცდელობა ჩვენი მტრების არასაკმარისად შეფასებას ნიშნავს. მათ ნამდვილად არ ადარდებთ არც სახელი და არც სიმბოლო. რაც მათ აწუხებთ, ეს იდეაა და ამის ამოცნობის მიღმა დამალვა შეუძლებელია. ჩვენი მტერი ყოველთვის ეწინააღმდეგება ყველაფერს, რაც კარგია. ჩვენი ხალხისთვის და ისინი - სამართლიანად! - იტყოდნენ, რომ ჩვენ უბრალოდ „ნაცისტები“ ვართ. შემდეგ დიდი ძალისხმევა მოგვიწევდა იმის „დასამტკიცებლად“, რომ ჩვენ არ ვართ. ეს სასაცილო იქნებოდა. ბევრმა ორგანიზაციამ სცადა ეს; არცერთმა არასდროს გამოუვიდა.

არსებობს მხოლოდ რთული გზა: დავამტკიცოთ, რომ ნაციონალ-სოციალიზმი არ არის ის, რაც ხალხს ჰგონია და რომ ეს არის ერთადერთი გზა ამ პლანეტაზე სიცოცხლის გადარჩენის უზრუნველსაყოფად. ჩვენ ვიცით, რომ სუსტ პოზიციაში ვართ, მაგრამ, გულწრფელად რომ ვთქვათ, უფრო მეტად უნდა გვიხაროდეს, რომ არ გვიწევს ფიქრი ძალაუფლების აქ და ახლა ხელში ჩაგდებაზე. ჩვენ უბრალოდ ვერ შევძლებთ ამის ატანას. ეს არის ერთ-ერთი უსიამოვნო ფაქტი, რომელსაც ბევრი ნაციონალ-სოციალისტი - და ადამიანები, რომლებიც საკუთარ თავს ნაციონალ-სოციალისტებს უწოდებენ - სრულიად უგულებელყოფენ. ჩვენთვის ნაკლებად სასარგებლო იქნებოდა მასების მოგება ხვალ, როდესაც...

Machine Translated by Google

ჩვენ არ გვყავს ნაციონალ-სოციალისტური სახელმწიფოს ფუნქციონირებისთვის საჭირო რაოდენობის ნაციონალ-სოციალისტი ექსპერტები. ჩვენ გვჭირდება ეკონომისტები, იურისტები, ადმინისტრატორები, ბიოლოგები და ა.შ., რომლებიც ასევე ნაციონალ-სოციალისტები არიან. ძალაუფლება არასდროს არ უნდა იყოს თვითმიზანი. ჩვენ გვსურს ახალი წესრიგის შექმნა, რადგან უკეთესი სამყარო გვინდა, მაგრამ უკეთესი სამყარო უბრალოდ ცისფერი ციდან არ შეიძლება შეიქმნას. ასეთი ამოცანის შესასრულებლად საჭიროა უამრავი თავდადებული ადამიანი, რომლებსაც საფუძვლიანი განათლება აქვთ: და ახლა უფრო მნიშვნელოვანია ამ ადამიანების ნაწილის გადაბირება, ვიდრე ქუჩაში წაგებული ბრძოლის წარმოება, რათა შთაბეჭდილების მოხდენა ფანატიკოსებისა და დამარცხებულების რაოდენობაზე.

ნაციონალ-სოციალისტური გერმანია კვლავ ძალიან სასწავლო მაგალითს გვთავაზობს. ერთ-ერთი მიზეზი, რის გამოც თავიდანვე ვერ დასრულდა ნაციონალ-სოციალისტური წესრიგის შექმნის ექსპერიმენტი და ახალი სახელმწიფო ვერ გაუძლო გარე სამყაროს ზეწოლას, ის იყო, რომ ადოლფ ჰიტლერს უწევდა დაეყრდნო ექსპერტთა დიდ რაოდენობას, რომლებსაც მხოლოდ ზიზღი ჰქონდათ ნაციონალ-სოციალიზმის მიმართ. მას უბრალოდ არ ჰქონდა დრო საკმარისი ნაციონალ-სოციალისტების მოსამზადებლად და გასანათლებლად, რადგან მას ხალხის მოგებაზე უნდა კონცენტრირებულიყო, სანამ კომუნისტები ხელისუფლებას აიღებდნენ. მადლიერები უნდა ვიყოთ, რომ ასეთი წუხილი არ გვაქვს. ამჟამინდელ ვითარებაში რევოლუციურ გამარჯვებას ვერასდროს მოვიპოვებთ, ამიტომ მოდით, ყურადღება მომავალი მასობრივი მოძრაობისთვის მყარი საფუძვლის შექმნაზე გავამახვილოთ.

თუმცა, მოდით, რეალისტები ვიყოთ. ესეც შეიძლება წაგებული ბრძოლა იყოს. ჩვენ არ გვაქვს გარანტია, რომ ოდესმე გავიმარჯვებთ. სიმართლე გითხრათ, მხოლოდ ძალიან ბუნდოვანი იმედი გვაქვს იმის დასადასტურებლად, რომ შეგვიძლია გამარჯვება. თუმცა, ბუნებამ შეიძლება თავად წაშალოს კაცობრიობა დედამიწის ზედაპირიდან, რადგან უგულებელყო სამყაროს კანონები. შესაძლოა, ეს არის ის, რაც გველოდება. თუმცა, ჩვენ, ნაციონალ-სოციალისტებმა, გადავწყვიტეთ, რომ არ შევეგუოთ ასეთ განვითარებას ბრძოლის გარეშე - ყველა დაბრკოლების მიუხედავად! მაგრამ ჩვენ არ გვაქვს სურვილი, გავხდეთ მოწამეები წაგებული საქმისთვის - და ზუსტად ეს ვიქნებით, თუ ძველ წესებს მივყვებით. როგორც მოძრაობა, აქამდე შესამჩნევად წარუმატებლები ვიყავით. დროა გამოვიღვიძოთ და ვაღიაროთ ჩვენი იდეების ნამდვილი მნიშვნელობა. პირველი ნაბიჯი არის რევოლუციური პროფესიონალები გავხდეთ. ჩვენ უნდა დავტოვოთ ყველა ნახევრად მემარჯვენე დამოკიდებულება და გავაცნობიეროთ, რომ ჩვენ მემარცხენეები ვართ.

Machine Translated by Google

ფლანგელები. გარდა ამისა, ჩვენ უნდა შევწყვიტოთ სხვების დადანაშაულება ჩვენს უბედურებაში. ჩვენ ყველა ასპექტში ჩვენივე ყველაზე უარესი მტრები ვიყავით და არ გვჭირდება განტევების ვაცები! ნებისმიერი ცვლილება, რომლის სურვილიც გვაქვს, უნდა დაიწყოს ჩვენივე ხალხის ძირითადი დამოკიდებულების ცვლილებით. ეს რთული ამოცანაა - მაგრამ იმის გააზრება, თუ რა მოხდება, თუ ვერ გავიმარჯვებთ, ღირს ამის ცდად!